

ΕΛΕΝΗ ΝΙΝΑ - ΠΑΖΑΡΖΗ

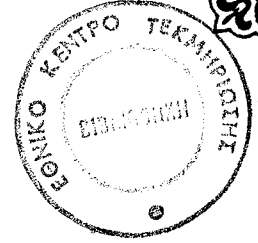
Η Γυναικεία Απασχόληση
Στην Ελλάδα

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 1991

ΚΩΔ: 6019
ΝΔ: 9096

ΕΛΕΝΗ ΝΙΝΑ - ΠΑΖΑΡΖΗ

Η Γυναικεία Απασχόληση Στην Ελλάδα

Τ Ο Μ Ο Σ Ι Ι .

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Π Ε Ι Ρ Α Ι Α Σ 1 9 9 1

ΤΟΜΟΣ ΙΙ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μέρος Α: ΤΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΕΜΠΕΙΡΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ.

Κεφάλαιο 1. Οικονομικές θεωρίες

Κεφάλαιο 2. Κοινωνιολογική προσέγγιση

Μέρος Β: Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κεφάλαιο 3. Ιστορική εξέλιξη της Γυναικείας
Απασχόλησης

Κεφάλαιο 4. Το Νομικό πλαίσιο της Γυναικείας
Απασχόλησης

Κεφάλαιο 5. Σημερινή κατάσταση.
Χαρακτηριστικά της Γυναικείας
Απασχόλησης στην Ελλάδα

Κεφάλαιο 6. Προβληματισμοί για τη Γυναικεία
Απασχόληση: Συγκριτική Ανάλυση
και Γενικά Χαρακτηριστικά

Μέρος Γ: ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Κεφάλαιο 7. Μεθοδολογία

Κεφάλαιο 8. Εμπειρικό Μέρος. Ανάλυση και
Παρουσίαση των Ευρημάτων

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ:

Κεφάλαιο 9. Πολιτικές και Γυναικεία
Απασχόληση στα πλαίσια της ΕΟΚ
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Ελληνική και Ξενόγλωσση

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ:

Α. ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Β. ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΥΛΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Γ. ΝΟΜΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

7.1 Εισαγωγή

Στην εμπειρική αυτή έρευνα εξετάζεται η Γυναικεία Απασχόληση στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης. Εξετάζεται η Απασχόληση των γυναικών ηλικίας 18 ετών και άνω σε ατομικό επίπεδο και σε επίπεδο νοικοκυριού.

Όπως αναφέρθηκε στο Γενικό Μέρος της μελέτης, η Γυναικεία Απασχόληση αποτελεί ζωτικό και σημαντικό παράγοντα κάθε οικονομίας και ειδικότερα της ελληνικής οικονομίας. Η εμπειρική αυτή έρευνα είχε σαν σκοπό την εξέταση του προβλήματος στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης αλλά παράλληλα τον έλεγχο της θεωρητικής βάσης που τέθηκε.

Ακολουθεί συνοπτική περίληψη των σταδίων της έρευνας στο Νομό Ηρακλείου.

7.1.1. Ο Νομός Ηρακλείου Κρήτης επιλέχθηκε για την πραγματοποίηση της εμπειρικής έρευνας για τους παρακάτω λόγους:

- Στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης πραγματοποιήθηκε μελέτη σχετικά με την αγορά εργασίας στο πλαίσιο του καινοτομικού προγράμματος υπό την επιστημονική εποπτεία του Καθηγητή κ. Θεόδωρου Σκούντζου. Η δυνατότητα να συμπεριληφθεί στην έρευνα το ερωτηματολόγιο που αφορούσε τη Γυναικεία απασχόληση είχε σαν αποτέλεσμα να καλύψει το μεγάλο οικονομικό πρόβλημα.

- Ο Νομός Ηρακλείου Κρήτης έχει ιδιαίτερα γενικά χαρακτηριστικά λόγω της σύνθεσης του χώρου και του πληθυσμού. Καλύπτετο έτσι η επιστημονική ανάγκη να καταγραφεί η Γυναικεία Απασχόληση στις Αστικές περιοχές, στις Ημιαστικές περιοχές και Αγροτικές περιοχές του Ηρακλείου.

- Η σύνθεση των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων του νομού καλύπτει τις ανάγκες της έρευνας λόγω της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος στο σύνολο του πληθυσμού του νομού.

- Ο Νομός Ηρακλείου Κρήτης είναι ο κυριώτερος νομός της περιφέρειας Κρήτης και έχει δραστηριότητες επαγγελματικές και οικονομικές που καλύπτουν σχεδόν όλες τις μορφές της παραγωγικής διαδικασίας (Αγροτική παραγωγή - Βιομηχανία - Υπηρεσίες). Επίσης λόγω του μεγέθους του αποτελεί το κύριο Διοικητικό και Εμπορικό Κέντρο της Περιφέρειας. Παράλληλα έχει μια σημαντικότερη ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια του τουριστικού τομέα με αποτέλεσμα να έχει μεγάλη κίνηση διαμετακομιστική, τόσο σε ανθρώπους όσο και σε εμπορικές συναλλαγές.

- Τέλος ο Νομός Ηρακλείου κατά αναμφισβήτητη άποψη αποτελεί έναν από τους πλέον ταχύτητα αναπτυσσόμενους νομούς της Ελλάδας και λόγω των ανωτέρω προαναφερθέντων χαρακτηριστικών του παρέχει την υπόσχεση ότι η έρευνα της Απασχόλησης στο νομό αυτό προσδιορίζει ταυτόχρονα και τη δυναμική προς το μέλλον.

7.2 Δείγμα

Το δείγμα επιλέχθηκε για τις αστικές και ημιαστικές περιοχές με τη μέθοδο της στρωματοποίησης. Στις δε αγροτικές περιοχές με γεωγραφικό καταμερισμό.

Για την επιλογή του δείγματος παρήχθη υπόψη τα στοιχεία της απογραφής του 1991 όπου υπήρχαν (σχετική μνεία γίνεται κατά περίπτωση) στις δε άλλες περιπτώσεις εκείνα της απογραφής του 1981. Το δείγμα επιλέχθηκε ώστε να είναι αντιπροσωπευτικό των νοικοκυριών του Ηρακλείου προκειμένου να είναι δυνατή η αναγωγή των συμπερασμάτων στον πληθυσμό.

7.3 Κατάρτιση ερωτηματολογίου

Το ερωτηματολόγιο στο Γενικό του Μέρος καταρτίστηκε από την ομάδα εργασίας του καινοτομικού προγράμματος. Το ερωτηματολόγιο που αφορά τα θέματα της Γυναικείας Απασχόλησης καταρτίστηκε από την ερευνήτρια μέσα στα πλαίσια των προβληματισμών που αφορούσαν την παρούσα έρευνα.

Οι ερωτήσεις που τέθηκαν κάλυψαν τους παρακάτω τομείς που σχετίζονται με τη Γυναικεία Απασχόληση.

Οι ερωτήσεις είχαν κωδικοποιηθεί και ταυτόχρονα καθορίσθηκε η ροή των ερωτημάτων ώστε να αποφεύγονται τυχόν λάθη από τους στοιχειολήπτες.

7.4. Οργάνωση και Συγκέντρωση στοιχείων.

7.4.1 Επιλογή και εκπαίδευση συνεντευκτών.

Ως συνεντευκτές χρησιμοποιήθηκαν σπουδαστές που έλαβαν μέρος στο καινοτομικό πρόγραμμα όπως αναφέρθηκε πιο πάνω και οι οποίοι είναι πτυχιούχοι Ανωτάτων Σχολών.

Μετά από εκπαίδευση 300 περίπου ωρών, θεωρητική και πρακτική, οι συνεντευκτές ήταν ικανοί για την πραγματοποίηση της συλλογής των στοιχείων.

Στους συνεντευκτές έγινε ειδική πρόσθετη ενημέρωση για τα θέματα που αφορούν τη Γυναικεία Απασχόληση και για ειδικότερα προβλήματα που τυχόν θα αντιμετώπιζαν κατά τη πραγματοποίηση των συνεντεύξεων.

Μετά από σχετική αξιολόγηση πήραν τελικά μέρος στην υλοποίηση της έρευνας 16 συνεντευκτές και 1 επόπτης.

7.4.2 Προκαταρκτική έρευνα

Προκειμένου να εκτιμηθεί η προσδοκώμενη επιτυχία της έρευνας έγινε προέλεγχος του ερωτηματολογίου σε δύο επίπεδα.

- Πραγματοποίηση προσωπικής συνέντευξης σε 20 οικογένειες φίλων όπου κατά προτίμηση υπήρχαν γυναίκες μέσα στην οικογένεια.

- Πραγματοποίηση 160 συνεντεύξεων (δηλαδή 16 συνεντευκτές προς 10 ερωτηματολόγια ο κάθε ένας) στην περιοχή διαμονής του κάθε συνεντευκτή. Τα δοκιμαστικά αυτά στοιχεία κωδικοποιήθηκαν και στη συνέχεια αναλύθηκαν, εκτιμήθηκε δε το κατά πόσο το προσδοκώμενο αποτέλεσμα θα ήταν το επιθυμητό.

Από τον έλεγχο και την εμπειρία των δοκιμών αυτών δόθηκαν πρόσθετες οδηγίες προς τους συνεντευκτές και αριστοποιήθηκε ο τρόπος με τον οποίο θα γίνονταν οι τελικές συνεντεύξεις.

7.5 Πραγματοποίηση έρευνας πεδίου

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης κατά το μήνα Απρίλιο του 1991. Αρχικά η έρευνα διενεργήθηκε στην πόλη του Ηρακλείου στα οικοδομικά τετράγωνα που επιλέχθηκαν με βάση τη μέθοδο που αναφέρεται στο δείγμα (Βλέπε Παράρτημα κεφαλαίου 7).

Τα συγκεντρούμενα ερωτηματολόγια κάθε βράδυ υφίσταντο από την επόπτρια και από μένα έλεγχο ως προς την συμπλήρωσή τους και τα τυχόν υπάρχοντα κενά ή αμφισβητούμενα στοιχεία συμπληρώνονταν την επόμενη με τηλεφωνήματα ή με επίσκεψη της επόπτριας ή δική μου.

Τελικώς συγκεντρώθηκαν 1025 ερωτηματολόγια τα οποία κατανέμονταν ως εξής:

Ερωτηματολόγια	
Αστικές περιοχές	424
Ημιαστικές	107
Αγροτικές	594

Σύνολο	1025

7.6. Καταχώρηση ευρημάτων (κωδικογράφηση)

Η καταχώρηση των στοιχείων στους Η/Υ έγινε από τους ίδιους τους συνεντευκτές κύρια γιατί ε γνώριζαν και το περιεχόμενο των ερωτηματολογίων.

Χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πακέτο για τις Κοινωνικές Επιστήμες (S.P.S.S.) για την ανάλυση των στοιχείων της έρευνας.

Η έρευνα συνεχίσθηκε στις Ημιαστικές και Αγροτικές περιοχές και περιέλαβε τους Δήμους ή τις Κοινότητες που αναφέρονται στους αντίστοιχους πίνακες του παραρτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

8.1. Ανάλυση γενικών χαρακτηριστικών της Γυναίκειας Απασχόλησης στις διάφορες περιοχές του Νομού Ηρακλείου.

Η κατανομή του δείγματος των εργαζομένων γυναικών, στις διάφορες περιοχές εμφανίζεται στον πίνακα 1.

Πίνακας 1.

<u>Ε Ρ Γ Α Ζ Ο Μ Ε Ν Ε Σ</u>	
ΗΡΑΚΛΕΙΟ/ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΟΣ	33,4%
ΤΥΜΠΑΚΙ/ΚΡΟΥΣΩΝ	14,5%
ΛΟΙΠΕΣ	52,1%

Όσον αφορά τη σχέση τους με τον υπεύθυνο του νοικοκυριού το 81% των εργαζομένων γυναικών είναι σύζυγοι του υπευθύνου, 9% υπεύθυνες και 8% άγαμα παιδιά (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.2). (1) Το 84% των εργαζομένων γυναικών είναι έγγαμες, 11% είναι άγαμες και 4% χήρες ή χωρισμένες. Το Ηράκλειο συγκεντρώνει τις περισσότερες άγαμες (19%) ενώ οι λοιπές περιοχές τις πιο πολλές έγγαμεςδ (89%). (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.4). Το

μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζομένων γυναικών του δείγματος ανήκουν στην ομάδα ηλικίας 35-39 χρονών, ενώ στο Ηράκλειο και Αλικαρνασό οι περισσότερες εργαζόμενες είναι ηλικίας 30-34 χρονών (19%), τέλος στις λοιπές περιοχές η ομάδα 45-49 χρονών συγκεντρώνει τις περισσότερες εργαζόμενες (14%). (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.3)

Αναφορικά με το εκπαιδευτικό επίπεδο οι εργαζόμενες, πτυχιούχοι ΑΕΙ και ΤΕΙ στην περιοχή Ηρακλείου/Αλικαρνασού φτάνουν το 27%. 30% έχουν απολυτήριο Λυκείου και 23% Δημοτικού αντίθετα από το Τυμπάκι/Κρουσών και τις λοιπές περιοχές όπου οι εργαζόμενες με μόρφωση Δημοτικού είναι το 56% και 62% αντίστοιχα. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.5)

Η μορφή της απασχόλησης των γυναικών παρουσιάζεται ως εξής: Στο νομό Ηρακλείου οι εργαζόμενες δήλωσαν ότι είναι αυτοαπασχολούμενες ή μισθωτές κατά 32% και άμισθοι βοηθοί κατά 24%. Στη πόλη του Ηρακλείου οι μισθωτές φτάνουν το 63% ενώ στο Τυμπάκι/Κρουσών 11% και στις λοιπές περιοχές 18%. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.6)

Οι πίνακες για τον τόπο προέλευσης δείχνουν ότι γεννήθηκαν σε χωριό, 21% σε αστικό κέντρο και 4% σε μεγάλο αστικό κέντρο. Στην πόλη του Ηρακλείου, 42% γεννήθηκαν σε χωριό και 58% σε αστικό κέντρο ενώ όσες κατοικούν σήμερα στο Τυμπάκι και στις λοιπές περιοχές μόνο το 8% γεννήθηκαν σε αστικό κέντρο. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.7). Στην πόλη του Ηρακλείου εγκαταστάθηκαν μετά το 1961 οι περισσότερες εργαζόμενες:

1961-1970 = 26%

1971-1980 = 19%

1981-1991 = 36%

78%

Στις άλλες δύο περιοχές το αντίστοιχο ποσοστό πέφτει σε 17% (Τυμπάκι/Κρουσών) και 41% (Λοιπές περιοχές) (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.8).

Τα χαρακτηριστικά της οικογένειας προέλευσης των εργαζομένων γυναικών έχουν ως εξής:

α) Οι περισσότερες έχουν ένα αδελφό (32%) ή δύο αδελφούς (27%) ενώ 22% δεν έχουν κανένα αδελφό (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.9). Δεν έχουν καμιά αδελφή το 28% ενώ 33% έχουν μια και 20% έχουν δύο αδελφές (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.10).

Με μεγαλύτερα ή μικρότερα αδέρφια, κατά περιοχή, τα αποτελέσματα έχουν όπως παρουσιάζεται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2

	ΗΡΑΚΛΕΙΟ		ΤΥΜΠΑΚΙ	
	<u>ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ</u>	<u>ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ</u>	<u>ΚΡΟΥΣΩΝ</u>	<u>ΛΟΙΠΕΣ</u>
1	35		33	29
2	14		5	20
3	6		14	12
4-10	8		16	12
KANENA	30		32	25
 <u>ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ</u>				
1	25		30	25
2	14		16	15
3	8		8	9
4-10	4		10	11
KANENA	41		37	37

(ΠΙΝΑΚΕΣ

8.1.11

και

8.1.12)

β) Μόρφωση Γονέων

Το εκπαιδευτικό επίπεδο του Πατέρα είναι: 71% με απολυτήριο Δημοτικού, αγράμματος 20%, 7% Γυμνασίου/Λυκείου και μόνο 2% Ανωτέρας/Ανωτάτης μόρφωσης (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.13). Οι μητέρες των εργαζομένων γυναικών είναι κατά 64% απόφοιτες Δημοτικού, 29% Αγράμματος, 5% Γυμνασίου/Λυκείου και λιγότερο από 1% Ανωτέρας ή Ανωτάτης μόρφωσης (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.14).

γ) Επάγγελμα Γονέων

Το επάγγελμα του πατέρα είναι Γεωργία/Ζωοκομία (70%), 9% τεχνίτες/εργάτες, 7% έμποροι πωλητές και 6% υπάλληλοι γραφείων. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.15). Η μητέρα ασχολείται, όπως και ο πατέρας, με την Γεωργία/Ζωοκομία (68%) ενώ οι μη εργαζόμενες μητέρες φτάνουν το 24%. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.1.16).

Το 56% των εργαζομένων γυναικών δήλωσαν ότι δεν έχουν το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα ενώ 49% δεν έχουν το ίδιο επάγγελμα με την μητέρα (ΠΙΝΑΚΕΣ 8.1.17 και 8.1.18).

8.2. Λεπτομερής παρουσίαση των Ευρημάτων

Από τα 2993 μέλη των 1024 νοικοκυριών που κάλυψε η έρευνα στο νομό Ηρακλείου βρέθηκαν 434 εργαζόμενες γυναίκες στις εξής περιοχές:

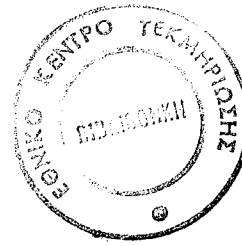
Ηράκλειο + Αλικαρνασός 141 ή 33,5%

Τυμπάκι + Κρουσών 62 ή 14,7%

Λοιπές αγροτικές περιοχές 218 ή 51,8% (ΠΙΝΑΚΑΣ 1)

Οι οκτώ στις δέκα εργαζόμενες γυναίκες ήταν σύζυγοι του υπεύθυνου του νοικοκυριού, η μία στις δέκα ήταν ή ίδια υπεύθυνη του νοικοκυριού ενώ μια στις δέκα ήταν άγαμο ή έγγαμο παιδί, γονιός ή συγγενικό πρόσωπο. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.2)

Ως προς την ομάδα ηλικίας των εργαζόμενων γυναικών, υπάρχει ένας ίσος καταμερισμός από την πρώτη 18-24 = 9% μέχρι την έβδομη 50-54 = 10% με μέγιστο ποσοστό στην ομάδα 35-39 χρονών όπου φτάνει το 14%. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8 . 2 . 3)

Εγγαμες εμφανίζονται κατά 85%, άγαμες 11% και 4% περίπου ήταν χήρες, χωρισμένες ή δεν δήλωσαν. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.4)

Πίνακας 3

18-24 25-29 30-34 35-39 40-44 45-49 50-54

9% ----- 10%

12% ----- 10%

12% ----- 12%

14%

Οι μισές από τις εργαζόμενες γυναίκες του νομού Ηρακλείου (48,2%) έχουν απολυτήριο δημοτικού, δύο στις δέκα (17,8%) έχουν απολυτήριο γενικού Λυκείου ή Εξατάξιου Γυμνασίου και μόνο 14% έχουν πτυχίο Ανωτέρας σχολής, (2%) ΤΕΙ (4%), ΑΕΙ (7%) ή μεταπτυχιακό (0,5%). Όσες δεν τέλειωσαν το δημοτικό αλλά γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση φτάνουν το 7%. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.5)

Από τις 421 εργαζόμενες γυναίκες του νομού Ηρακλείου οι 139 (33%) είναι αυτοαπασχολούμενες οι 133 (32%) είναι μισθωτοί/ημερομισθιοί, 24% είναι άμισθοι βοηθοί, 9% δεν εργάζονται προσωρινά ενώ συνήθως είναι άμισθοι βοηθοί και τέλος 3% είναι εργοδότες. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.6)

Οι 7 στις δέκα γεννήθηκαν σε χωριό, οι δυο σε αστικό κέντρο και οι υπόλοιπες σε μεγάλο αστικό κέντρο. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.7)

Μόνο 13% εγκαταστάθηκαν στο σημερινό τόπο διαμονής από το 1901-1940, 24% από το 1941-1960, 32% από το 1961-1980 και 20% από το 1981 μέχρι το 1991. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.8)

Ο αριθμός και το φύλο των αδελφών που έχουν είναι:

Πίνακας 4

	0	1	2	3	4	5+	
ΑΡΡΕΝΑ =	22%	33%	27%	10%	5%	2%	(ΝΑΙ 78%)
ΘΗΛΕΑ =	29%	32%	20%	9%	6%	3%	(ΝΑΙ 71%)

(ΠΙΝΑΚΕΣ 8.2.9 και 8.2.10)

Το 29% του δείγματος δεν έχει κανένα μεγαλύτερο αδελφό και το 39% δεν έχει κανένα μικρότερο αδελφό ή αδελφή.

Οι έφη στις εκατό έχουν από 5 μέχρι 10 μεγαλύτερα αδέλφια, 31% έχουν από 2 μέχρι 4 και 31% έχουν μόνο ένα/μια αδελφο/η μεγαλύτερο σε ηλικία (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.11).

Μικρότερα αδέλφια έχουν το 26% ένα, 28% δυο με τέσσερα και 4% από πέντε μέχρι οκτώ. (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.12)

Το εκπαιδευτικό επίπεδο των γονιών είναι:

Πίνακας 5

	<u>ΠΑΤΕΡΑΣ</u>	<u>ΜΗΤΕΡΑ</u>
Ανωτέρα/Ανωτάτη	2%	1%
Γυμνασίου/Λυκείου	7%	5%
Δημοτικού	70%	64%
Αγράμματος	20%	29%

Όπως φαίνεται πιο πάνω ο πατέρας είναι σαφώς πιο μορφωμένος από την μητέρα. (ΠΙΝΑΚΕΣ 8.2.13 και 8.2.14)

Το επάγγελμα των γονέων είναι:

Πίνακας 6

	<u>ΠΑΤΕΡΑΣ</u>	<u>ΜΗΤΕΡΑ</u>
Επιστήμονες + Ελ. επαγγελματίες	1%	0%
Διευθύνοντες και Υπ. γραφείου	6%	2%
Εμποροι και Πωλητές	7%	1%
Παροχή υπηρεσιών	4%	1%
Γεωργία και Ζωοκομία	69%	68%
Τεχνίτες και εργάτες	9%	2%
Μη εργαζόμενες	1%	25%

Όπως και στη μόρφωση έτσι και στο επάγγελμα ο πατέρας ασχολείται με πιο υψηλού επιπέδου επαγγέλματα ενώ στην γεωργία και κτηνοτροφία/ζωοκομία τα ποσοστά παραμένουν στα ίδια υψηλά επίπεδα 69 και 68% για τον πατέρα και την μητέρα αντίστοιχα (ΠΙΝΑΚΕΣ 8.2.15 και 8.2.16).

Το 43% των εργαζομένων γυναικών του νομού Ηρακλείου έχουν το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα.

48% στο εμπόριο, 51% σε εστιατόρια/καφενεία και

38% σε Ξενοδοχεία (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.17)

Σε μεγαλύτερο ποσοστό (50%) έχουν το ίδιο επάγγελμα με την μητέρα, οι εργαζόμενες γυναίκες:

54% στο εμπόριο, 55% σε εστιατόρια/καφενεία

και 62% σε Ξενοδοχεία (ΠΙΝΑΚΑΣ 8.2.18)

Από τις εργαζόμενες γυναίκες που ρωτήθηκαν:

4% είναι ανύπαντρες, εργάζονται και ζουν μόνες ενώ

6% θα το προτιμούσαν

6% είναι ανύπαντρες, εργάζονται και ζουν με τους

με τους γονείς ενώ 2% θα το προτιμούσαν

30% είναι παντρεμένες και ο άντρας έχει την κύρια απασχόληση ενώ 28% θα το προτιμούσαν

10% είναι παντρεμένες και έχουν την κύρια απασχόληση ενώ 4% θα το προτιμούσαν

41% είναι παντρεμένες και μοιράζονται με τον άντρα την κύρια απασχόληση ενώ

54% θα το προτιμούσαν

Όπως φαίνεται πιο πάνω οι εργαζόμενες γυναίκες θα προτιμούσαν να είναι ανύπαντρες και να ζουν μόνες και πολύ περισσότερο να είναι παντρεμένες και να μοιράζονται την κύρια απασχόληση με τον σύζυγο.

Δεν θα προτιμούσαν να μένουν με τους γονείς όσο είναι ανύπαντρες και αν είναι παντρεμένες να μην έχουν μόνο εκείνες την κύρια απασχόληση (ΠΙΝΑΚΕΣ 8.2.19 και 8.2.20).

8.3.

A. Επίπεδο εκπαίδευσης των γυναικών κατά περιοχή

Από τα 2993 μέλη του δείγματος, τα 2489 είναι ηλικίας 15 χρόνων και πάνω και το επίπεδο εκπαίδευσης είναι όπως παρουσιάζεται στον πίνακα 7.

Όπως φαίνεται πιο πάνω η πλειοψηφία τόσο των αντρών όσο και των γυναικών έχουν μόρφωση δημοτικού 46 και 45% αντίστοιχα.

Οι άντρες που έχουν μόρφωση δημοτικού είναι 34% στις αστικές, 63% στις ημιαστικές και 51% στις αγροτικές περιοχές, ενώ οι γυναίκες φτάνουν το 35%, 47% και 35% αντίστοιχα.

Στις αγροτικές περιοχές οι γυναίκες που είναι αγράμματες φτάνουν το 21% (μισές γράφουν και διαβάζουν και μισές όχι), στις ημιαστικές περιοχές το ποσοστό φτάνει το 26% και στις αστικές πέφτει στο 10% (δύο τρίτα γράφουν και διαβάζουν και ένα τρίτο όχι).

Πίνακας 7

	<u>ΣΥΝΟΛΟ</u>		<u>ΑΣΤΙΚΕΣ</u>		<u>ΗΜΙΑΣΤ.</u>		<u>ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ</u>	
	<u>ΑΝΤΡΕΣ</u>	<u>ΓΥΝΑΙΚΕΣ</u>	<u>Γ</u>	<u>Α</u>	<u>Γ</u>	<u>Α</u>	<u>Γ</u>	<u>Α</u>
	%	%	%	%	%	%	%	%
Μεταπτυχιακό	0,6	0,3	0,8	0,8	-	-	0,6	-
Π τ υ χ ί ο					A	E	I	/
ΓΕΙ/ΑΝΩΤΕΡΗ	9,3	7,1	15,9	12,6	4,6	4,1	5,3	2,7
ΦΟΙΤΟΥΝ	2,8	2,2	6,0	4,9	-	-	1,0	0,3
ΛΥΚΕΙΟ	15,0	17,0	19,8	22,8	7,6	11,6	12,8	12,9
ΠΤΥΧΙΟ ΤΕΛ/ΤΕΣ	3,3	2,2	5,1	3,6	-	0,8	2,6	1,3
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	11,5	7,8	10,9	7,5	10,7	8,3	12,0	7,9
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	45,6	44,6	34,0	35,1	63,4	47,1	50,9	52,5
ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗ	6,9	9,4	3,5	6,6	8,4	15,7	9,3	10,5
ΟΧΙ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗ	3,3	7,4	1,6	3,2	3,8	9,9	4,5	10,5

Οι πτυχιούχοι ΑΕΙ/ΤΕΙ Ανωτέρων σχολών είναι 16% των αντρών στις αστικές, 5% στις ημιαστικές και 5% στις αγροτικές περιοχές, από τις γυναίκες 13% στις αστικές, 4% στις ημιαστικές και 3% στις αγροτικές περιοχές με αποτέλεσμα να μην παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές (2%).

Όσοι φοιτούν, προέρχονται από τα αστικά κυρίως κέντρα (6% των αντρών και 5% των γυναικών)

Β. Κατά θέση στο επάγγελμα και περιοχή

Συγκρίνοντας κατά περιοχή και κατά φύλο την απασχόληση του συνόλου των μελών του νομού Ηρακλείου εμφανίζεται η εξής εικόνα:

Οι εργοδότες είναι άντρες στις αστικές περιοχές, οι αυτοαπασχολούμενοι είναι άντρες στις ημιαστικές περιοχές, οι αστικές συγκεντρώνουν τους άντρες που είναι μισθωτοί, ενώ οι ημιαστικές τις γυναίκες που είναι άμισθοι βοηθοί και τέλος οι άνεργες γυναίκες είναι περισσότερες στις αστικές περιοχές.

Πίνακας 8

	<u>ΣΥΝΟΛΟ</u>		<u>ΑΣΤΙΚΕΣ</u>		<u>ΗΜΙΑΣΤΙΚΕΣ</u>		<u>ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ</u>	
	<u>ΑΝΤΡΕΣ</u>	<u>ΓΥΝΑΙΚΕΣ</u>	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ
ΡΓΟΔΟΤΗΣ	3%	1%	4%	1%	1%	-	2%	1%
ΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛ.	24%	10%	11%	3%	40%	18%	31%	15%
Ι Σ Θ Ω								
ΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΣ	24%	9%	33%	14%	14%	5%	18%	6%
ΜΙΣΘΟΣ ΒΟΗΘΟΣ	2%	8%	1%	1%	5%	17%	3%	14%
ΕΝ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ	30%	55%	32%	60%	26%	38%	29%	53%

Γ. Εκπαιδευτικό επίπεδο και επάγγελμα των γονιών

Από αυτή την σειρά πινάκων φαίνεται ότι στον τομέα της Γεωργίας και Ζωοτροφίας, οι εργαζόμενες γυναίκες ακολουθούν το επάγγελμα του πατέρα ή της μητέρας και εφ' όσον αυτός είναι αγράμματος ή του δημοτικού.

Πίνακας 9

<u>ΠΕΡΑΣ</u>	<u>ΣΥΝΟΛΟ</u>	<u>ΑΣΤΙΚΕΣ</u>	<u>ΗΜΙΑΣΤΙΚΕΣ</u>	<u>ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ</u>		
ΜΟΤΙΚΟΥ	73	52	79	63		
ΠΑΜΜΑΤΟΣ	25	48	17	33		
	<u>Η</u>	<u>Τ</u>	<u>Ε</u>	<u>Ρ</u>	<u>Α</u>	
ΜΟΤΙΚΟΥ	62	40	65	69		
ΠΑΜΜΑΤΟΣ	37	55	35	27		
	<u>Α</u>	<u>Τ</u>	<u>Ε</u>	<u>Ρ</u>	<u>Α</u>	<u>Σ</u>
Ε	Ω	Ρ	Γ	Ι	Α	/
ΟΚΟΜΙΑ	93	100	92	92		
	<u>Η</u>	<u>Τ</u>	<u>Ε</u>	<u>Ρ</u>	<u>Α</u>	
Ε	Ω	Ρ	Γ	Ι	Α	/
ΟΚΟΜΙΑ	91	100	100	96		

Δ. Οικογενειακή κατάσταση - Κύριος breadwinner
Υπάρχουσα κατάσταση - προτίμηση

Στο σύνολο του Νομού Ηρακλείου οι ανύπαντρες που εργάζονται και ζουν μόνες τώρα θα προτιμούσαν κατά 72% να συνεχιστεί αυτό, 11% να παντρευτούν και ο άντρας να έχει την κύρια απασχόληση ενώ 17% προτιμάνε να παντρευτούν και να έχουν και οι δυο την κύρια απασχόληση.

Από τις ανύπαντρες που ζουν με τους γονείς 32% θα θέλανε να συνεχιστεί αυτό, 24% προτιμούν να ζουν μόνες και να είναι ανύπαντρες, 20% να παντρευτούν και να μοιράζονται με το σύζυγο την κύρια απασχόληση και 16% να παντρευτούν και μόνο ο σύζυγος να έχει την κύρια απασχόληση.

Όσες είναι παντρεμένες και ο άντρας έχει την κύρια απασχόληση θα προτιμούσαν κατά 61% να συνεχιστεί αυτό και μόνο 34% να έχουν και οι δυο την κύρια απασχόληση. Οι παντρεμένες που έχουν την κύρια απασχόληση προτιμούν κατά 45% να την μοιράζονται.

Από τις παντρεμένες που έχουν και οι δυο την κύρια απασχόληση το 86% προτιμάνε να παραμείνει αυτή η σχέση ενώ 10% θα θέλανε ο άντρας να έχει την κύρια απασχόληση.

8.4 Ανάλυση κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

8.4.1 Κλάδος οικονομικής δραστηριότητας και ηλικία.

Στο σύνολο των περιοχών είναι εμφανής η κυριαρχία του κλάδου της Γεωργίας και Κτηνοτροφίας σε όλες τις ηλικίες και ιδίως μεταξύ 40-44 και 50-54 ετών, με μοναδική εξαίρεση τις ηλικίες 25-29 ετών όπου σημαντικότερος κλάδος είναι οι Υπηρεσίες Δημοσίου και 30-34 ετών όπου Γεωργία και Υπηρεσίες Δημοσίου βρίσκονται στα ίδια επίπεδα.

Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι στις ηλικίες 18-34 ετών δεύτερος σε σημασία κλάδος είναι αυτός της Παροχής Υπηρεσιών, ενώ για τις ηλικίες άνω των 35 ετών δεύτερος σημαντικότερος κλάδος είναι το εμπόριο.

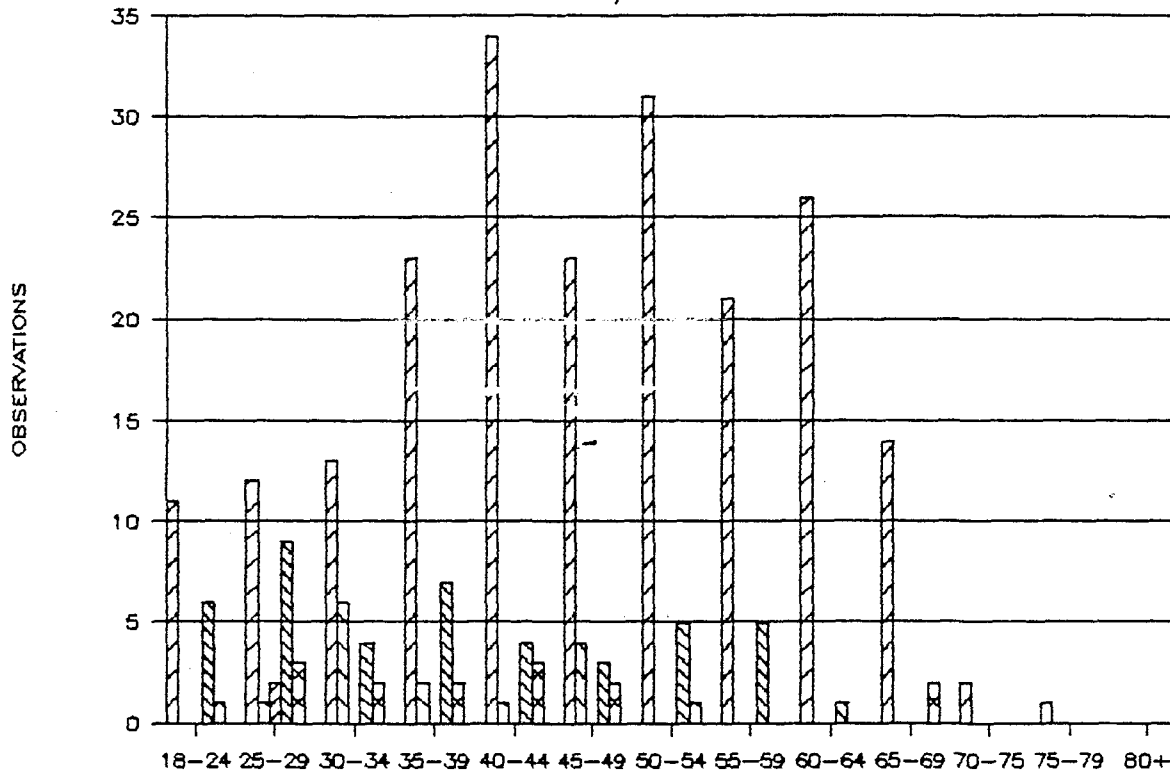
Μικρότερης σημασίας οι υπόλοιποι κλάδοι με εξαίρεση αυτόν των Ξενοδοχείων που είναι γενικά τρίτος σε σημασία κλάδος δραστηριότητας με σημαντικότερες ηλικίες που απασχολούνται σ' αυτόν τα 45-49 έτη.

Στις αστικές περιοχές σημαντικότερος κλάδος οικονομικής δραστηριότητας εμφανίζονται οι Υπηρεσίες Δημοσίου με κυριότερη ηλικία τα 25-39 έτη. Δεύτερος πιο σημαντικός κλάδος είναι το Εμπόριο, ενώ ειδικά στις ηλικίες 18-34 ετών ως επικρατέστερος κλάδος οικονομικής δραστηριότητας παρουσιάζεται αυτός της Παροχής Υπηρεσιών. Στις ημιαστικές περιοχές είναι συντριπτική η υπεροχή του κλάδου της Γεωργίας έναντι των άλλων κλάδων με κυριότερες ηλικίες αυτές των 35-44 ετών.

Ιδια είναι η εικόνα και στις αγροτικές περιοχές με επικέντρωση όμως των γυναικών που απασχολούνται στην Γεωργία στις ηλικίες 40-44 και 50-54. Δεύτερος σπουδαιότερος κλάδος στις ηλικίες 25-24 οι Υπηρεσίες, ενώ στις ηλικίες 45-49 ετών, τα Ξενοδοχεία και οι Υπηρεσίες Δημοσίου.

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

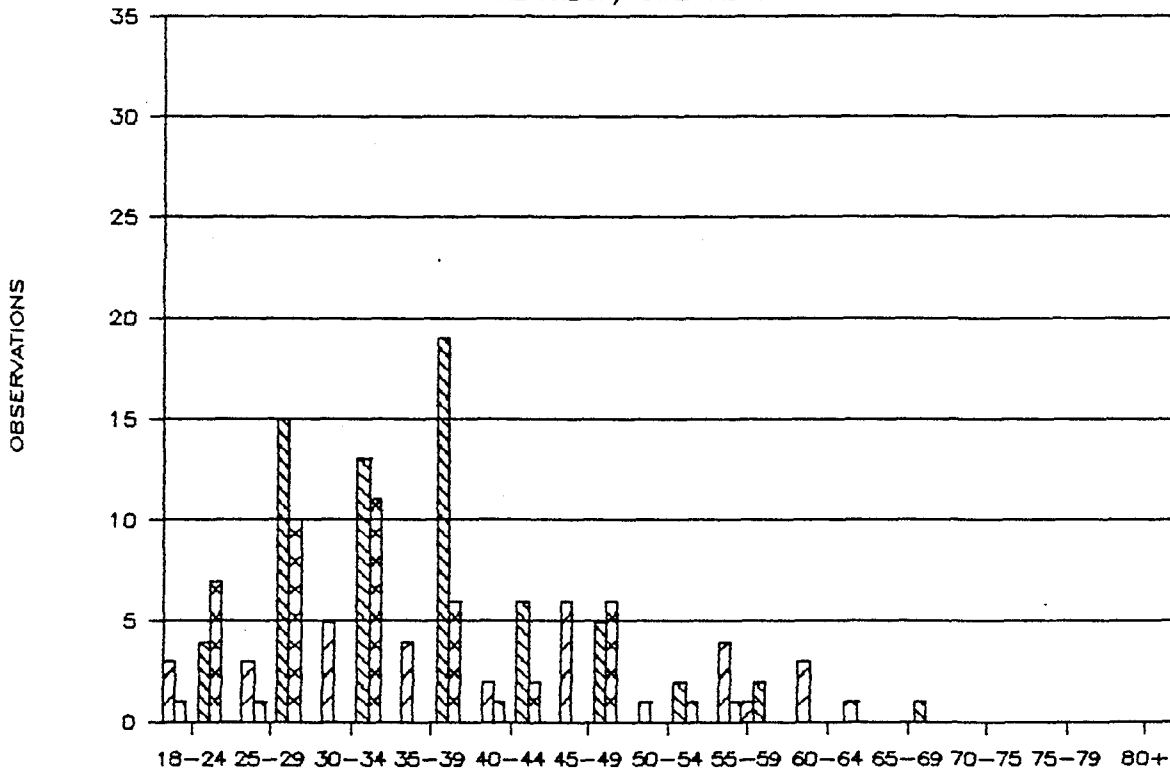
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Agriculture 2. Mines, Industry 3. Constructions 4. Commerce 5. Restaurants

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

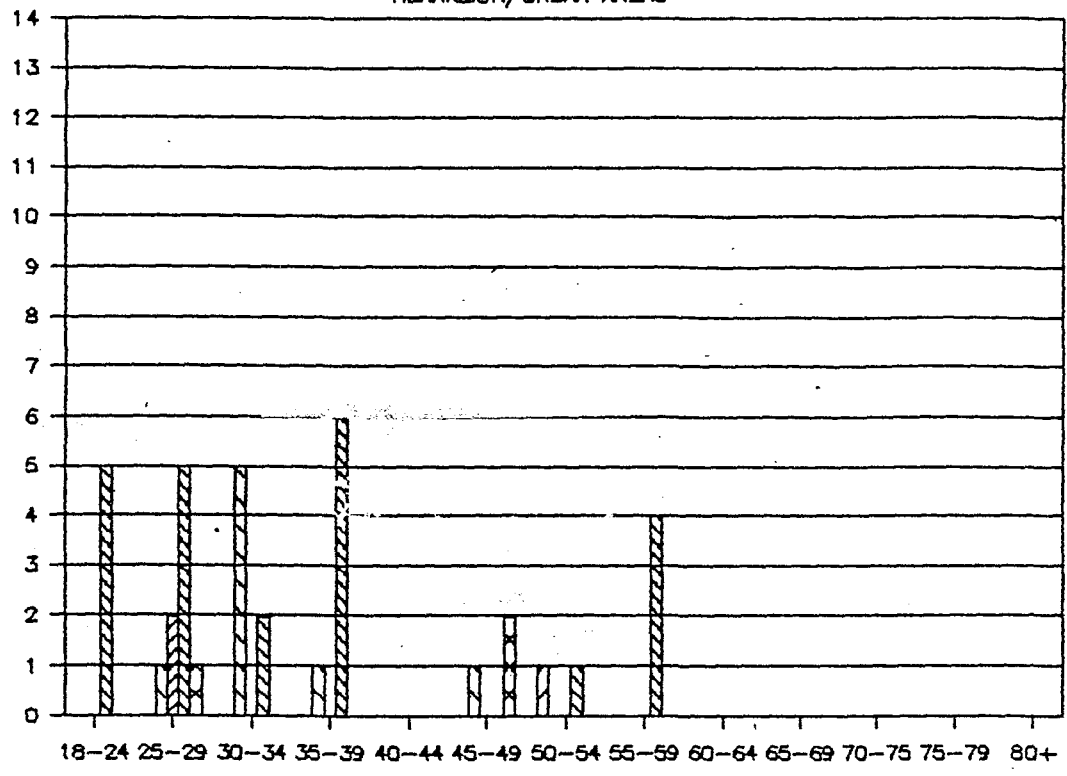
HERAKLION/TOTAL AREAS

6. Banks, Insurance 7. Banks, Insurance 8. Transp. Commun. 9. Public Sec. 10. Services

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

HERAKLION/URBAN AREAS

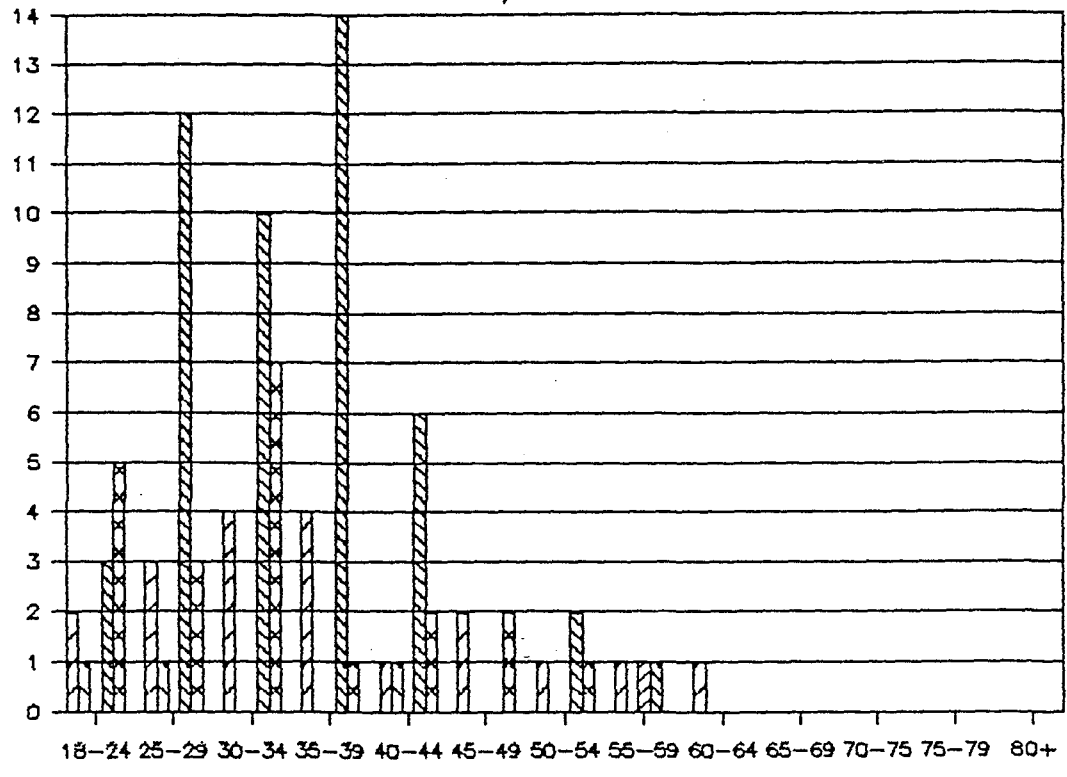

AGE GROUPS
 1. Agriculture 2. Mines, Industry 3. Constructions 4. Commerce 5. Restaur.

icul. 2.Mines, Industry 3.Constructions 4.Commerce 5.Restaur.

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

HERAKLION/URBAN AREAS

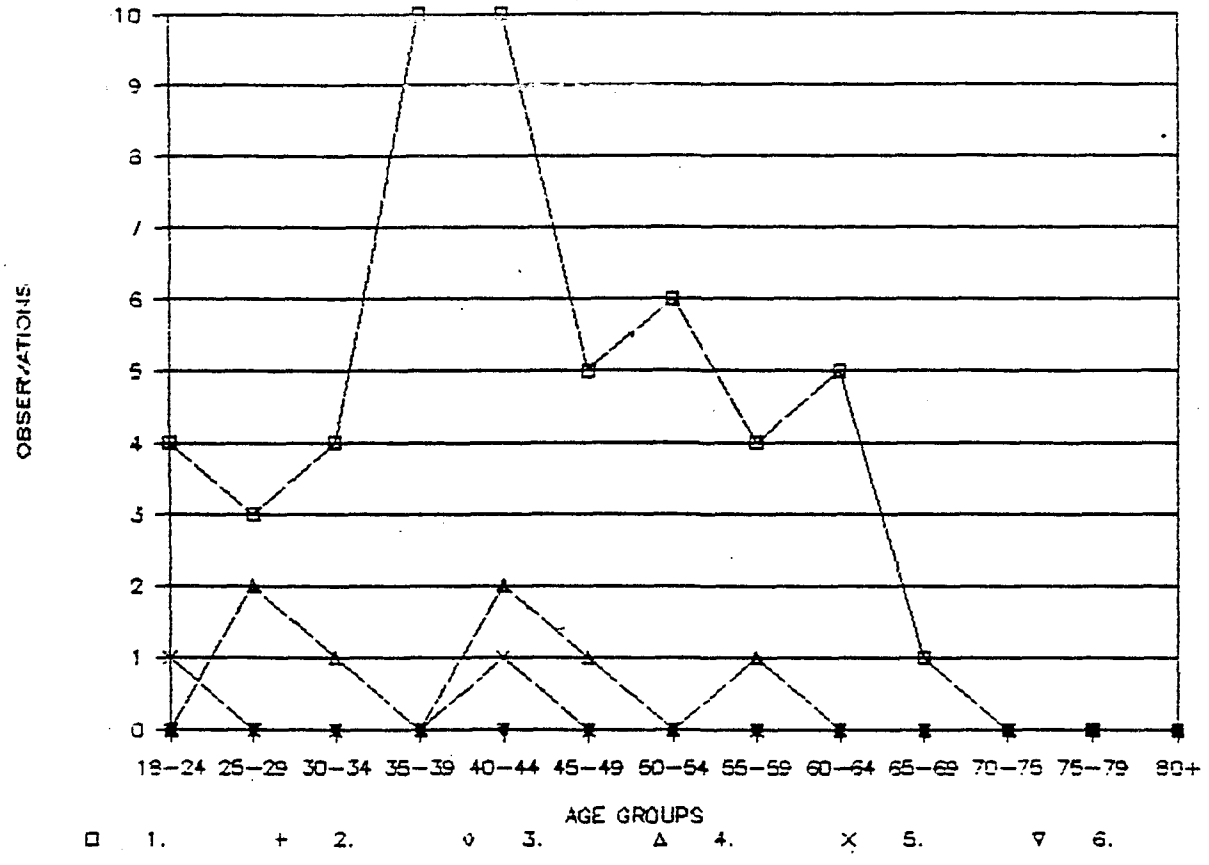

AGE GROUPS
 6. Hotels 7. Banks, Insurance 8. Transport, Commun. 9. Public S. 10. Services

Hotels 7.Banks, Insurance 8.Transport, Commun. 9.Public S. 10.Services

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

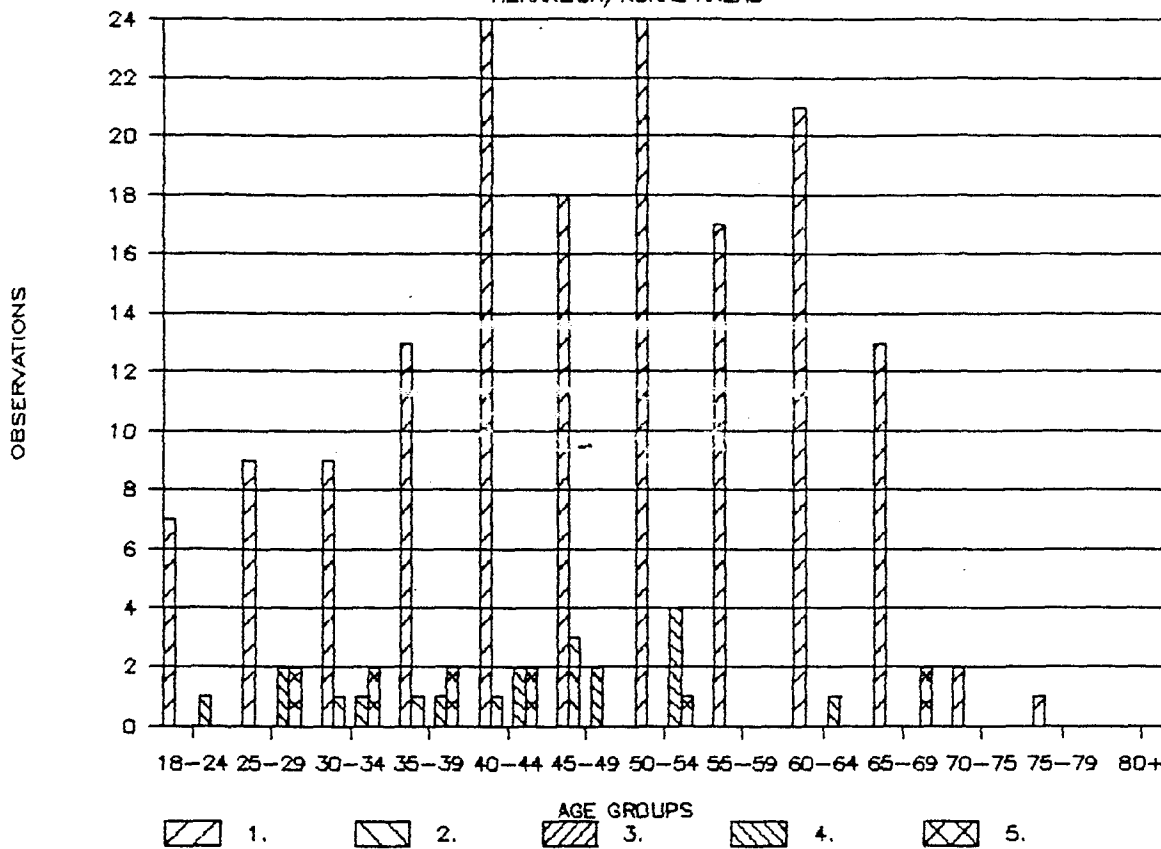
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Agricul. 2. Commer. 3. Restaur. 4. Banks, Insur. 5. Public Sec. 6. Services

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

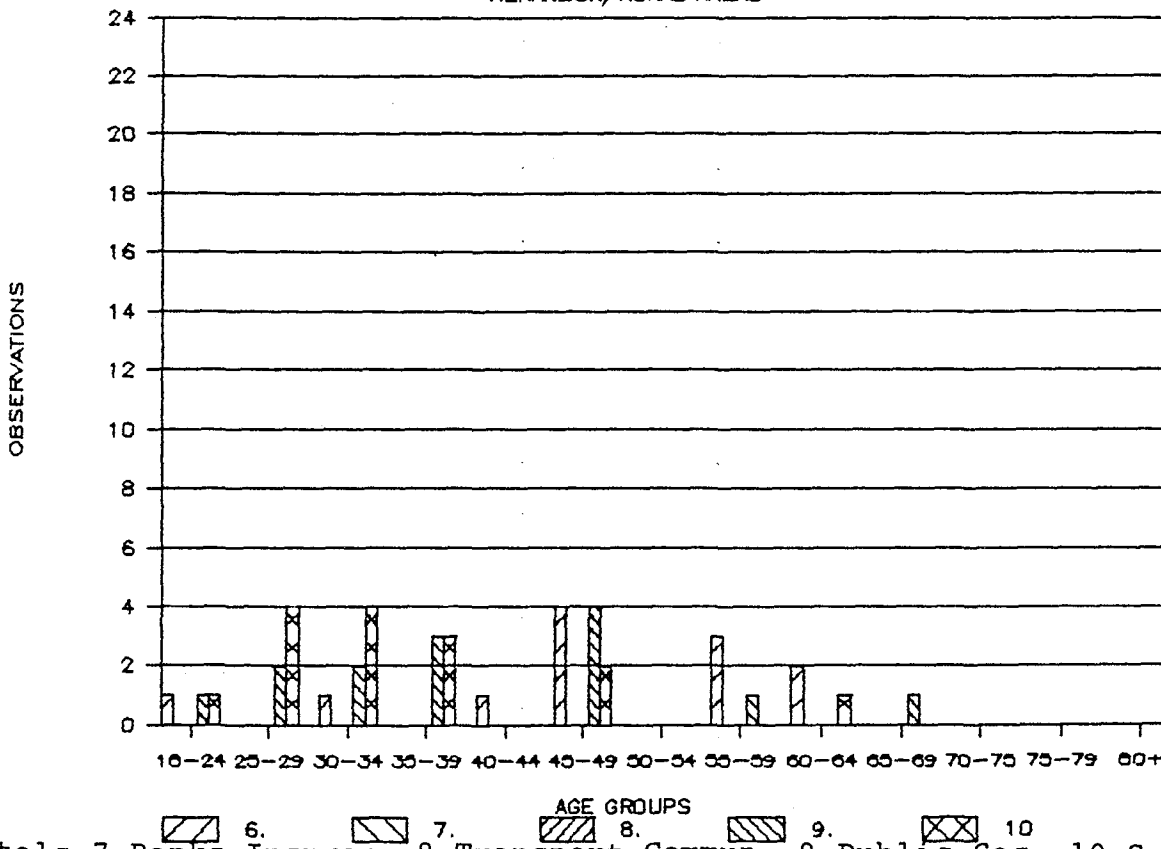
HERAKLION/RURAL AREAS

1. Agriculture 2. Mines, Industry 3. Constructions 4. Commerce 5. Restaurants

FIELD OF ECONOM. ACTIVITY BY AGE GROUPS

HERAKLION/RURAL AREAS

6. Banks, Insurance 7. Transport 8. Commun. 9. Public Sec. 10. Services

8.4.2 Κλάδος οικονομικής δραστηριότητας και επίπεδο εκπαίδευσης.

Στο σύνολο των περιοχών ο κλάδος της γεωργίας, στον οποίο απασχολούνται και οι περισσότερες γυναίκες του δείγματος, εμφανίζει χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης, με τη μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών να είναι απόφοιτοι δημοτικού, αλλά και πολλές που δεν τελείωσαν το δημοτικό, καθώς και σημαντικό αριθμό αναλφαβήτων, όσο περίπου και αποφοίτων Λυκείου (ή εξαταξίου Γυμνασίου).

Οι υπόλοιποι κλάδοι εμφανίζουν επίσης κυρίως αποφοίτους δημοτικού, αλλά και λυκείου, με εξαίρεση τους κλάδους των Υπηρεσιών Δημοσίου και Παροχής Υπηρεσιών που εμφανίζουν υψηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα η πλειοψηφία των εργαζομένων στους κλάδους αυτούς είναι απόφοιτοι Λυκείου ενώ εμφανίζεται σημαντικός αριθμός πτυχιούχων ΑΕΙ όσο και ΤΕΙ (ιδίως στο Δημόσιο Τομέα).

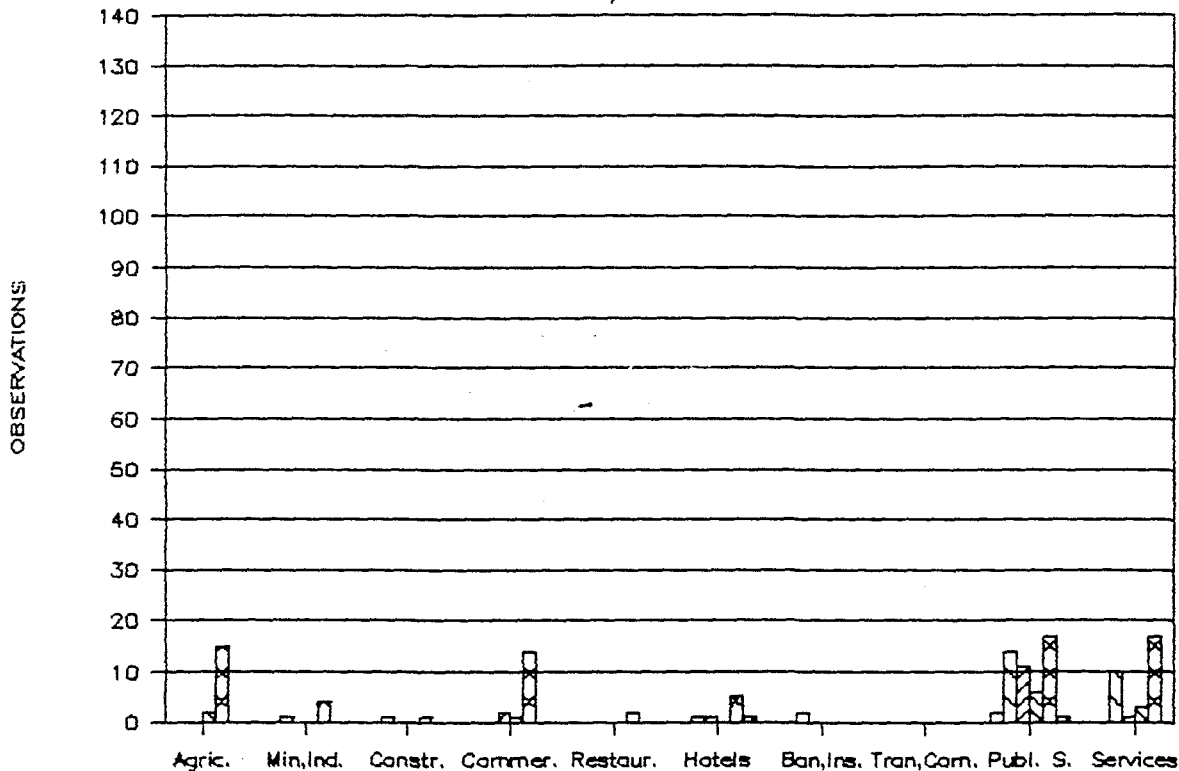
Η απασχόληση στις αστικές περιοχές επικεντρώνεται στους κλάδους του Δημοσίου και Παροχής Υπηρεσιών κυρίως, αλλά και στο Εμπόριο και τα Ξενοδοχεία. Στο Δημόσιο εμφανίζεται το υψηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης με περισσότερες αποφοίτους Λυκείου αλλά και πολλές πτυχιούχους ΑΕΙ, ΤΕΙ ακόμα και κατόχους Μεταπτυχιακών τίτλων. Οι Υπηρεσίες εμφανίζουν πολλές αποφοίτους λυκείου αλλά και πτυχιούχους ΑΕΙ, στο Εμπόριο το επίπεδο εκπαίδευσης μοιράζεται σε αποφοίτους Λυκείου και Δημοτικού, ενώ στα Ξενοδοχεία οι εργαζόμενες είναι ως επί το πλείστον απόφοιτες Δημοτικού.

Στις ημιαστικές περιοχές η απασχόληση γίνεται κυρίως στον Αγροτικό Τομέα όπου οι γυναίκες έχουν μόρφωση Δημοτικού Σχολείου.

Οι αγροτικές περιοχές παρουσιάζουν στον αγροτικό τομέα χαμηλού επιπέδου εκπαίδευση και σημαντικό ποσοστό αναλφαβήτων, ενώ στις Υπηρεσίες κυρίως αποφοίτους Λυκείου. Σ'όλους τους άλλους κλάδους το επίπεδο είναι Δημοτικού σχολείου.

FIELD OF ECON.ACTIVITY & EDUCAT.LEVEL

HERAKLION/TOTAL AREAS

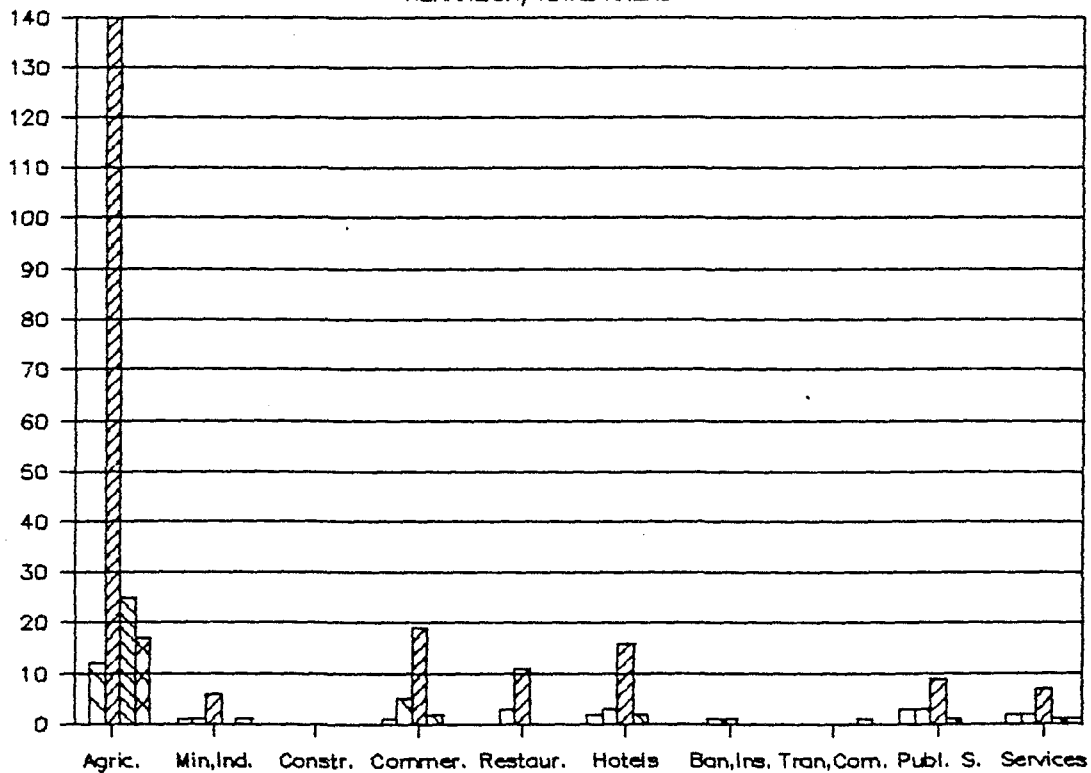

1. 2. 3. 4. 5. 6.

st-Grad.deg. 2.Univers.deg. 3.TEI deg. 4.Higher Education School
gh School 6.Technical Lyceum

FIELD OF ECON.ACTIVITY & EDUCAT.LEVEL

HERAKLION/TOTAL AREAS

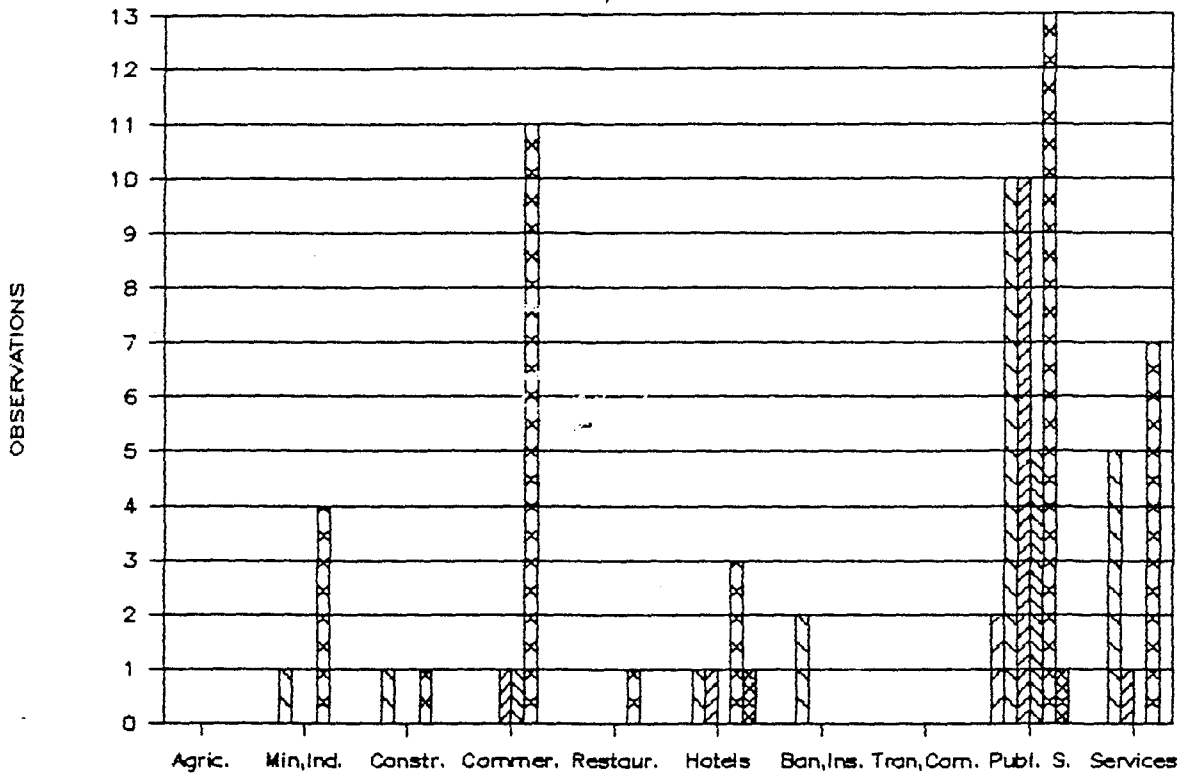

7. 8. 9. 10. 11.

in.Sch. 8.Gymnas. 9.Element.Sch. 10.Elem.Sch.not fin. 11.Illiter.

FIELD OF ECON.ACTIVITY & EDUCAT.LEVEL

HERAKLION/URBAN AREAS

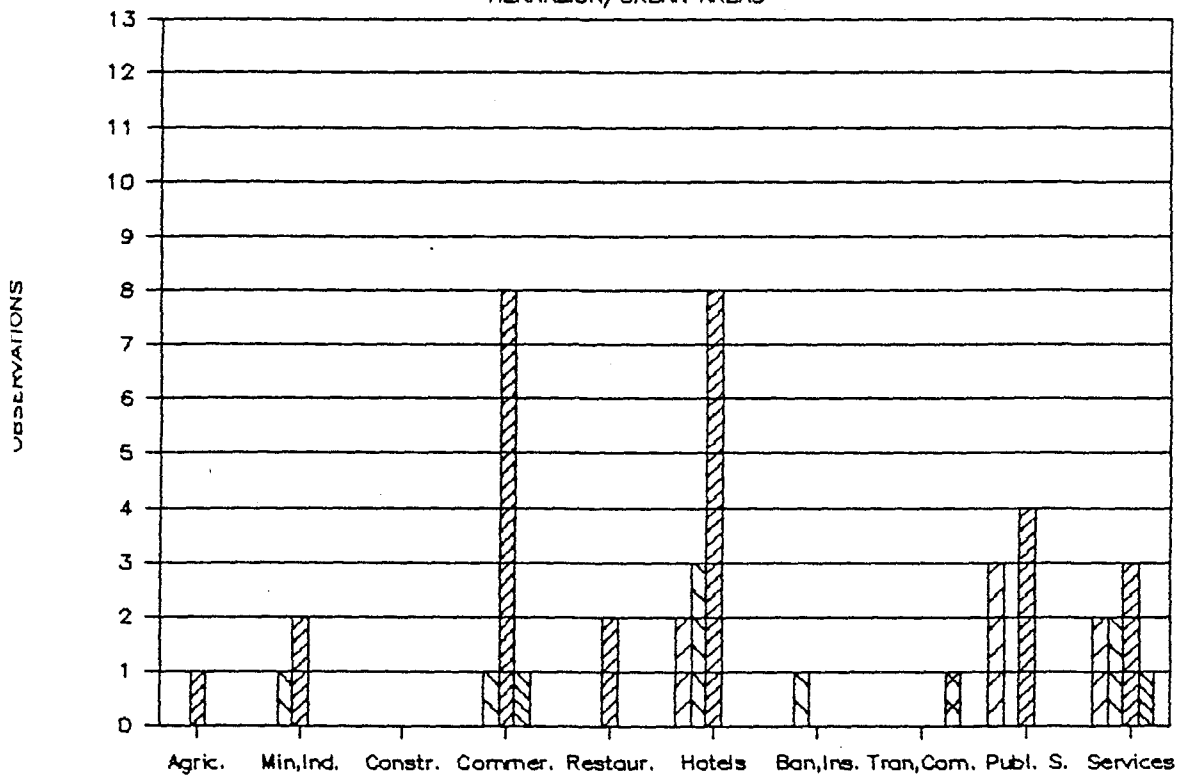

1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. Post-Grad.deg. 2. Univers.deg. 3. TEI deg. 4. Higher Education School 5. High School 6. Technical School

FIELD OF ECON.ACTIVITY & EDUCAT.LEVEL

HERAKLION/URBAN AREAS

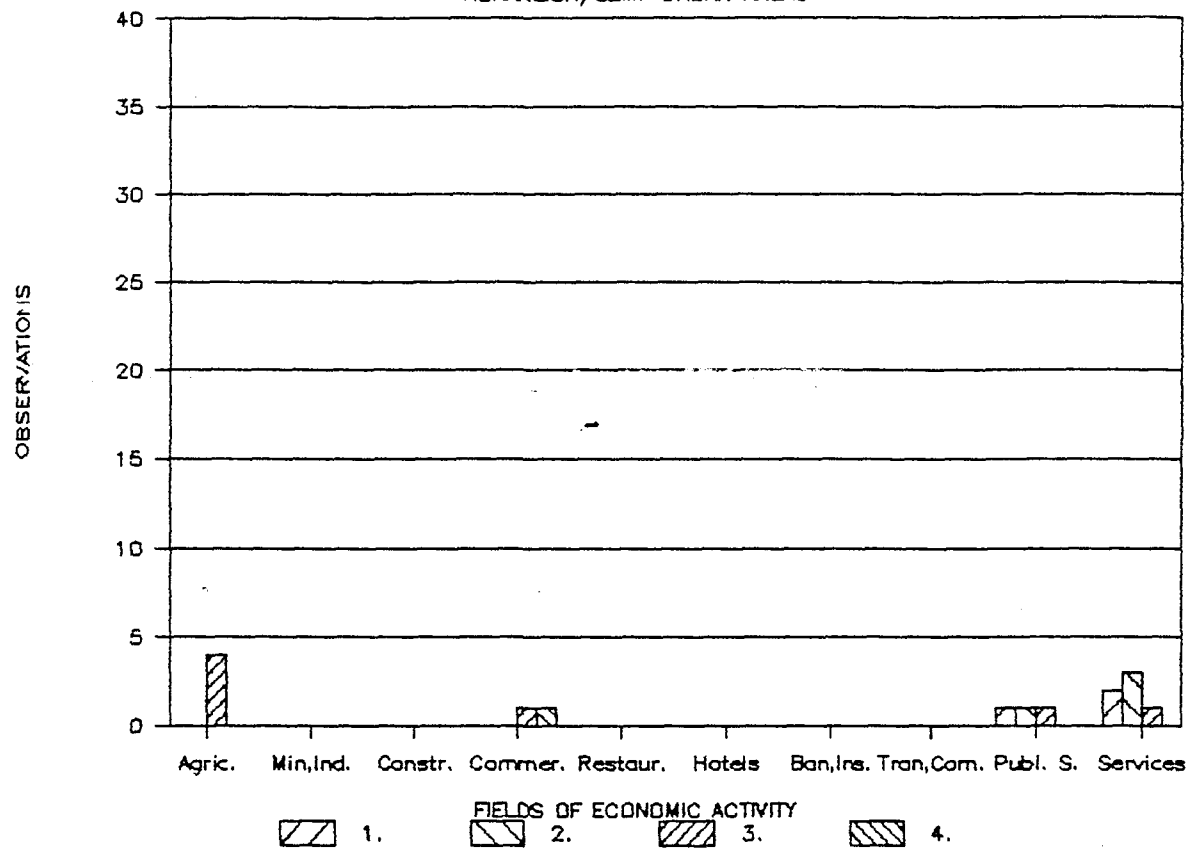

7. 8. 9. 10 11

7. Unkn.Sch. 8. Gymnasium 9. Element.Sch. 10. Elem.Sch.not fin. 11. Illiter.

FIELD OF ECON. ACTIVITY & EDUCAT. LEVEL

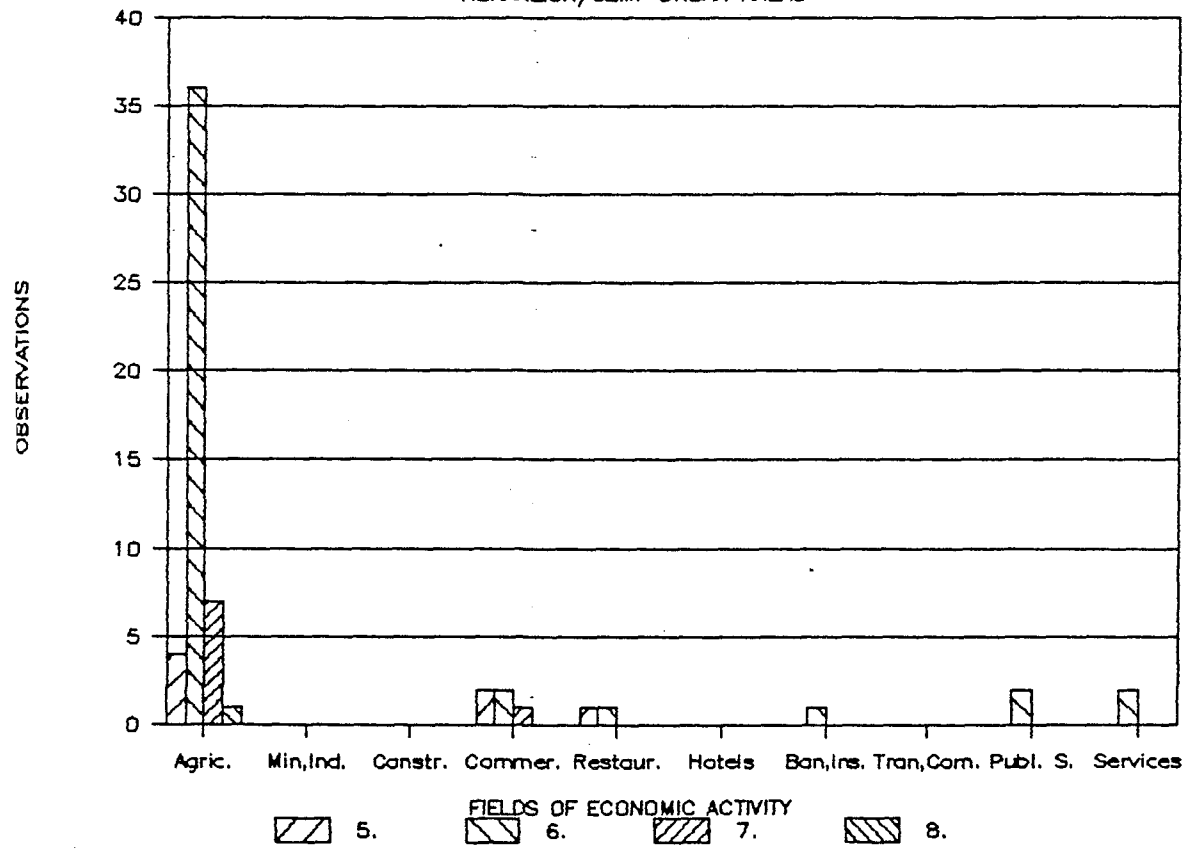
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Univers. deg. 2. Higher Educ. School 3. High School 4. Technical School

FIELD OF ECON. ACTIVITY & EDUCAT. LEVEL

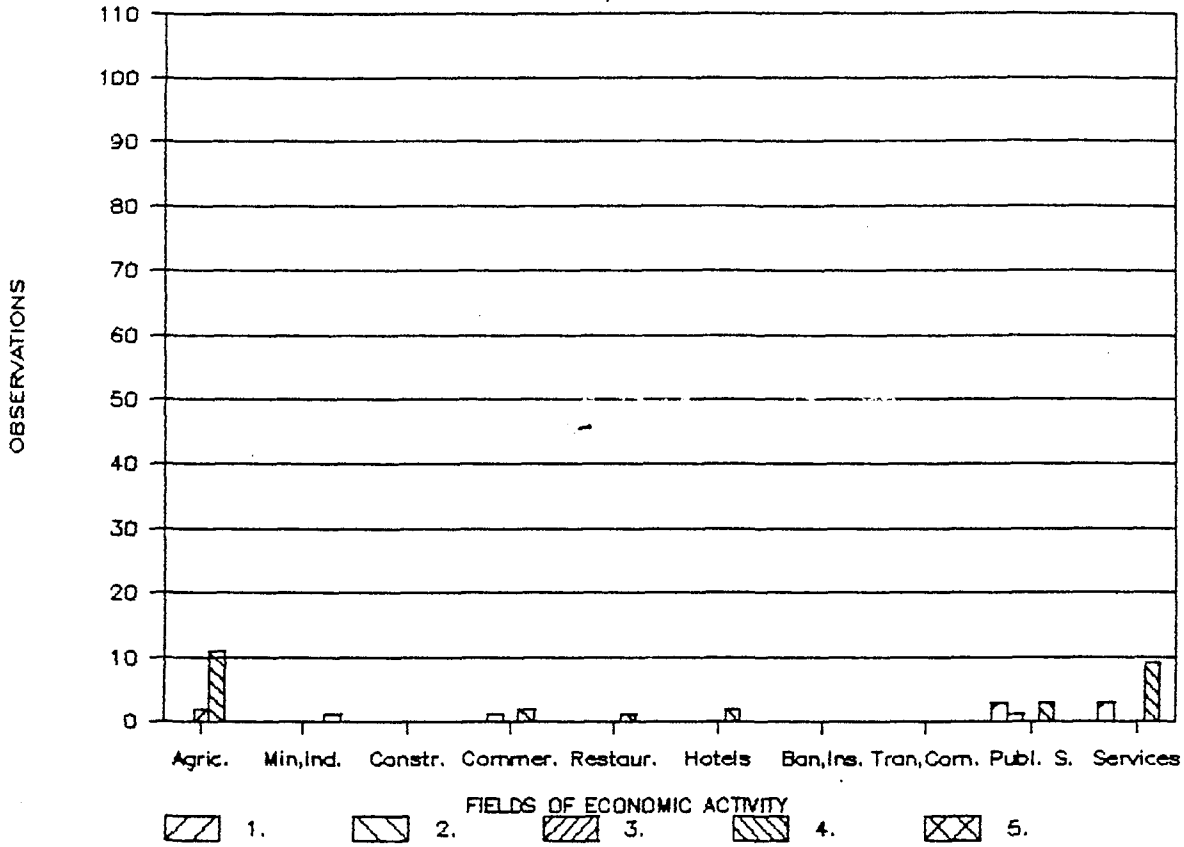
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

5. Gymnasium 6. Elementary School 7. Element. Sch. not fin. 8. Illiterate

FIELD OF ECON.ACTIVITY & EDUCAT.LEVEL

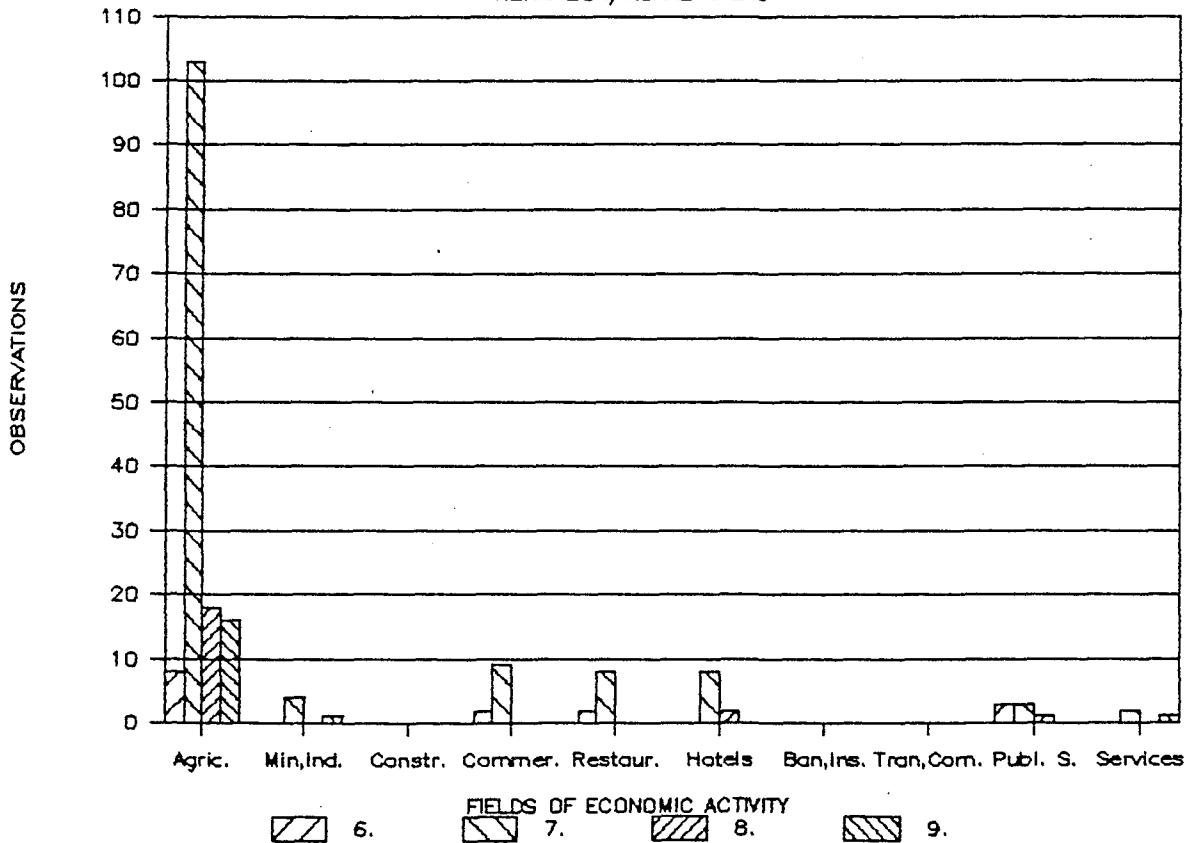
HERAKLION/RURAL AREAS

1. Univ. deg. 2. TEI deg. 3. Higher Educ. School 4. High Sch. 5. Techn. Sch.

FIELD OF ECON.ACTIVITY & EDUCAT.LEVEL

HERAKLION/RURAL AREAS

6. Gymnasium 7. Elementary Sch. 8. Elem. Sch. not finished 9. Illiterate

8.4.3 Κλάδος οικονομικής δραστηριότητας και ασχολία.

Στο σύνολο των περιοχών η μεγάλη πλειοψηφία ασχολείται στον κλάδο της Γεωργίας και η ασχολία (2) μοιράζεται σε αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθούς. Οι απασχολούμενες στο Δημόσιο, τα Ξενοδοχεία, τις Τράπεζες και Ασφάλειες και Συγκοινωνίες - Επικοινωνίες είναι μισθωτές ή ημερομισθίες. Στο εμπόριο είναι μοιρασμένες σε αυτοαπασχολούμενες μισθωτές και άμισθες βοηθούς, όπως εξάλλου και στα Εστιατόρια και Καφενεία, ενώ στις Υπηρεσίες είναι κυρίως μισθωτές αλλά και λιγότερες αυτοαπασχολούμενες. Είναι ενδιαφέρον το μηδαμινό ποσοστό εργοδοτών γυναικών που επικεντρώνεται κυρίως στην Παροχή Υπηρεσιών.

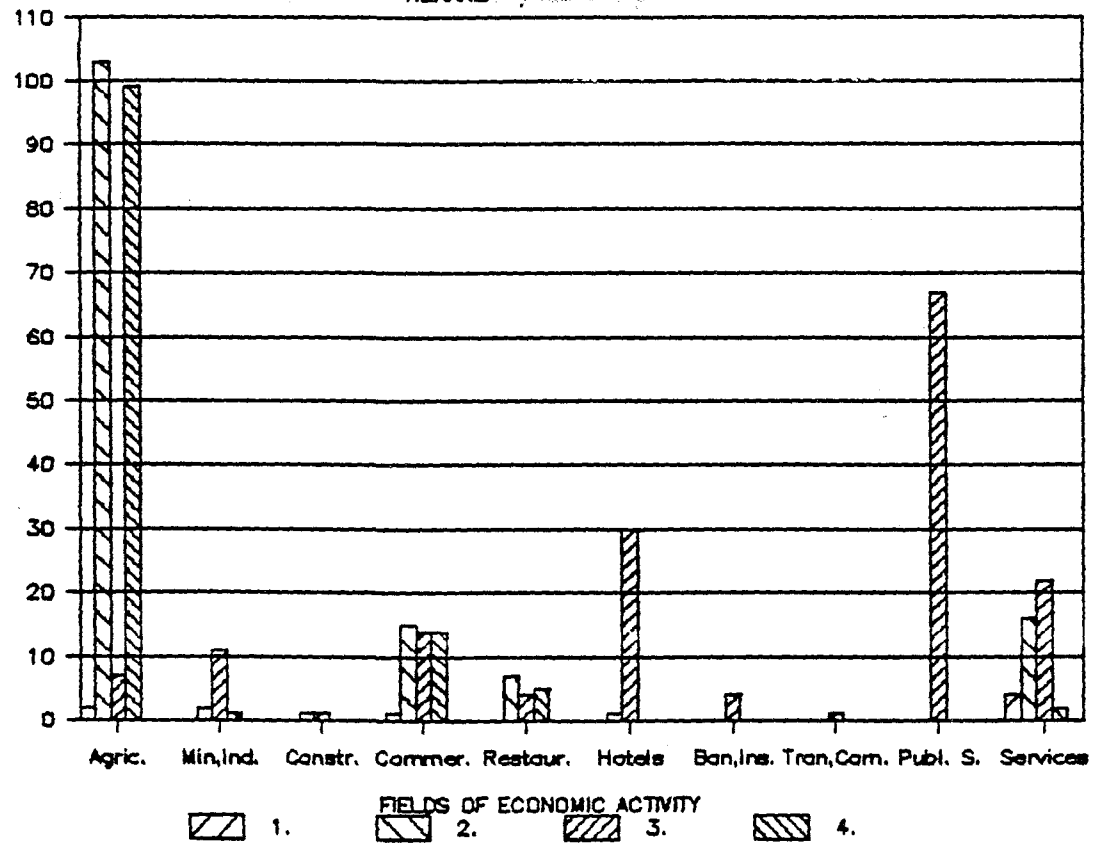
Ιδια εικόνα εμφανίζεται στις αστικές περιοχές, χωρίς όμως απασχολούμενες στον αγροτικό τομέα.

Στις ημιαστικές περιοχές όπου υπάρχουν κυρίως απασχολούμενες στη γεωργία, οι οποίες μοιράζονται σε αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθούς, η ασχολία στους υπόλοιπους κλάδους παρουσιάζει αντιστοιχία μ' αυτόν στις άλλες περιοχές.

Τέλος στις αγροτικές περιοχές η εικόνα δεν διαφοροποιείται.

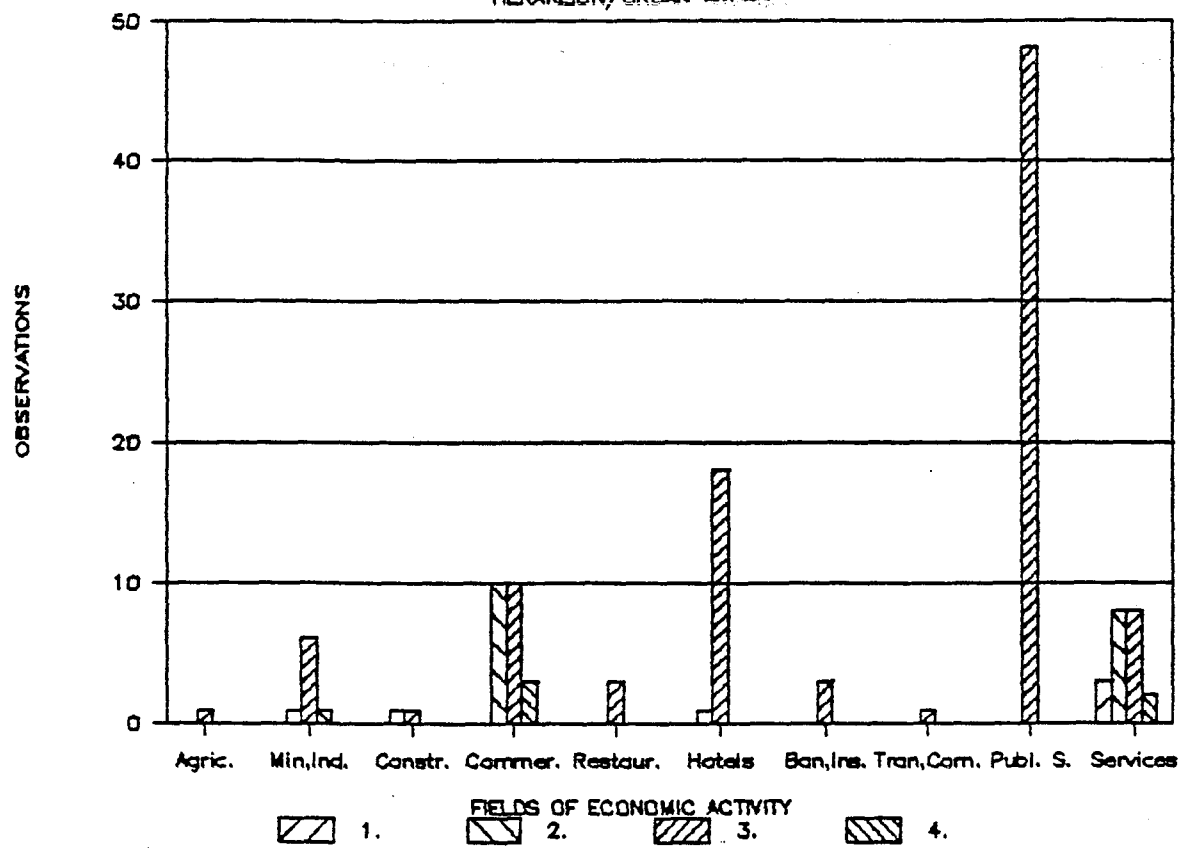
FIELD OF ECON. ACTIVITY BY OCCUPATION

HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

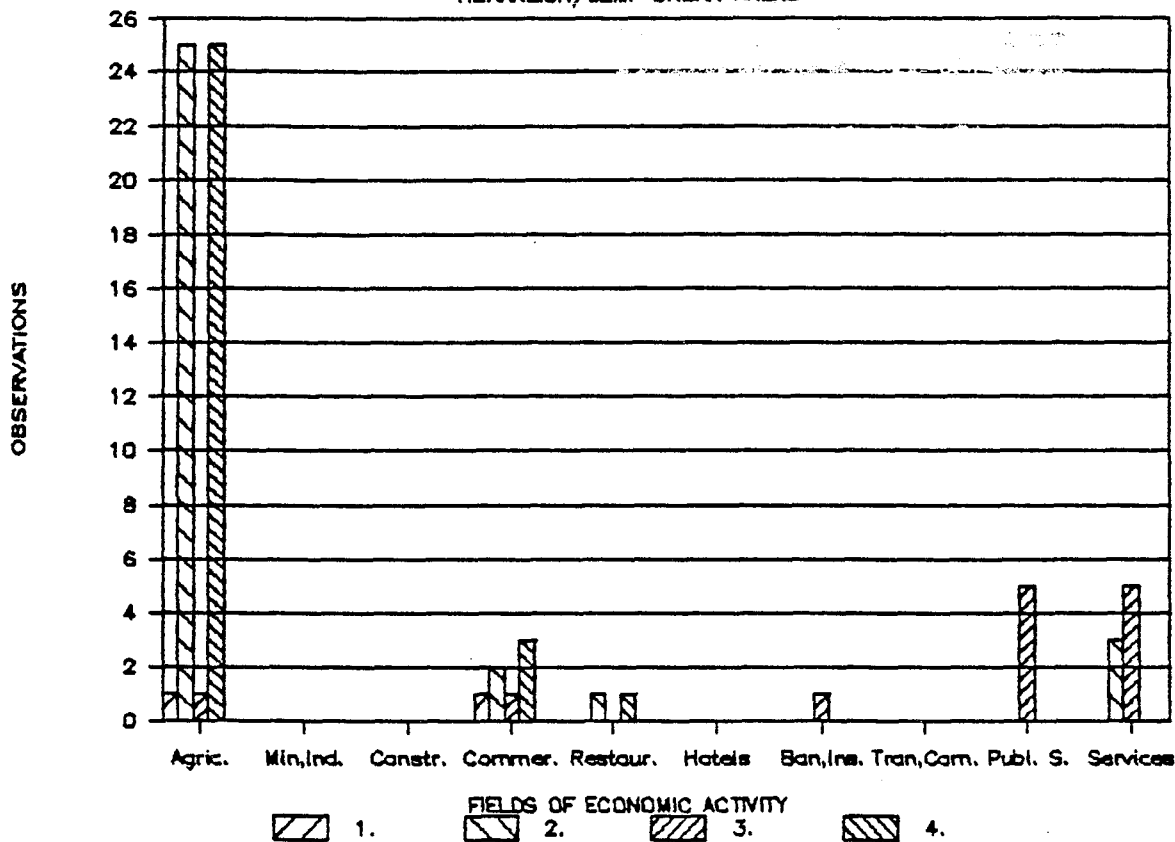
FIELD OF ECON.ACTIVITY BY OCCUPATION HERAKLION/URBAN AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

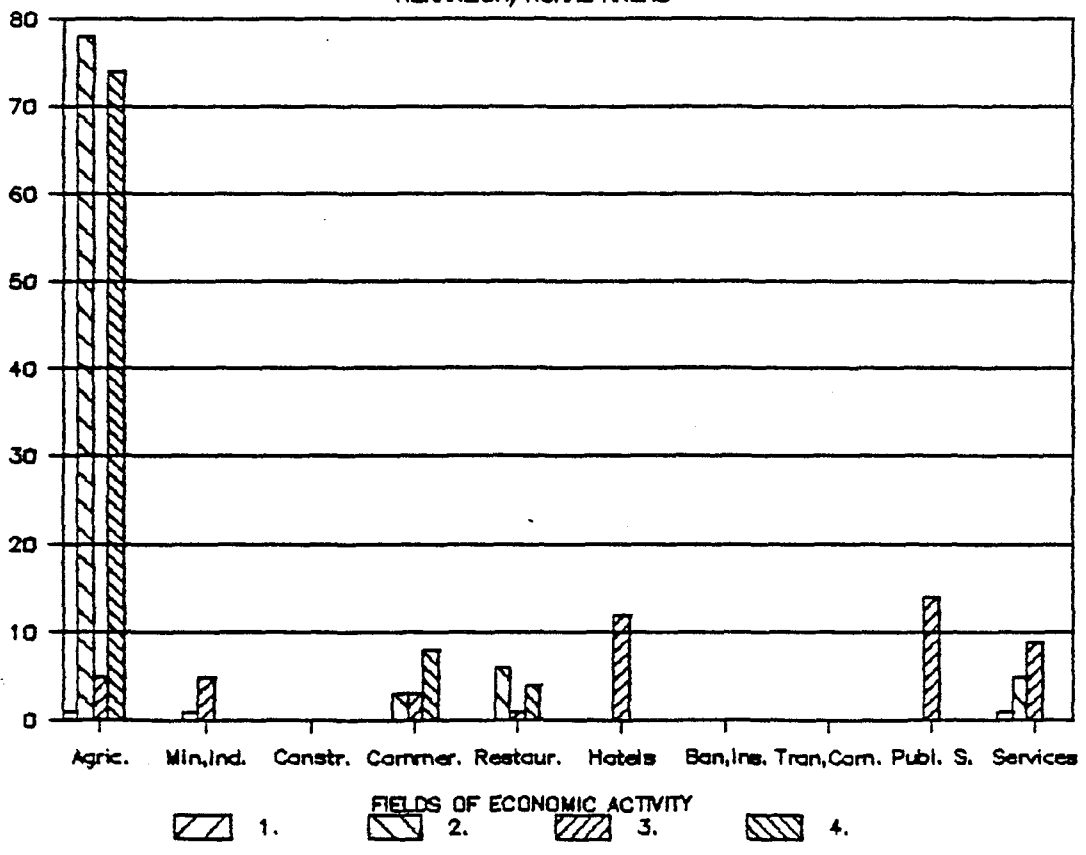
FIELD OF ECON. ACTIVITY BY OCCUPATION

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

FIELD OF ECON. ACTIVITY BY OCCUPATION HERAKLION/RURAL AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

8.4.4 Κλάδος οικονομικής δραστηριότητας και οικογενειακή κατάσταση.

Η συντριπτική πλειοψηφία των γυναικών στο σύνολο των περιοχών είναι παντρεμένες με τον κλάδο της Γεωργίας να παρουσιάζει αναλογία ανύπαντρων προς παντρεμένες 1:15, ενώ αντίθετα τον κλάδο παροχής υπηρεσιών με αναλογία 1:1,6. Οι περισσότερες ανύπαντρες εργαζόμενες απασχολούνται στις Υπηρεσίες, το Δημόσιο αλλά και το Εμπόριο και την Γεωργία.

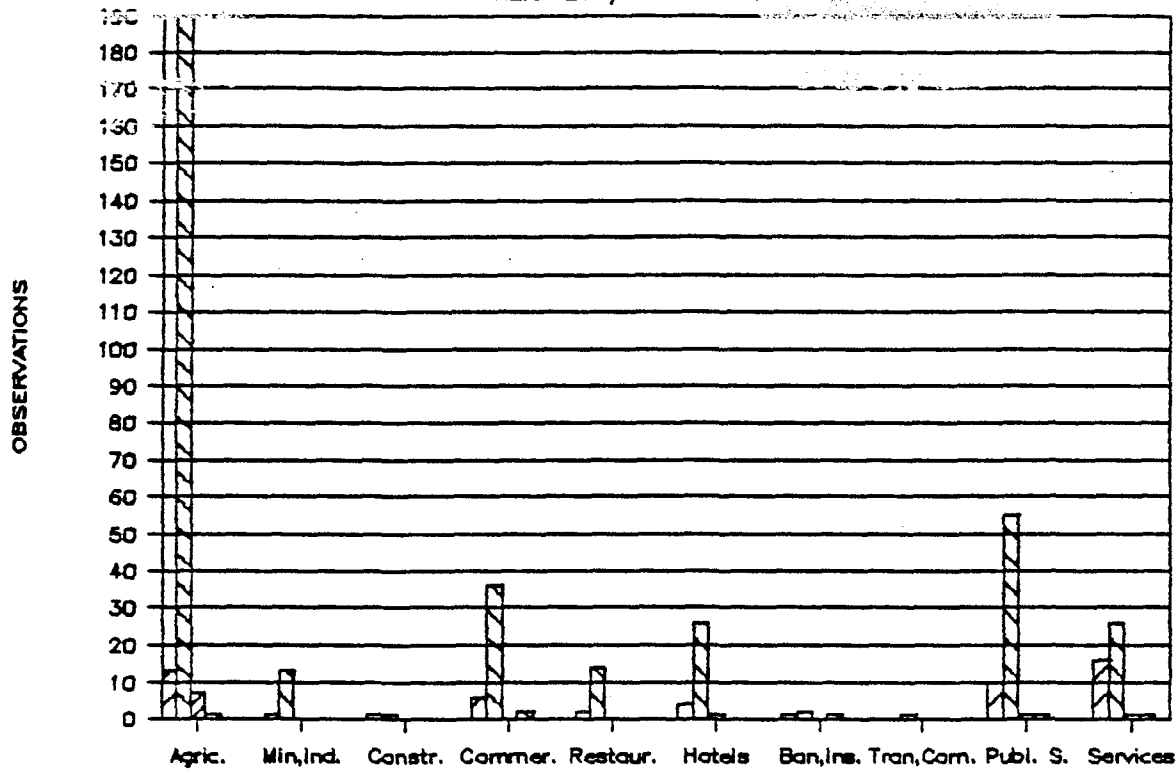
Και στις αστικές περιοχές και οι περισσότερες εργαζόμενες είναι παντρεμένες με αρκετές επίσης ανύπαντρες στο Δημόσιο, τις Υπηρεσίες το Εμπόριο και τα Ξενοδοχεία.

Στις ημιαστικές περιοχές στον αγροτικό τομέα απασχολούνται κυρίως παντρεμένες αλλά και αρκετές ανύπαντρες και χήρες. Αξιοσημείωτο το γεγονός ότι στις Υπηρεσίες εργάζεται ίσος αριθμός παντρεμένων και ανύπαντρων ενώ το ίδιο συμβαίνει στα Εστιατόρια - Καφενεία.

Στις αγροτικές περιοχές τέλος οι περισσότερες εργαζόμενες είναι παντρεμένες ενώ οι ανύπαντρες απασχολούνται κυρίως στον αγροτικό τομέα αλλά και στις υπηρεσίες.

FIELD OF ECON. ACTIVITY & MARITAL STATUS

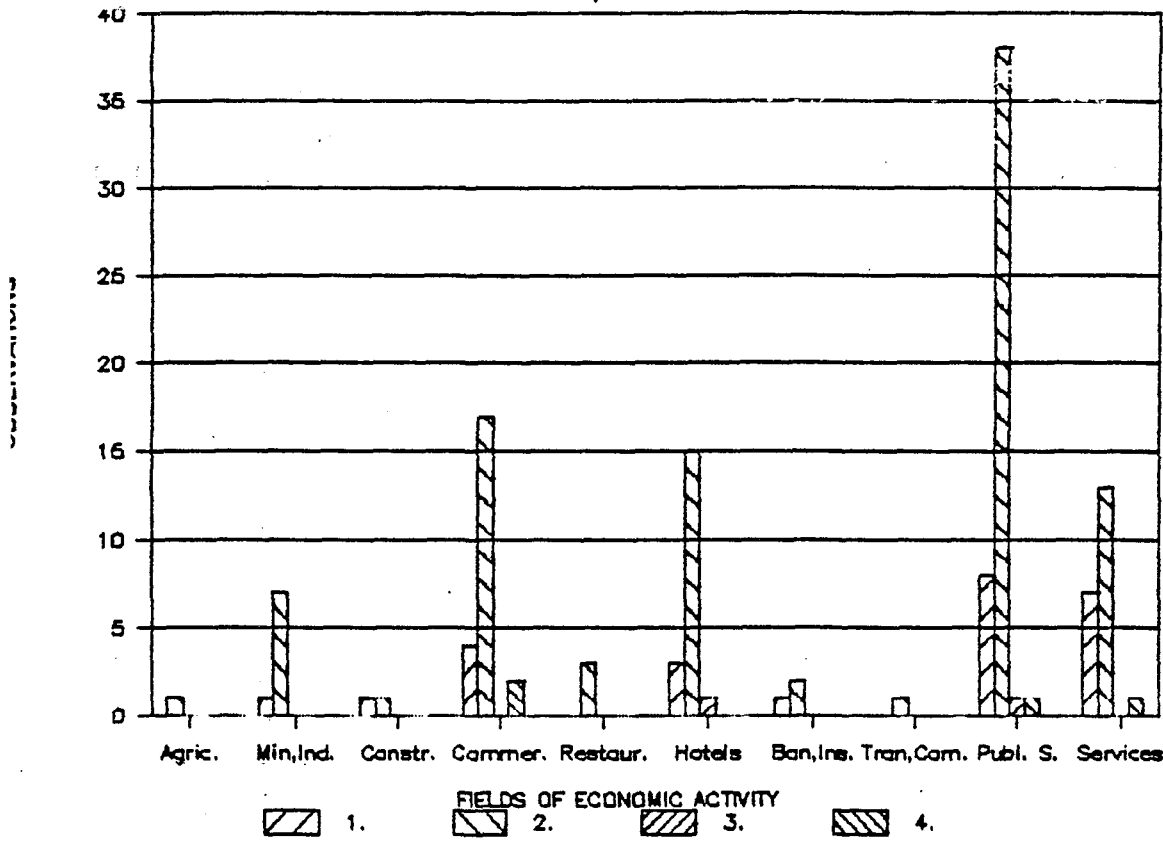
HERAKLION/TOTAL AREAS

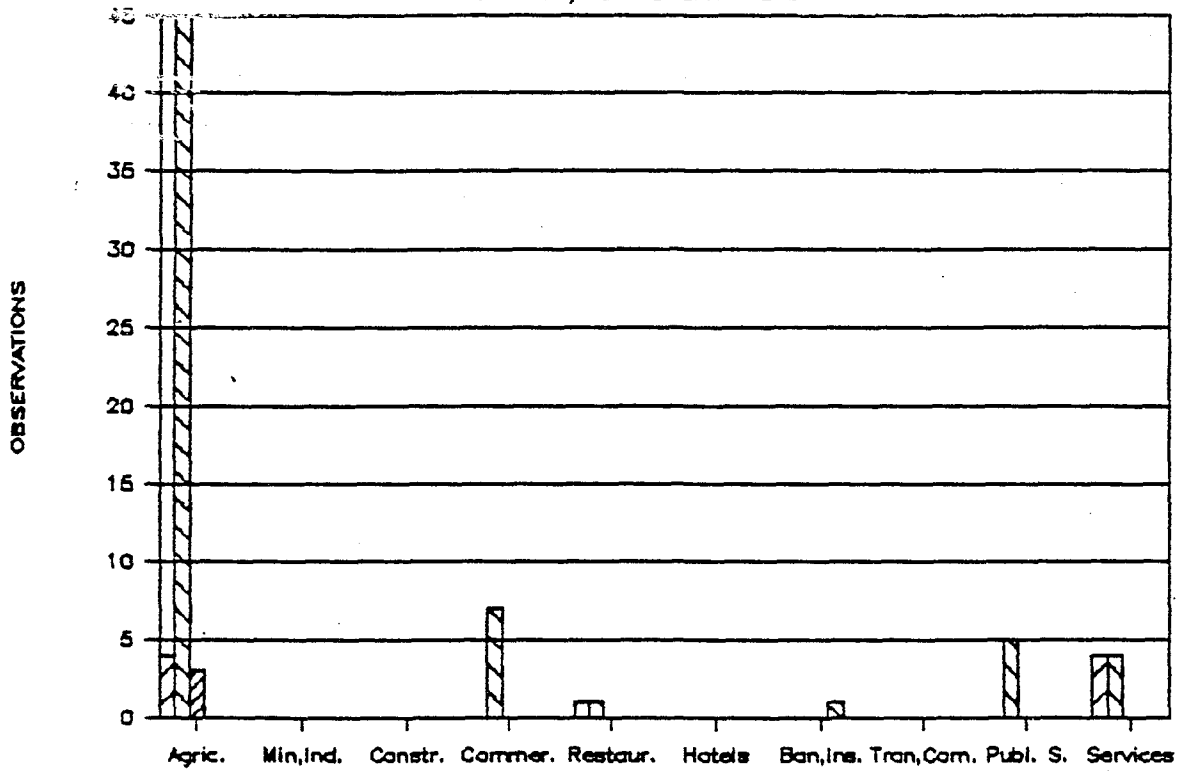
1. Single 2. Married 3. Widower 4. Divorced

FIELD OF ECON. ACTIVITY & MARITAL STATUS

HERAKLION/URBAN AREAS

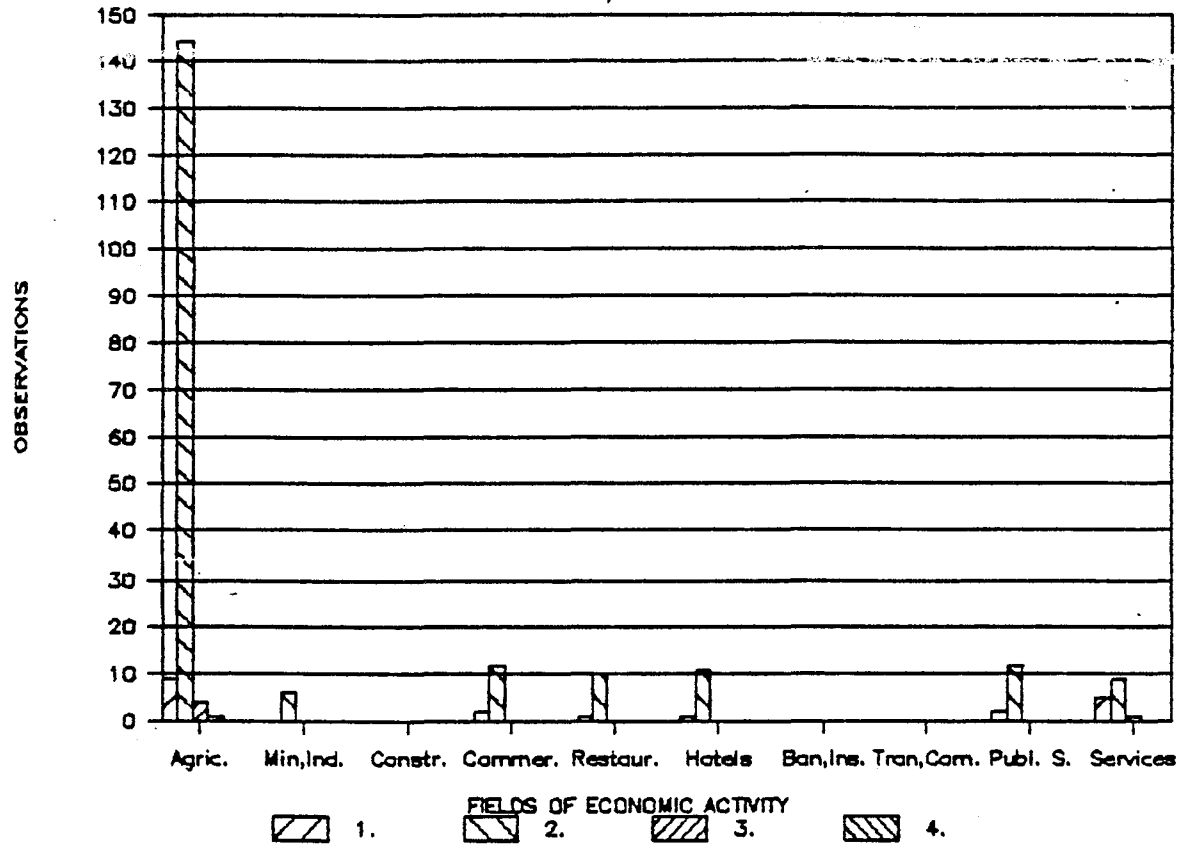
FIELD OF ECON. ACTIVITY & MARITAL STATUS HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Single 2. Married 3. Widower 4. Divorced

FIELD OF ECON. ACTIVITY & MARITAL STATUS

HERAKLION/RURAL AREAS

1. Single 2. Married 3. Widower 4. Divorced

8.5 Ανάλυση με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης.

8.5.1 Επίπεδο εκπαίδευσης κατά ομάδες ηλικίας.

Η εικόνα που παρουσιάζει το σύνολο των περιοχών ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης δείχνει υψηλό αριθμό αποφοίτων Δημοτικού Σχολείου, ιδίως στις ηλικίες 40-49 με φθίνοντα αριθμό στις υπόλοιπες μικρότερες και μεγαλύτερες ηλικίες. Αρκετά υψηλός επίσης αριθμός αποφοίτων Λυκείου, που στις ηλικίες 18-29 αποτελούν την πλειοψηφία. Οι κάτοχοι πτυχίων ΑΕΙ επικεντρώνονται στα 25-39 έτη. Αναλφάβητες γυναίκες υπάρχουν στις ηλικίες 50-64 ετών.

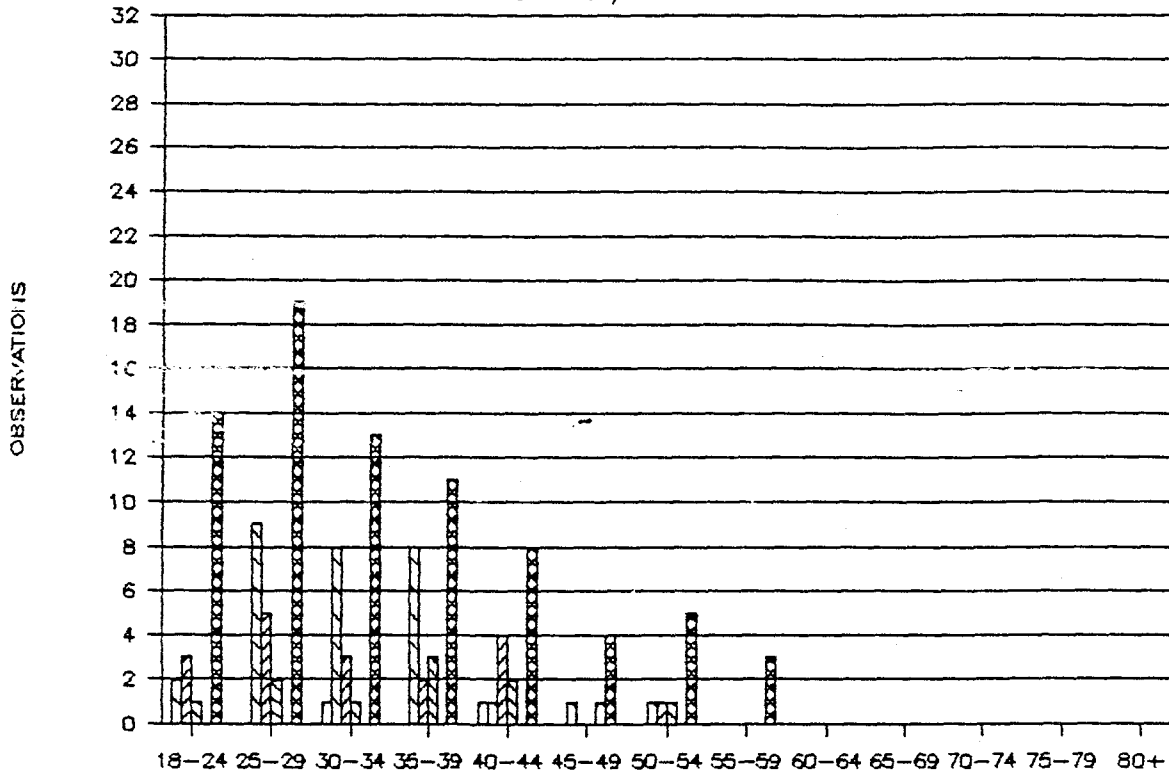
Οι αστικές περιοχές εμφανίζουν σαφώς υψηλότερο εκπαιδευτικό επίπεδο απ'τις υπόλοιπες περιοχές και μέχρι την ηλικία των 44 ετών. Στις ηλικίες 18-44 ετών υπερτερούν οι κάτοχοι απολυτηρίου Λυκείου, ενώ υπάρχουν και πολλές κάτοχοι πτυχίων ΑΕΙ, αλλά και ΤΕΙ. Μηδαμινό είναι το ποσοστό αναλφαβήτων.

Στις ημιαστικές περιοχές το επίπεδο εκπαίδευσης εμφανίζεται χαμηλό, με καλύτερα μορφωμένες ηλικίες αυτές μεταξύ 25 και 34 ετών. Στις υπόλοιπες ηλικίες και ιδίως από 35 ετών και πάνω, οι γυναίκες έχουν στη μεγάλη τους πλειοψηφία εκπαίδευση Δημοτικού σχολείου.

Στις αγροτικές περιοχές το μορφωτικό επίπεδο είναι το πιο χαμηλό, όπου η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών έχουν γνώσεις Δημοτικού Σχολείου, και μόνο στις ηλικίες 18-29, οι γυναίκες που έχουν υψηλότερο εκπαιδευτικό επίπεδο, ανταγωνίζονται σε αριθμό τις ομοφυλές τους που έχουν εκπαίδευση Δημοτικού. Σημαντικός επίσης αριθμός γυναικών που δεν τελείωσαν το Δημοτικό εμφανίζεται στις ηλικίες 55-64 ετών, αλλά και 50-54 έτη. Αριθμός αναλφάβητων γυναικών υπάρχει στις ηλικίες 50-64 έτη κυρίως.

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/TOTAL AREAS

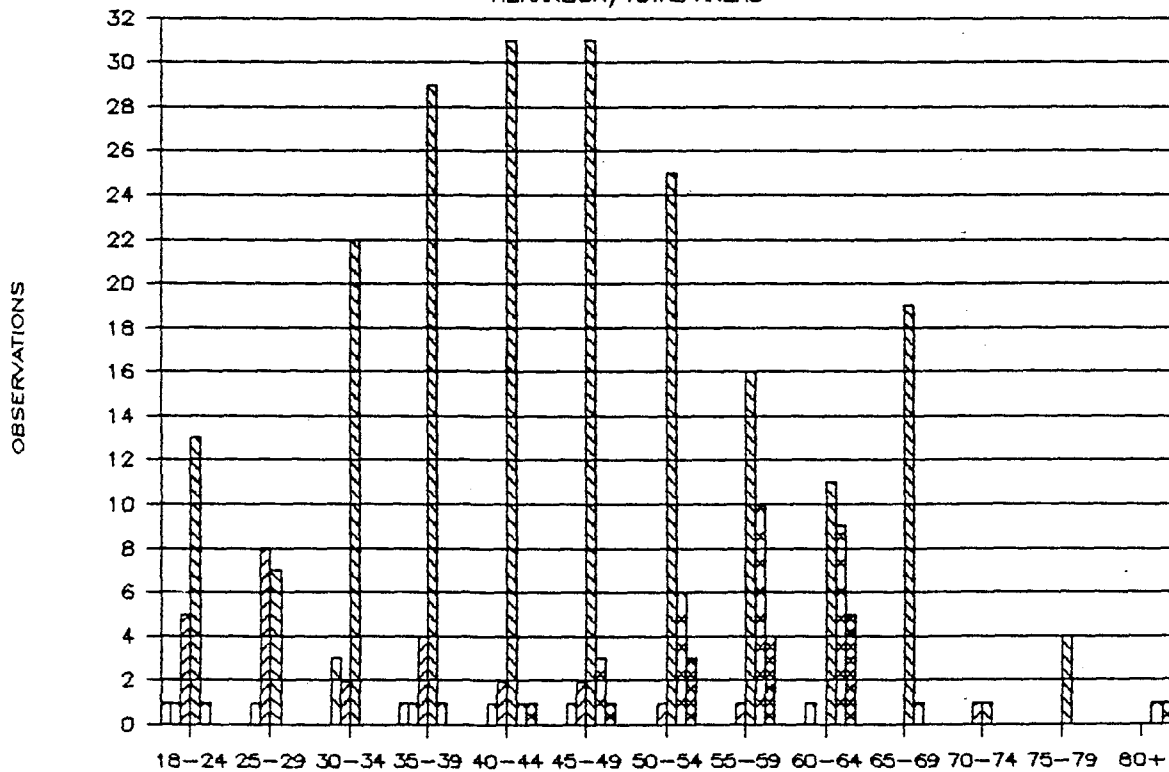
AGE GROUPS

1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.

1. Post-Grad.deg. 2. Univ.deg. 3. TEI deg. 4. Higher Ed.Sch. 5. Student High School

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/TOTAL AREAS

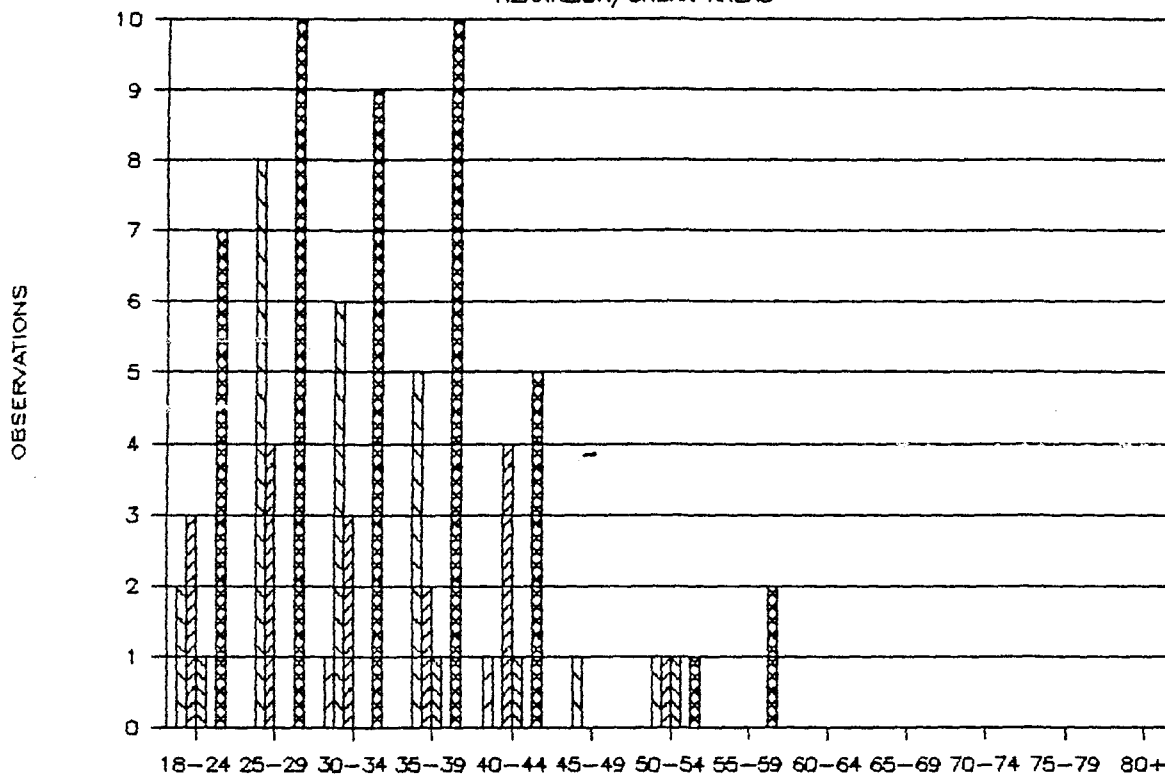
AGE GROUPS

7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.

7. Techn.Lyc. 8. Techn.Sch. 9. Gymn. 10. Elem.Sch. 11. Elem.Sch.n.f. 12. Illit.

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/URBAN AREAS

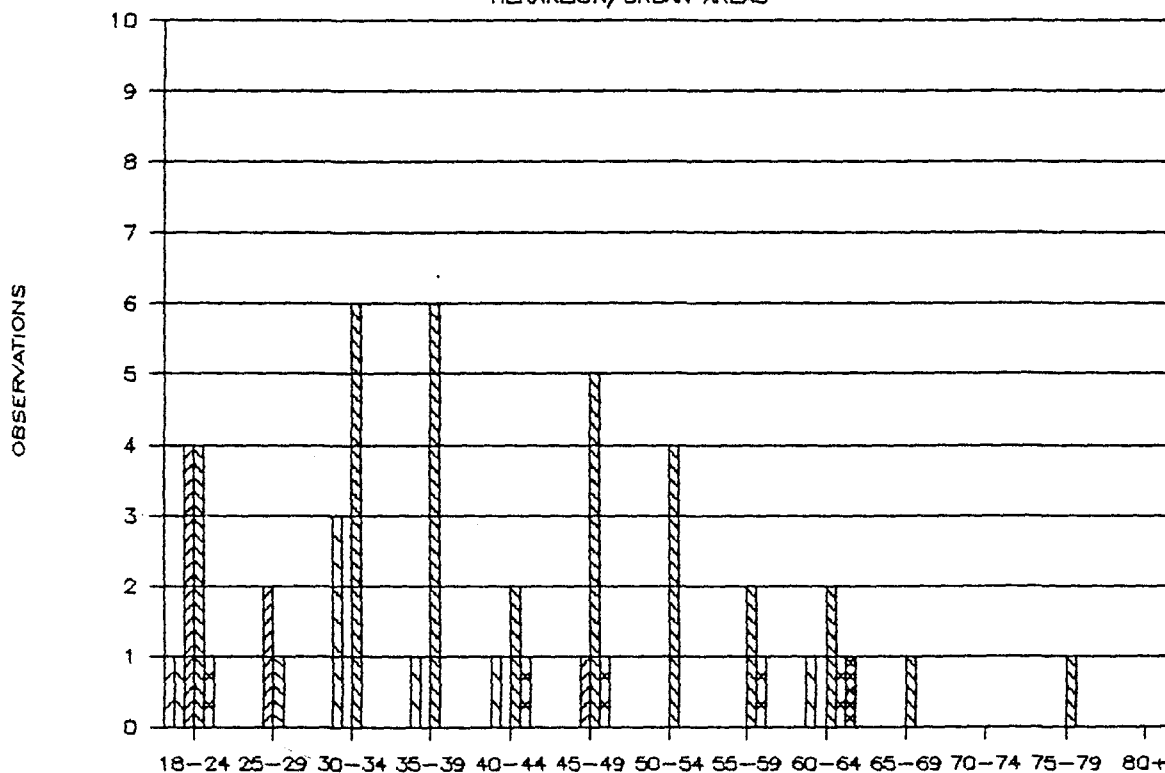
AGE GROUPS

1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.

1. Post-Grad.deg. 2.Univ.deg. 3.TEI deg. 4.Higher Ed.Sch. 5.Student High School

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/URBAN AREAS

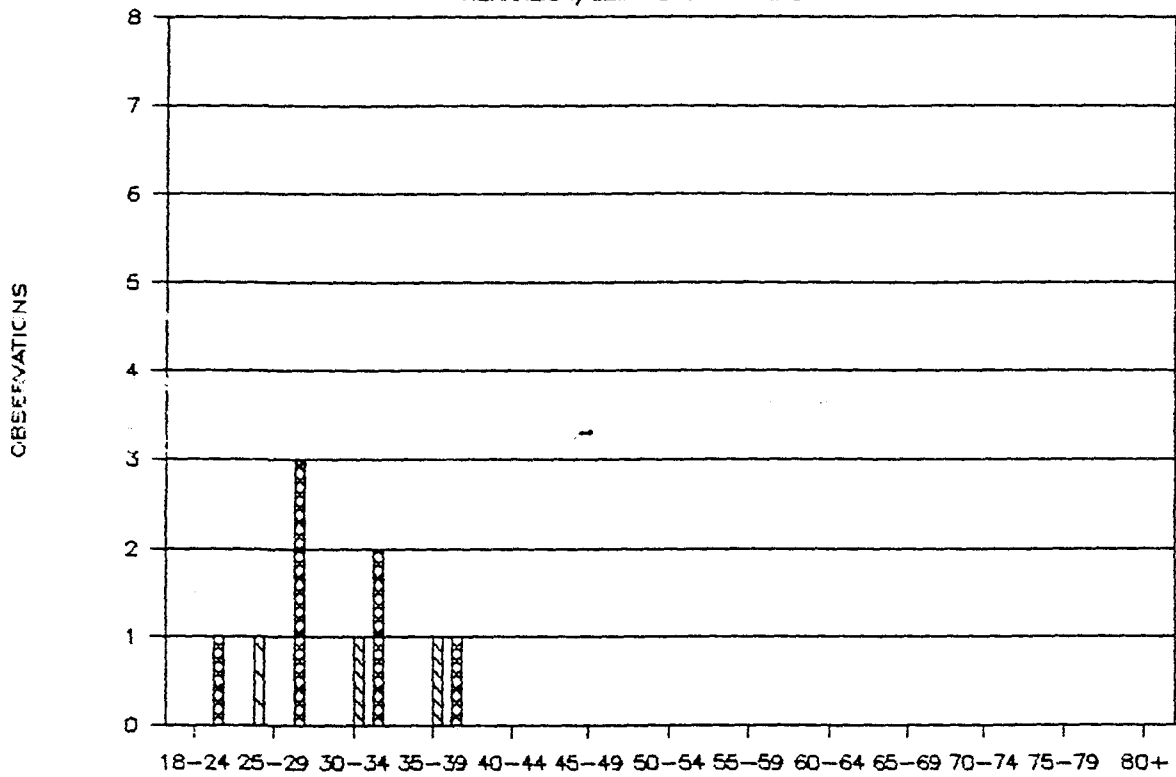
AGE GROUPS

7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.

7. Techn.Lyc. 8.Tech.Sch. 9.Gymn. 10.Elem.Sch. 11.Elem.Sch.n.f. 12.Illiter.

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

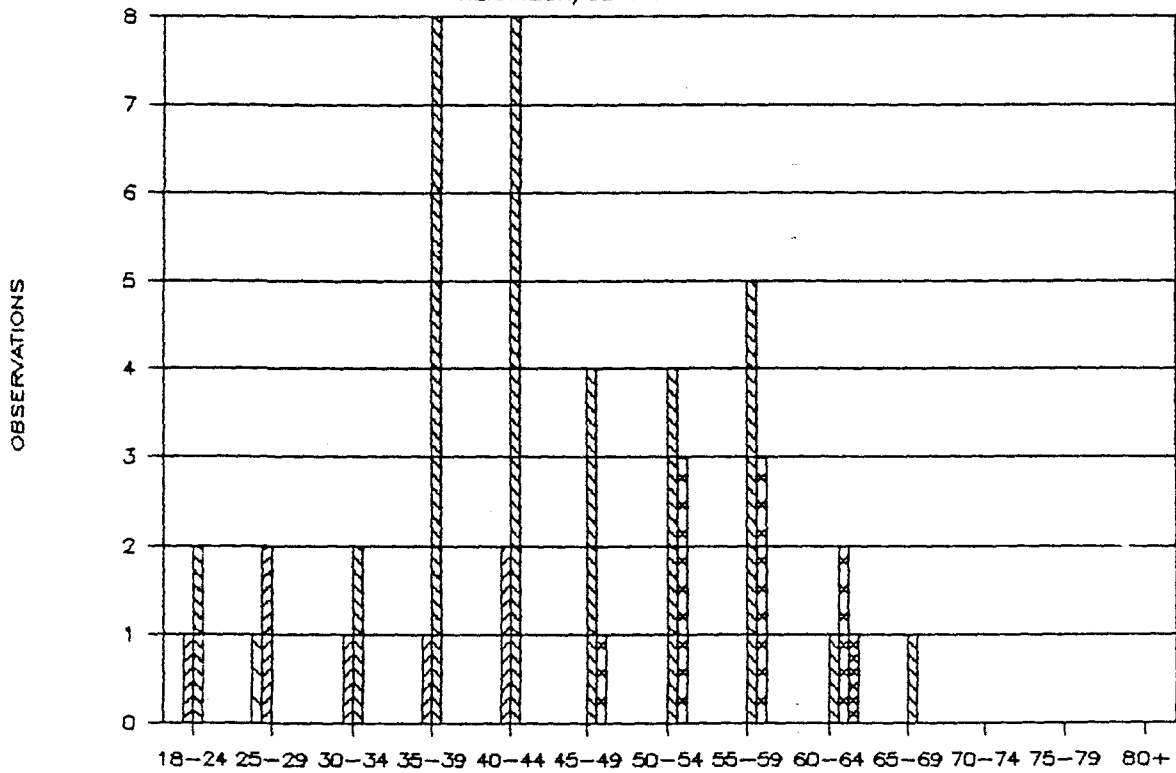

AGE GROUPS

1. t-Grad.deg. 2. Univ.deg. 3. TEI deg. 4. Higher Ed.Sch. 5. Student h School 6. Illiter.

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

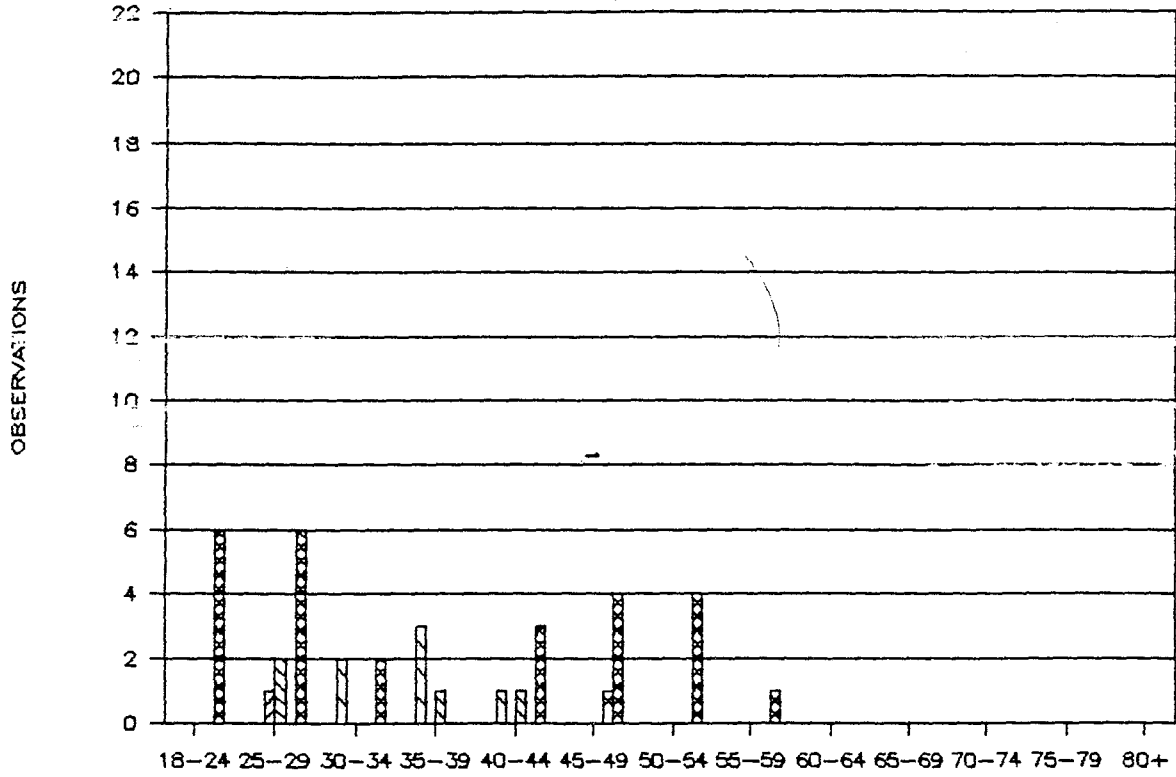

AGE GROUPS

7. h.n.Lyc. 8. Techn.Sch. 9. Gymn. 10. Elem.Sch. 11. Elem.Sch.n.f. 12. Illiter.

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/RURAL AREAS

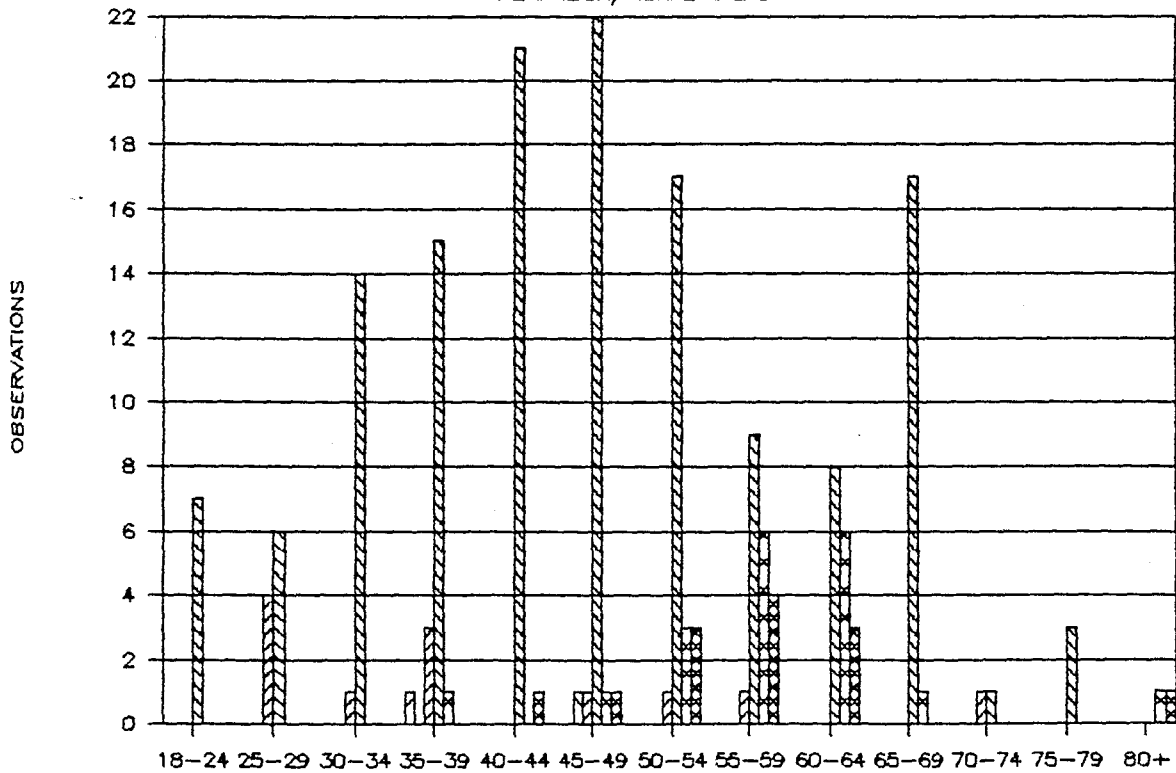
AGE GROUPS

1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.

1. 1st-Grad.deg. 2. Univ.deg. 3. TEI deg. 4. Higher Ed.Sch. 5. Student h School

EDUCATIONAL LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/RURAL AREAS

AGE GROUPS

7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.

7. 1st.Lyc. 8. Techn.Sch. 9. Gymn. 10. Elem.Sch. 11. Elem.Sch.n.f. 12. Illit.

8.5.2 Επίπεδο εκπαίδευσης κατά οικογενειακή κατάσταση.

Το σύνολο των περιοχών που παρουσιάζει μια συνολική εικόνα των επιμέρους περιοχών δείχνει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των γυναικών του δείγματος είναι έγγαμες, σε όποιο εκπαιδευτικό επίπεδο και αν ανήκουν. Ξιδικότερα όμως οι περισσότερες έγγαμες είναι απόφοιτες Δημοτικού Σχολείου ενώ ο άμεσος μεγαλύτερος αριθμός γυναικών έχουν τελειώσει το Λύκειο ή το Εξατάξιο Γυμνάσιο. Πολλές έγγαμες γυναίκες επίσης δεν έχουν τελειώσει το Δημοτικό Σχολείο (περίπου το 1/6 του αριθμού των αποφοίτων Δημοτικού και το 1/2 του αριθμού των αποφοίτων).

Οι περισσότερες άγαμες αριθμητικά είναι απόφοιτες Λυκείου ενώ ο λόγος ως προς τις έγγαμες είναι: 1/1,6 στις πτυχιούχους ΤΕΙ, 1/2 στις πτυχιούχους ΑΕΙ, 1/3 στις αποφοίτους Λυκείου και 1/16 στις αποφοίτους Δημοτικού Σχολείου.

Επίσης ο μεγαλύτερος αριθμός χηρών, αριθμητικά και ποσοστιαία, είναι αναλφάβητες.

Η εικόνα στις αστικές περιοχές δεν αλλάζει σημαντικά απ'αυτήν του συνόλου των περιοχών με τη διαφορά ότι οι περισσότερες έγγαμες είναι απόφοιτες Λυκείου ενώ ελάχιστα μικρότερος αριθμός είναι απόφοιτες Δημοτικού.

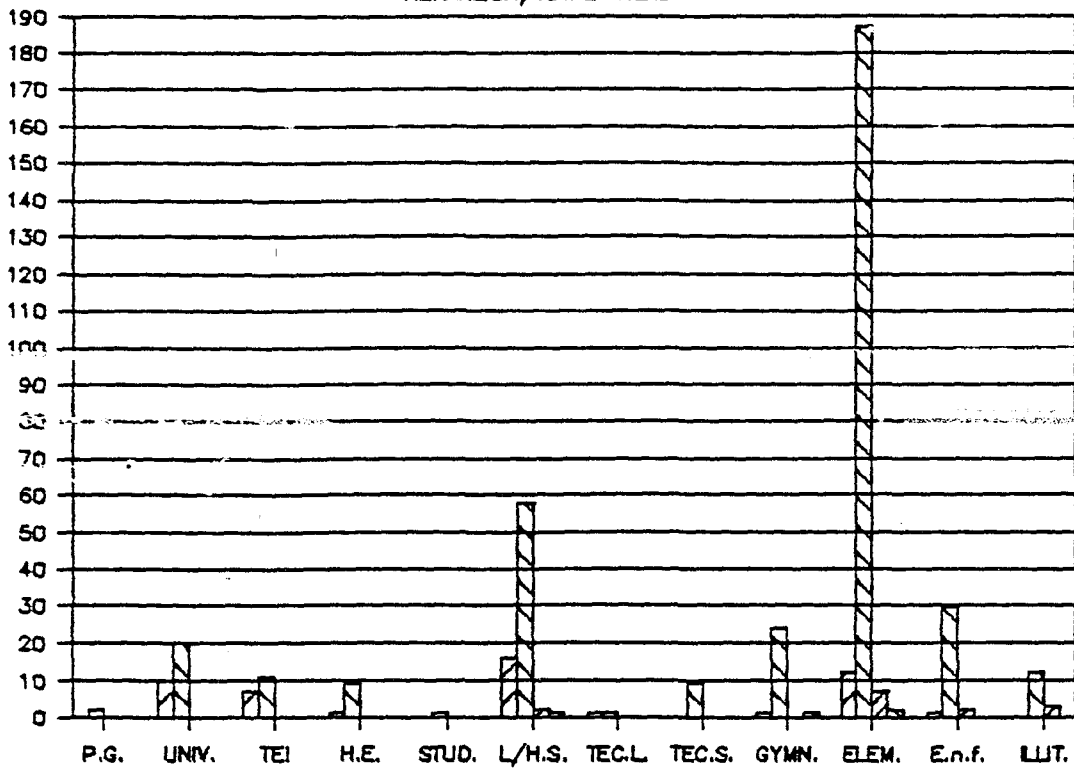
Διαφορετική όμως είναι η εικόνα στις ημιαστικές περιοχές όπου οι περισσότερες γυναίκες είναι έγγαμες και απόφοιτες Δημοτικού ή δεν τελείωσαν το Δημοτικό ενώ οι υπόλοιπες έγγαμες έχουν μόρφωση Γυμνασίου κυρίως αλλά και Λυκείου. Οι περισσότερες άγαμες είναι απόφοιτες Δημοτικού, ενώ όλες οι χήρες είναι αναλφάβητες.

Τέλος στις αγροτικές περιοχές η μεγάλη πλειοψηφία των εγγάμων γυναικών έχουν γνώσεις Δημοτικού ενώ ένας αριθμός είναι απόφοιτες Λυκείου και Γυμνασίου. Οι άγαμες γυναίκες είναι ως επί το πλείστον απόφοιτες Δημοτικού ή Λυκείου (ίδιος αριθμός). Επίσης, όλες οι διαζευγμένες είναι απόφοιτες Δημοτικού.

EDUCATIONAL LEVEL BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

OBSERVATIONS

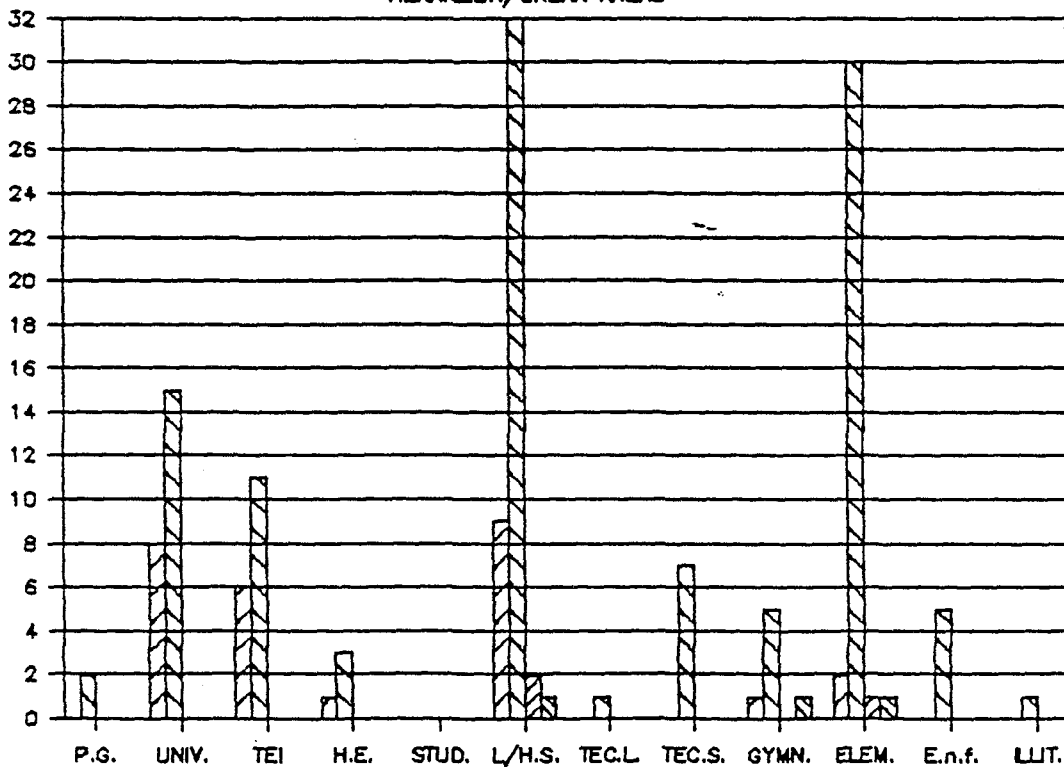

EDUCATIONAL LEVEL
 1. Single 2. Married 3. Widower 4. Divorced

EDUCATIONAL LEVEL BY MARITAL STATUS

HERAKLION/URBAN AREAS

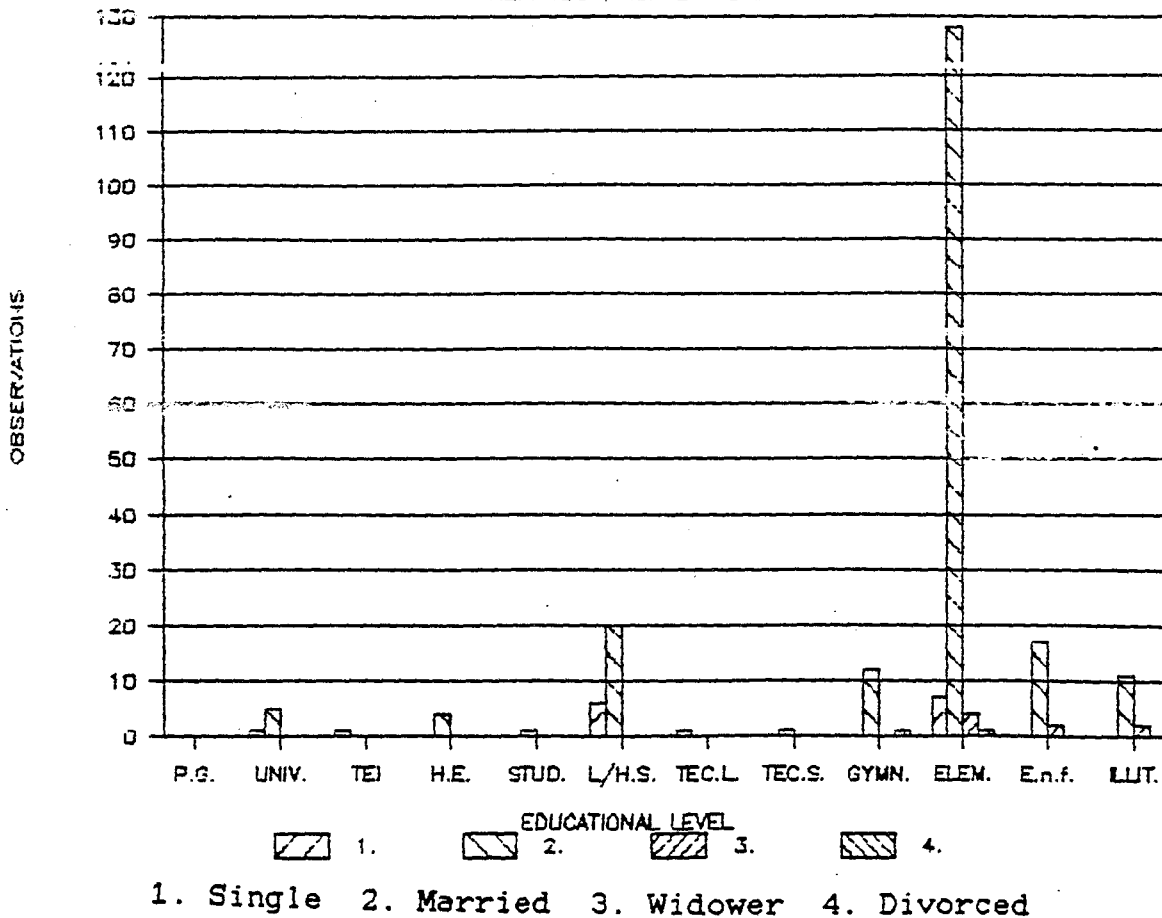
OBSERVATIONS

EDUCATIONAL LEVEL
 1. Single 2. Married 3. Widower 4. Divorced

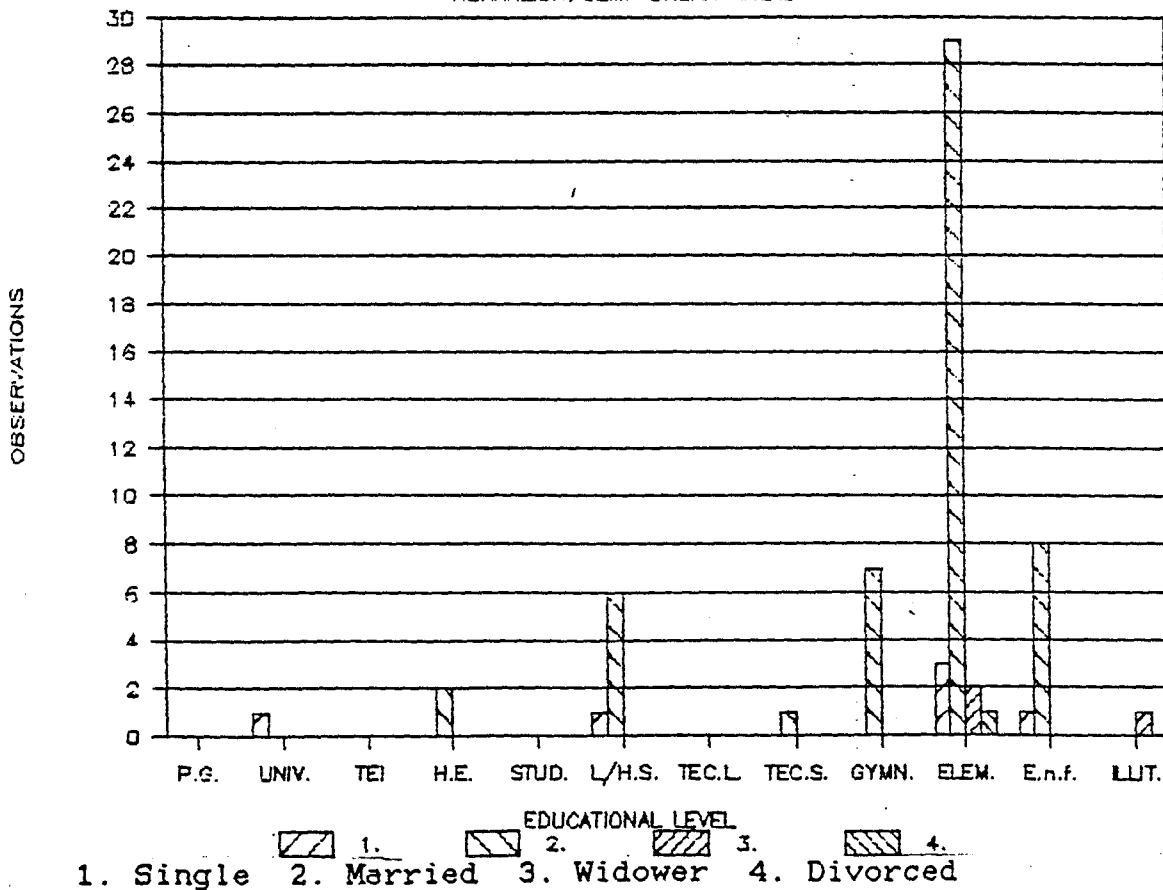
EDUCATIONAL LEVEL BY MARITAL STATUS

HERAKLION/RURAL AREAS

EDUCATIONAL LEVEL BY MARITAL STATUS

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

8.6 Ανάλυση με βάση τη σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια.

8.6.1 Σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια και επίπεδο εκπαίδευσης

Στο σύνολο των περιοχών οι έγγαμες γυναίκες που ο σύζυγός τους έχει την κύρια απασχόληση είναι ίσες στον αριθμό με τις έγγαμες που έχουν κι αυτές όπως και ο σύζυγός τους την κύρια απασχόληση. Οι δύο αυτές κατηγορίες αποτελούν μαζί τη μεγάλη πλειοψηφία του συνόλου των γυναικών και έχουν κυρίως εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού Σχολείου. Αρκετές γυναίκες που έχουν μαζί με το σύζυγό τους την κύρια απασχόληση είναι απόφοιτες Λυκείου ενώ υπάρχουν επίσης αρκετές έγγαμες των οποίων ο σύζυγος έχει την κύρια απασχόληση και είναι απόφοιτες Λυκείου κυρίως, αλλά και Γυμνασίου και πτυχιούχοι ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Οι περισσότερες παντρεμένες που έχουν αυτές την κύρια απασχόληση έχουν τελειώσει το δημοτικό ενώ οι περισσότερες άγαμες που ζουν μόνες και εργάζονται έχουν επίσης τελειώσει το δημοτικό αλλά και πολλές είναι πτυχιούχοι ΑΕΙ.

Οι άγαμες γυναίκες που ζουν με τους γονείς τους και εργάζονται είναι κατά το πλείστο απόφοιτες Λυκείου, ενώ λιγότερες απόφοιτες Δημοτικού.

Στις αστικές περιοχές η πολυπληθέστερη ομάδα ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης είναι αυτή των αποφοίτων Λυκείου, εκ των οποίων οι περισσότερες είναι έγγαμες και έχουν μαζί με το σύζυγό τους την κύρια ασχολία, ενώ αρκετές ακόμα είναι έγγαμες αλλά ο σύζυγός τους έχει την κύρια απασχόληση.

Στην ομάδα των αποφοίτων Δημοτικού ο αριθμός έγγαμων γυναικών που έχουν την κύρια απασχόληση όπως και ο σύζυγός τους ισούται με τον αριθμό εγγάμων των οποίων ο σύζυγός έχει την κύρια απασχόληση.

Γενικά σε όλα τα εκπαιδευτικά επίπεδα οι έγγαμες με κύρια απασχόληση όπως ο σύζυγός τους υπερτερούν αριθμητικά των γυναικών που δηλώνουν διαφορετική κατάσταση.

Στις ημιαστικές περιοχές όπου οι περισσότερες γυναίκες είναι απόφοιτες Δημοτικού, οι έγγαμες μοιράζονται σ'εκέινες που ο σύζυγος έχει την κύρια απασχόληση και σ'εκέινες που και οι δύο σύζυγοι έχουν την κύρια απασχόληση.

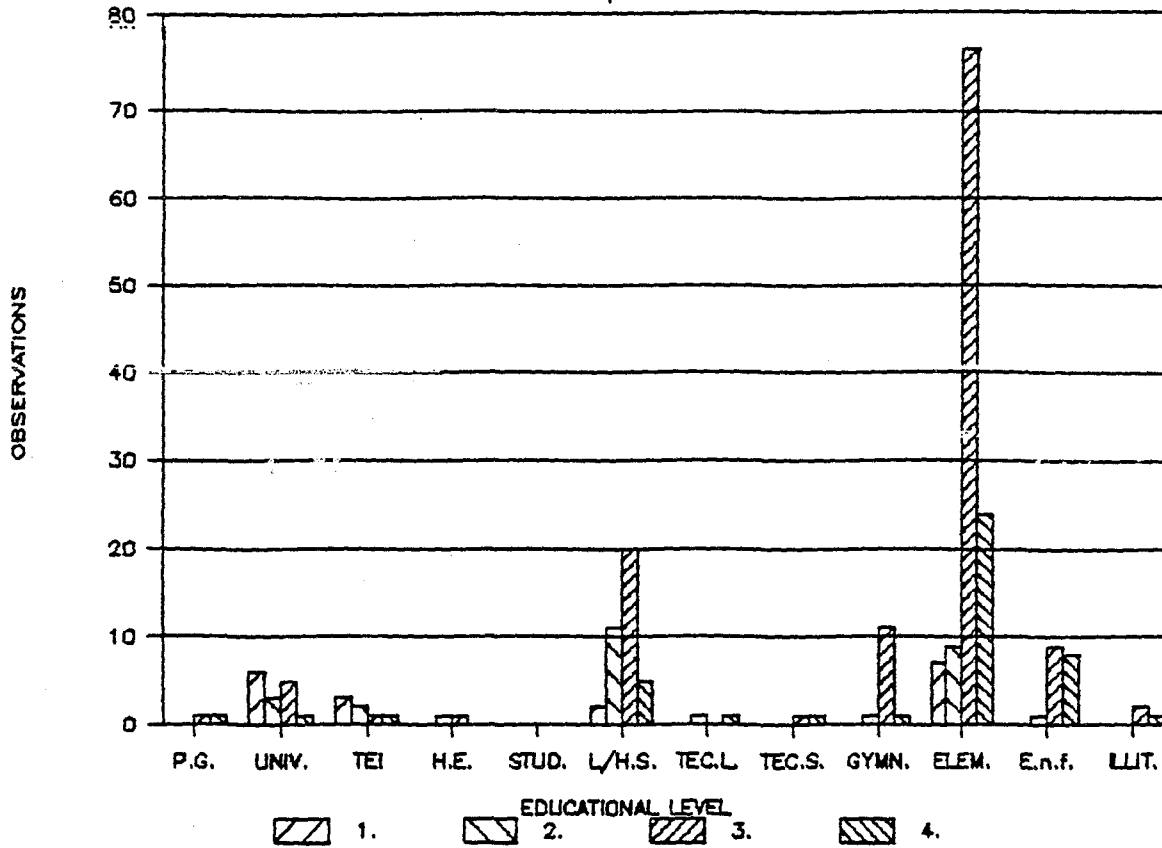
Αρκετές επίσης έγγαμες που έχουν την κύρια απασχόληση, όπως και ο σύζυγός τους, είναι απόφοιτες Γυμνασίου, ενώ λίσος αριθμός δεν τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο.

Τέλος στις αγροτικές περιοχές όπου το κύριο εκπαιδευτικό επίπεδο είναι αυτό του Δημοτικού Σχολείου οι γυναίκες σ' αυτό το επίπεδο μοιράζονται σε έγγαμες που ο σύζυγός τους έχει την κύρια απασχόληση και σε έγγαμες που και οι δύο σύζυγοι έχουν την κύρια απασχόληση. Επίσης πολλές απόφοιτες Δημοτικού δηλώνουν όντας παντρεμένες, πως έχουν εκείνες την κύρια απασχόληση. Οι έγγαμες γυναίκες πάλι, με εκπαίδευση Λυκείου ή Γυμνασίου, μοιράζονται σ' εκείνες που ο σύζυγός τους έχει την κύρια απασχόληση και σ' εκείνες που μαζί με το σύζυγό τους έχουν την κύρια απασχόληση.

Οι άγαμες γυναίκες μένουν ως επί το πλείστον με τους γονείς τους, ενώ έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο Λυκείου ή Δημοτικού.

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

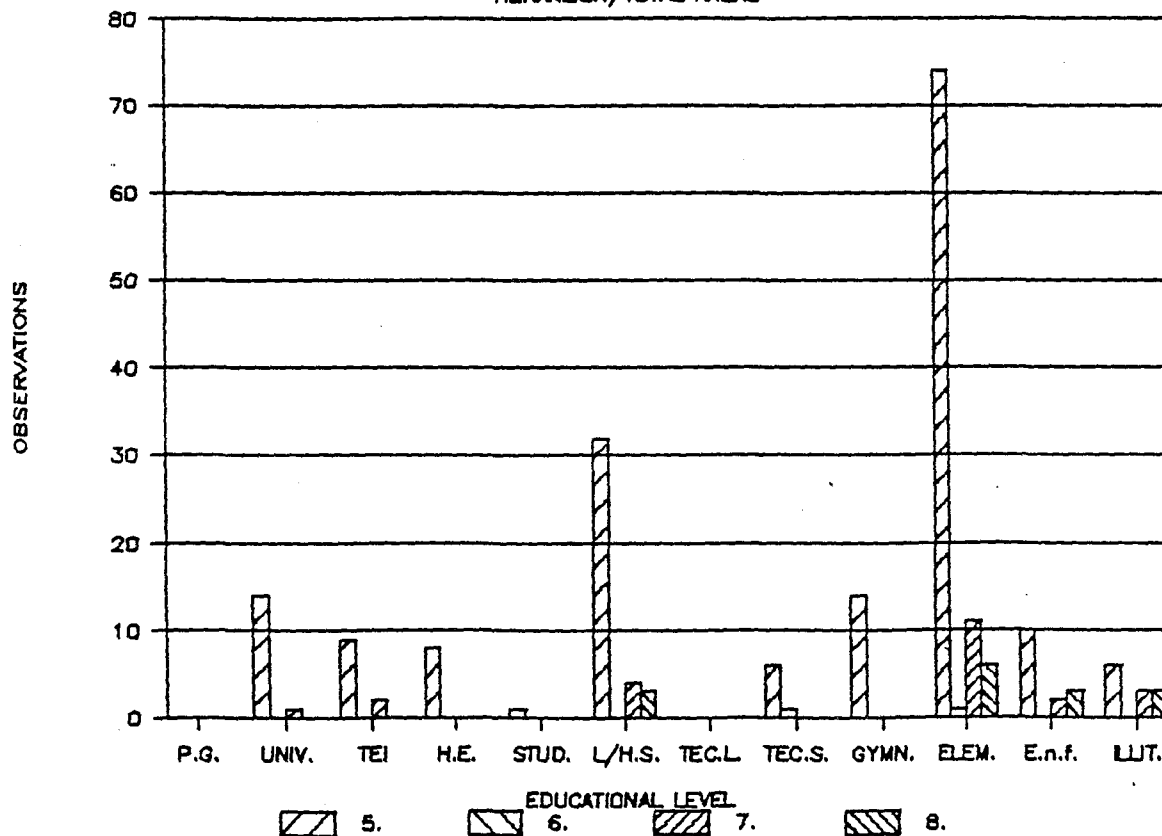
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, men main occupation 4. Married, women main occupation

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

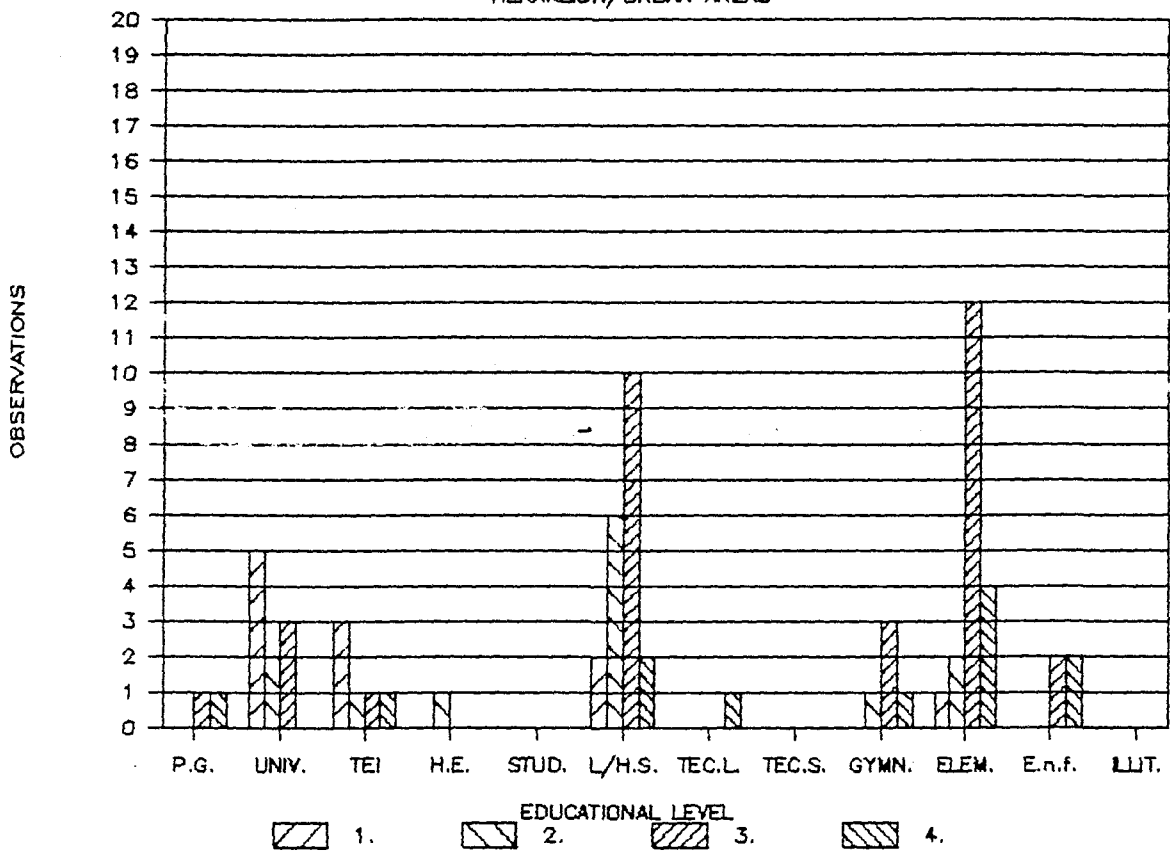
HERAKLION/TOTAL AREAS

5. Married, both main occup. 6. Married, both carrier, low interest in work
 7. Married, both carrier, high interest in work 8. No answer

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

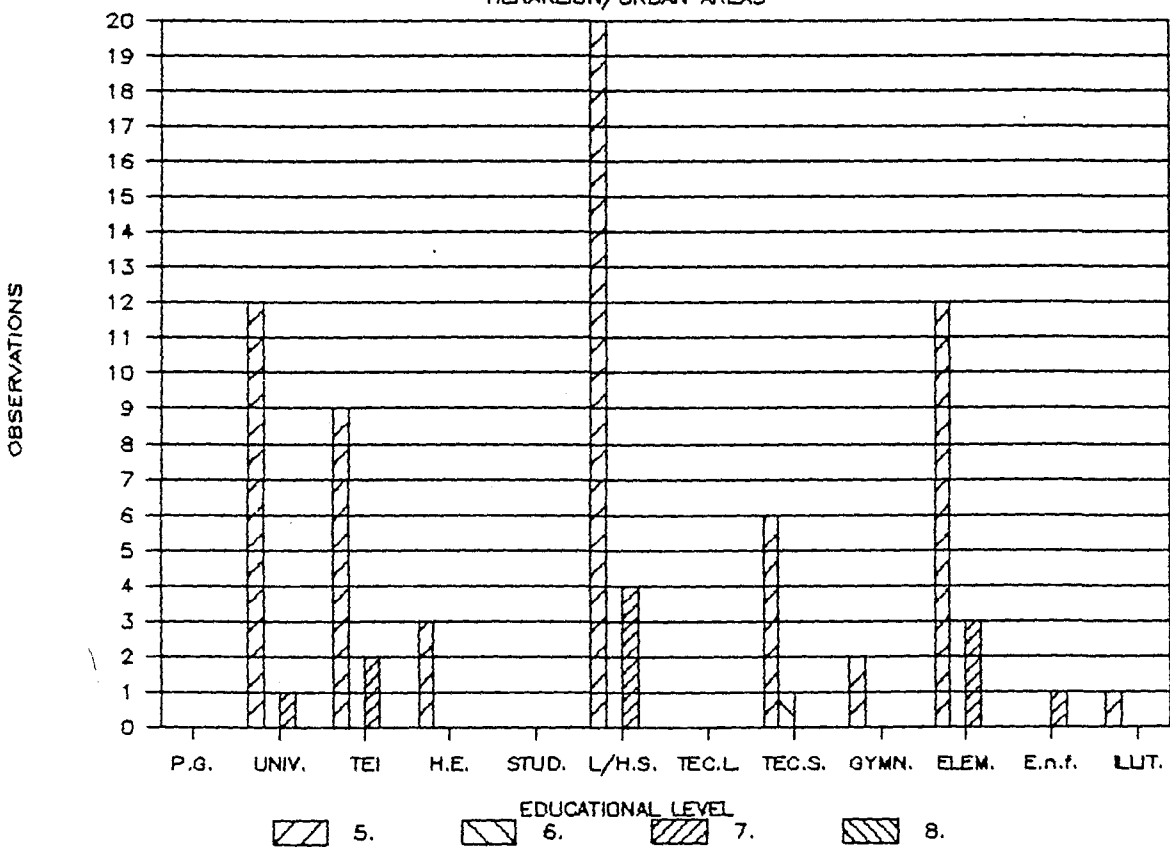
HERAKLION/URBAN AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

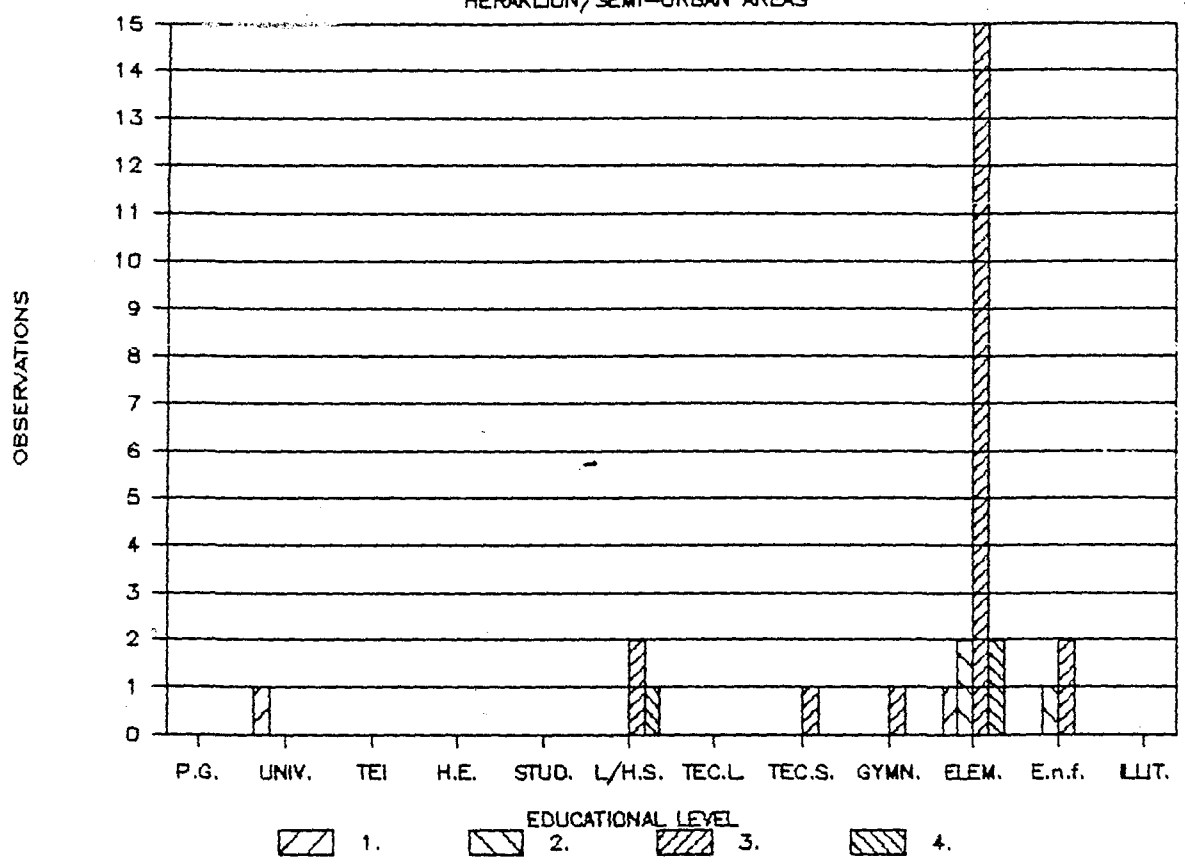
HERAKLION/URBAN AREAS

5. Married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest
 7. Other Situation 8. No answer

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

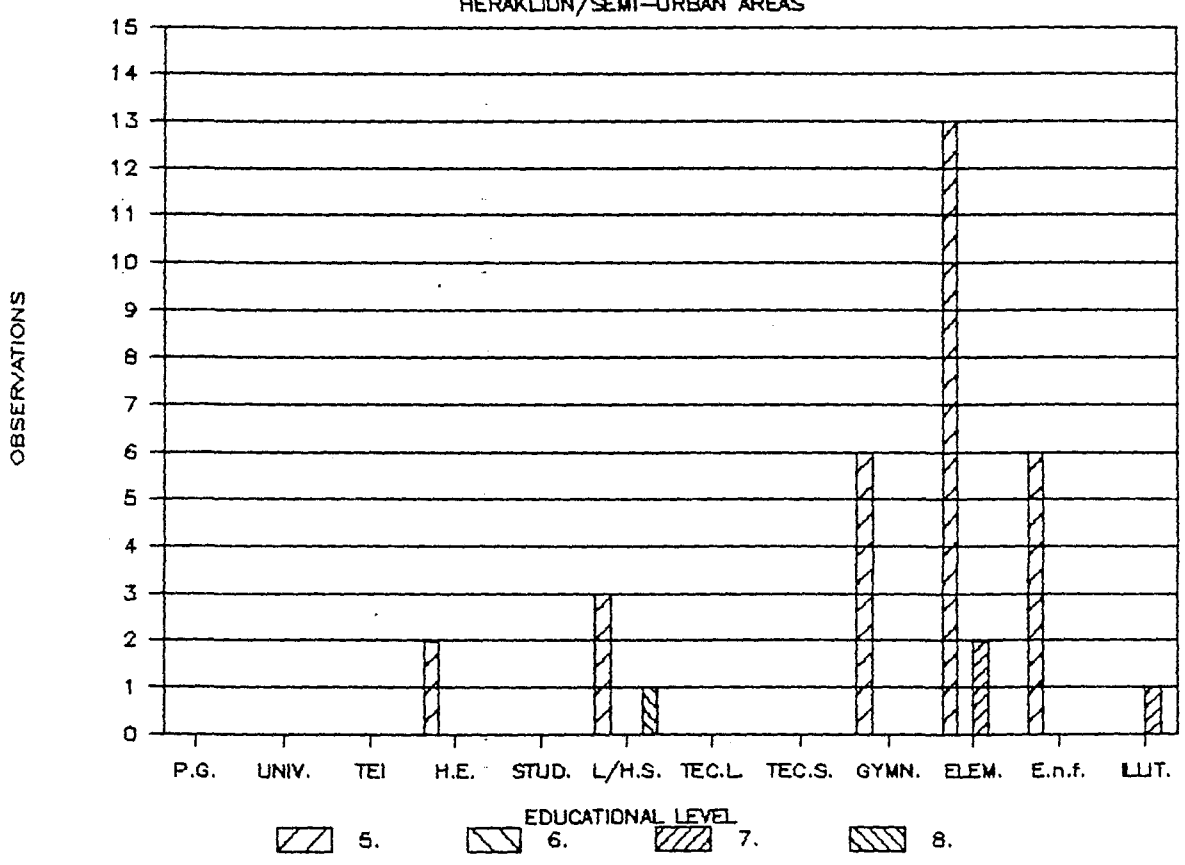
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

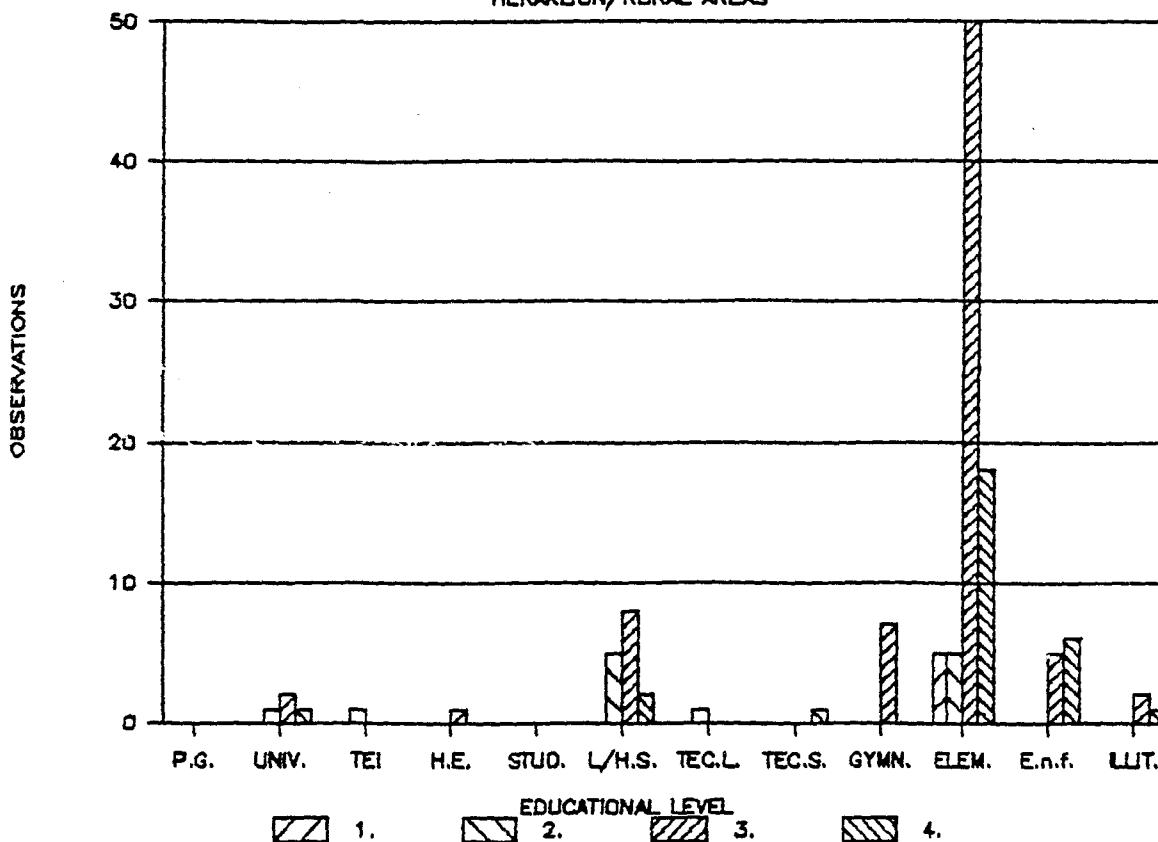
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

5. Married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest
 7. Other Situation 8. No answer

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

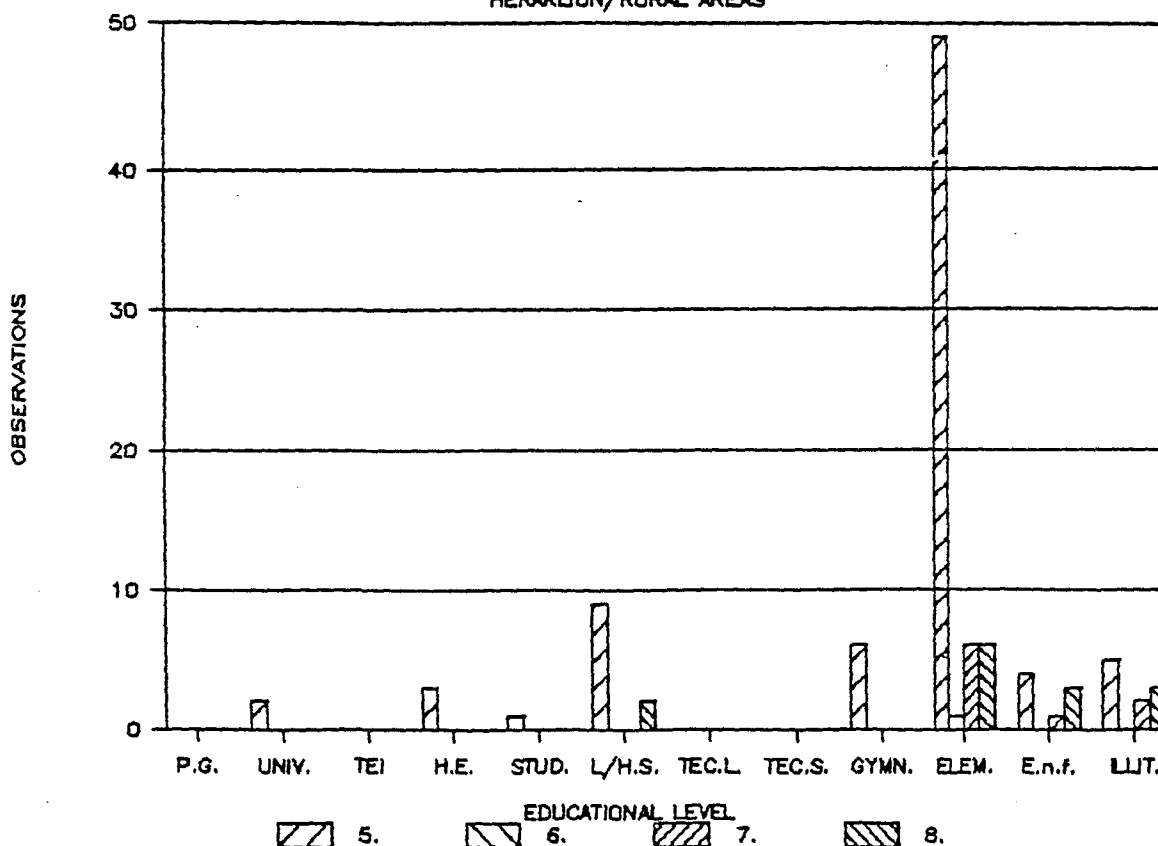
HERAKLION/RURAL AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

PRESENT SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

HERAKLION/RURAL AREAS

5. Married, both main occup. 6. Married, both carrier, low interest in work
 7. Other Situation 8. No answer

8.6.2 Σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια και θέση στο επάγγελμα και οικογενειακή κατάσταση.

Στα στοιχεία που αφορούν το σύνολο των περιοχών οι γυναίκες εργοδότες είναι έγγαμες και οι περισσότερες δηλώνουν ότι έχουν την κύρια απασχόληση κι εκείνες όπως και ο σύζυγός τους. Επίσης οι περισσότερες αυτοαπασχολούμενες δηλώνουν την ίδια κατάσταση, ενώ αρκετές δηλώνουν επίσης, όντας παντρεμένες, πως ο σύζυγός τους έχει την κύρια απασχόληση. Ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι οι περισσότερες γυναίκες που έχουν στο νοικοκυριό τους αυτές την κύρια απασχόληση είναι αυτοαπασχολούμενες. Λίγες αυτοαπασχολούμενες υπάρχουν μεταξύ των γυναικών που είναι άγαμες και είτε ζουν μόνες είτε ζουν με τους γονείς τους.

Μισθωτές ή ημερομίσθιες γυναίκες υπάρχουν περισσότερες μεταξύ των έγγαμων γυναικών που και οι δύο σύζυγοι έχουν την κύρια ασχολία (σχεδόν ισάριθμες με τις αυτοαπασχολούμενες στην ίδια κατάσταση), ενώ λιγότερες μεταξύ των έγγαμων γυναικών που ο σύζυγος έχει την κύρια ασχολία και ακόμα λιγότερες σ'εκείνες που η σύζυγος έχει την κύρια ασχολία.

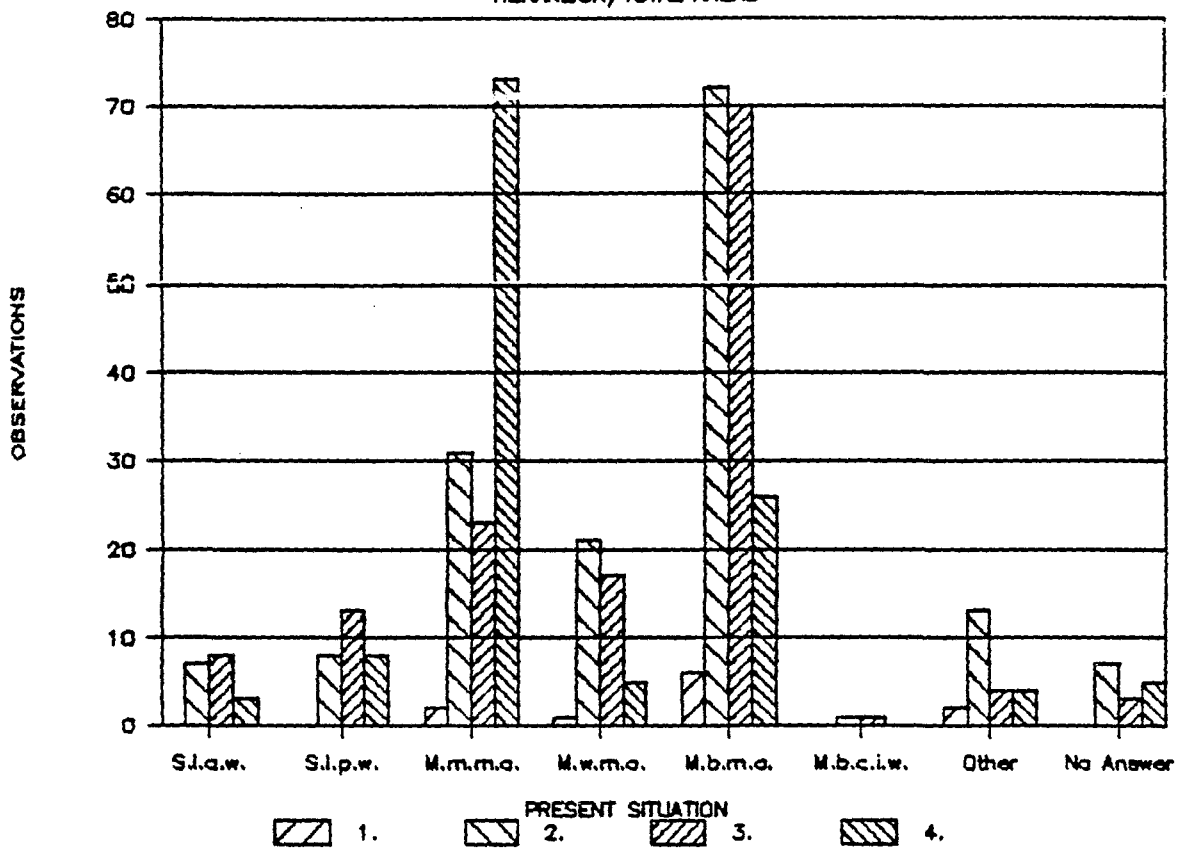
Αξιοσημείωτο το γεγονός ότι μισθωτές είναι οι περισσότερες άγαμες, ιδίως όσες ζουν με τους γονείς τους αλλά και αυτές που ζουν μόνες.

Η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών που είναι έγγαμες και ο σύζυγος έχει την κύρια απασχόληση είναι άμισθοι βοηθοί. Πολλές από τις έγγαμες που δήλωσαν ότι έχουν και οι δύο σύζυγοι κύρια απασχόληση εμφανίζονται να είναι και άμισθες βοηθοί. Τέλος λίγες γυναίκες που δηλώνουν άμισθες βοηθοί στην οικογενειακή επιχείρηση είναι άγαμες που κυρίως μένουν με τους γονείς αλλά και μόνες τους.

Ως προς την οικογενειακή κατάσταση οι περισσότερες γυναίκες είναι έγγαμες, ενώ έχουν και οι δύο σύζυγοι κύρια απασχόληση, λιγότερες οι έγγαμες των οποίων ο σύζυγος έχει την κύρια απασχόληση ενώ αρκετά χαμηλότερος είναι ο αριθμός των έγγαμων που έχουν εκείνες την κύρια απασχόληση. Λίγες είναι οι άγαμες εκ των οποίων οι περισσότερες ζουν με τους γονείς τους.

PRESENT SITUATION BY OCCUPATION

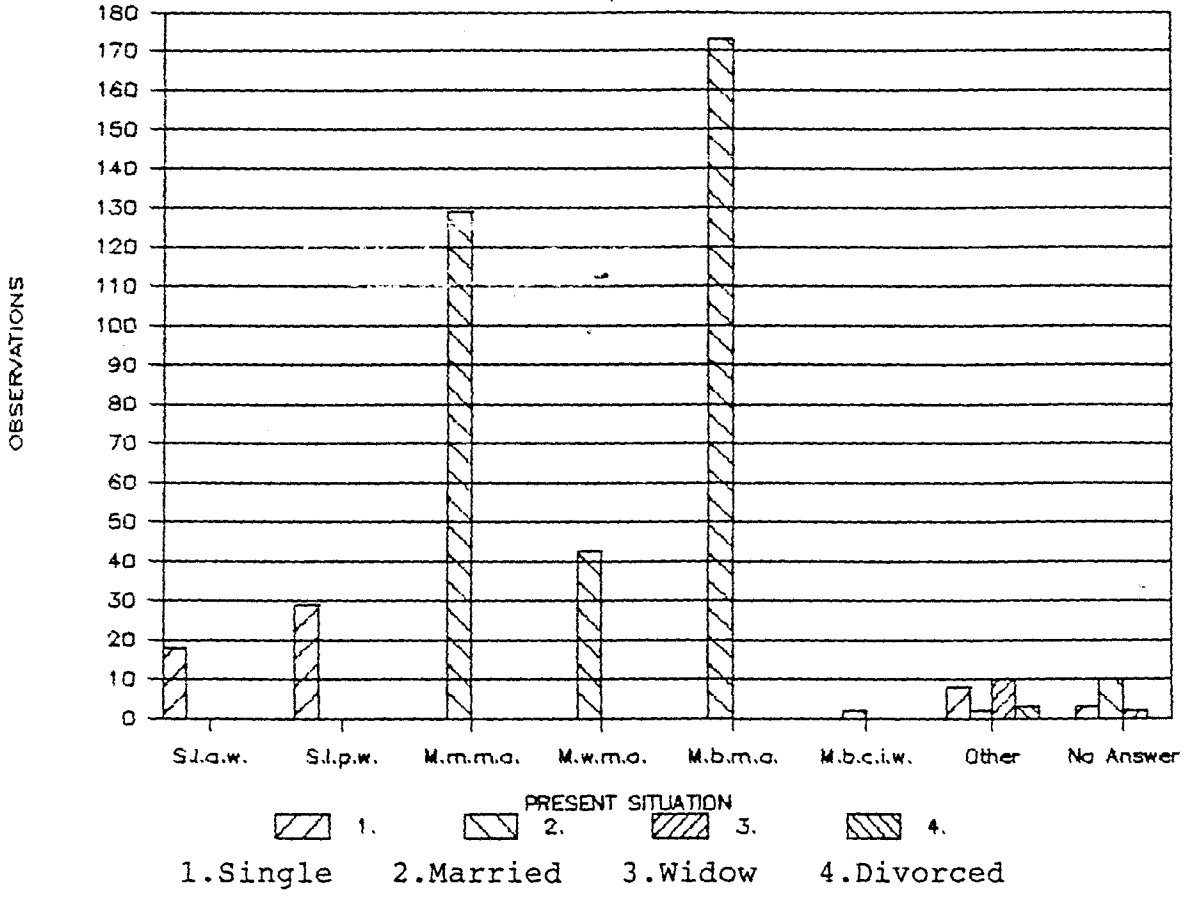
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Employer 2. Self-Employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid Helper

PRESENT SITUATION BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

8.6.3 Σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια και προτίμηση.

Στο σύνολο των περιοχών παρατηρούμε πως τα 2/3 των γυναικών που είναι έγγαμες και έχουν και οι δύο σύζυγοι την κύρια απασχόληση θα προτιμούσαν αυτήν την κατάσταση ενώ απ'το υπόλοιπο 1/3 η πλειοψηφία θα προτιμούσε να εργάζεται μόνο ο σύζυγος ενώ λιγότερες θα προτιμούσαν να έχουν εκείνες την κύρια απασχόληση. Υπάρχουν δε μερικές έγγαμες γυναίκες που θα προτιμούσαν να είναι άγαμες κι απ'αυτές οι περισσότερες να ζουν με τους γονείς τους.

Επίσης τα 2/3 των εγγάμων των οποίων ο σύζυγος έχει την κύρια απασχόληση δηλώνουν ικανοποιημένες μ'αυτήν την κατάσταση, ενώ απ'το υπόλοιπο 1/3 οι μισές δηλώνουν ότι θα προτιμούσαν να έχουν και οι δύο σύζυγοι την κύρια απασχόληση.

Από τις γυναίκες που έχουν την κύρια απασχόληση στο νοικοκυριό τους τα 2/3 δηλώνουν πως την ίδια κατάσταση θα επιθυμούσαν, ενώ σχεδόν όλες οι υπόλοιπες θα ήθελαν ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση.

Οι άγαμες που εργάζονται και ζουν με τους γονείς τους δηλώνουν επίσης ικανοποιημένες απ' αυτό, ενώ και εκείνες που ζουν μόνες τους θα επιθυμούσαν σε γενικές γραμμές το ίδιο, ενώ το 1/5 περίπου θα ήθελαν να ζουν μαζί με τους γονείς τους και άλλες τόσες να είναι έγγαμες και να έχουν μαζί με το σύζυγό τους την κύρια απασχόληση.

Ειδικότερα στις αστικές περιοχές η εικόνα δεν διαφοροποιείται πολύ απ' αυτήν του συνόλου των περιοχών. Συγκεκριμένα οι άγαμες εργαζόμενες που ζούν μόνες οι μισές θα επιθυμούσαν πάλι το ίδιο ενώ απ' τις υπόλοιπες οι περισσότερες θα ήθελαν να ζουν με τους γονείς τους.

Οι άγαμες εργαζόμενες που ζουν με τους γονείς τους είναι απόλυτα ικανοποιημένες.

Οι έγγαμες γυναίκες στην μεγάλη τους πλειοψηφία θα επιθυμούσαν την ίδια κατάσταση μ' αυτήν που βρίσκονται τώρα.

Στις ημιαστικές περιοχές οι έγγαμες εκείνες στα νοικοκυριά των οποίων εργάζονται και οι δύο σύζυγοι κατά τα 2/3 θα επιθυμούσαν το ίδιο, οι υπόλοιπες όμως θα προτιμούσαν να έχει ο σύζυγός τους την κύρια απασχόληση.

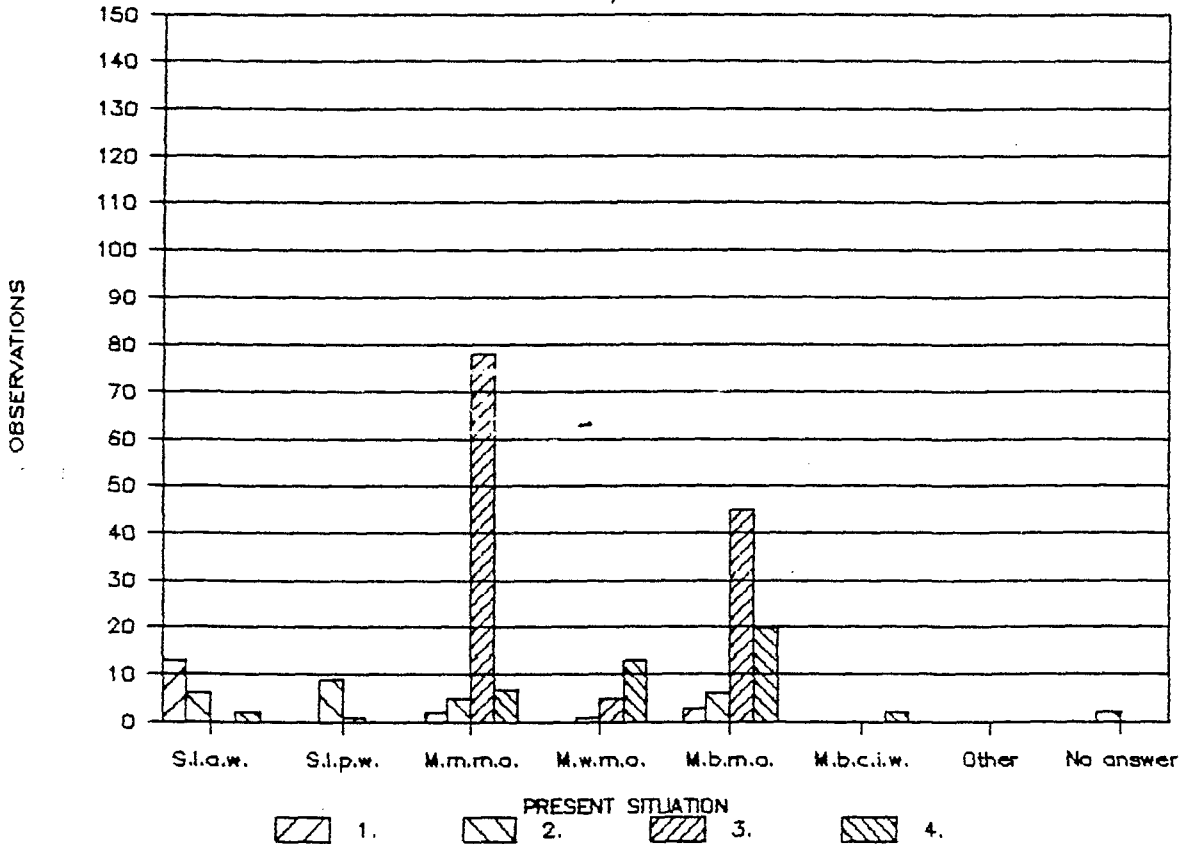
Οι έγγαμες τώρα των οποίων οι σύζυγοι έχουν την κύρια απασχόληση είναι μοιρασμένες σ'αυτές που θα προτιμούσαν την ίδια κατάσταση και σ'αυτές που θα επιθυμούσαν να έχουν και οι δύο σύζυγοι την κύρια απασχόληση.

Στις αγροτικές περιοχές πάλι οι γυναίκες θα επιθυμούσαν γενικά την τωρινή τους κατάσταση, με τη διαφορά ότι αρκετές έγγαμες που έχουν την κύρια απασχόληση, όπως και ο σύζυγός τους, θα ήθελαν είτε να έχει την κύρια απασχόληση ο σύζυγός τους (οι πιο πολλές) είτε εκείνες (οι λιγότερες).

Υπάρχουν επίσης και μερικές άγαμες εργαζόμενες που ζουν με τους γονείς που θα επιθυμούσαν καλύτερα να ζουν μόνες. -13-

PRESENT SITUATION BY DESIRED SITUATION

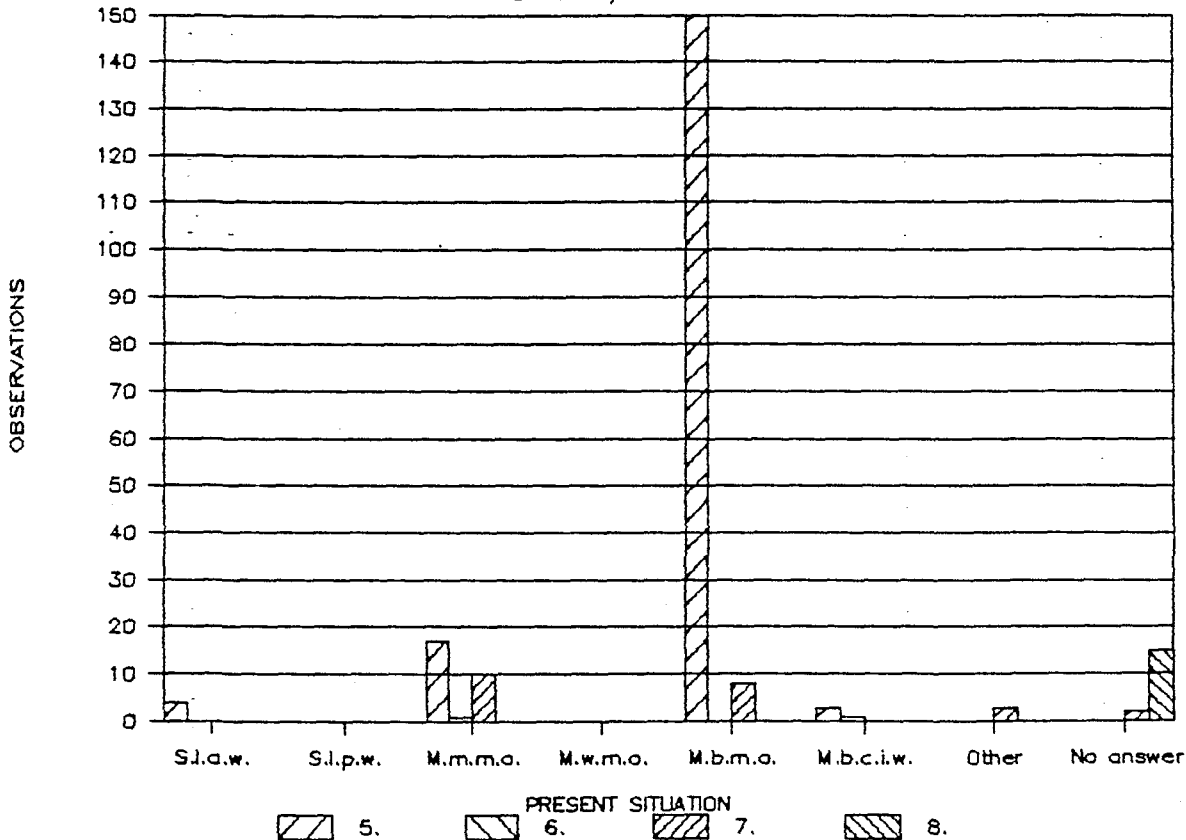
HERAKLION/TOTAL AREAS

Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

PRESENT SITUATION BY DESIRED SITUATION

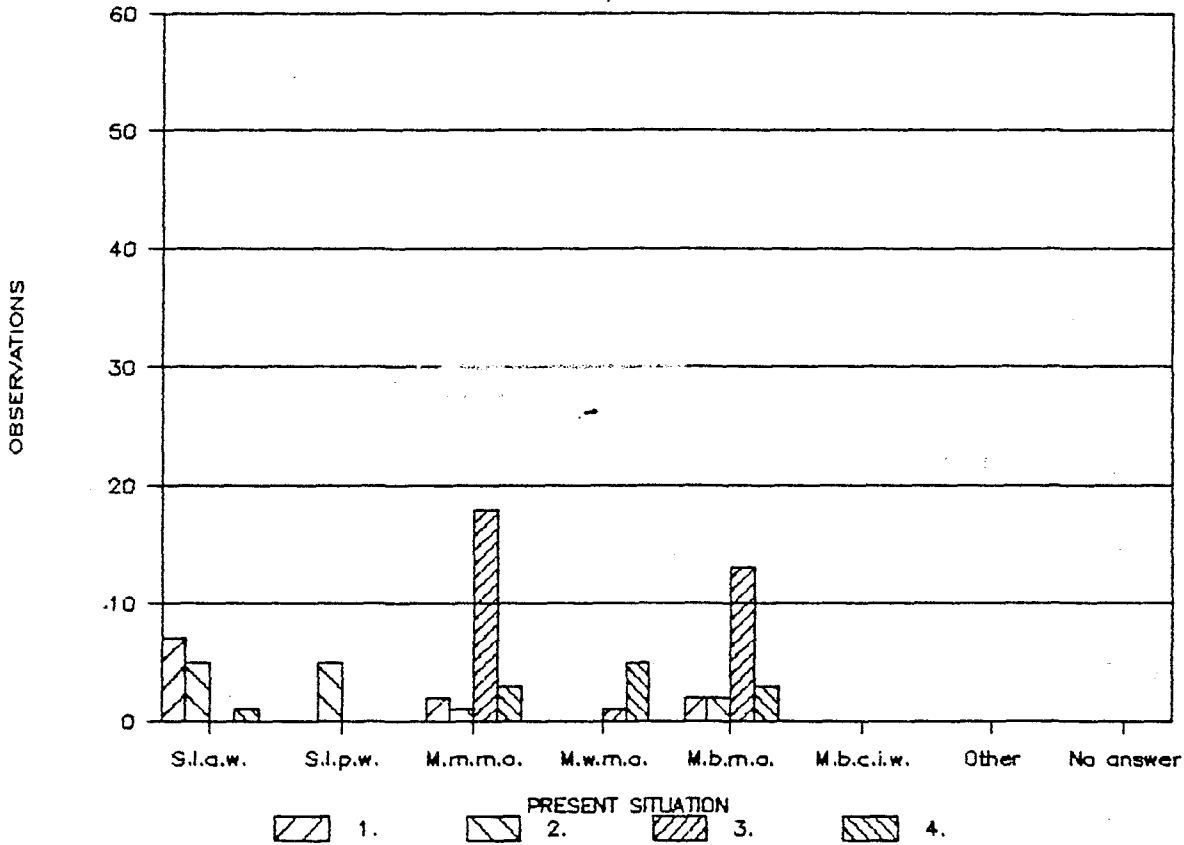
HERAKLION/TOTAL AREAS

married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest work 7. Other Situation 8. No answer

PRESENT SITUATION BY DESIRED SITUATION

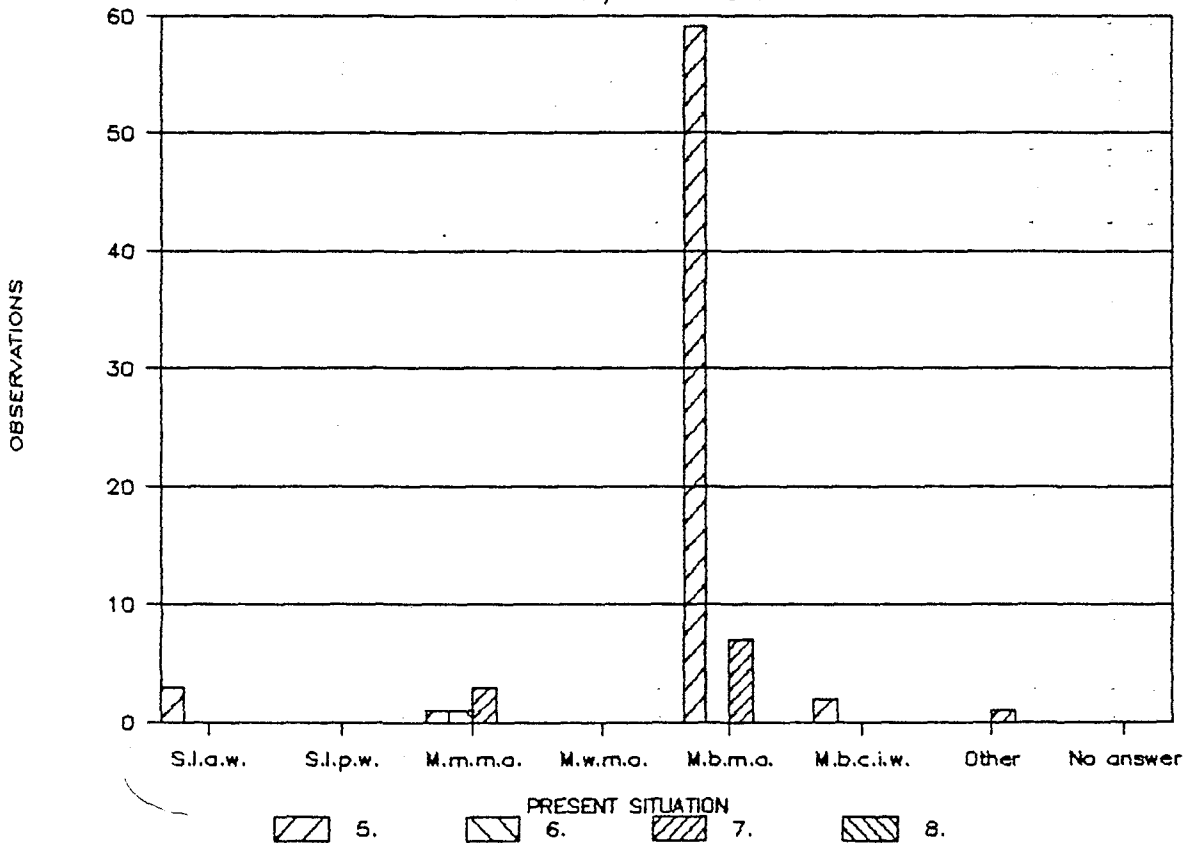
HERAKLION/URBAN AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

PRESENT SITUATION BY DESIRED SITUATION

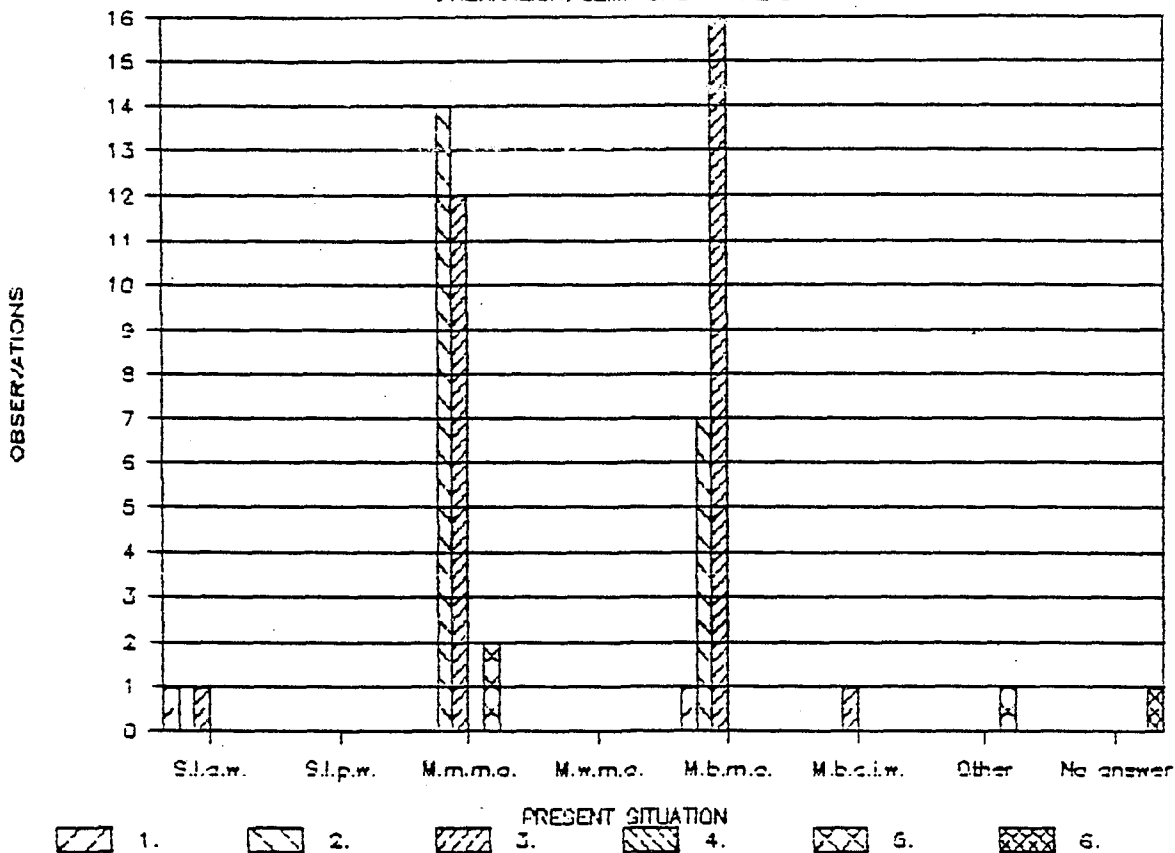
HERAKLION/URBAN AREAS

5. Married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest
 7. Other Situation 8. No answer

PRESENT SITUATION BY DESIRED SITUATION

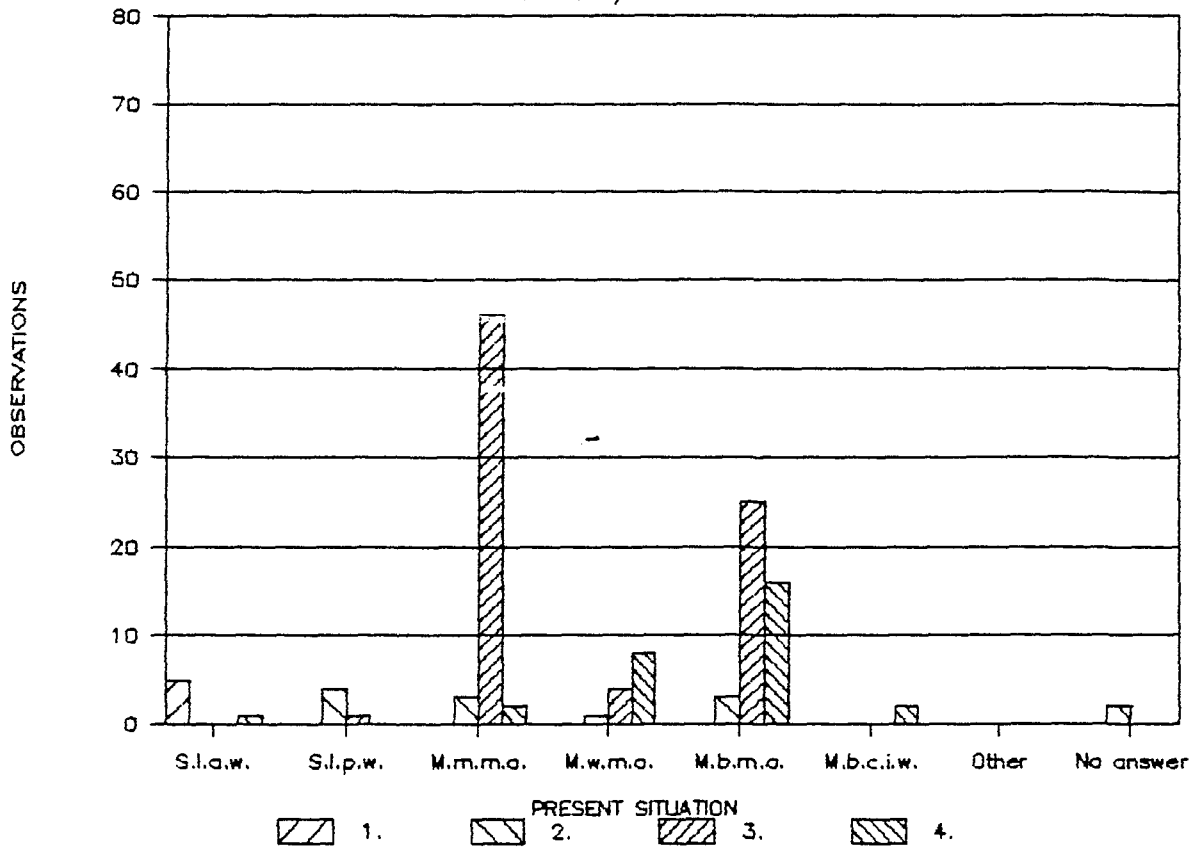
. HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Single, liv. alone, work. 2. Married, man m. occup. 3. Married, both main occupat. 4. Married, both carrier, low interest in work 5. Other Situation 6. No answer

PRESENT SITUATION BY DESIRED SITUATION

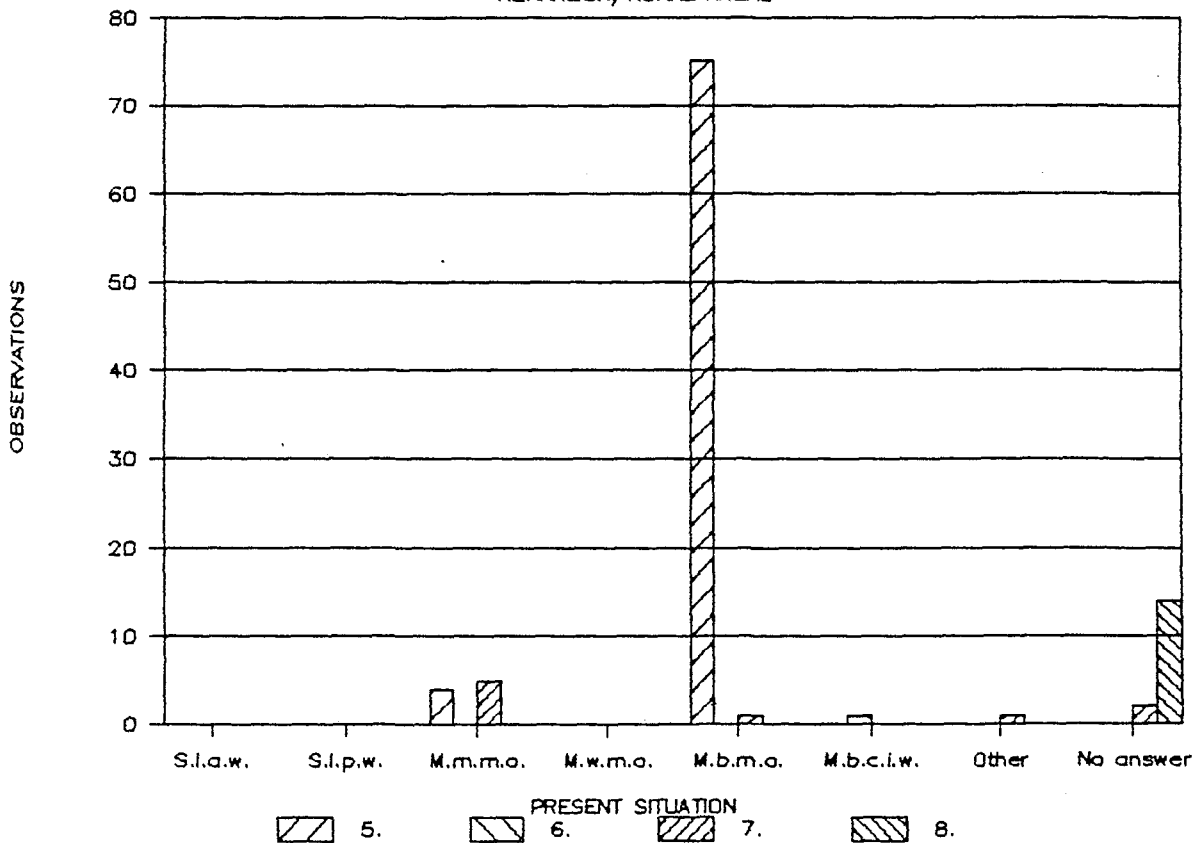
HERAKLION/RURAL AREAS

Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

PRESENT SITUATION BY EDUCATION LEVEL

HERAKLION/RURAL AREAS

Married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest work
 7. Other Situation 8. No answer

8.7 Ανάλυση με βάση την προτίμηση στη σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια.

8.7.1 Προτίμηση και επίπεδο εκπαίδευσης.

Το σύνολο των περιοχών εμφανίζει σαν πολυπληθέστερη ομάδα εκείνες τις γυναίκες που επιθυμούν να είναι έγγαμες εργαζόμενες, με τους δύο σύζυγους να έχουν κύρια ασχολία, ενώ έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού Σχολείου στη μεγάλη τους πλειοψηφία. Ιδιο εκπαιδευτικό επίπεδο έχει και η πλειοψηφία των γυναικών που επιθυμούν να είναι έγγαμες εργαζόμενες, αλλά ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση και αποτελούν τη δεύτερη πολυπληθέστερη ομάδα. Αμέσως μετά έρχονται οι απόφοιτες Λυκείου εκ των οποίων ο μεγαλύτερος αριθμός επιθυμεί να είναι παντρεμένες με κύρια απασχόληση και οι δύο σύζυγοι ενώ απ' τις υπόλοιπες οι περισσότερες θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες και ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση.

Γυναίκες που θα επιθυμούσαν να είναι έγγαμες και στο νοικοκυριό τους να έχουν και οι δύο σύζυγοι την κύρια απασχόληση, υπάρχουν σε όλα τα εκπαιδευτικά επίπεδα.

Αντίθετα οι γυναίκες που θα ήθελαν να είναι άγαμες, εργαζόμενες και να ζουν μόνες έχουν είτε εκπαιδευτικό επίπεδο ΑΕΙ είτε Λυκείου είτε Δημοτικού Σχολείου.

Στις αστικές περιοχές όπου οι πιο πολλές γυναίκες είναι απόφοιτες Λυκείου θα επιθυμούσαν ως επί το πλείστον να είναι έγγαμες εργαζόμενες με κύρια απασχόληση και για τους δύο συζύγους, ενώ λιγότερες είναι εκείνες που σε όλα τα εκπαιδευτικά επίπεδα επιθυμούν να είναι έγγαμες εργαζόμενες αλλά με το σύζυγό τους να έχει την κύρια απασχόληση. Αξιόλογος αριθμός αποφοίτων ΑΕΙ και Λυκείου θα προτιμούσαν να είναι άγαμες εργαζόμενες και να ζουν μόνες.

Στις ημιαστικές περιοχές οι γυναίκες με μόρφωση Δημοτικού (απόφοιτες κυρίως αλλά και μή) και Γυμνασίου θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες εργαζόμενες με τον σύζυγό τους να έχει την κύρια απασχόληση. Γυναίκες που θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες αλλά να έχουν και οι δύο σύζυγοι κύρια απασχόληση είναι κατά κόρον απόφοιτες Δημοτικού αλλά και Λυκείου.

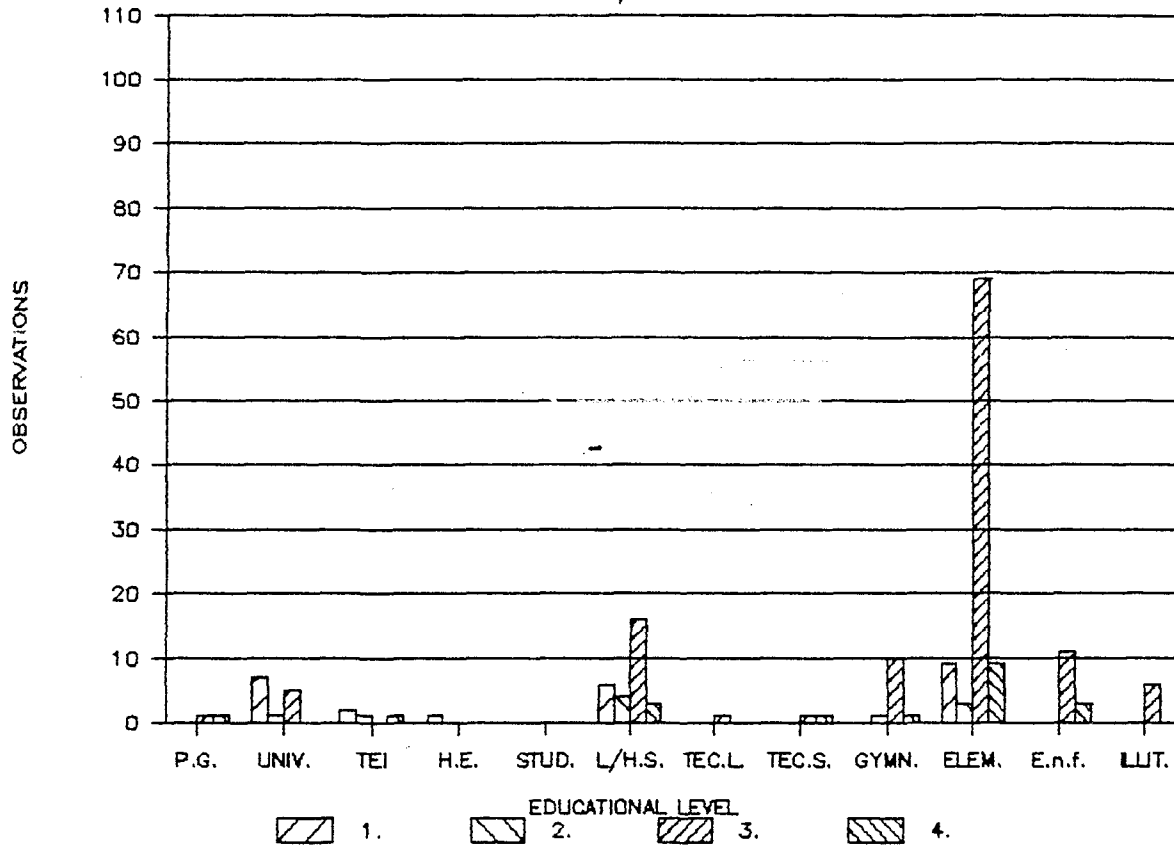
504

Η εικόνα δεν αλλάζει στις αγροτικές περιοχές όπου οι περισσότερες γυναίκες σε κάθε εκπαιδευτικό επίπεδο, (ιδίως όμως οι απόφοιτες Δημοτικού), θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες εργαζόμενες με τους συζύγους να έχουν και οι δύο κύρια απασχόληση, ενώ αρκετές θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες εργαζόμενες αλλά ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση.

44

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

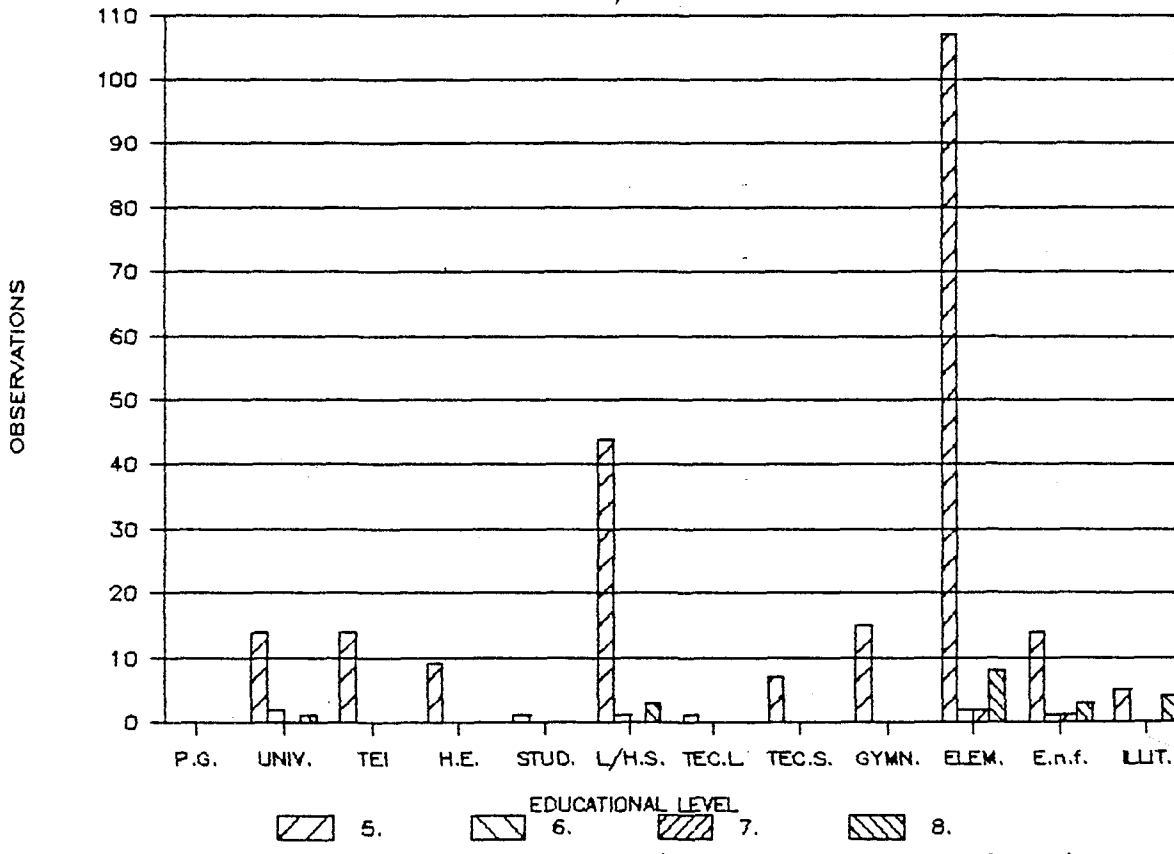
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

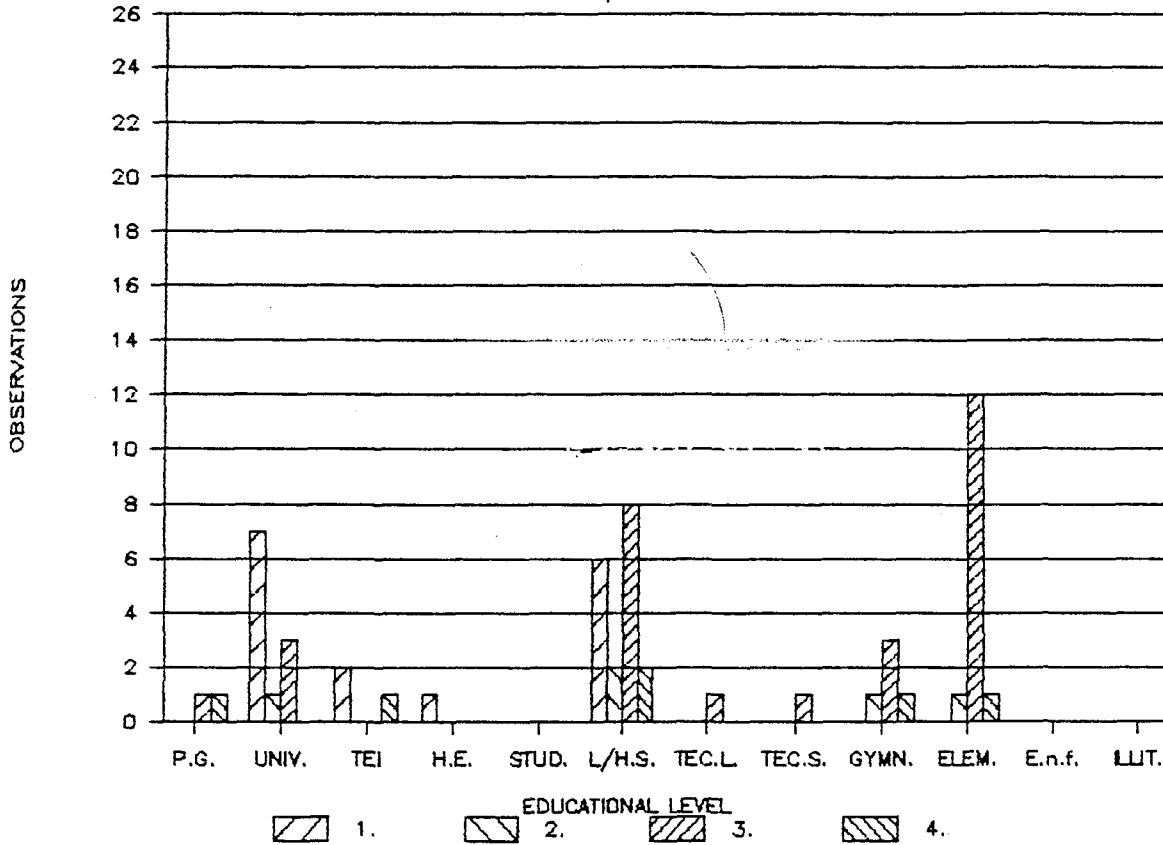
HERAKLION/TOTAL AREAS

5. Married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest work
 7. Other Situation 8. No answer

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

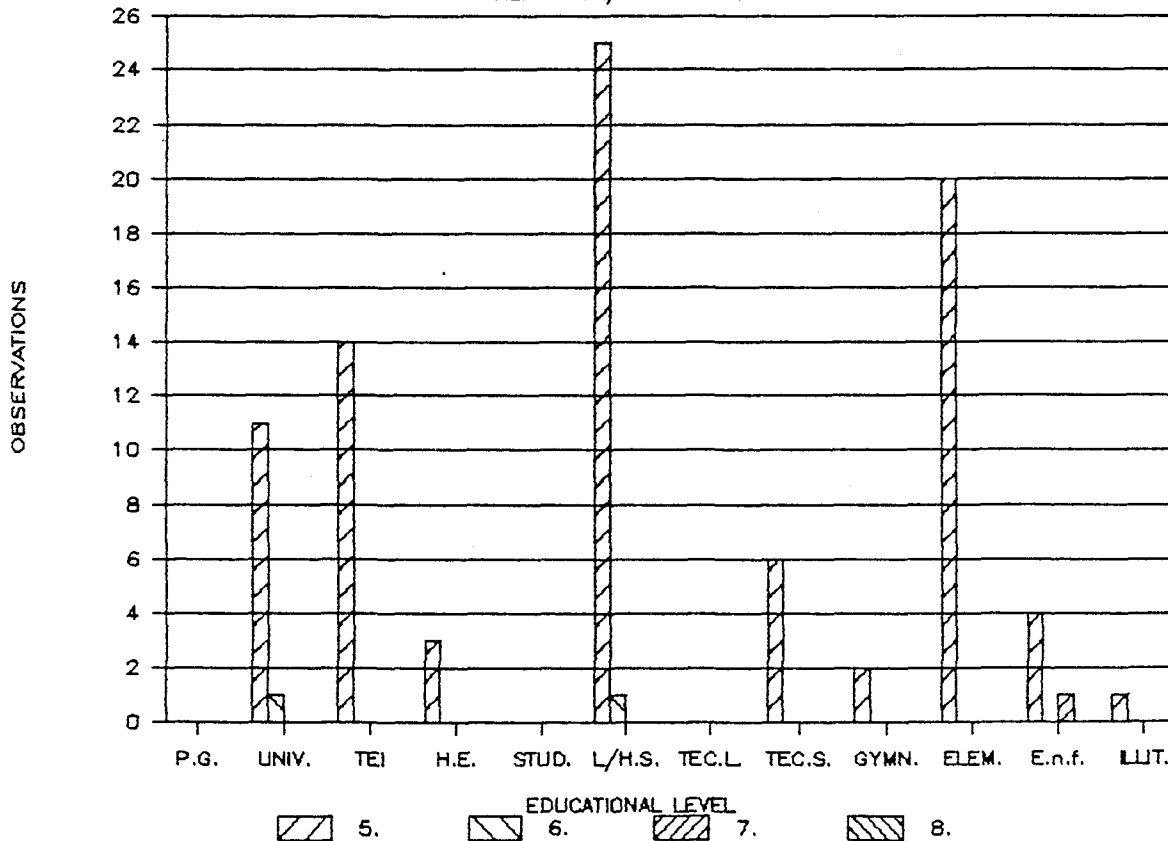
HERAKLION/URBAN AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

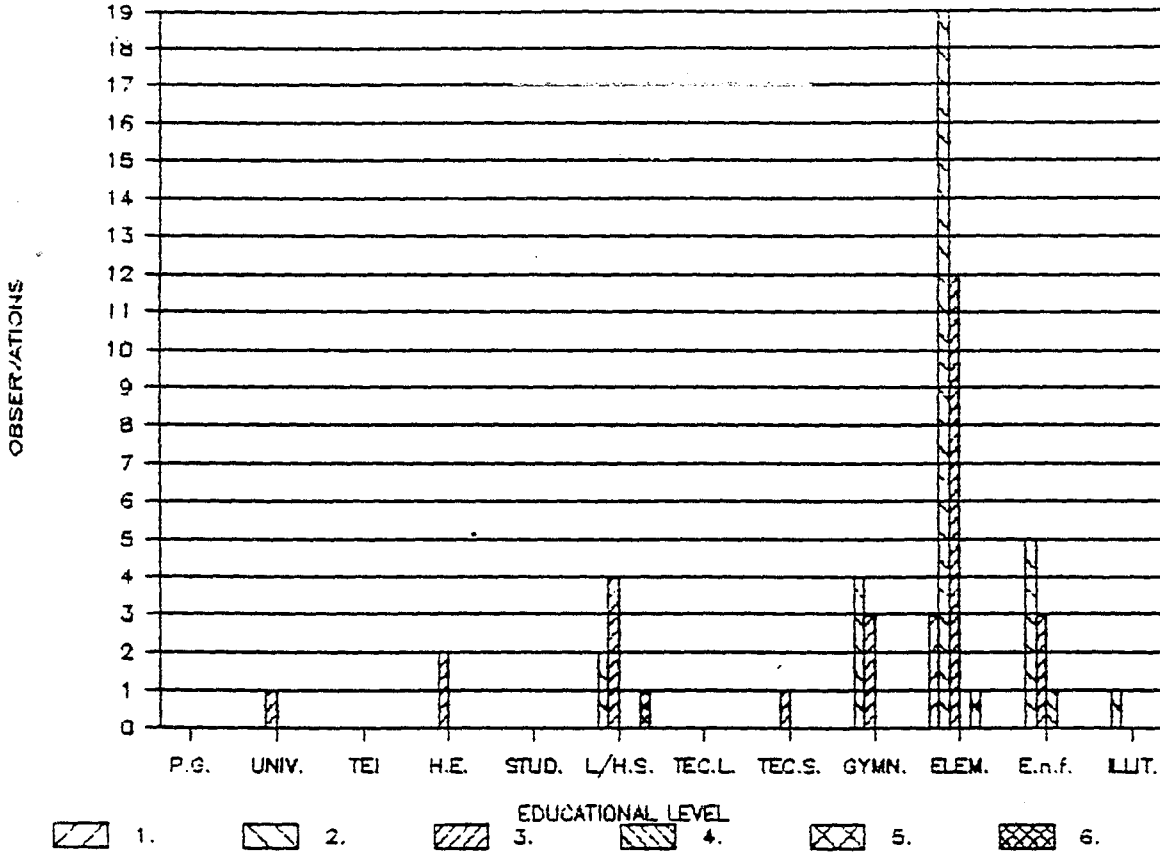
HERAKLION/URBAN AREAS

5. Married, both main occupation 6. Married, both carrier, low interest in work 7. Other Situation 8. No answer

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

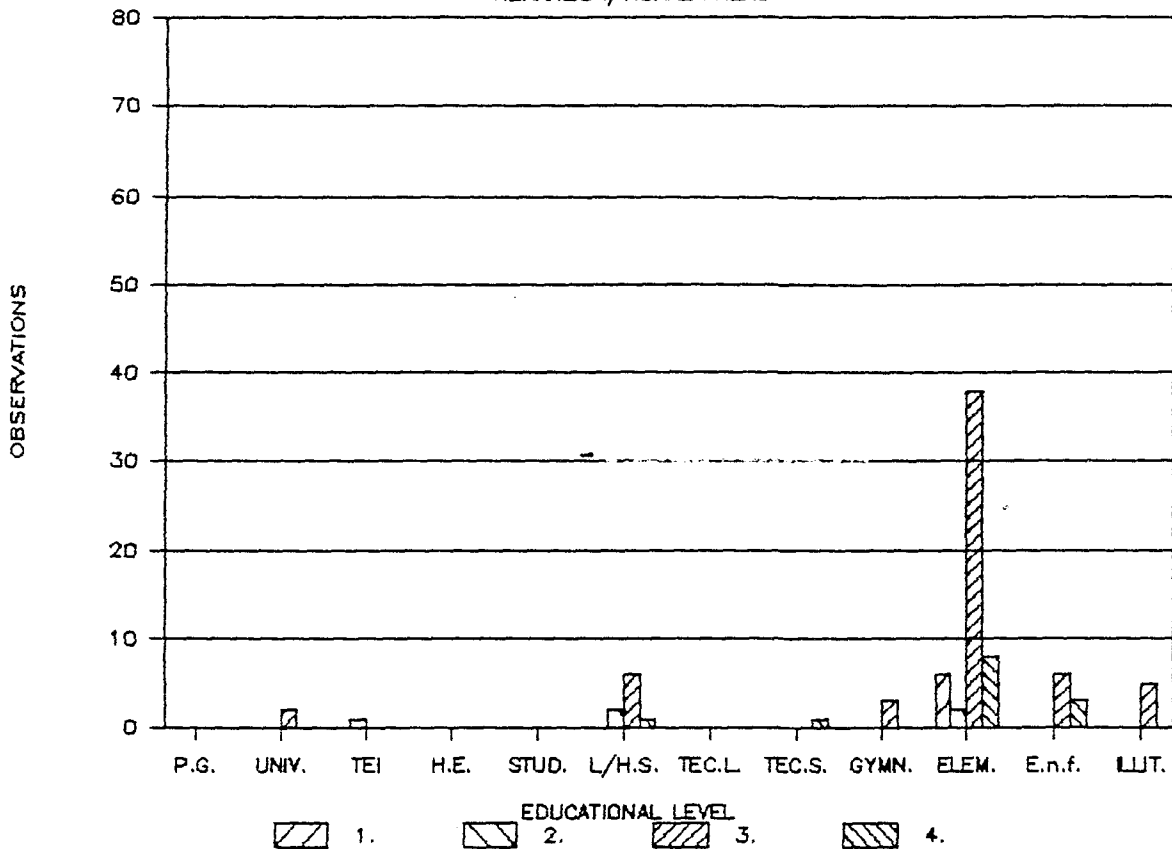
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Single, liv. alone, work. 2. Married, man m. occup. 3. Married, both m. occup. 4. Married, both carrier, low interest in work 5. Other Situa. 6. No answer

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

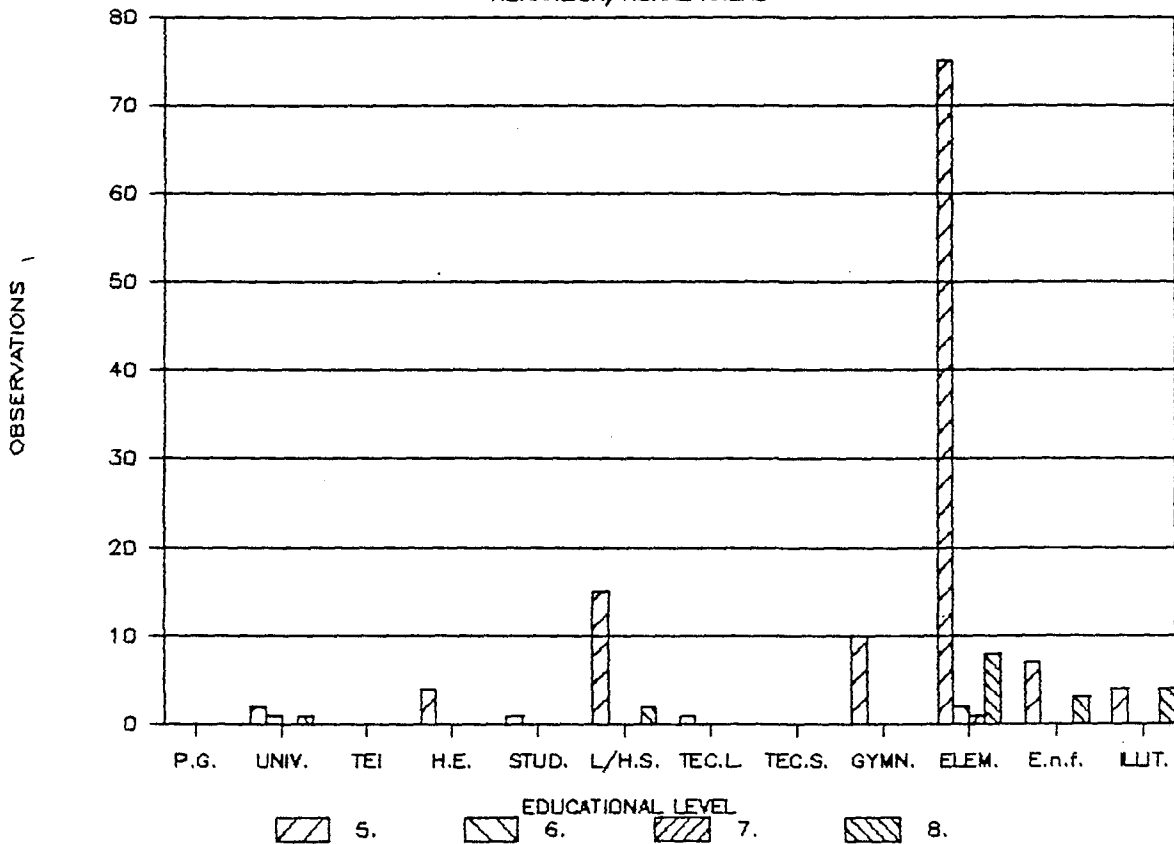
HERAKLION/RURAL AREAS

1. Single, living alone, working 2. Single, living with parents, working
 3. Married, man main occupation 4. Married, woman main occupation

DESIRED SITUATION BY EDUCATIONAL LEVEL

HERAKLION/RURAL AREAS

5. Married, both main occup. 6. Married, both carrier, low interest in work
 7. Other Situation 8. No answer

8.7.2 Προτίμηση και θέση στο επάγγελμα και οικογενειακή κατάσταση.

Ως προς τη θέση στο επάγγελμα οι γυναίκες που θα επιθυμούσαν σαν κατάσταση το να είναι έγγαμες εργαζόμενες και να έχουν κύρια απασχόληση όπως και ο σύζυγός τους είναι κατά τον ίδιο βαθμό μισθωτές αλλά και αυτοαπασχολούμενες ενώ αρκετές ακόμη είναι άμισθες βοηθοί. Οι γυναίκες που θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες εργαζόμενες και ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση είναι αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί οι πιο πολλές αλλά και μισθωτές και ελάχιστες εργοδότες.

Άμισθες βοηθοί είναι οι περισσότερες γυναίκες που θα ήθελαν όντας έγγαμες εργαζόμενες να έχουν αυτές την κύρια ασχολία στο νοικοκυριό τους ενώ οι υπόλοιπες μοιράζονται σε αυτοαπασχολούμενες και μισθωτές.

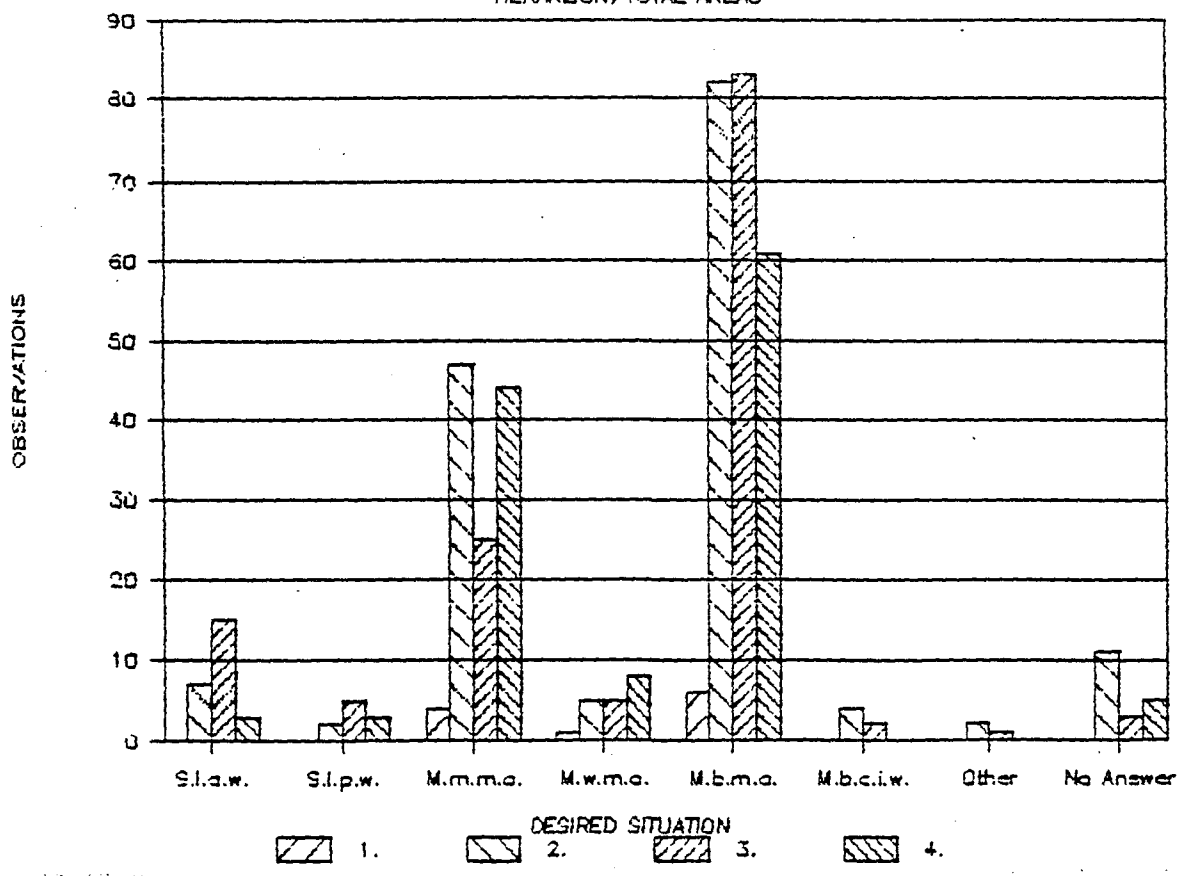
Οι μισές απ' τις γυναίκες που θα προτιμούσαν να είναι άγαμες εργαζόμενες και είτε να ζουν μόνες είτε με τους γονείς τους είναι μισθωτές ενώ απ' τις υπόλοιπες, για όσες θα ήθελαν να ζουν μόνες οι πιο πολλές είναι αυτοαπασχολούμενες και για όσες θα ήθελαν να ζουν με τους γονείς τους, άμισθες βοηθοί.

Ως προς την οικογενειακή κατάσταση οι έγγαμες γυναίκες, που αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία του συνόλου των γυναικών, επιθυμούν κατά τα 2/3 να εργάζονται, αλλά και οι δύο σύζυγοι να έχουν την κύρια απασχόληση, και κατά 1/3 να εργάζονται αλλά ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση. Ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι μερικές έγγαμες γυναίκες θα προτιμούσαν να είναι άγαμες, εργαζόμενες και να ζουν μόνες, ενώ υπάρχουν και άγαμες που θα ήθελαν να είναι παντρεμένες και να έχουν και οι δύο σύζυγοι την κύρια απασχόληση.

Τέλος οι περισσότερες χήρες θα ήθελαν να είναι έγγαμες με το σύζυγό τους να έχει την κύρια απασχόληση.

DESIRED SITUATION BY OCCUPATION

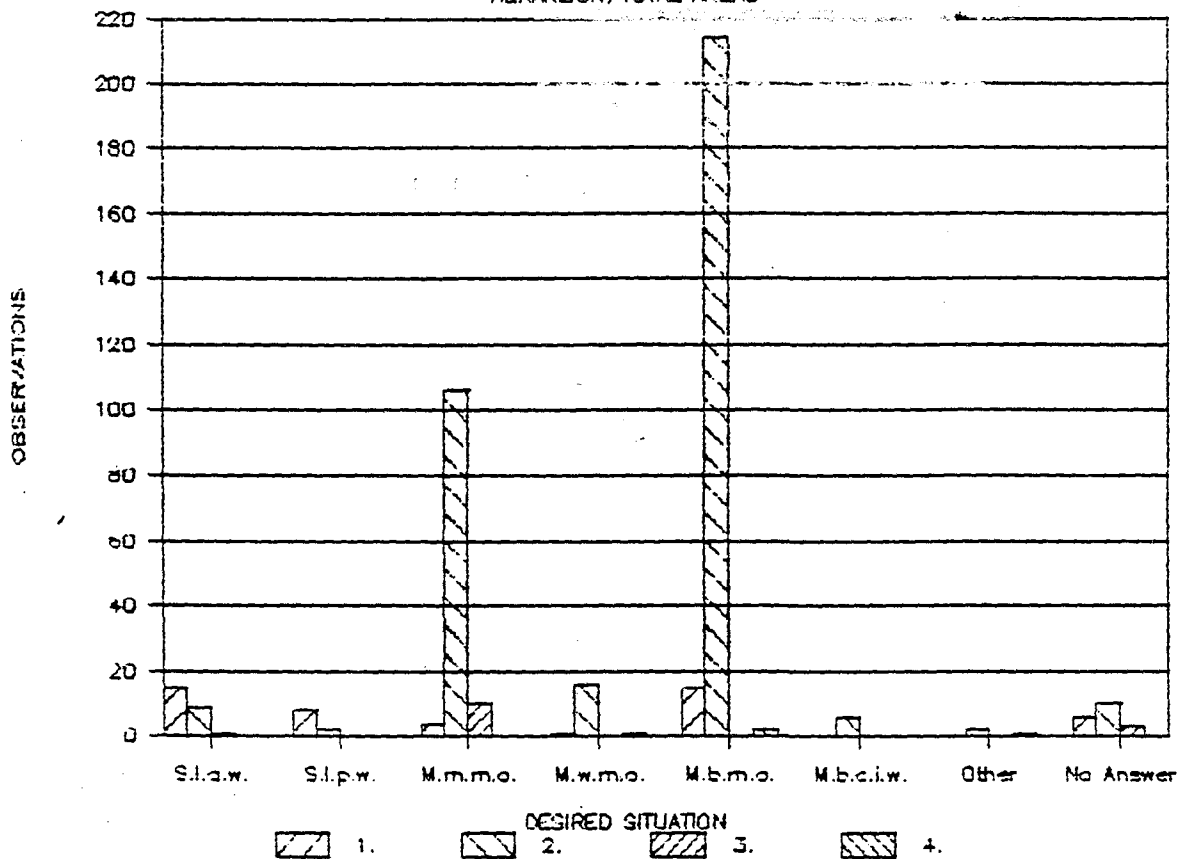
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

DESIRED SITUATION BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Single 2. Married 3. Widow 4. Divorced

8.8 Ανάλυση με βάση τη θέση στο επάγγελμα (ασχολία)

8.8.1 Θέση στο επάγγελμα και επίπεδο εκπαίδευσης.

Στο σύνολο των περιοχών παρατηρούμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων είναι απόφοιτες Δημοτικού Σχολείου εκ των οποίων οι περισσότερες αυτοαπασχολούμενες, κάπως λιγότερες άμισθες βοηθοί ενώ το 1/5 είναι μισθωτές. Οι μισές απόφοιτες Λυκείου είναι μισθωτές ενώ οι υπόλοιπες αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί. Οι απόφοιτες ΑΕΙ, ΤΕΙ και Ανωτέρων Σχολών είναι στην πλειοψηφία τους μισθωτές, λιγότερο αυτοαπασχολούμενες και μερικές εργοδότες (απόφοιτες ΑΕΙ). Όσο για τις απόφοιτες Γυμνασίου αλλά και εκείνες που δεν τελείωσαν το Δημοτικό και τις αναλφάβητες η θέση στο επάγγελμα μοιράζεται σε αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθούς, ενώ λίγες είναι οι μισθωτές.

Στις αστικές περιοχές η πολυπληθέστερη κατηγορία είναι αυτή των αποφοίτων Λυκείου εκ των οποίων η μεγάλη πλειοψηφία είναι μισθωτές, όπως άλλωστε και η πλειοψηφία των εργαζομένων γυναικών όλων των εκπαιδευτικών επιπέδων.

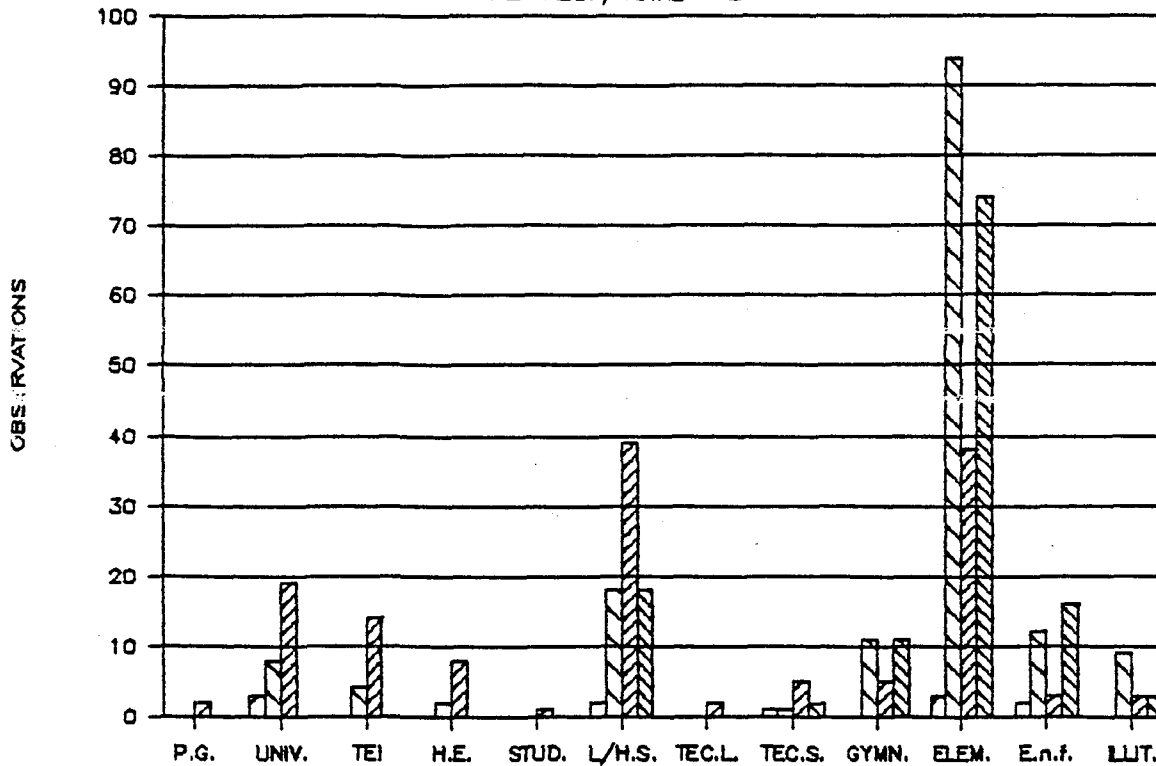
Μετά έρχεται η ομάδα των αποφοίτων Δημοτικού όπου οι μισές είναι μισθωτές και οι υπόλοιπες αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί. Πτυχίο ΑΕΙ έχουν οι πιο πολλές εργοδότες ενώ μόνο στις αποφοίτους Γυμνασίου και σε όσες δεν τελείωσαν το Δημοτικό οι μισθωτές είναι ίσες στον αριθμό με τις αυτοαπασχολούμενες και τις άμισθες βοηθούς αντίστοιχα.

Στις ημιαστικές περιοχές οι αυτοαπασχολούμενες είναι περισσότερες με τον μεγαλύτερο αριθμό μεταξύ των αποφοίτων Δημοτικού. Σημαντικός επίσης ο αριθμός αυτοαπασχολούμενων γυναικών που δεν αποφοίτησαν από το Δημοτικό ή αποφοίτησαν από το Γυμνάσιο ιδίως αλλά και το Λύκειο. Πολύ υψηλός είναι επίσης ο αριθμός άμισθων βοηθών με τις περισσότερες να έχουν τελειώσει το Δημοτικό ενώ λιγότερες να είναι απόφοιτες Λυκείου ή Ανώτερης Σχολής.

Τέλος στις αγροτικές περιοχές όπου η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών έχουν μόρφωση Δημοτικού Σχολείου, οι αυτοαπασχολούμενες είναι οι πιο πολλές και αμέσως μετά έρχονται οι άμισθες βοηθοί που αποτελούν και την πλειοψηφία των αποφοίτων Γυμνασίου αλλά και αυτών που δεν αποφοίτησαν από το Δημοτικό. Οι μισθωτές έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού οι πιο πολλές αλλά και Λυκείου.

OCCUPATION BY EDUCATIONAL LEVEL

HERAKLION/TOTAL AREAS

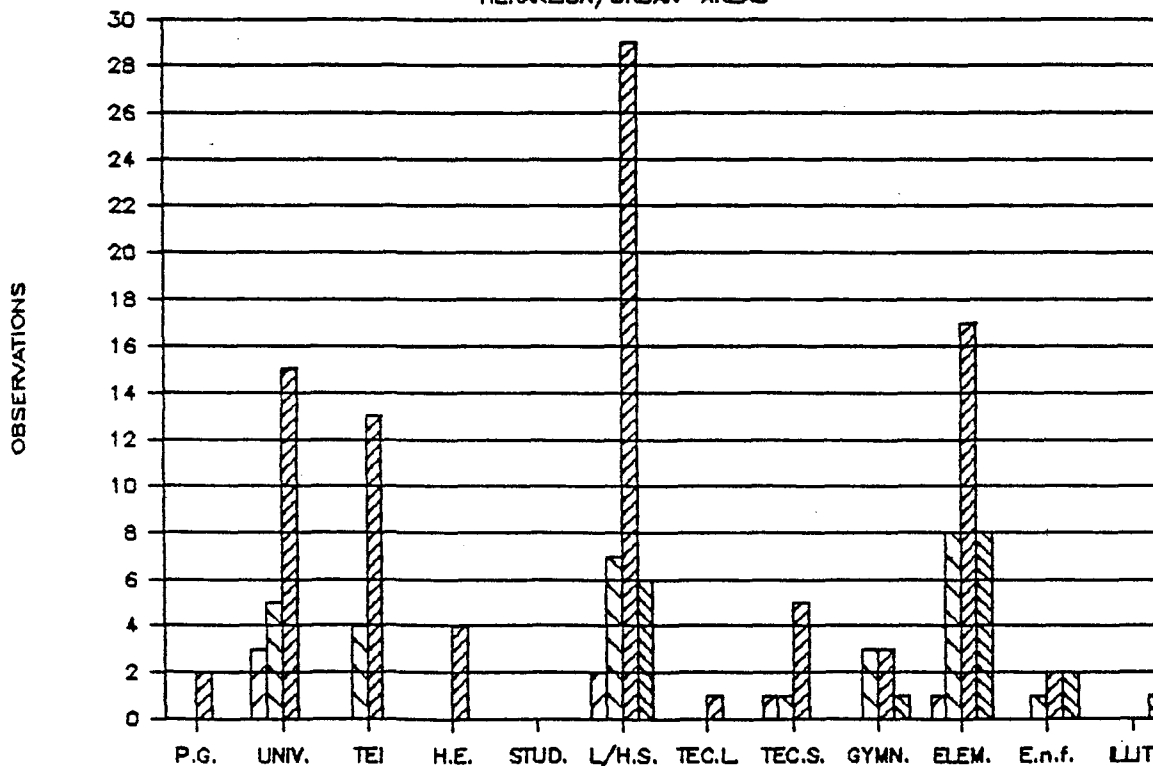

EDUCATIONAL LEVEL
 1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY EDUCATIONAL LEVEL

HERAKLION/URBAN AREAS

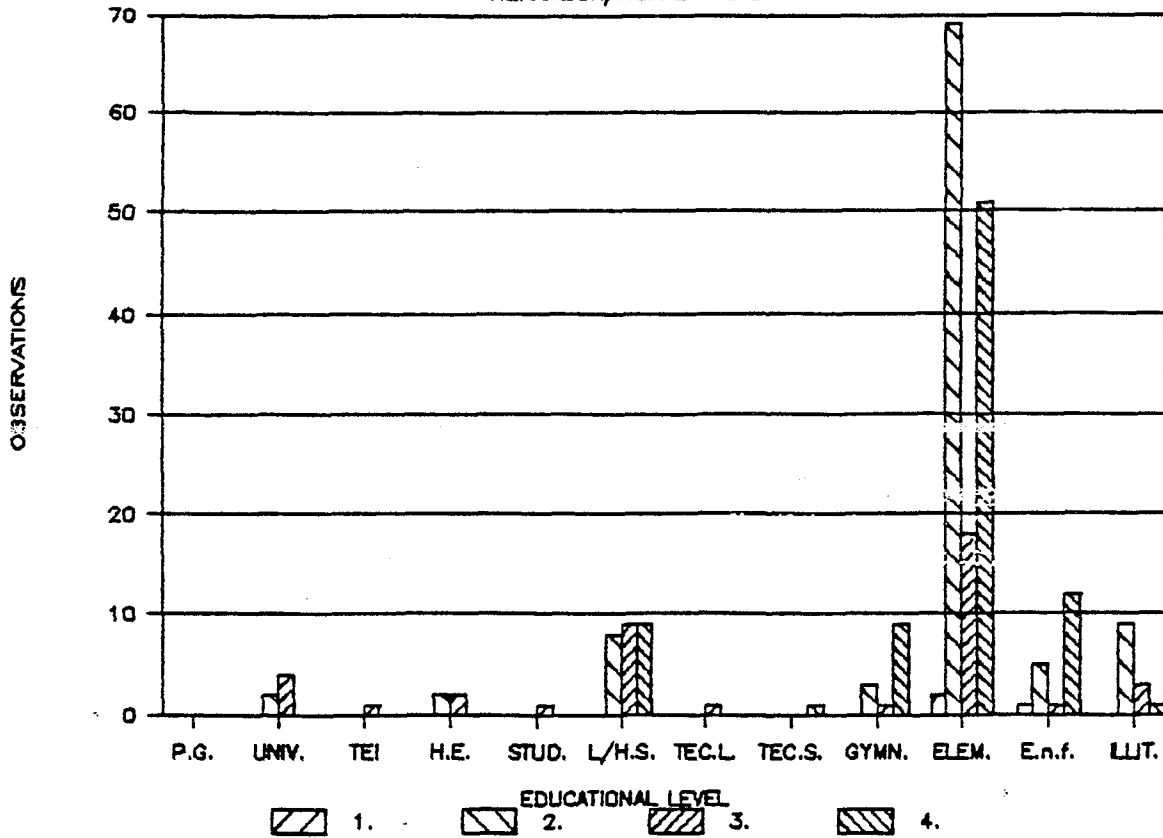

EDUCATIONAL LEVEL
 1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid Helper

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid Helper

OCCUPATION BY EDUCATIONAL LEVEL

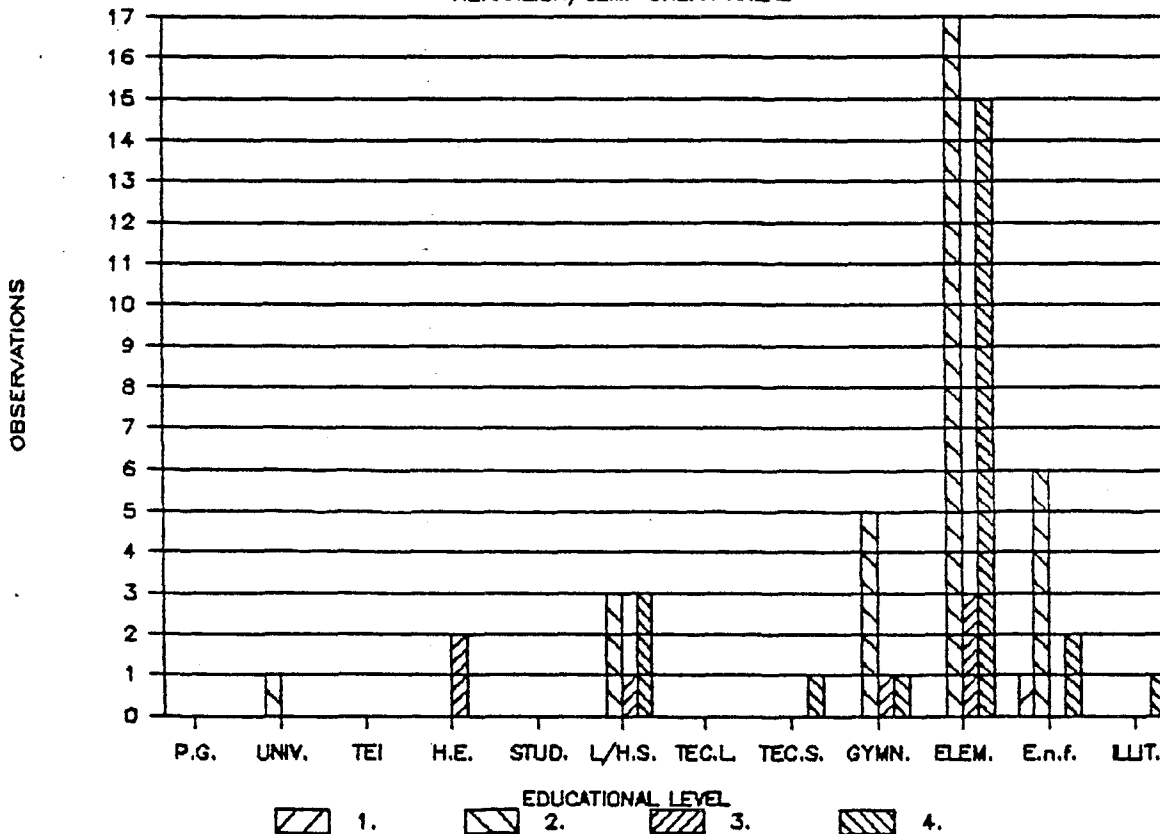
HERAKLION/RURAL AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY EDUCATIONAL LEVEL

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

8.8.2 Θέση στο επάγγελμα κατά ομάδες ηλικιών.

Στο σύνολο των περιοχών παρατηρούμε ότι στις ηλικίες 18-44 οι μισθωτές είναι περισσότερες σε κάθε ομάδα ηλικίας ενώ από τα 45 έτη και πάνω οι περισσότερες είναι αυτοαπασχολούμενες ή άμισθες βοηθοί (όπως στην ομάδα 50-54 ετών). Συγκριτικά λιγότερες άμισθες βοηθοί (υπάρχουν στις ηλικίες 25-39 ετών ενώ περισσότερες στις ηλικίες 50-54 και 60-64 ετών. Οι εργοδότες εντοπίζονται κυρίως στην ομάδα 35-39 ετών αλλά λιγότερο στις ομάδες 40-44 και 50-54 ετών.

Οι αυτοαπασχολούμενες γενικά είναι οι πιο πολλές αριθμητικά εργαζόμενες με κύρια ομάδα αριθμητικά αυτήν των 35-39 ετών ενώ ποσοστιαία αυτές των 55-59, 65-69 και 45-49 ετών. Το ίδιο ισχύει και για τις ηλικίες άνω των 70 ετών. Οι μισθωτές είναι περισσότερες στις ηλικίες 25-29 χρόνων ενώ αρχίζουν και φθίνουν πολύ από την ηλικία των 50 ετών και άνω.

Στις αστικές περιοχές βλέπουμε τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων γυναικών να είναι μισθωτές και αριθμητικά περισσότερες στην ομάδα ηλικίας 30-34 ετών ενώ ποσοστιαία στην ομάδα 25-29 ετών. Στις ηλικίες 55-59 ετών οι μισθωτές είναι ισάριθμες των άμισθων βιηθών, ενώ σ' εκείνες των 60-64 ετών οι άμισθες βοηθοί είναι πιο πολλές απ' τις μισθωτές.

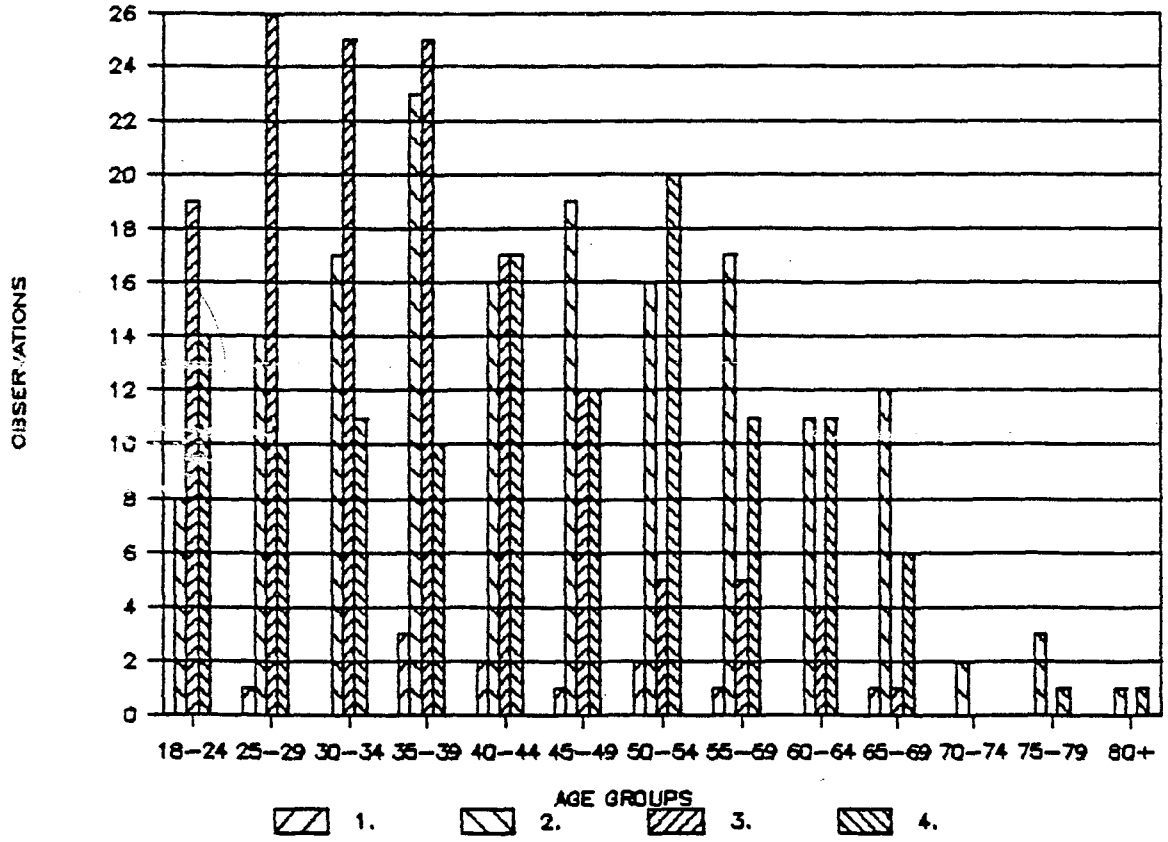
Οι αυτοαπασχολούμενες είναι αρκετά λιγότερες και ανήκουν στις ηλικίες κυρίως των 30-34 ετών. Στις αστικές περιοχές μένουν οι εργοδότες των 35-39 ετών οι περισσότερες άμισθες βοηθοί έχουν ηλικία μεταξύ 18 και 24 ετών.

Στις ημιαστικές περιοχές οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες είναι και οι περισσότερες με κυριότερες ηλικίες τα 35-44 έτη και συγκριτικά λιγότερες στα 45-49 έτη. Πολλές επίσης είναι οι άμισθες βοηθοί κυρίως στις ηλικίες 45-49 και 18-24 ετών ενώ λιγότερες στην ηλικία 25-29 ετών. Οι εργοδότες είναι στην ηλικία των 50-54 ετών ενώ οι μισθωτές επικεντρώνονται στις ηλικίες 25-34 ετών.

Στις αγροτικές περιοχές οι γυναίκες είναι κυρίως άμισθες βοηθοί και αυτοαπασχολούμενες. Οι άμισθες βοηθοί κυριαρχούν στις ηλικίες 18-34, 40-44 και 50-54 ετών. Στην τελευταία αυτή ομάδα ανήκουν και οι περισσότερες αριθμητικά άμισθες βοηθοί. Οι αυτοαπασχολούμενες κυριαρχούν στις υπόλοιπες ομάδες ηλικιών και ιδίως στην ομάδα 45-49 ετών ενώ συγκριτικά λιγότερες εμφανίζονται στις ηλικίες 40-44 ετών. Οι μισθωτές είναι περισσότερες στις ηλικίες 35-39 ετών ενώ συγκριτικά ελάχιστες στις ηλικίες 50-54 ετών. Οι εργοδότες είναι μεταξύ 40-69 ετών.

OCCUPATION BY AGE GROUPS

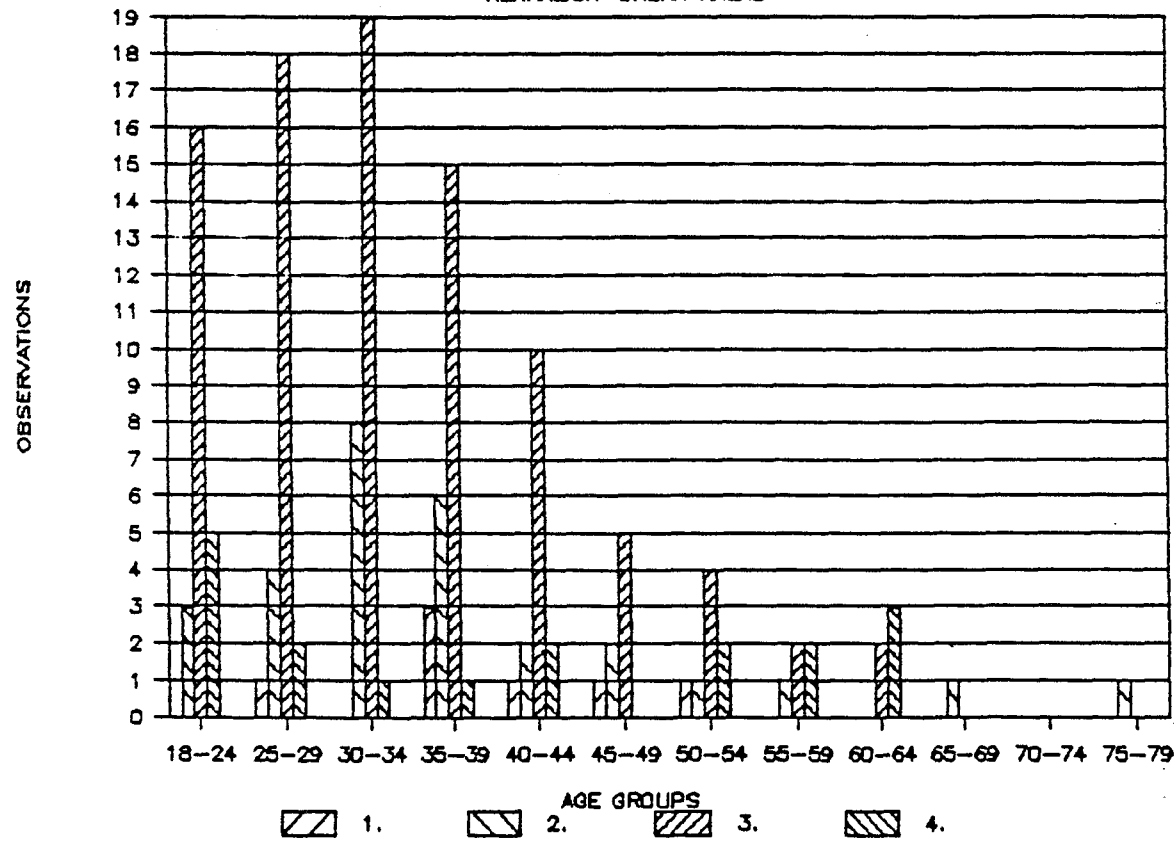
HERAKLION-TOTAL AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY AGE GROUPS

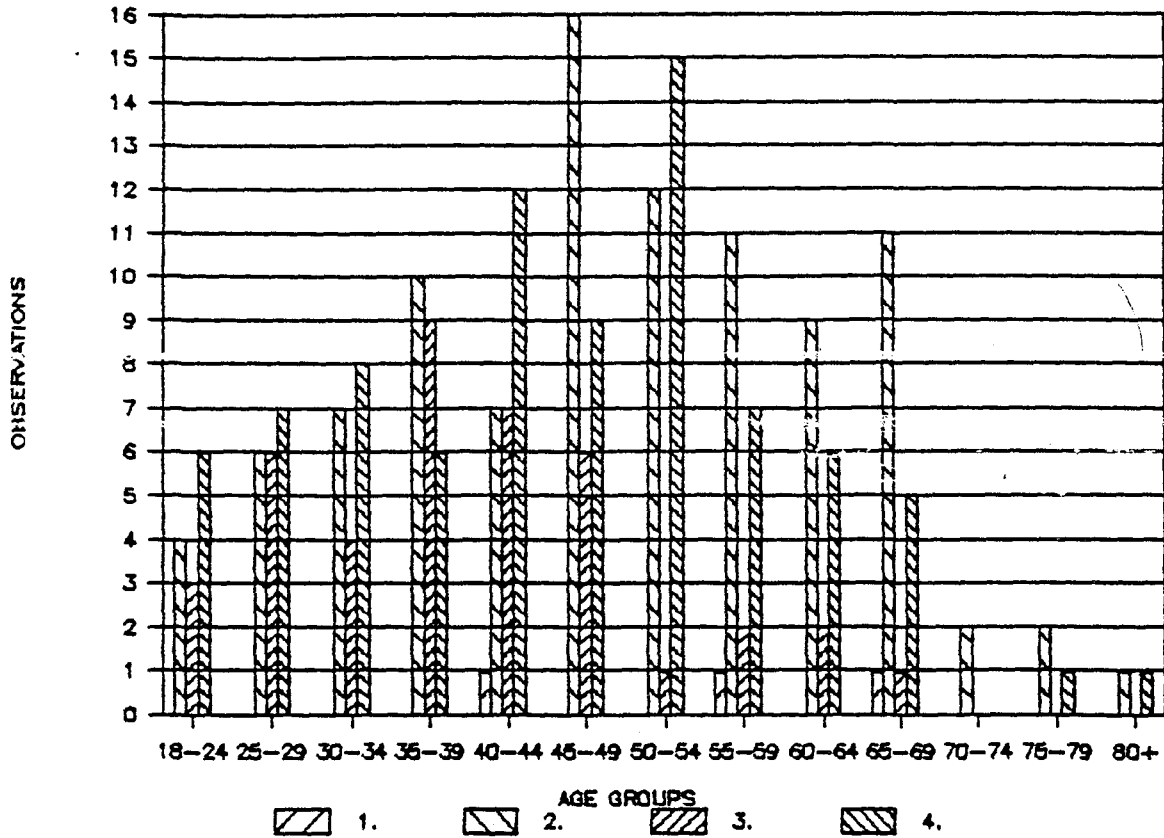
HERAKLION-URBAN AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY AGE GROUPS

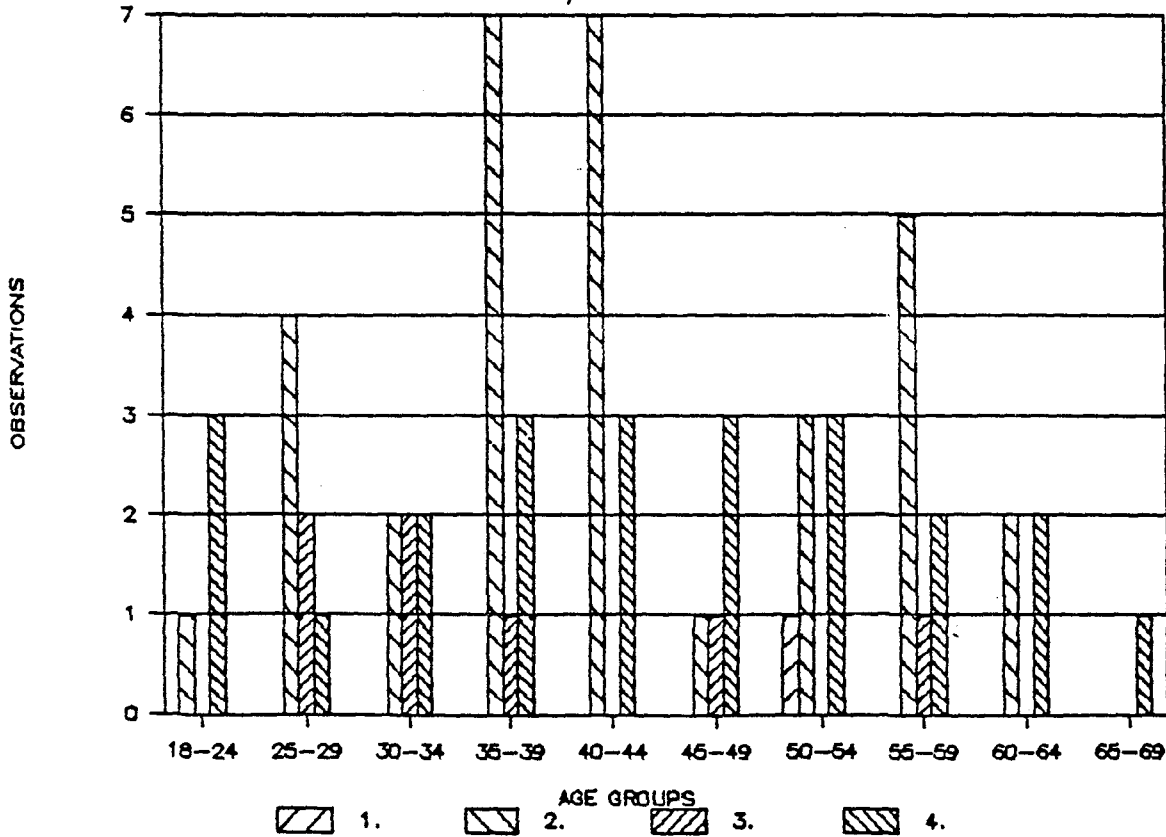
HERAKLION-RURAL AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY AGE GROUPS

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

1. Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

8.8.3. Θέση στο επάγγελμα και οικογενειακή κατάσταση

Στο σύνολο των περιοχών ότι η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών είναι έγγαμες εκ των οποίων οι περισσότερες αυτοαπασχολούμενες ενώ οι υπόλοιπες έγγαμες μοιράζονται σε μισθωτές και άμισθες βοηθούς. Στις έγγαμες ανήκουν επίσης σχεδόν όλες οι εργοδότες.

Οι άγαμες είναι κυρίως μισθωτές όμως υπάρχουν και αρκετές αυτοαπασχολούμενες ενώ λιγότερες είναι οι άμισθες βοηθοί.

Λίγες είναι οι χήρες εκ των οποίων οι πιο πολλές είναι αυτοαπασχολούμενες, ενώ ελάχιστες οι διαζευγμένες που μοιράζονται σε αυτοαπασχολούμενες και μισθωτές.

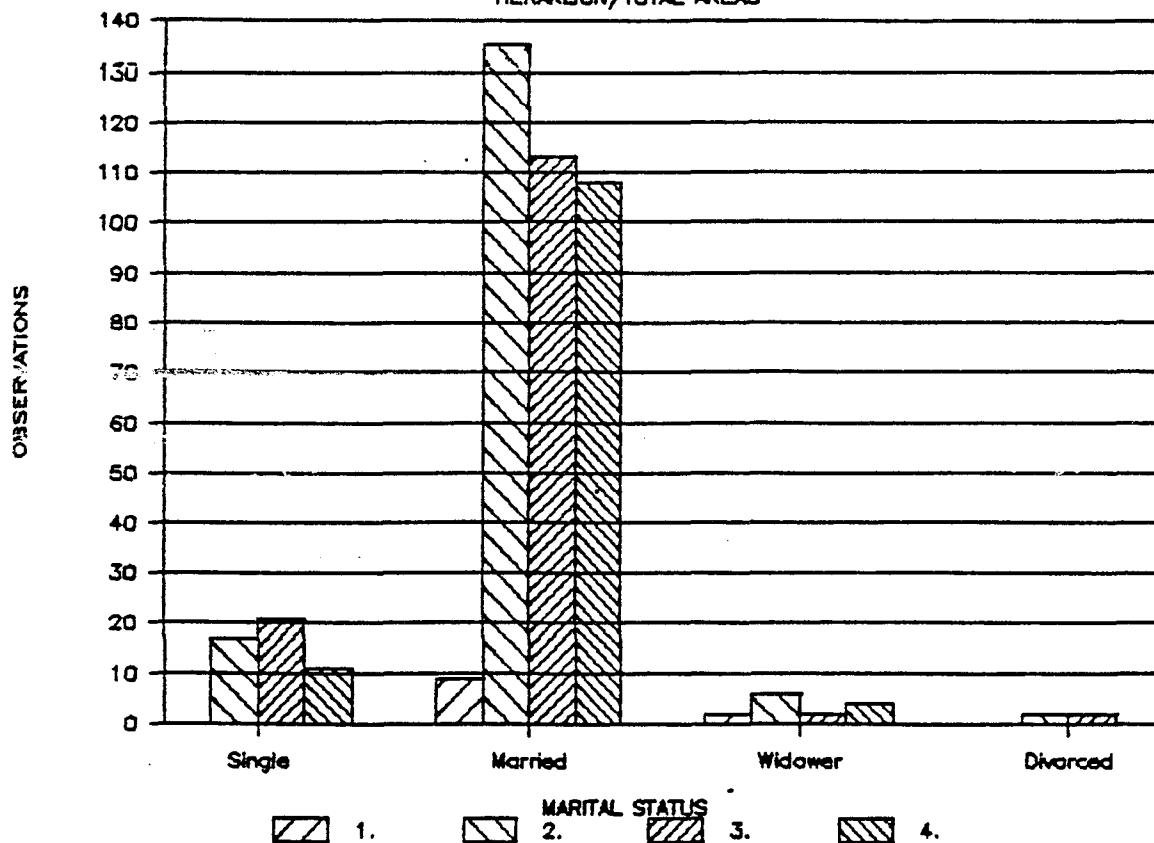
Στις αστικές περιοχές όπου οι περισσότερες γυναίκες είναι και εδώ έγγαμες, η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών είτε είναι έγγαμες είτε άγαμες είναι μισθωτές.

Οι περισσότερες αυτοαπασχολούμενες είναι έγγαμες ενώ πολύ λίγες είναι οι άγαμες άμισθες βοηθοί. Οι περισσότερες χήρες είναι μισθωτές ενώ οι περισσότερες διαζευγμένες αυτοαπασχολούμενες. Στις ημιαστικές περιοχές παρατηρούμε τις άγαμες να είναι μοιρασμένες σε αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθούς ενώ οι περισσότερες παντρεμένες είναι αυτοαπασχολούμενες και λιγότερες άμισθες βοηθοί. Λίγες είναι οι μισθωτές που είναι έγγαμες και διαζευγμένες.

Στις αγροτικές περιοχές έχουμε ίδια εικόνα μ'αυτήν των ημιαστικών, δηλαδή οι αυτοαπασχολούμενες είναι πλειοψηφία με τις πιο πολλές έγγαμες, όπως έγγαμες είναι και οι πιο πολλές άμισθες βοηθοί. Οι μισθωτές είναι κατά το πλείστον έγγαμες ενώ υπάρχουν και λίγες άγαμες.

OCCUPATION BY MARITAL STATUS

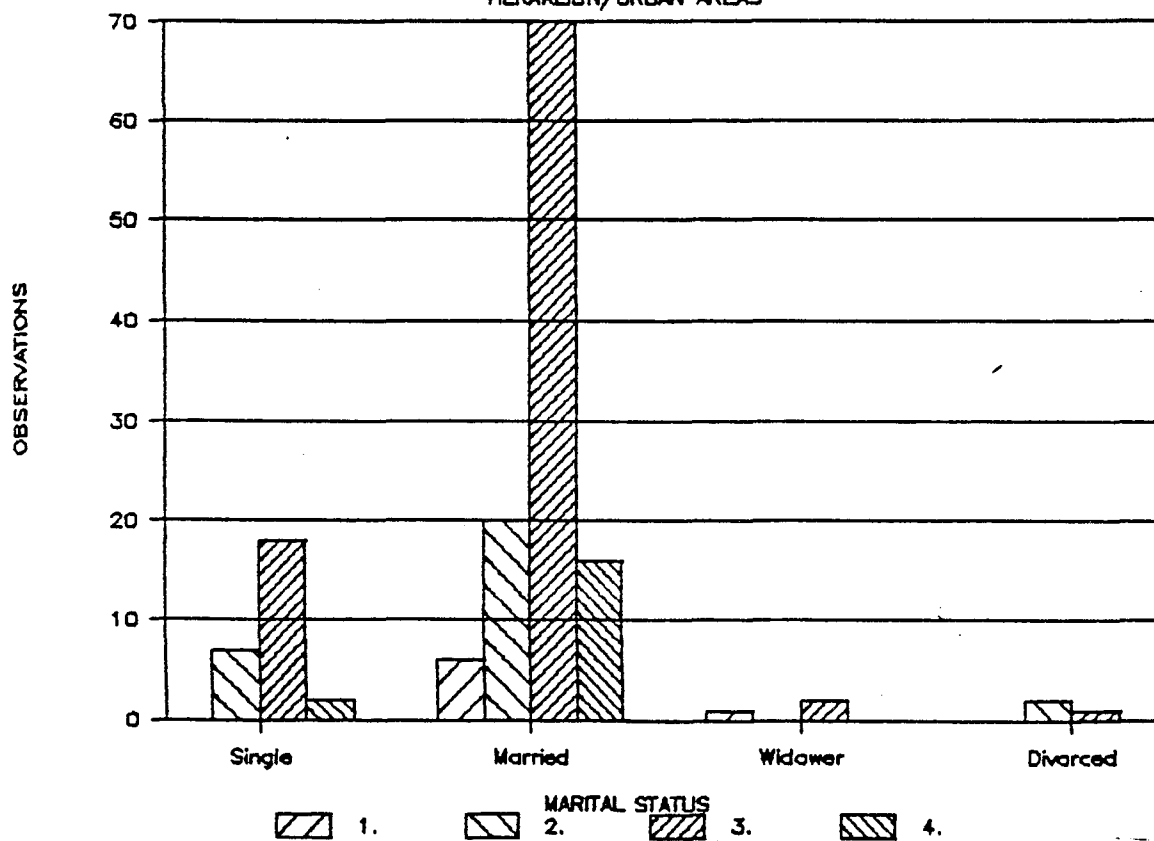
HERAKLION/TOTAL AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY MARITAL STATUS

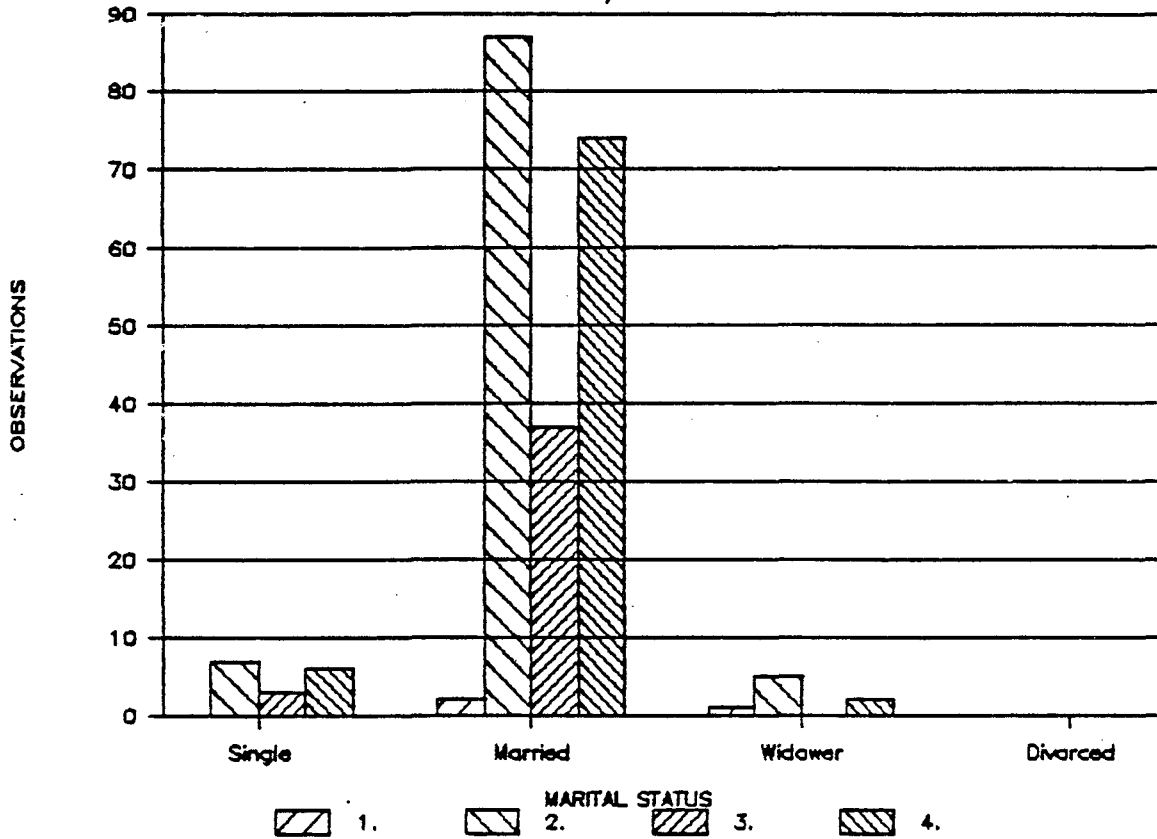
HERAKLION/URBAN AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY MARITAL STATUS

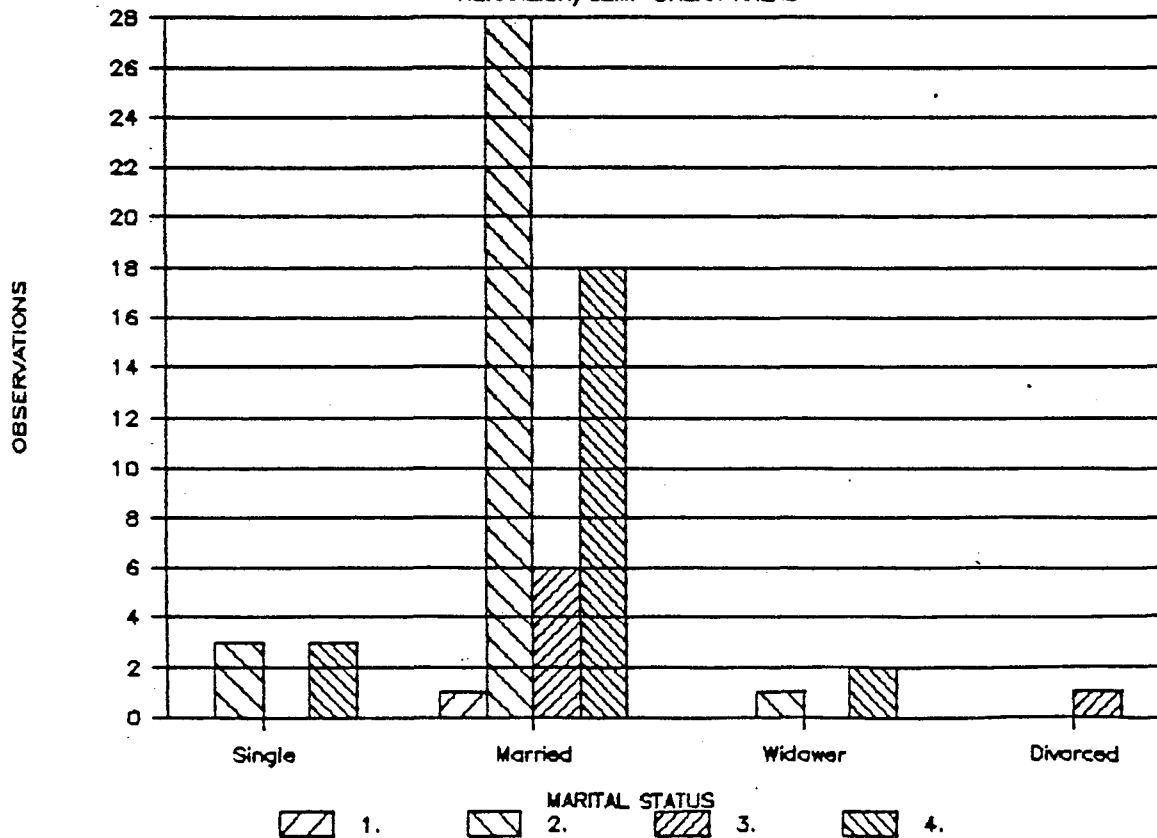
HERAKLION/RURAL AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

OCCUPATION BY MARITAL STATUS

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

Employer 2. Self-employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid helper

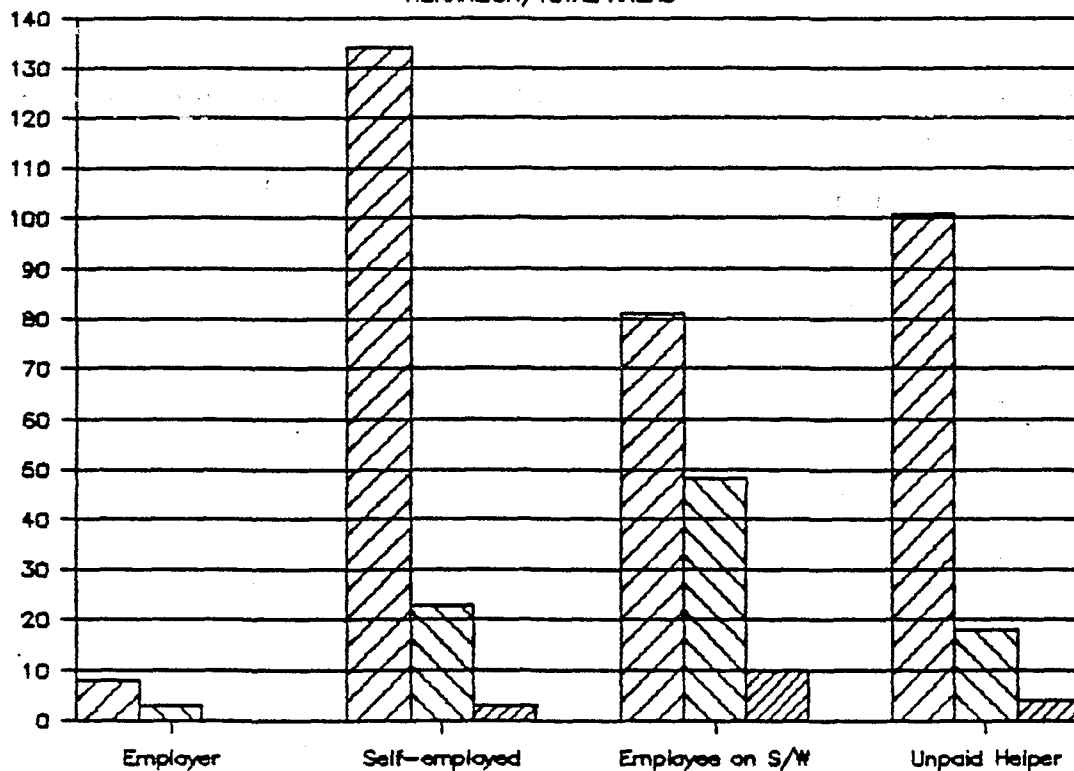
8.9 Ανάλυση με βάση τον τόπο γέννησης.

Ως προς τη θέση στο επάγγελμα οι περισσότερες γυναίκες είναι αυτοαπασχολούμενες που έχουν γεννηθεί σε χωριό, ενώ πολύ λιγότερες (το 1/8) γεννήθηκαν σε αστικό κέντρο και ελάχιστες σε μεγάλο αστικό κέντρο. Οι μισθωτές πάλι γεννήθηκαν κατά το πλείστον (4/7) σε χωριό και από τις υπόλοιπες τα 3/7 σε αστικό κέντρο και το 1/7 σε μεγάλο αστικό κέντρο. Οι άμισθες βοηθοί έχουν επίσης γεννηθεί στη μεγάλη τους πλειοψηφία σε χωριό (5/6) ενώ οι εργοδότες κατά τα 2/3 σε χωριό και οι υπόλοιπες σε αστικό κέντρο.

Τώρα ως προς την οικογενειακή κατάσταση οι παντρεμένες, που αποτελούν την πλειοψηφία των γυναικών, έχουν οι πλείοτες γεννηθεί σε χωριό (7/9) και οι υπόλοιπες σε αστικό κέντρο ενώ ελάχιστες σε μητροπολιτικό κέντρο. Ο τόπος γέννησης των αγάμων μοιράζεται σε χωριό και αστικό κέντρο ενώ και οι χήρες έχουν γεννηθεί σε χωριό.

PLACE OF BIRTH BY OCCUPATION

HERAKLION/TOTAL AREAS

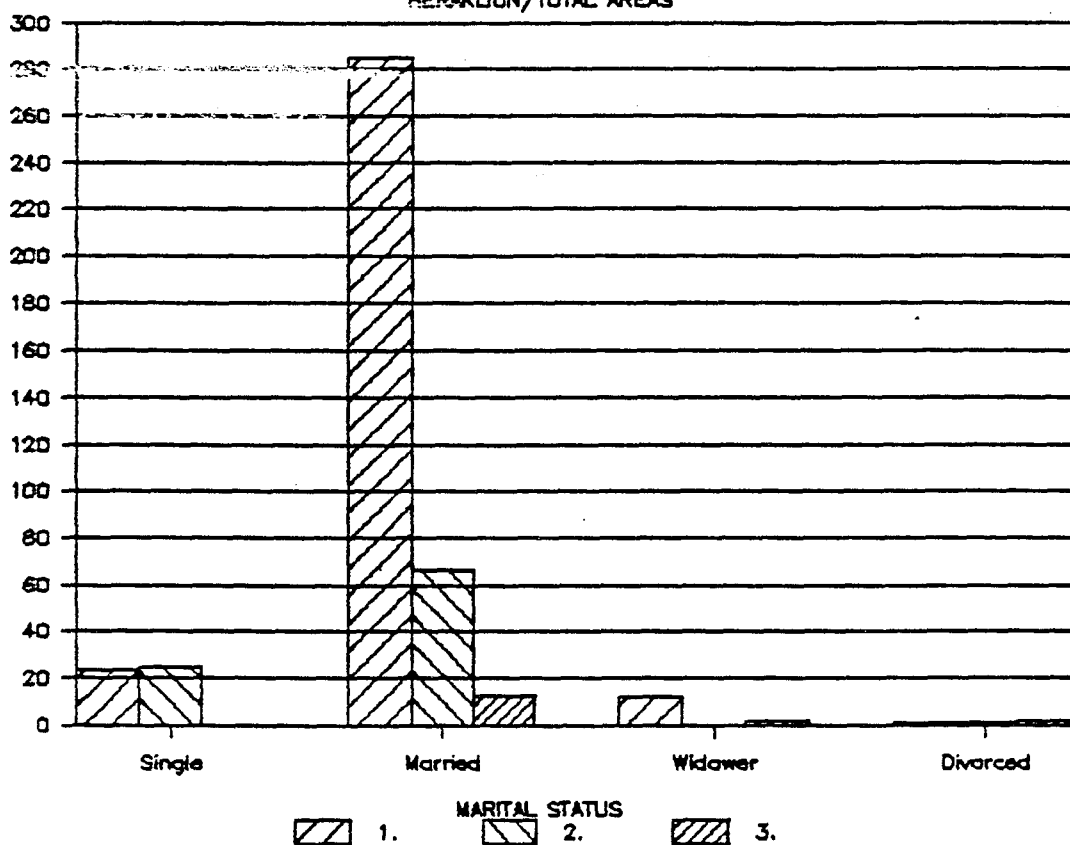

OCCUPATION
 1. Village 2. Urban Center 3. Metropolitan Center

1.Village 2.Urban Center 3.Metropolitan Center

PLACE OF BIRTH BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Village 2. Urban Center 3. Metropolitan Center

8.10 Ανάλυση με βάση το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα.

8.10.1. Εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα και ομάδες ηλικιών.

Το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων γυναικών είναι αυτό του Δημοτικού Σχολείου, ιδίως για τις γυναίκες ηλικίας 35-39 ετών. Παράλληλα εμφανίζεται και μεγάλος αριθμός αναλφάβητων γυναικών κυρίως των γυναικών ηλικίας 40-49 ετών. Γενικά όσο μεγαλύτερη η ηλικία των γυναικών τόσο πέφτει και το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα.

Ο μεγαλύτερος αριθμός πατέρων με εκπαιδευτικό επίπεδο Γυμνασίου/Λυκείου εμφανίζεται στις γυναίκες ηλικίας 18-24 ετών, ενώ σπουδές στην Ανώτερη ή Ανώτατη εκπαίδευση έχουν κάνει οι πατέρες γυναικών ηλικίας κυρίως 30-34 ετών. Γενικά ο μεγαλύτερος αριθμός πατέρων εκπαιδευτικού επιπέδου Γυμνασίου και πάνω εντοπίζεται στις γυναίκες ηλικίας 18-44 ετών.

Το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα σε σχέση με τη θέση στο επάγγελμα των σημερινών εργαζομένων γυναικών εμφανίζεται ως εξής:

- Στις εργοδότες, που είναι βέβαια λίγες στον αριθμό, ο πατέρας είναι επιπέδου Δημοτικού Σχολείου κατά το ήμισυ, αλλά και Μέσης Εκπαίδευσης, ενώ λίγοι είναι οι αναλφάβητοι.
- Στις αυτοαπασχολούμενες, που είναι και οι πιο πολυάριθμες εργαζόμενες, είναι επιπέδου Δημοτικού Σχολείου κατεξοχήν, με μεγάλο αριθμό αναλφαβήτων (τον μεγαλύτερο από κάθε άλλη θέση στο επάγγελμα), λιγότερους απόφοιτους Μέσης Εκπαίδευσης και ακόμα λιγότερους επιπέδου Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης.
- Στις μισθωτές/ημερομίσθιες το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα είναι επίσης αυτό του Δημοτικού Σχολείου (σχεδόν ισάριθμοι με των αυτοαπασχολουμένων) με λιγότερους όμως αναλφάβητους που είναι λίγο περισσότεροι από τους αποφοίτους Γυμνασίου/Λυκείου και τους περισσότερους από κάθε άλλη ομάδα αποφοίτους Ανωτέρης και Ανωτάτης Εκπαίδευσης.

- Στις άμισθες βοηθούς το επίπεδο είναι επίσης Δημοτικού Σχολείου, αλλά με συγκριτικά μεγάλο αριθμό αναλφαβήτων και κάποιο αριθμό αποφοίτων Γυμνασίου ή Λυκείου ενώ ελάχιστοι είναι οι απόφοιτοι Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης.

8.10.3 Εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα και οικογενειακή κατάσταση.

Το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα για τις άγαμες εργαζόμενες γυναίκες είναι κυρίως Δημοτικού Σχολείου, με λιγότερους επιπέδου Γυμνασίου/Λυκείου ενώ ελάχιστοι είναι οι απόφοιτοι Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης καθώς και οι αναλφάβητοι.

Όσον αφορά τις έγγαμες, που αποτελούν και τη μεγαλύτερη ομάδα εργαζομένων γυναικών, το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα είναι βέβαια και πάλι Δημοτικού Σχολείου με πολλούς όμως αναλφάβητους, λιγότερους αποφοίτους Γυμνασίου/Λυκείου και λίγους αποφοίτους Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Σε ό,τι αφορά τις χήρες το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα είναι πολύ χαμηλό με τους περισσότερους να είναι αναλφάβητοι ενώ λιγότεροι είναι επιπέδου Δημοτικού.

Τέλος το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα ως προς τις διαζευγμένες είναι αυτό του Δημοτικού Σχολείου.

8.10.4 Το εκπαιδευτικό επίπεδο του πατέρα ως προς το αν οι εργαζόμενες έχουν το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα τους έχει ως εξής κατά περιοχές:

A. Στο σύνολο των περιοχών:

1. Για τις γυναίκες που έχουν το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα τους, ο πατέρας έχει κυρίως επίπεδο Δημοτικού Σχολείου (73%) ενώ πολλοί είναι οι αναλφάβητοι (25%) και ελάχιστοι εκείνοι με επίπεδο Μέσης και Ανώτερης ή Ανώτατης Εκπαίδευσης.
2. Για τις γυναίκες που δεν έχουν το ίδιο επάγγελμα, ο πατέρας έχει πάλι επίπεδο Δημοτικού (70,5%) ενώ λιγότεροι είναι οι αναλφάβητοι (15,4%), οι απόφοιτοι Μέσης Εκπαίδευσης (11,6%) και λίγοι απόφοιτοι Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης (2,5%).

B. Στις αστικές περιοχές:

1. Γυναίκες με το ίδιο επάγγελμα όπως ο πατέρας τους, εκείνοι έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού Σχολείου κατά 80% ενώ το υπόλοιπο 20% είναι αναλφάβητοι.

2. Γυναίκες με διαφορετικό επάγγελμα από τον πατέρα τους, εκείνοι έχουν κατά 70% επίπεδο Δημοτικού, 13% είναι αναλφάβητοι, 14% επιπέδου Μέσης εκπαίδευσης ενώ 3% επιπέδου Ανώτερης/Ανώτατης Εκπαίδευσης (το υψηλότερο απ'όλες τις περιοχές).

Γ. Στις ημιαστικές περιοχές:

1. Γυναίκες με το ίδιο επάγγελμα όπως ο πατέρας τους: επίπεδο Δημοτικού 65% και αναλφάβητοι οι υπόλοιποι (35%).

2. Γυναίκες με άλλο επάγγελμα από τον πατέρα τους: Δημοτικό 76,5%, αγράμματοι 17,6% και Γυμνασίου/Λυκείου 5,9%.

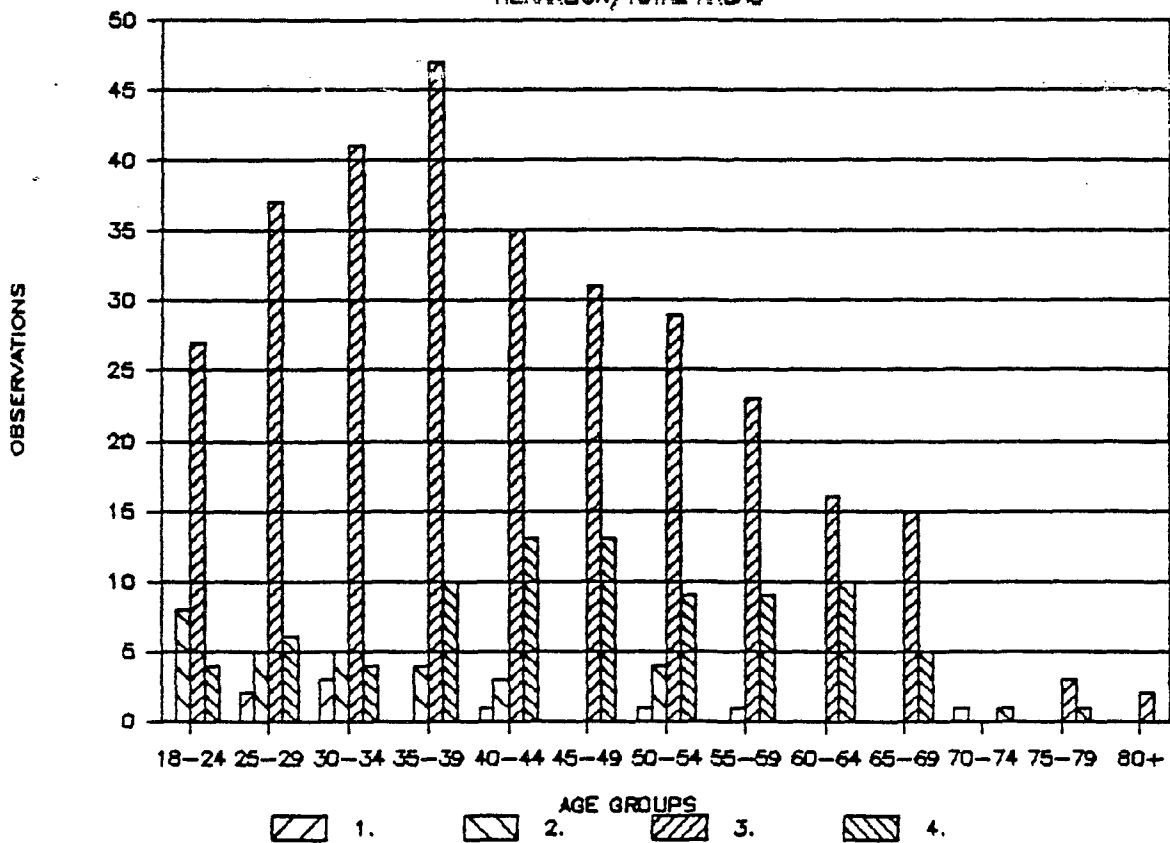
Δ. Στις αγροτικές περιοχές:

1. Γυναίκες με το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα τους: Δημοτικό 75,4%, αγράμματοι 23,2%, Γυμνασίου/Λυκείου 1,4%.

2. Γυναίκες με διάφορο επάγγελμα από τον πατέρα: Δημοτικό 70,6%, αγράμματοι 18,8%, Γυμνασίου/Λυκείου 8,2% και Ανώτερης/Ανώτατης Εκπαίδευσης 2,4%.

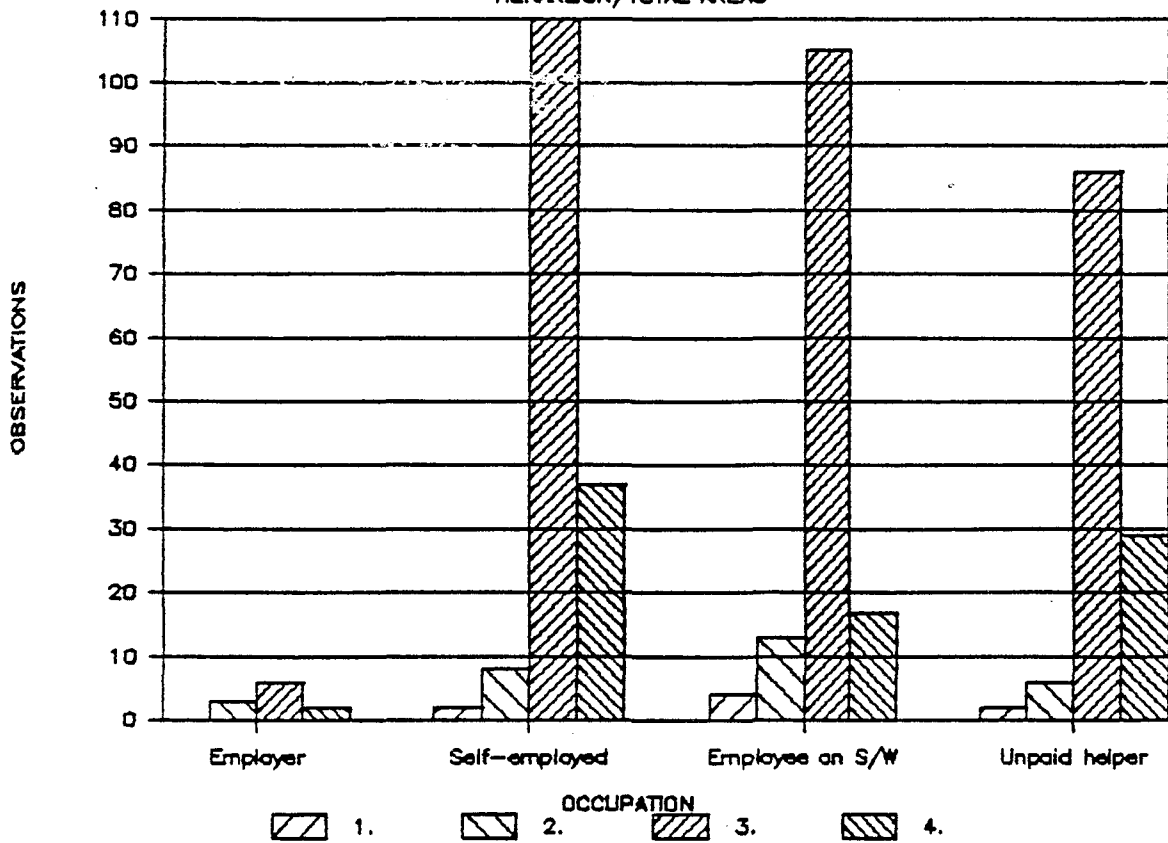
FATHER'S EDUCATION. LEVEL BY AGE GROUPS

HERAKLION/TOTAL AREAS

1.Univ./High 2.High School/Gymn. 3.Elementary 4.Illiterate

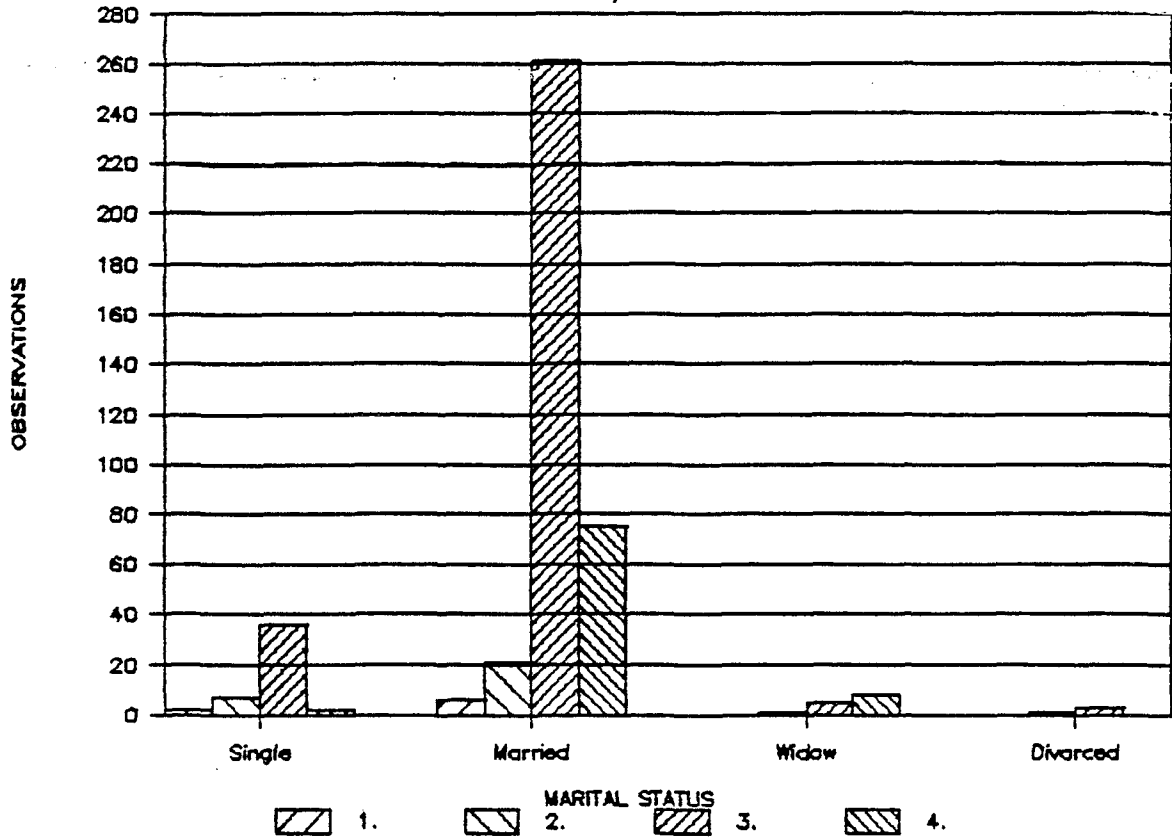
FATHER'S EDUCAT.LEVEL BY OCCUPATION HERAKLION/TOTAL AREAS

1.Univ./High 2.High School/Gymn. 3.Elementary 4.Illiterate

FATHER'S EDUCAT.LEVEL BY MARITAL STATUS

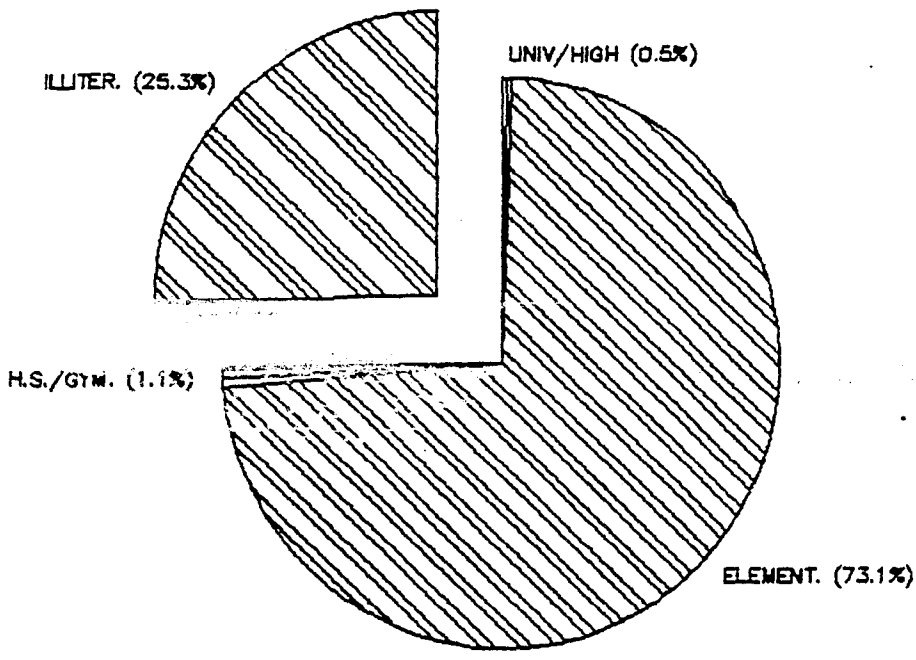
HERAKLION/TOTAL AREAS

1.Univ./High 2.High School/Gymn. 3.Elementary 4.Illiterate

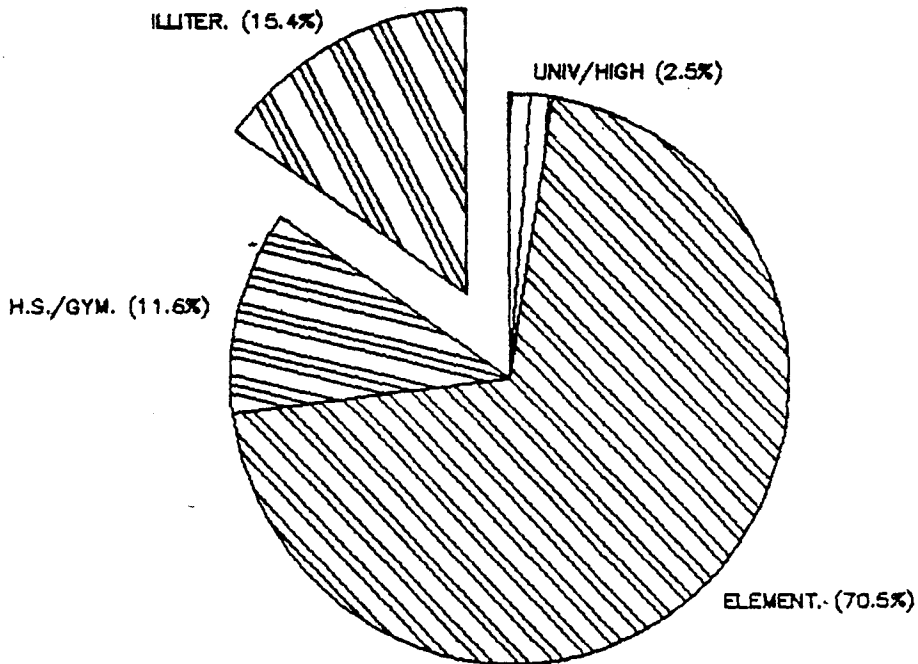
FATHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS FATHER

HERAKLION/TOTAL AREAS

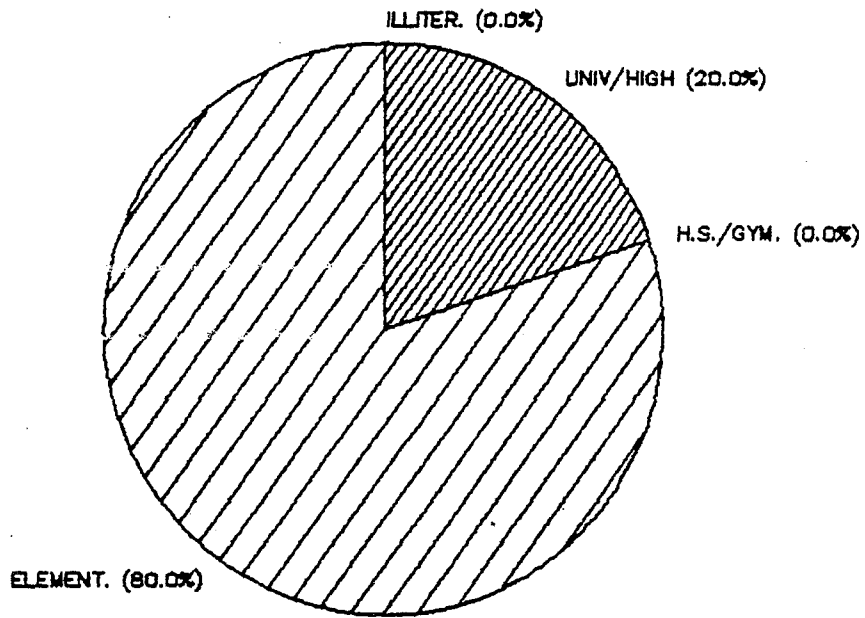

FATHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM FATHER

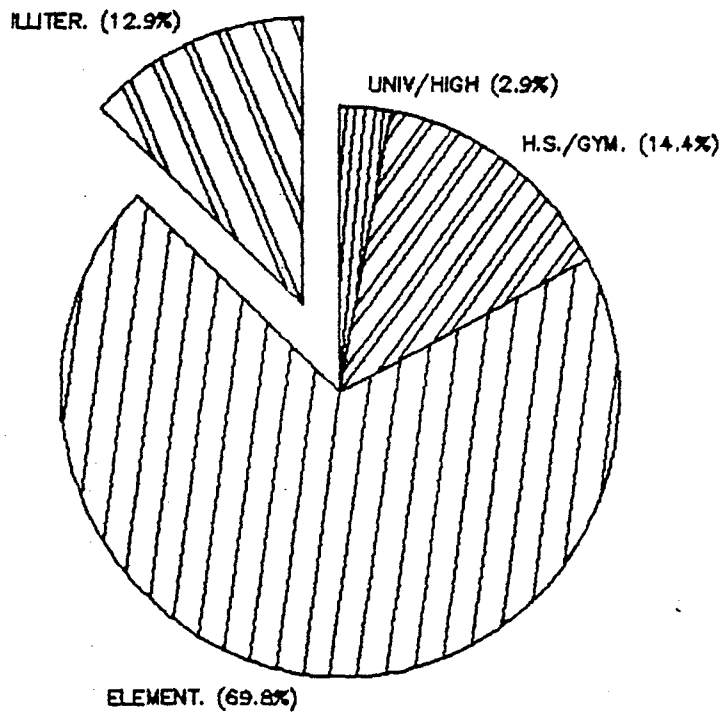
HERAKLION/TOTAL AREAS

FATHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS FATHER
HERAKLION/URBAN AREAS

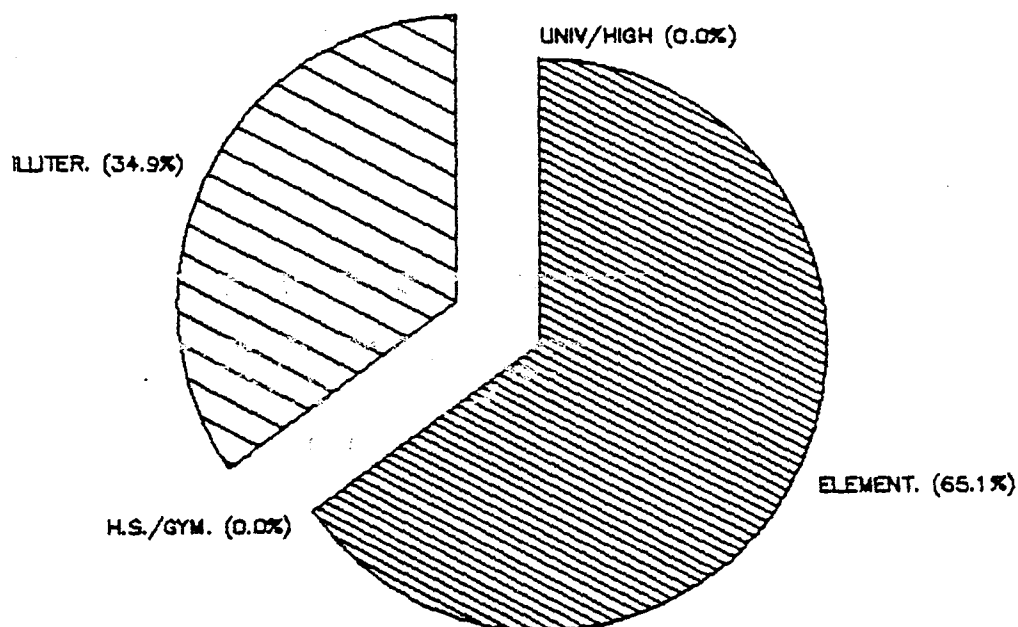

FATHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM FATHER
HERAKLION/URBAN AREAS

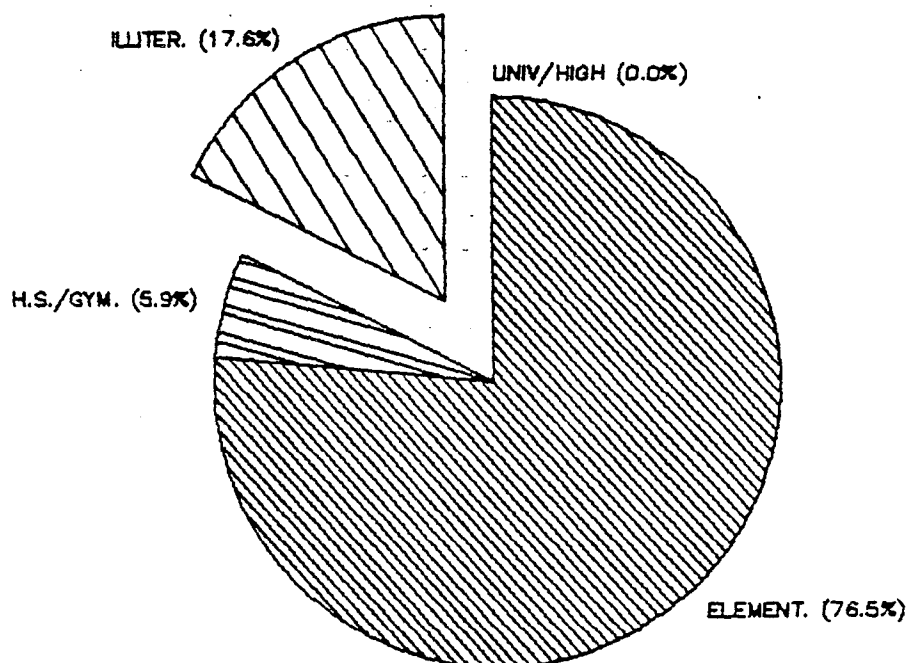
FATHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS FATHER

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

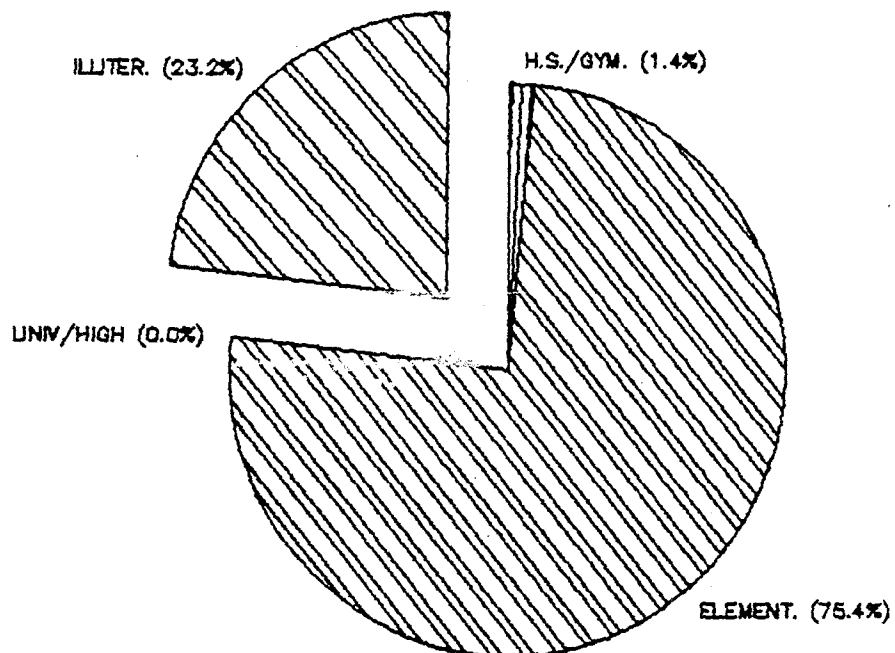
FATHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM FATHER

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

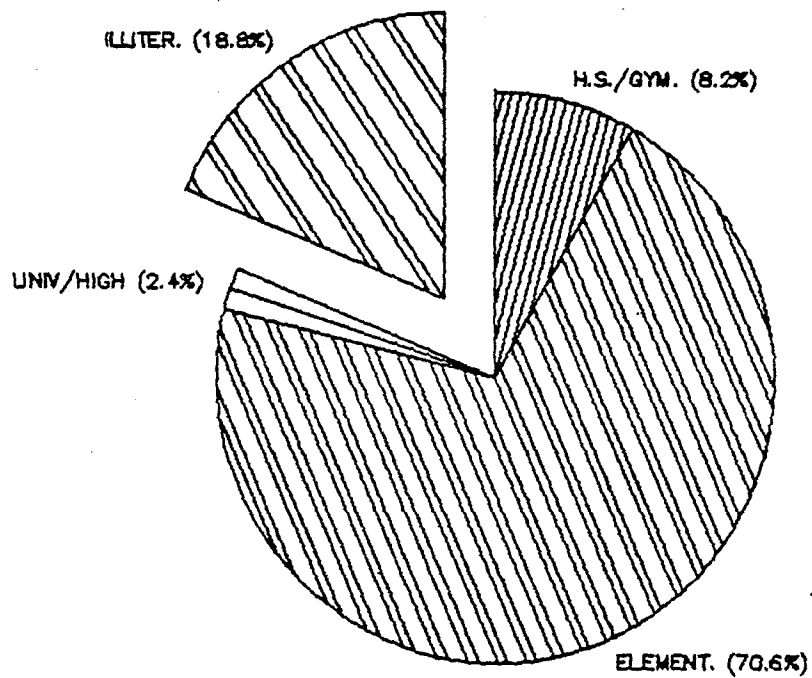
FATHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS FATHER

HERAKLION/RURAL AREAS

FATHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM FATHER

HERAKLION/RURAL AREAS

8.11 Ανάλυση με βάση το επάγγελμα του πατέρα.

Το κύριο επάγγελμα του πατέρα για τις περισσότερες εργαζόμενες είναι αγρότης. Έτσι αγρότες είναι οι πατέρες των αυτοαπασχολούμενων γυναικών (που είναι και οι περισσότερες εργαζόμενες) κατά κύριο λόγο, αλλά και των περισσότερων άμισθων βοηθών όπως και των περισσότερων μισθωτών.

Υπάρχει μικρή αντιπροσώπευση των πατέρων των εργαζομένων γυναικών στα υπόλοιπα επαγγέλματα, με πιο αξιόλογα: α) Τους Τεχνίτες και Εργάτες, επάγγελμα του πατέρα πολλών μισθωτών γυναικών β) Εμποροι και Πωλητές, επάγγελμα πατέρα ισάριθμων μισθωτών και άμισθων βοηθών, γ) Υπάλληλοι Γραφείου, επάγγελμα πατέρα αρκετών μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων γυναικών και δ) Παροχή υπηρεσιών, επάγγελμα πατέρα αρκετών μισθωτών γυναικών.

Το επάγγελμα του πατέρα για τις περισσότερες εργαζόμενες, που ταυτόχρονα είναι και έγγαμες, είναι αγρότης. Αλλά σπουδαιότερα επαγγέλματα πατέρα εγγάμων γυναικών είναι κατά σειρά: Τεχνίτες και Εργάτες, Εμποροι και Πωλητές, Υπάλληλοι Γραφείου και Παροχή Υπηρεσιών, όλα σε πολύ μικρούς αριθμούς σχετικά με το επάγγελμα του Αγρότη.

Όσο για τις άγαμες το επάγγελμα του πατέρα για τις πιο πολλές είναι επίσης αγρότης, ενώ για λιγότερες είναι Τεχνίτης και Εργάτης.

Το επάγγελμα του πατέρα για τις περισσότερες χήρες είναι αγρότης, ενώ για τις περισσότερες διαζευγμένες Τεχνίτης και Εργάτης.

Το επάγγελμα του πατέρα ως προς το αν οι εργαζόμενες έχουν το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα τους ή όχι εμφανίζεται ως εξής ανάλογα με τις περιοχές: - Σύνολο περιοχών: με το δεδομένο ότι οι πατέρες των περισσότερων εργαζόμενων γυναικών είναι αγρότες οι πιο πολλές έχουν το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα τους, ενώ μεγάλος αριθμός το 40% δηλώνουν άλλο επάγγελμα απ' αυτό του αγρότη πατέρα τους.

Όμως και ως προς τα υπόλοιπα επάγγελα των πατέρων οι εργαζόμενες γυναίκες δηλώνουν διαφορετική προτίμηση.

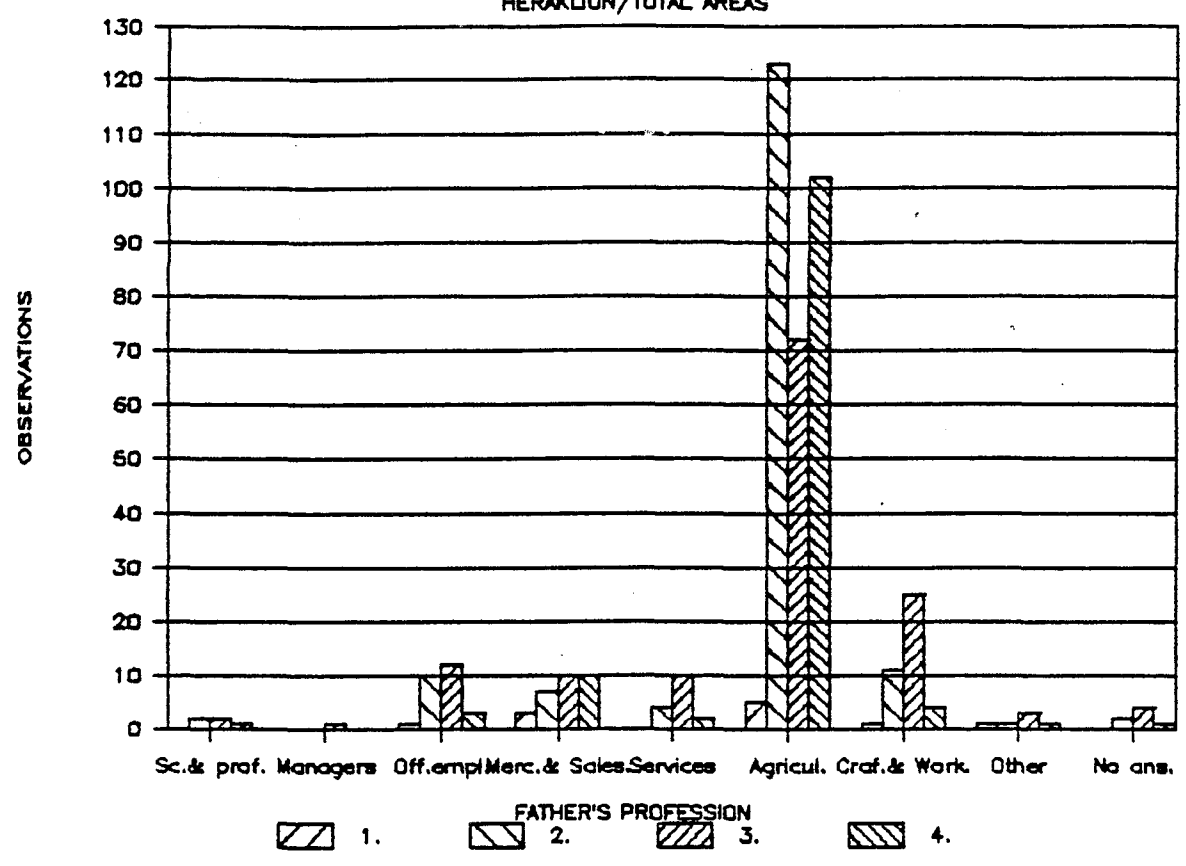
- Αστικές περιοχές: Οι γυναίκες που εργάζονται σε αστικές περιοχές έχουν στη συντριπτική τους πλειοψηφία επάγγελμα διαφορετικό απ'αυτό τους πατέρα τους, ιδίως αυτές που ο πατέρας τους είναι αγρότης (που είναι και οι περισσότερες). Ιδιο επάγγελμα δηλώνουν μερικές γυναίκες των οποίων οι πατέρες είναι αγρότες και λιγότερο Εμποροι και Πωλητές.

- Ημιαστικές περιοχές: Εδώ οι περισσότερες εργαζόμενες ασχολούνται με τη γεωργία και έχουν στη μεγάλη τους πλειοψηφία το ίδιο επάγγελμα με τους πατέρες τους που είναι αγρότες. Ποσοστό όμως 25% αυτών που οι πατέρες είναι αγρότες έχουν άλλο επάγγελμα. Διαφορετικό επάγγελμα ασκούν ως επί το πλείστον οι εργαζόμενες των οποίων οι πατέρες είναι Τεχνίτες και Εργάτες. Ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι οι κόρες των Υπαλλήλων Γραφείου έχουν κι αυτές το ίδιο επάγγελμα.

- Αγροτικές περιοχές: κι εδώ οι περισσότερες εργαζόμενες απασχολούνται στη γεωργία κι έχουν κατά 75% το ίδιο επάγγελμα με τους αγρότες πατέρες τους. Διαφορετικό επάγγελμα απ'τους πατέρες τους που έχουν εκτός γεωργίας επαγγέλματα δηλώνουν οι περισσότερες εργαζόμενες.

FATHER'S PROFESSION BY OCCUPATION

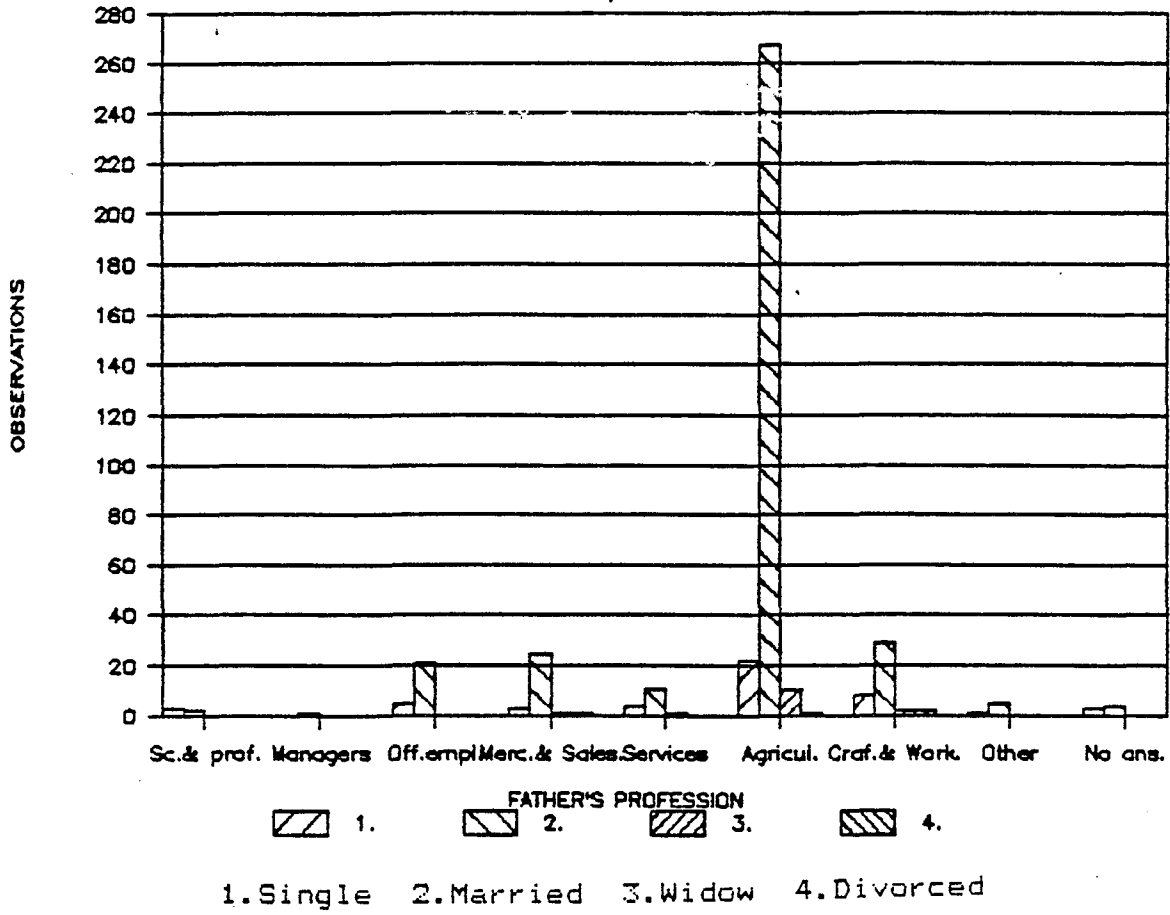
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. player 2. Self-Employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid Helper

FATHER'S PROFESSION BY MARITAL STATUS

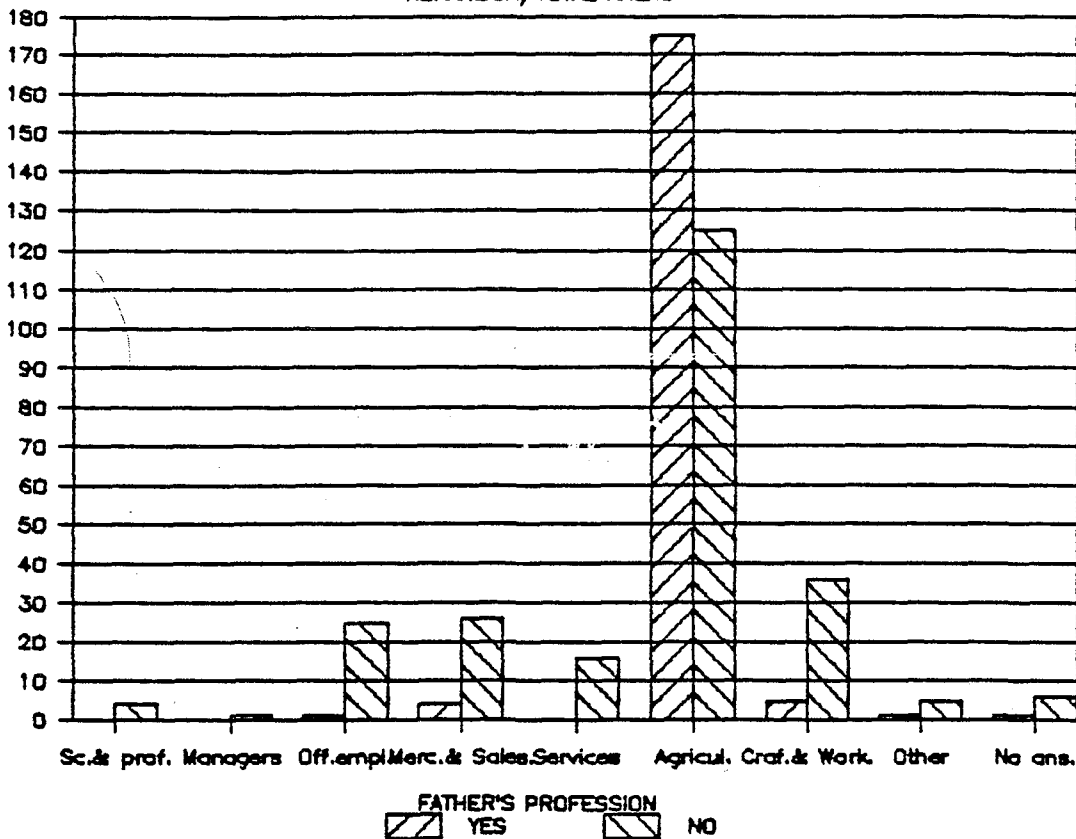
HERAKLION/TOTAL AREAS

FATHER'S PROFES./SAME PROF.AS FATHER

HERAKLION/TOTAL AREAS

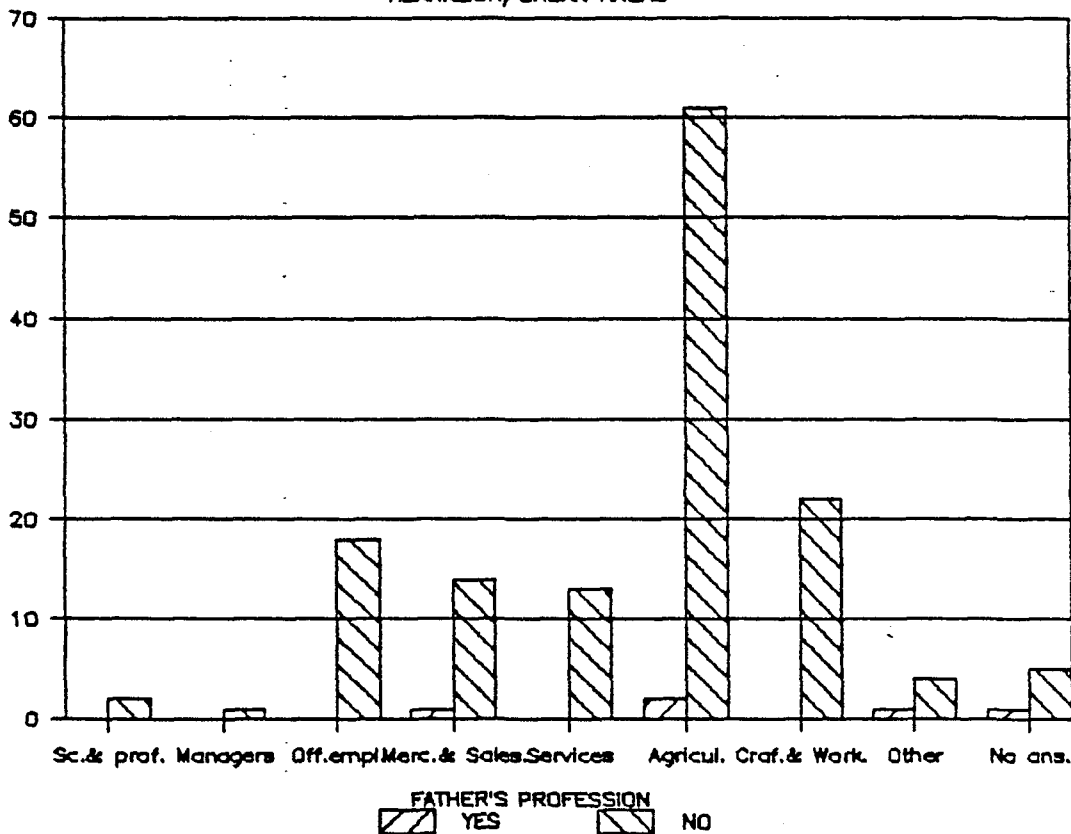
OBSERVATIONS

FATHER'S PROFES./SAME PROF.AS FATHER

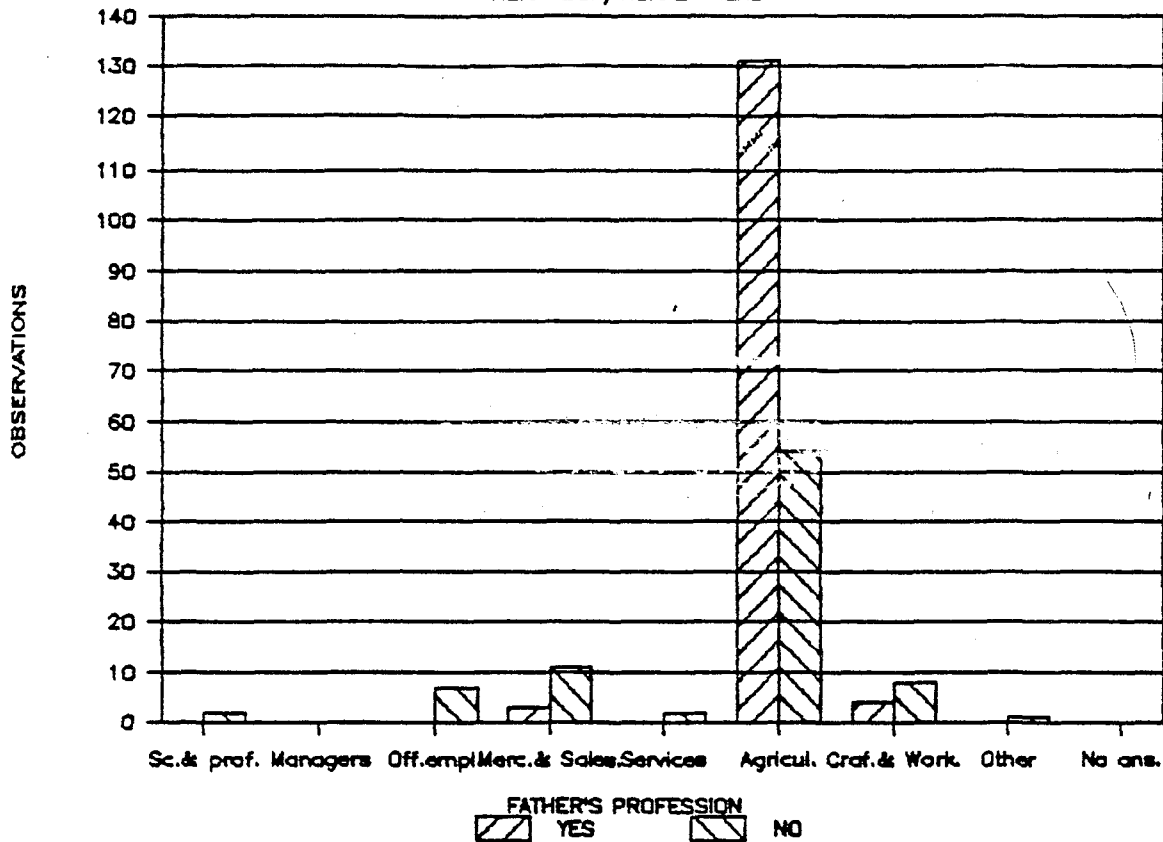
HERAKLION/URBAN AREAS

OBSERVATIONS

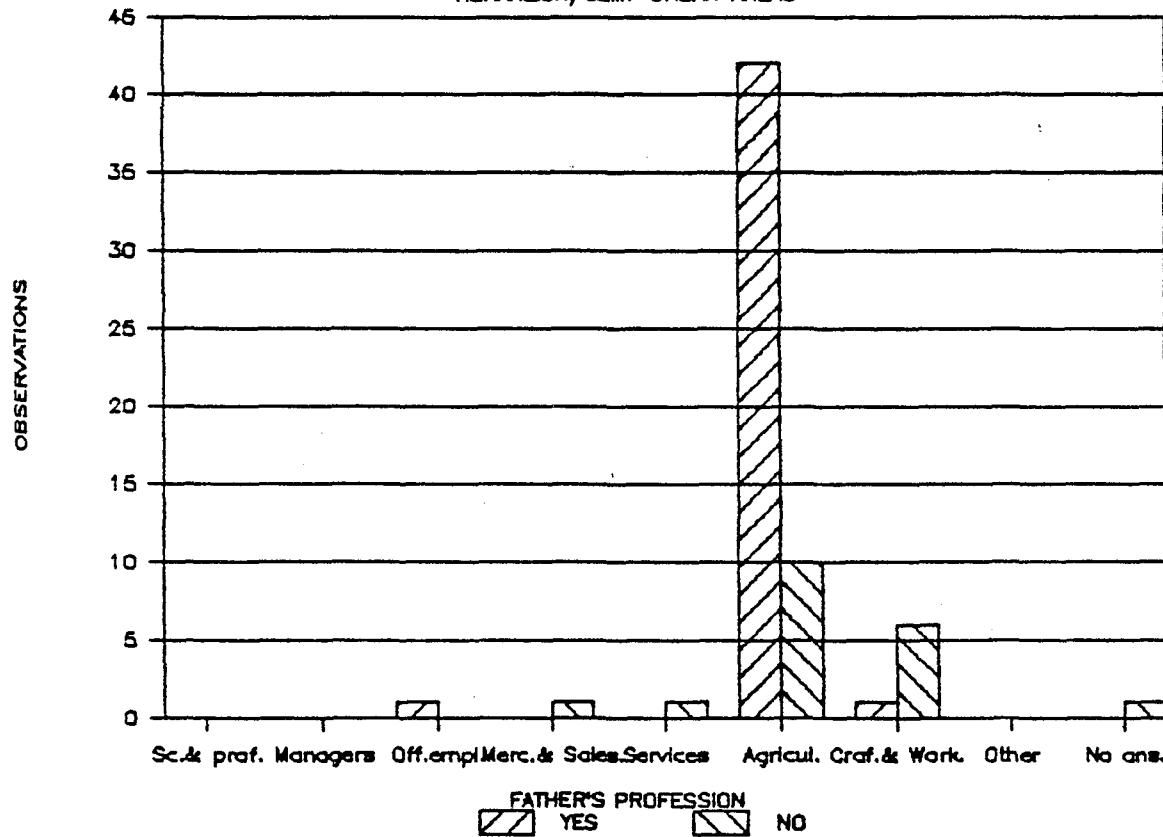
FATHER'S PROFES./SAME PROF.AS FATHER

HERAKLION/RURAL AREAS

FATHER'S PROFES./SAME PROF.AS FATHER

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

8.12 Ανάλυση με βάση το επίπεδο εκπαίδευσης της μητέρας

Το εκπαιδευτικό επίπεδο των μητέρων των εργαζομένων γυναικών που κυριαρχεί, είναι αυτό του Δημοτικού Σχολείου, με το μεγαλύτερο αριθμό στην ηλικία των εργαζομένων μεταξύ 35 και 39 ετών. Μεγάλος αριθμός μητέρων με εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού υπάρχει στις εργαζόμενες ηλικίας 25-34 ετών ενώ ο αριθμός φθάνει όσο αυξάνει η ηλικία των εργαζομένων γυναικών. Δεύτερο σημαντικό εκπαιδευτικό επίπεδο είναι αυτό των αναλφαβήτων για τις μητέρες ιδίως των εργαζομένων ηλικίας 40-49 ετών, ενώ σαν ποσοστό αυξάνεται η σημασία του όσο αυξάνει και η ηλικία των εργαζομένων.

Οι μητέρες με εκπαιδευτικό επίπεδο Γυμνασίου / Λυκείου εντοπίζονται μεταξύ των εργαζόμενων γυναικών ηλικίας 18-39 ετών, ιδίως δε στην ομάδα 25-29 ετών.

Ανώτερης και Ανώτατης εκπαίδευσης επίπεδο έχουν οι μητέρες των εργαζομένων που έχουν ηλικία 30 έως 34 έτη.

Ως προς το πλήθος οι εργαζόμενες είναι κατά σπουδαιότητα: αυτοαπασχολούμενες, μισθωτές / ημερομίσθιες, άμισθες βοηθοί και εργοδότες. Το εκπαιδευτικό επίπεδο των μητέρων των εργαζομένων είναι κατά το πλείστο Δημοτικού Σχολείου σε όλες τις θέσεις στο επάγγελμα των εργαζόμενων γυναικών, αριθμητικά περισσότερο στις αυτοαπασχολούμενες ενώ συγκριτικά λιγότερο στις εργοδότες.

Ισος περίπου αριθμός αναλφάβητων μητέρων αντιστοιχεί στις αυτοαπασχολούμενες και τις άμισθες βοηθούς (που όμως είναι λιγότερες), ενώ στις εργοδότες οι αναλφάβητες μητέρες συναγωνίζονται σε αριθμό τις μητέρες επιπέδου Δημοτικού. Ο μεγαλύτερος αριθμός μητέρων επιπέδου Γυμνασίου/Λυκείου απαντάται στις μισθωτές, ενώ οι ελάχιστες μητέρες επιπέδου Ανώτερης ή Ανώτατης Εκπαίδευσης μοιράζονται εξίσου στις αυτοαπασχολούμενες, τις μισθωτές και τις άμισθες βοηθούς.

Οι μητέρες των έγγαμων εργαζόμενων γυναικών είναι κυρίως επιπέδου Δημοτικού, ενώ υπάρχουν και πολλές αναλφάβητες (30%). Το ίδιο ισχύει και για τις άγαμες, ενώ οι μητέρες των περισσότερων χηρών είναι αναλφάβητες και οι υπόλοιπες (1/3) επιπέδου Δημοτικού. Αριθμητικά περισσότερες μητέρες επιπέδου Γυμνασίου/Λυκείου υπάρχουν μεταξύ των εγγάμων ενώ αναλογικά περισσότερες μεταξύ των αγάμων.

Το εκπαιδευτικό επίπεδο της μητέρας ανάλογα με το αν η εργαζόμενη γυναίκα έχει το ίδιο επάγγελμα με τη μητέρα της ή όχι έχει ως εξής ανάλογα με τις περιοχές:

A. Σύνολο περιοχών:

1. Γυναίκες που έχουν το ίδιο επάγγελμα με την μητέρα τους: οι μητέρες έχουν κατά 62% επίπεδο Δημοτικού, ενώ εκτός από ελάχιστες με επίπεδο Μέσης Εκπαίδευσης οι υπόλοιπες είναι αναλφάβητες (37,7%).
2. Γυναίκες με άλλο επάγγελμα από την μητέρα τους έχουν μητέρες με επίπεδο 68,3% Δημοτικού, 20,7% αναλφάβητες, 10% Μέση Εκπαίδευσης και 1% Ανώτερης/Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Β. Αστικές περιοχές:

1. Οι μητέρες των γυναικών με ίδιο επάγγελμα με την μητέρα τους είναι κατά 62,5% επιπέδου Δημοτικού, ενώ οι υπόλοιπες αναλφάβητες (37,5%).
2. Οι μητέρες γυναικών με διάφορο επάγγελμα από τη μητέρα τους είναι κατά 67,7% επιπέδου Δημοτικού, 17,3% αναλφάβητες, 13,4% επιπέδου Γυμνασίου/Λυκείου και 1,6% επιπέδου Ανώτερης/Ανώτατης Εκπαίδευσης (το υψηλότερο απ'όλες τις περιοχές).

Γ. Ημιαστικές περιοχές:

1. Το 70,5% των μητέρων των εργαζόμενων στο ίδιο επάγγελμα με την μητέρα τους είναι επιπέδου Δημοτικού, ενώ το υπόλοιπο 29,5% είναι αναλφάβητες.
2. Το 68,8% των μητέρων των εργαζόμενων σε άλλο επάγγελμα απ'αυτό της μητέρας τους είναι επιπέδου Δημοτικού, το 25% είναι αναλφάβητες, ενώ 6,3% είναι επιπέδου Γυμνασίου/Λυκείου.

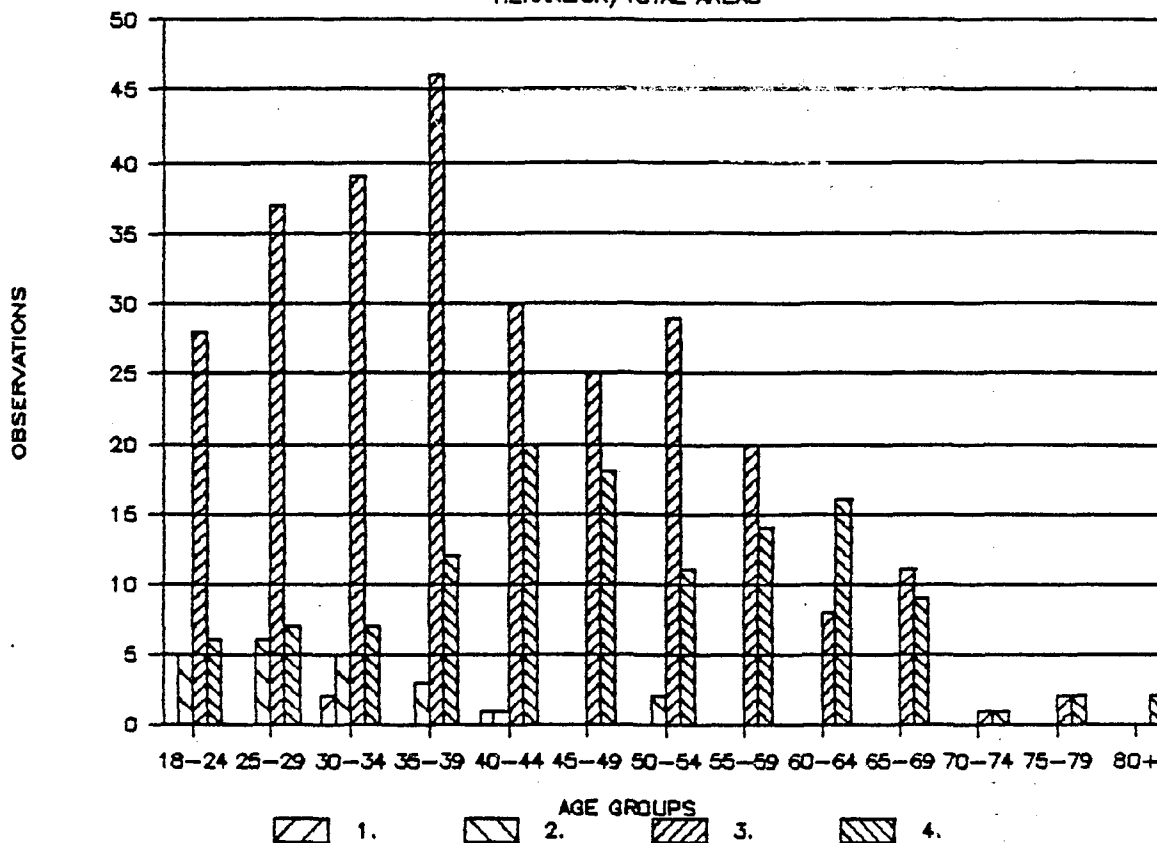
Δ. Αγροτικές περιοχές:

1. Ποσοστό 59,4% των μητέρων εργαζόμενων γυναικών που έχουν ίδιο επάγγελμα με τη μητέρα τους έχουν επίπεδο Δημοτικού, ενώ το 40% είναι αναλφάβητες και οι υπόλοιπες έχουν επίπεδο Γυμνασίου/Λυκείου.

2. Ποσοστό 69,2% των μητέρων εργαζόμενων γυναικών που έχουν διαφορετικό επάγγελμα από τη μητέρα τους έχουν επίπεδο Δημοτικό, 26,2% είναι αναλφάβητες ενώ 4,6% είναι επιπέδου μέσης εκπαίδευσης.

MOTHER'S EDUCATION. LEVEL BY AGE GROUPS

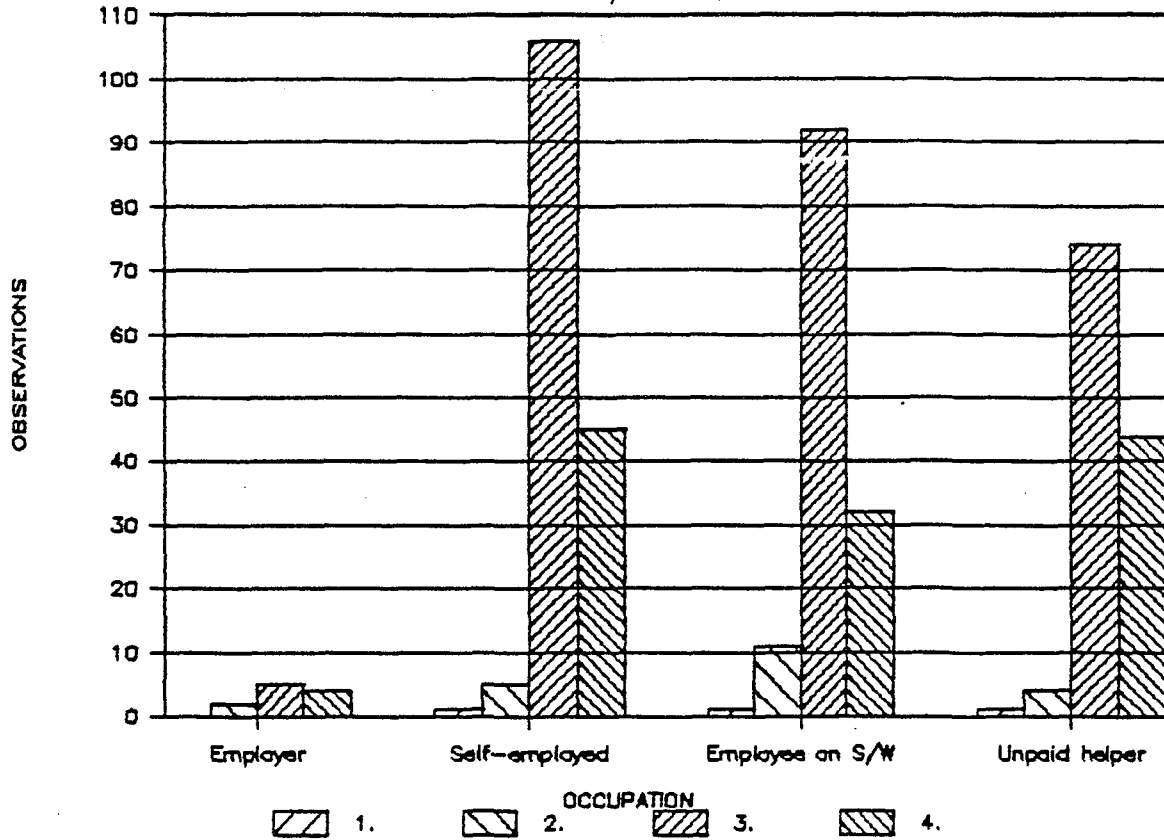
HERAKLION/TOTAL AREAS

1.Univ./High 2.High School/Gymn. 3.Elementary 4.Illiterate

MOTHER'S EDUCAT.LEVEL BY OCCUPATION

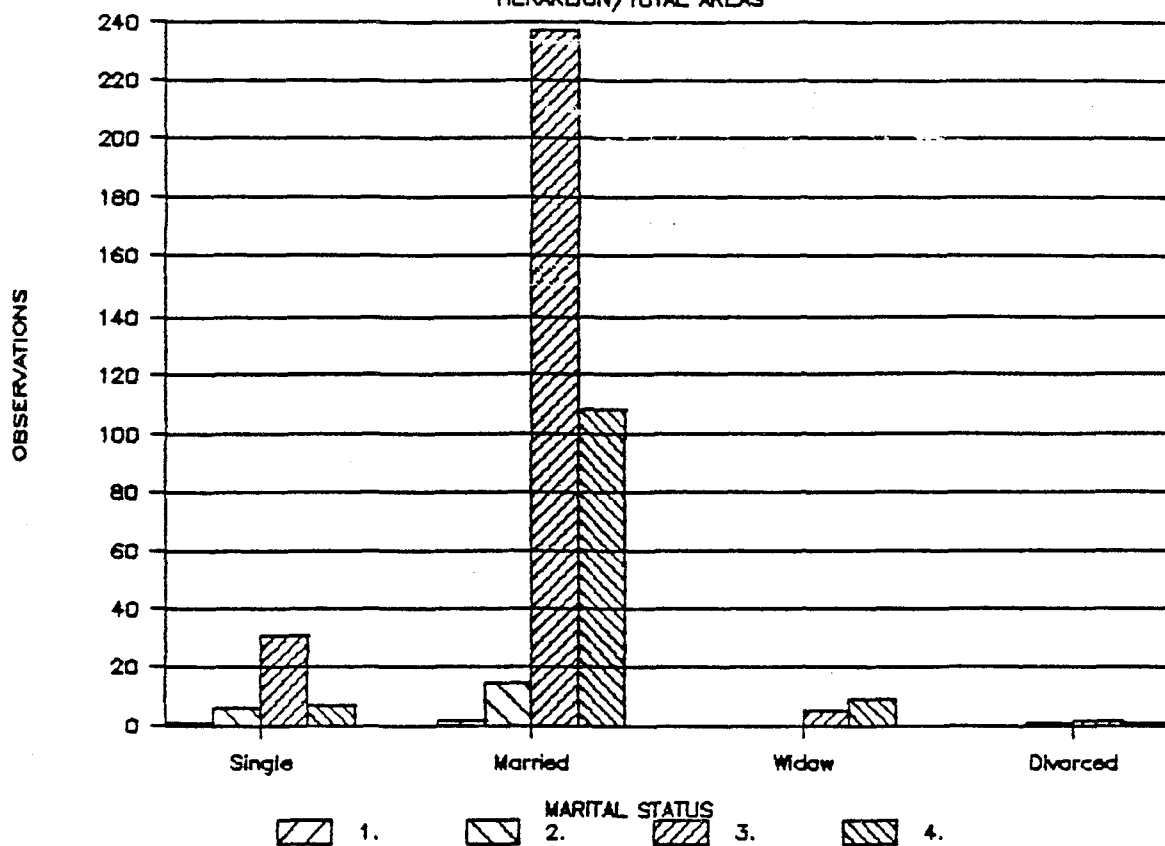
HERAKLION/TOTAL AREAS

1.Univ./High 2.High School/Gymn. 3.Elementary 4.Illiterate

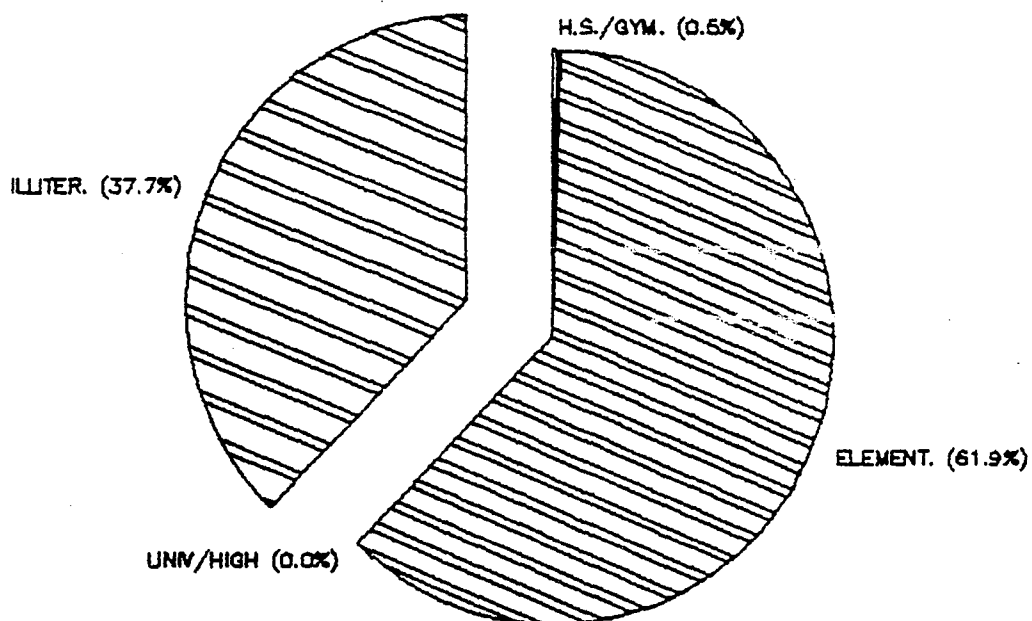
MOTHER'S EDUCAT.LEVEL BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

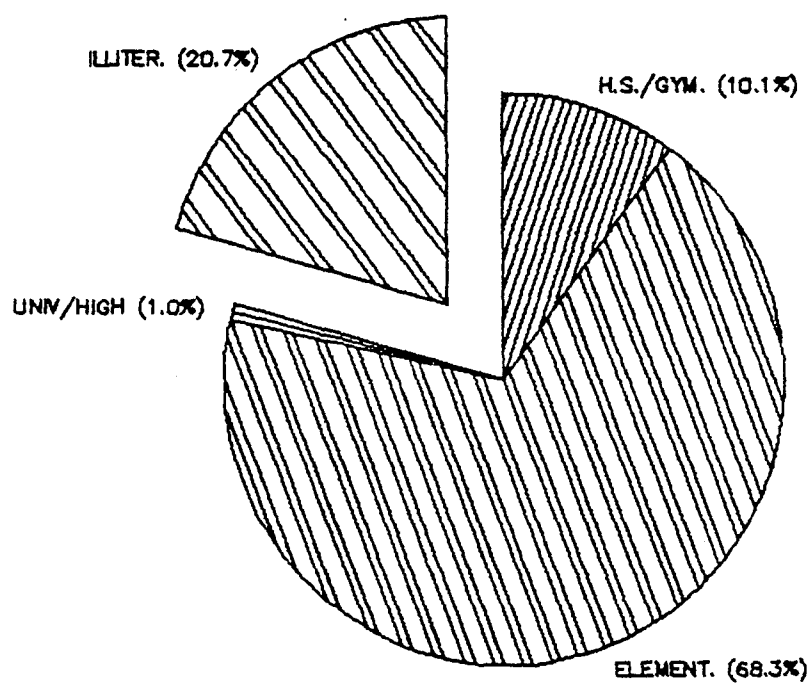
MOTHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS MOTHER

HERAKLION/TOTAL AREAS

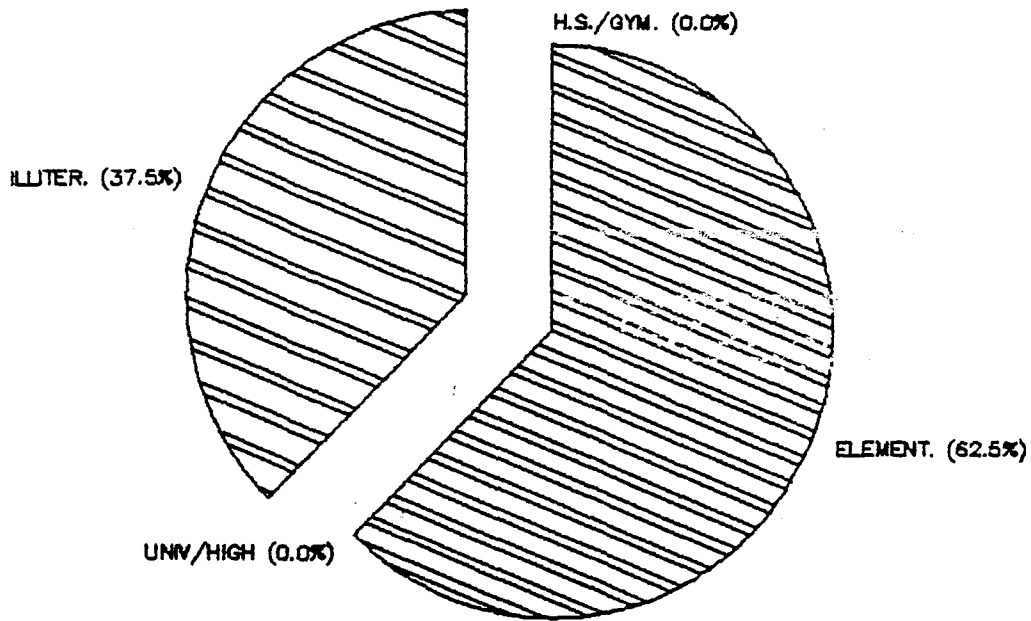

MOTHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM MOTHER

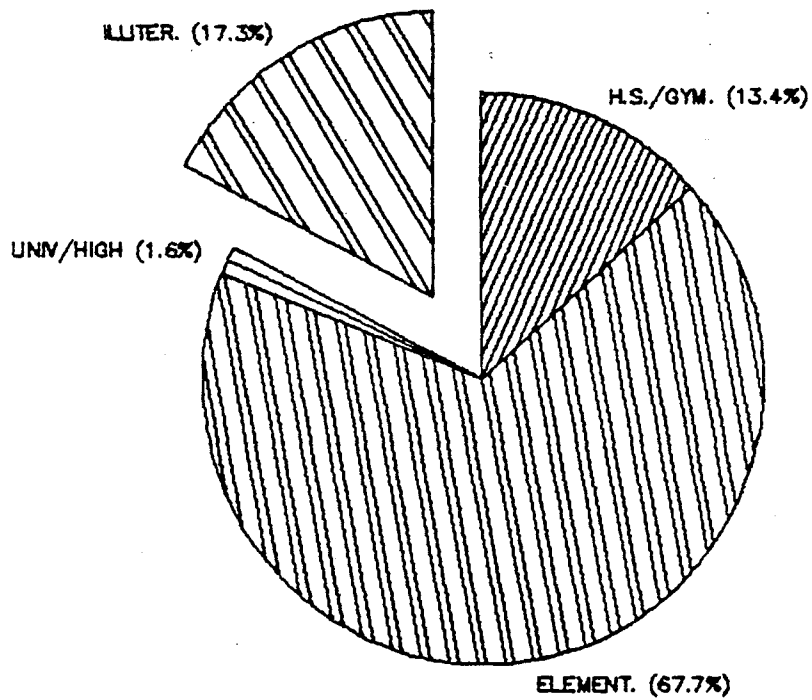
HERAKLION/TOTAL AREAS

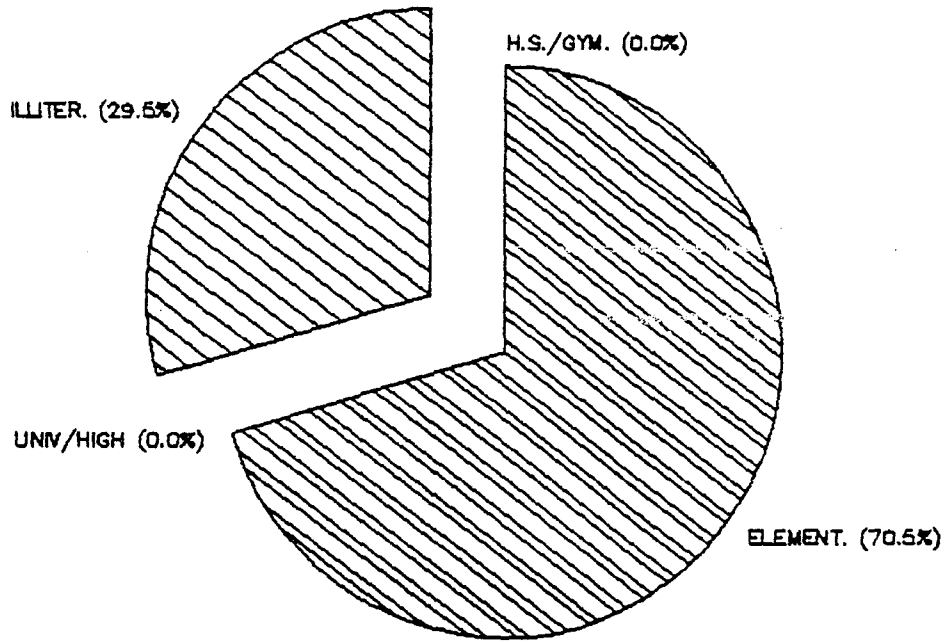
MOTHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS MOTHER
HERAKLION/URBAN AREAS

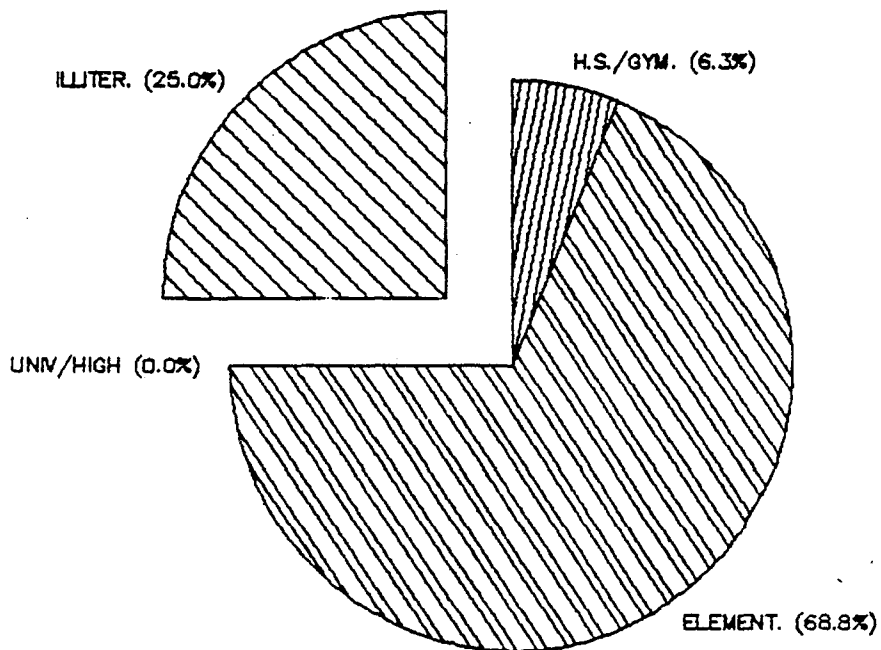
MOTHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM MOTHER
HERAKLION/URBAN AREAS

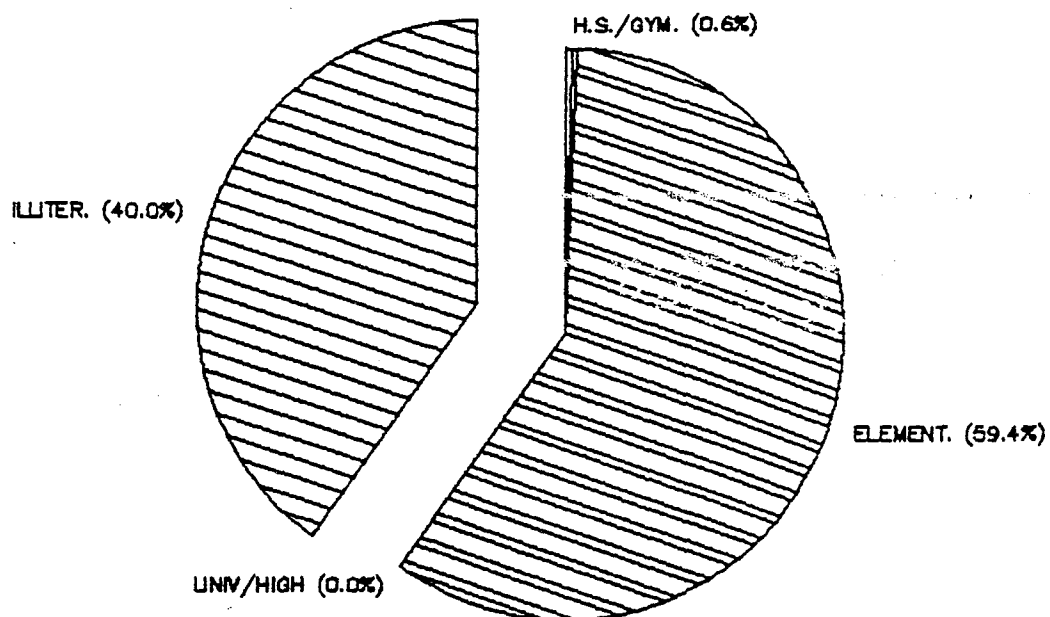
MOTHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS MOTHER
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

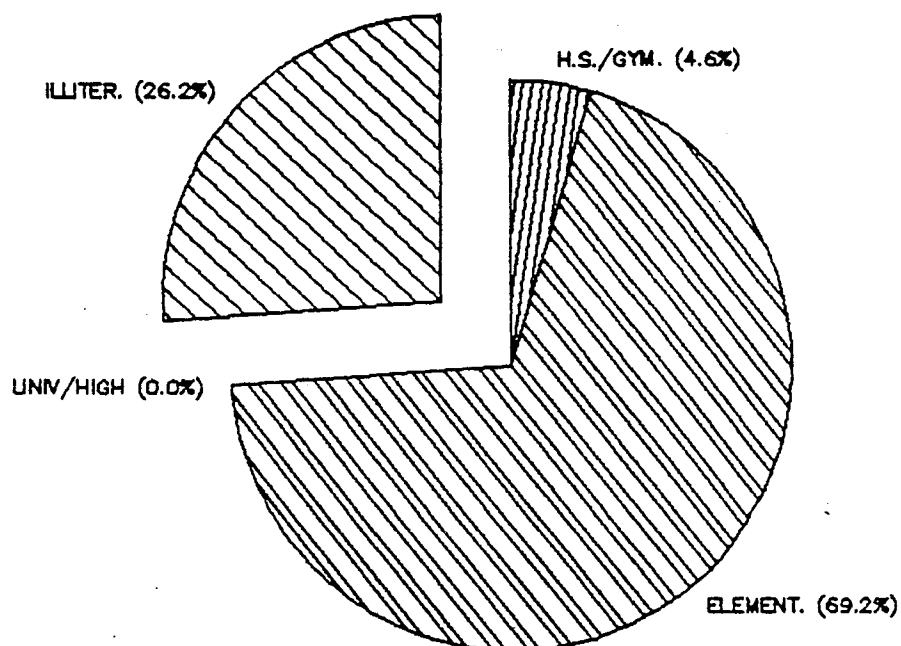
MOTHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM MOTHER
HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

MOTHER'S ED.LEV./SAME PROFES.AS MOTHER
HERAKLION/RURAL AREAS

MOTHER'S ED.LEV./DIFF.PROF.FROM MOTHER
HERAKLION/RURAL AREAS

8.13 Ανάλυση με βάση το επάγγελμα της μητέρας

Οι μητέρες των περισσότερων εργαζόμενων γυναικών απασχολούνται στη γεωργία, ενώ οι εργαζόμενες κόρες τους είναι κατά κύριο λόγο αυτοαπασχολούμενες, λιγότερες άμισθες βοηθοί ενώ ακόμη λιγότερες είναι μισθωτές/ημερομίσθιες. Αρκετές μητέρες φαίνεται να απασχολούνται σε Λοιπά Επαγγέλματα που δεν μπορούν να καταταγούν αλλού, των οποίων οι κόρες είναι κυρίως μισθωτές και λιγότερο αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί ενώ μερικές είναι εργοδότες.

Οι κόρες των μητέρων που είναι Τεχνίτριες ή Εργάτριες εργάζονται σαν μισθωτές, ενώ των μητέρων που εργάζονται στην Παροχή Υπηρεσιών οι κόρες είναι αυτοαπασχολούμενες.

Οι πιο πολλές εργαζόμενες γυναίκες είναι έγγαμες ενώ οι μητέρες τους ασχολούνται κατά κύριο λόγο με τη γεωργία και λιγότερες ασκούν Λοιπά Επαγγέλματα. Οι μισές μητέρες των άγαμων είναι αγρότισσες ενώ οι υπόλοιπες κάνουν Λοιπά Επαγγέλματα, ενώ οι μητέρες των χηρών ασχολούνται επίσης με τη γεωργία.

Το επάγγελμα της μητέρας για τις εργαζόμενες που έχουν το ίδιο ή άλλο επάγγελμα με τη μητέρα τους έχει ως εξής ανάλογα με τις περιοχές:

A. Σύνολο περιοχών:

Το 70% των εργαζόμενων γυναικών έχουν το ίδιο επάγγελμα με την μητέρα τους που ασχολείται με τη Γεωργία ενώ οι υπόλοιπες έχουν διαφορετικό επάγγελμα. Σ'όλα τα υπόλοιπα επαγγέλματα των μητέρων οι κόρες έχουν κυρίως διαλέξει άλλο επάγγελμα και πρώτα απ'όλα στα Λοιπά Επαγγέλματα.

B. Αστικές περιοχές:

Οι μητέρες των εργαζόμενων σε αστικές περιοχές φέρονται να απασχολούνται στα Λοιπά Επαγγέλματα κυρίως, αλλά και στη Γεωργία λιγότερο. Όμως οι εργαζόμενες έχουν επιλέξει διαφορετικό επάγγελμα από τη μητέρα τους, περισσότερο στα Λοιπά Επαγγέλματα και λιγότερο στη Γεωργία. Ως προς τα υπόλοιπα επαγγέλματα των μητέρων τους οι εργαζόμενες έχουν επιλέξει διαφορετικά.

Γ. Ημιαστικές περιοχές:

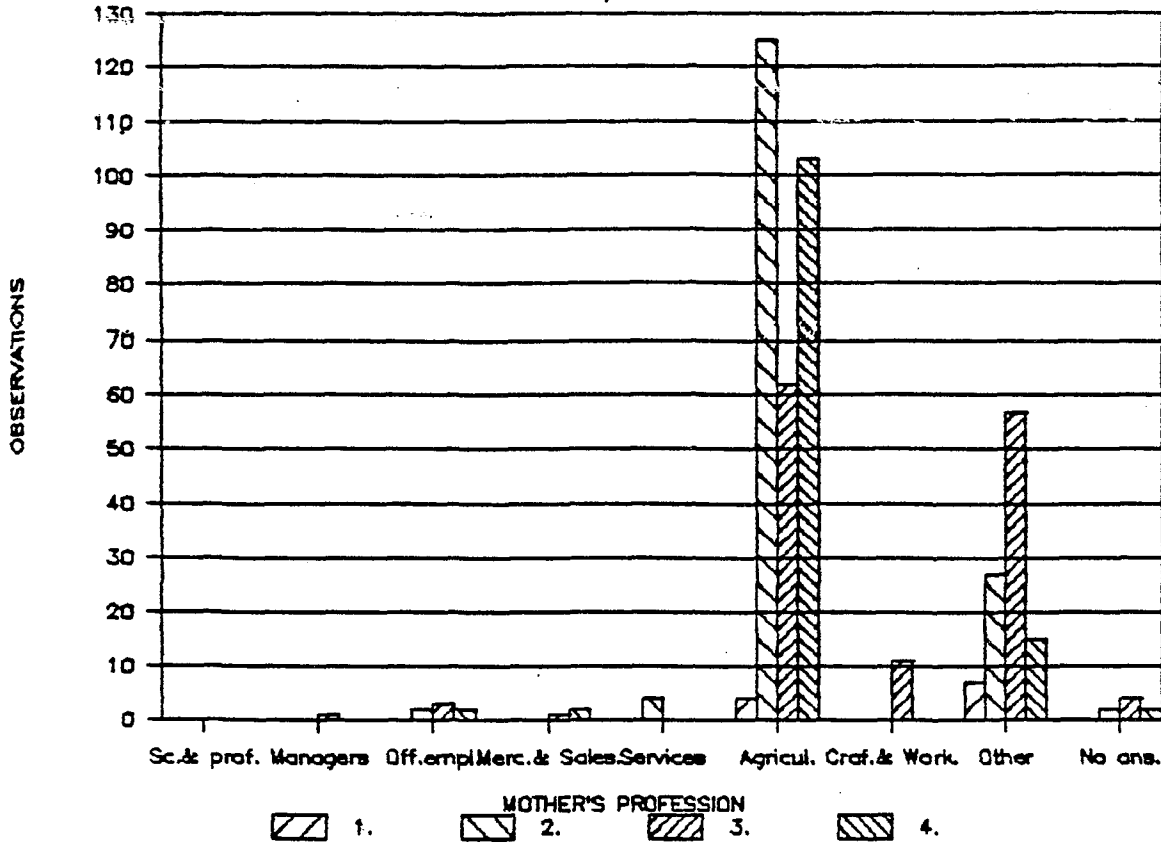
Η πολλή μεγάλη πλειοψηφία των μητέρων στις περιοχές αυτές ασχολούνται με την γεωργία, και οι κόρες επέλεξαν το ίδιο επάγγελμα σε μεγάλο βαθμό (τα 4/5), ενώ δεν επέλεξαν τα υπόλοιπα επαγγέλματα των μητέρων τους.

Δ. Αγροτικές περιοχές

Ίδια εικόνα με τις ημιαστικές περιοχές με τη διαφορά ότι οι εργαζόμενες που έχουν ίδιο επάγγελμα με την μητέρα τους στις Τεχνίτριες και Εργάτριες είναι περισσότερες απ'αυτές που έχουν άλλο επάγγελμα. Επίσης οι εργαζόμενες κάνουν το ίδιο επάγγελμα κατά 30% με τις μητέρες τους που εργάζονται στα Λοιπά Επαγγέλματα.

MOTHER'S PROFESSION BY OCCUPATION

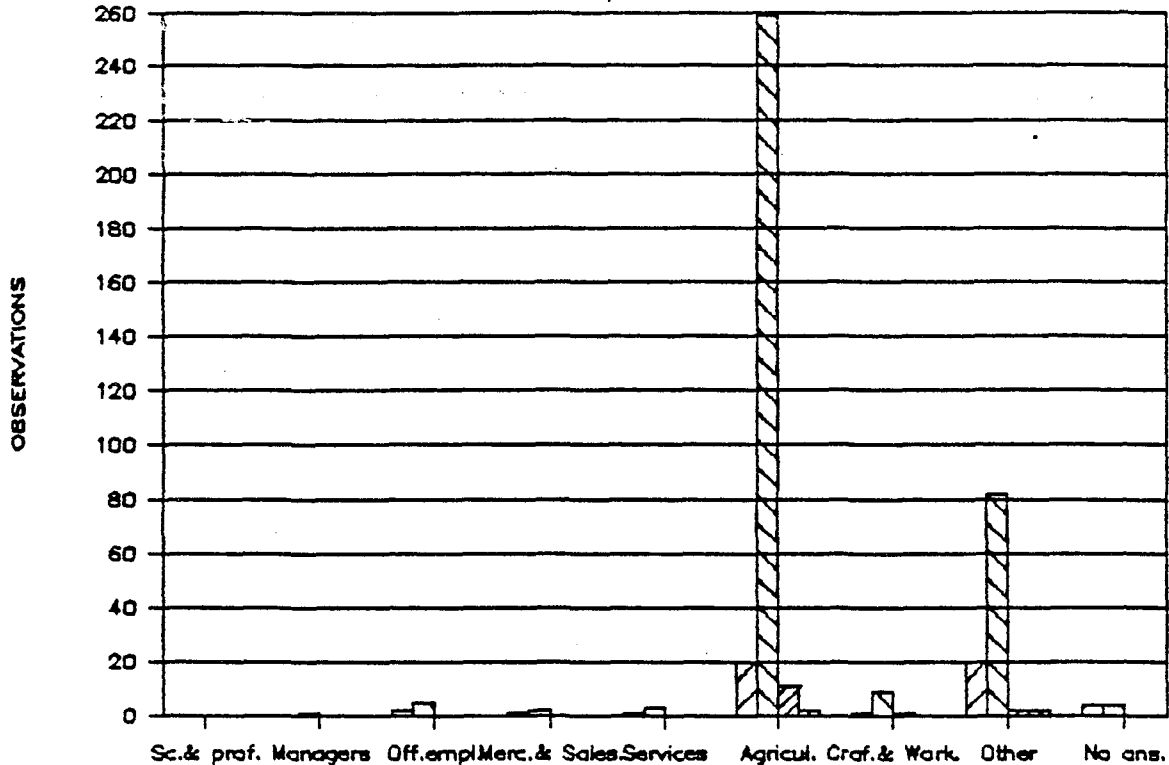
HERAKLION/TOTAL AREAS

1. Employer 2. Self-Employed 3. Employee on S/W 4. Unpaid Helper

MOTHER'S PROFESSION BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

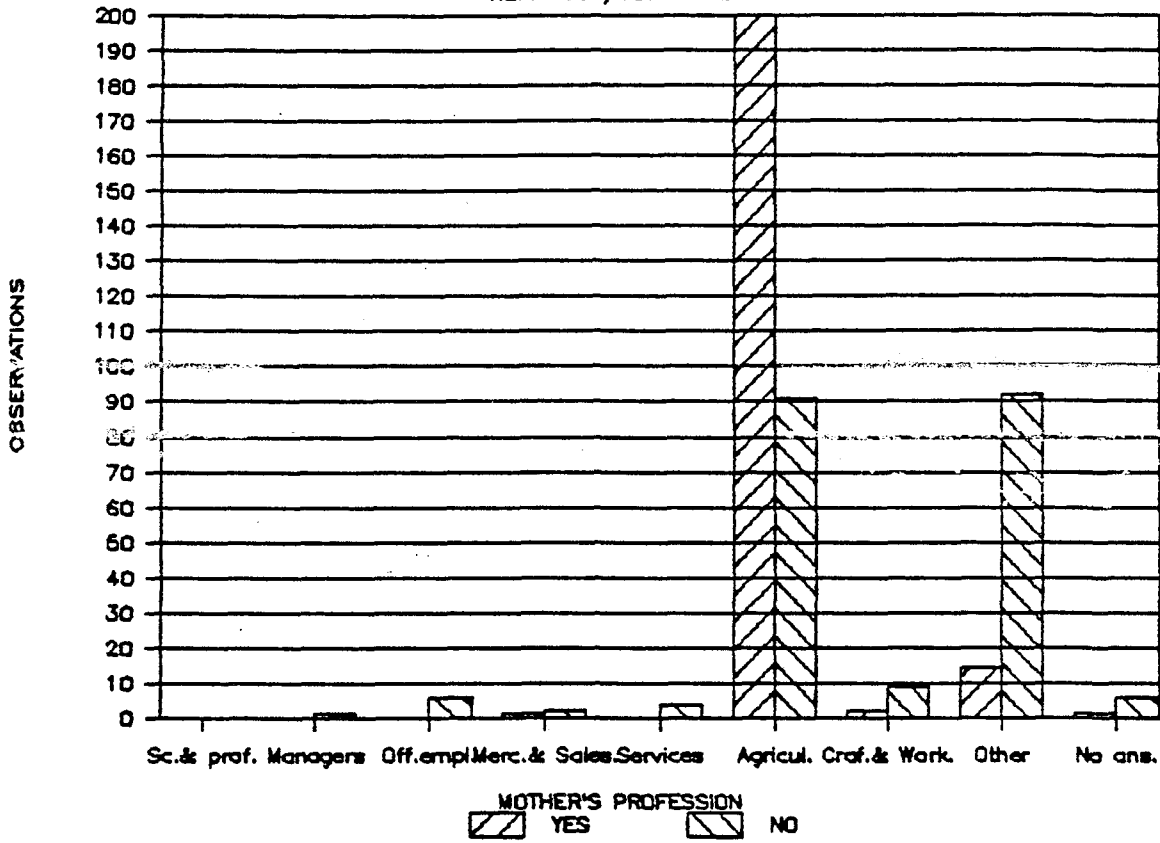

MOTHER'S PROFESSION
1. Single 2. Married 3. Widow 4. Divorced

1. Single 2. Married 3. Widow 4. Divorced

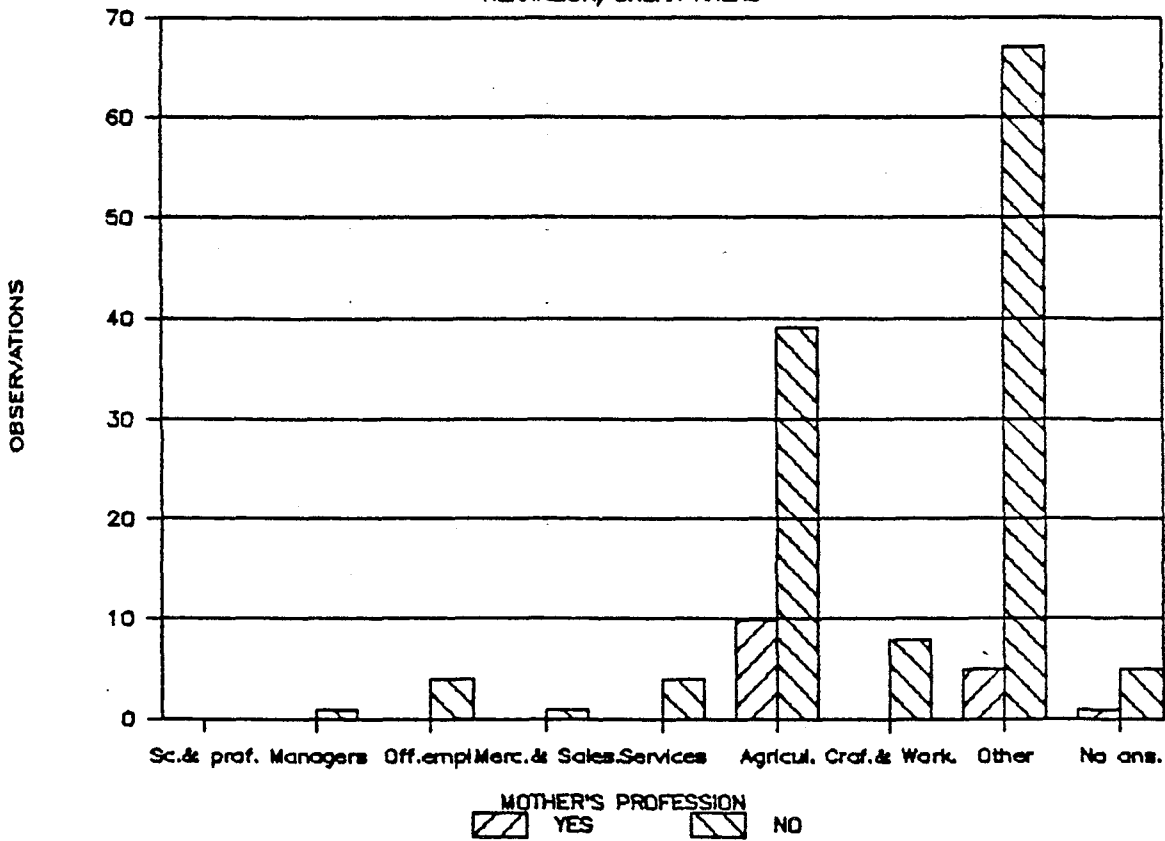
MOTHER'S PROFES./SAME PROF.AS MOTHER

HERAKLION/TOTAL AREAS

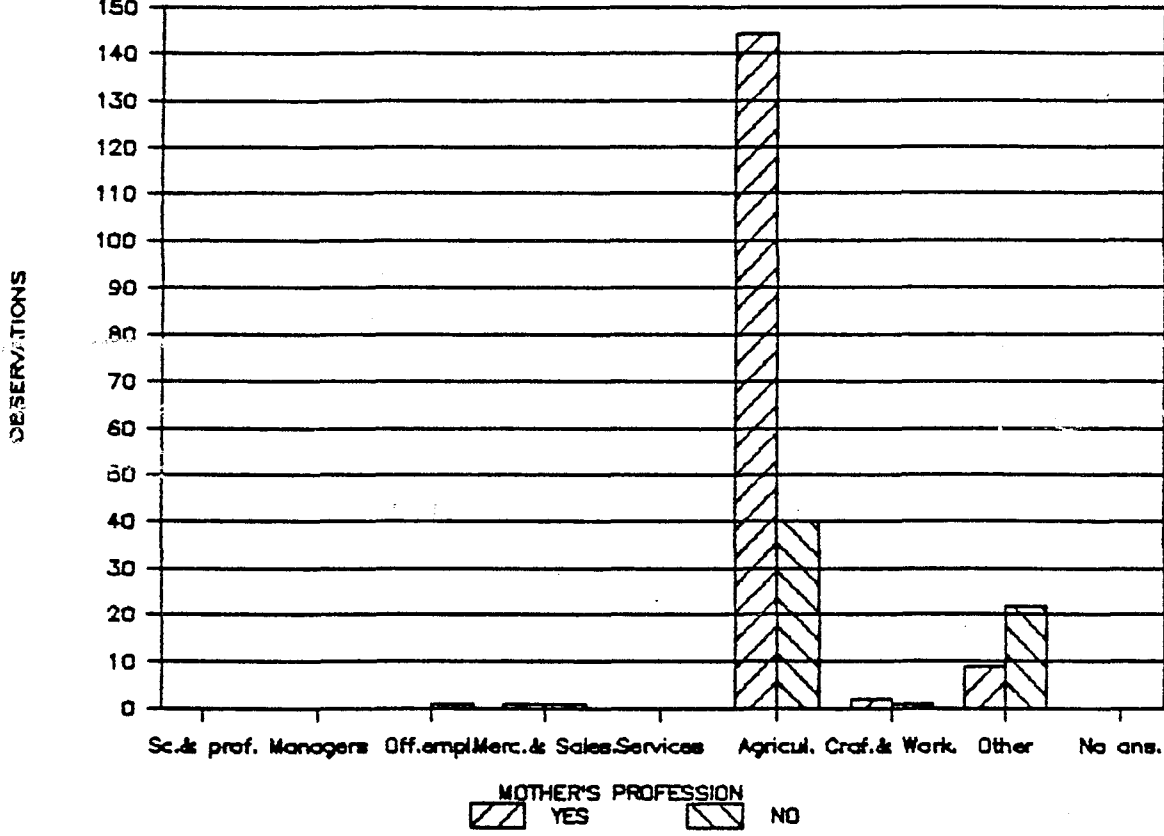
MOTHER'S PROFES./SAME PROF.AS MOTHER

HERAKLION/URBAN AREAS

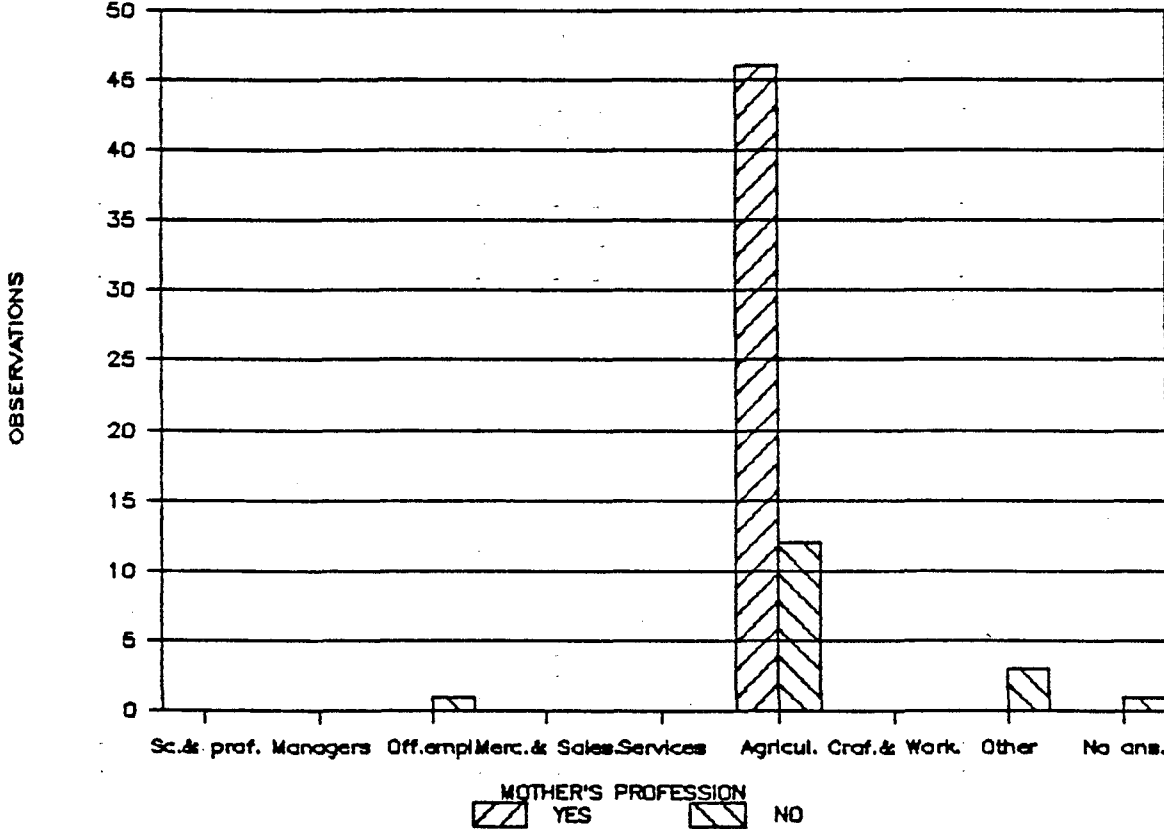
MOTHER'S PROFES./SAME PROF.AS MOTHER

HERAKLION/RURAL AREAS

MOTHER'S PROFES./SAME PROF.AS MOTHER

HERAKLION/SEMI-URBAN AREAS

8.14 Ανάλυση με βάση τον αριθμό των αδελφών

Έναν αδελφό έχουν οι περισσότερες αυτοαπασχολούμενες (32%), μισθωτές (35%) και άμισθες βοηθοί (35%), κατηγορίες που αποτελούν και τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων.

Δύο αδελφούς έχουν πολλές αυτοαπασχολούμενες (24%), αλλά και μισθωτές (27%) και άμισθες βοηθοί (30%) όπως και οι περισσότερες εργοδότες (50%).

Τρεις αδελφούς έχουν αρκετές αυτοαπασχολούμενες (13%), αλλά και μισθωτές (8%) και άμισθες βοηθοί (8%) καθώς και ελάχιστες εργοδότες (8%).

Τέσσερις αδελφούς έχουν μερικές άμισθες βοηθοί (8%) και λιγότερες αυτοαπασχολούμενες (4%) και μισθωτές (3%).

Πέντε αδελφούς έχουν σε ίσο αριθμό οι αυτοαπασχολούμενες (1%), μισθωτές (2%), και άμισθες βοηθοί (2%), ενώ έξι αδελφούς έχουν εξίσου ελάχιστες αυτοαπασχολούμενες και μισθωτές.

Τέλος κανένα αδελφό έχουν κυρίως οι αυτοαπασχολούμενες (25%), αλλά και οι μισθωτές (25%), οι άμισθες βοηθοί (18%), και τέλος οι εργοδότες (17%).

Οι έγγαμες εργαζόμενες έχουν έναν αδελφό κυρίως το 31%, δύο το 29%, τρεις το 11%, τέσσερεις το 5%, πέντε το 2%, έξι το 1% και κανένα το 22%.

Οι άγαμες έχουν επίσης κυρίως έναν αδελφό, το 48%, δύο το 9%, τρεις το 7%, τέσσερεις το 4% και κανένα το 33%.

Οι χήρες έχουν κατεξοχή δύο αδελφούς (57%) και λιγότερες έναν (29%), τέσσερεις (7%) και κανένα (7%).

Οι διαζευγμένες που είναι ελάχιστες έχουν εξίσου έναν αδελφό, τρεις ή κανέναν.

Μια αδελφή έχουν οι περισσότερες μισθωτές και λιγότερο οι πιο πολλές αυτοαπασχολούμενες, οι άμισθες βοηθοί αλλά και οι λίγες εργοδότες.

Δύο αδελφές έχουν εξίσου πολλές αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί, ενώ και λιγότερες μισθωτές και ελάχιστες εργοδότες.

Τρεις αδελφές έχουν ως επί το πλείστον οι αυτοαπασχολούμενες και λιγότερο οι άμισθες βοηθοί και οι μισθωτές.

Τέσσερεις αδελφές έχουν κυρίως οι αυτοαπασχολούμενες και λιγότερο οι μισθωτές και οι άμισθες βοηθοί όπως και ελάχιστες εργοδότες.

Πέντε αδελφές έχουν εξίσου οι αυτοαπασχολούμενες, μισθωτές και άμισθες βοηθοί, ενώ έξι αδελφές έχουν λίγες αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί.

Τέλος καμία αδελφή έχουν κυρίως οι μισθωτές και κατά δεύτερο λόγο οι αυτοαπασχολούμενες, οι άμισθες βοηθοί και οι μισές σχεδόν εργοδότες.

Οι έγγαμες έχουν κατά το πλείστον μια αδελφή, λιγότερες καμία, ενώ πιο λίγες έχουν τρεις, τέσσερεις, έξι και πέντε.

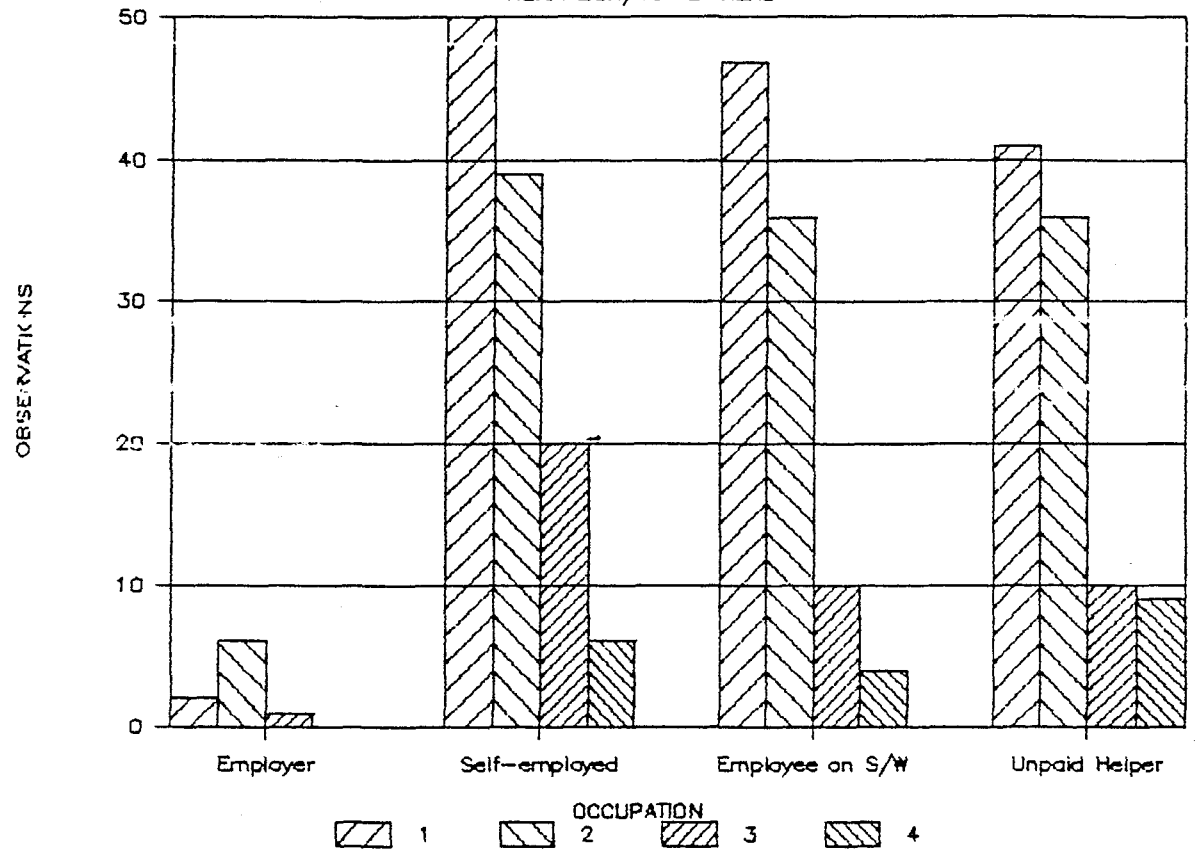
Οι άγαμες έχουν κυρίως μία αδελφή, ή καμία, ενώ λίγες έχουν δύο και τρεις.

Οι περισσότερες χήρες δε έχουν αδελφή, λίγες όμως έχουν μία ή δύο και ελάχιστες τρεις ή πέντε.

Οι διαζευγμένες τέλος έχουν μία αδελφή.

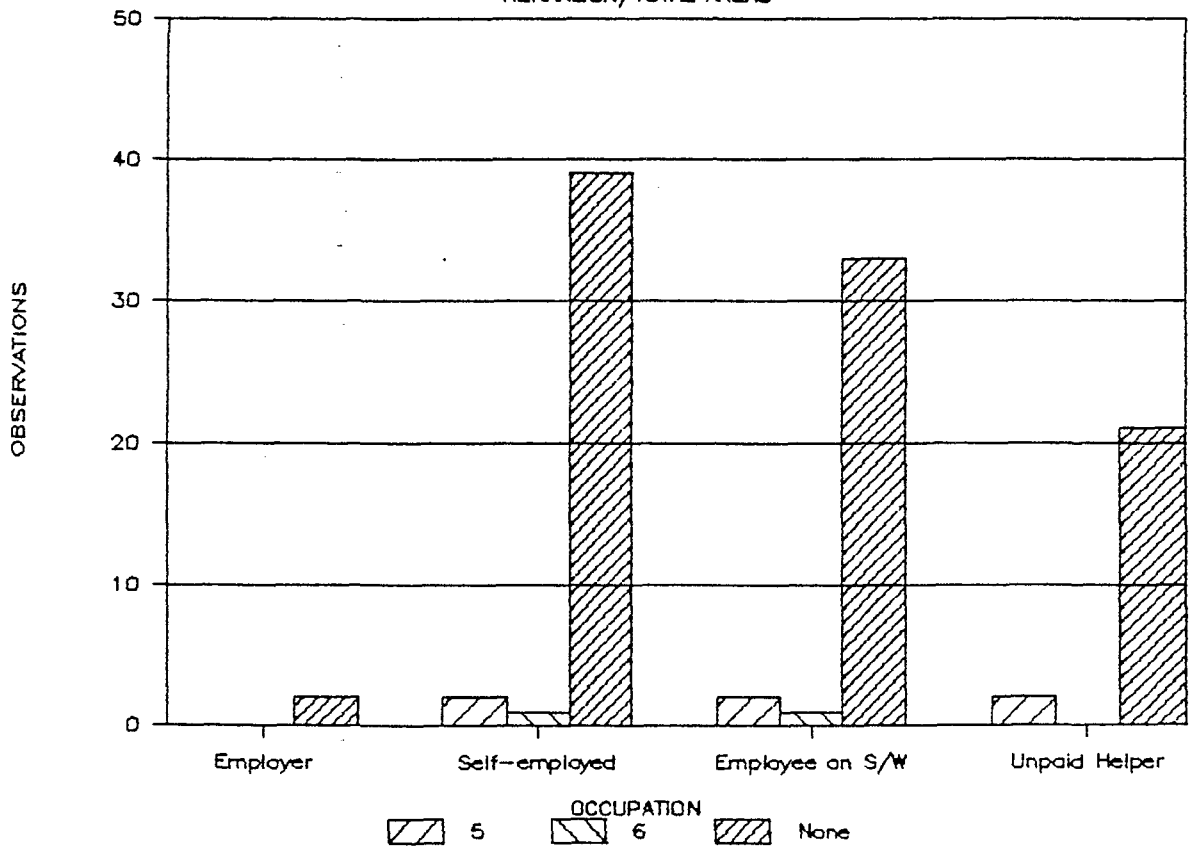
NUMBER OF BROTHERS BY OCCUPATION

HERAKLION/TOTAL AREAS

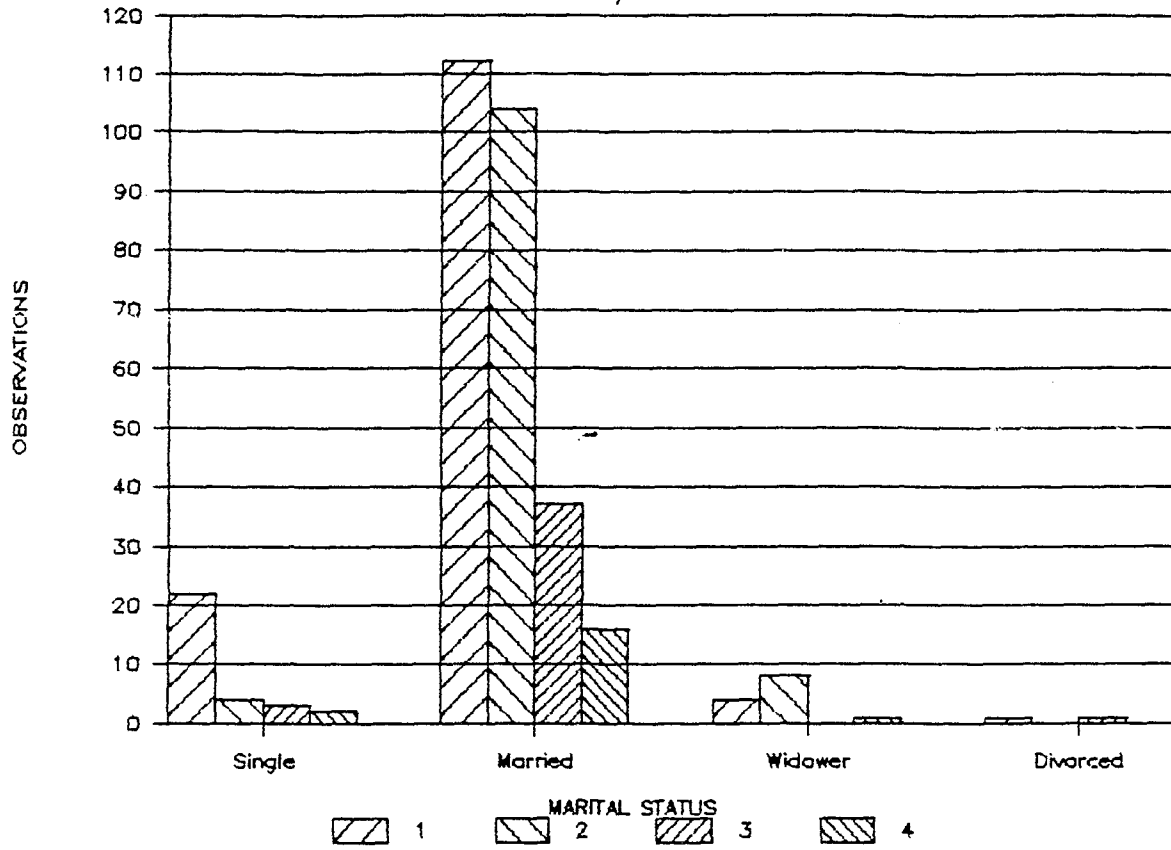
NUMBER OF BROTHERS BY OCCUPATION

HERAKLION/TOTAL AREAS

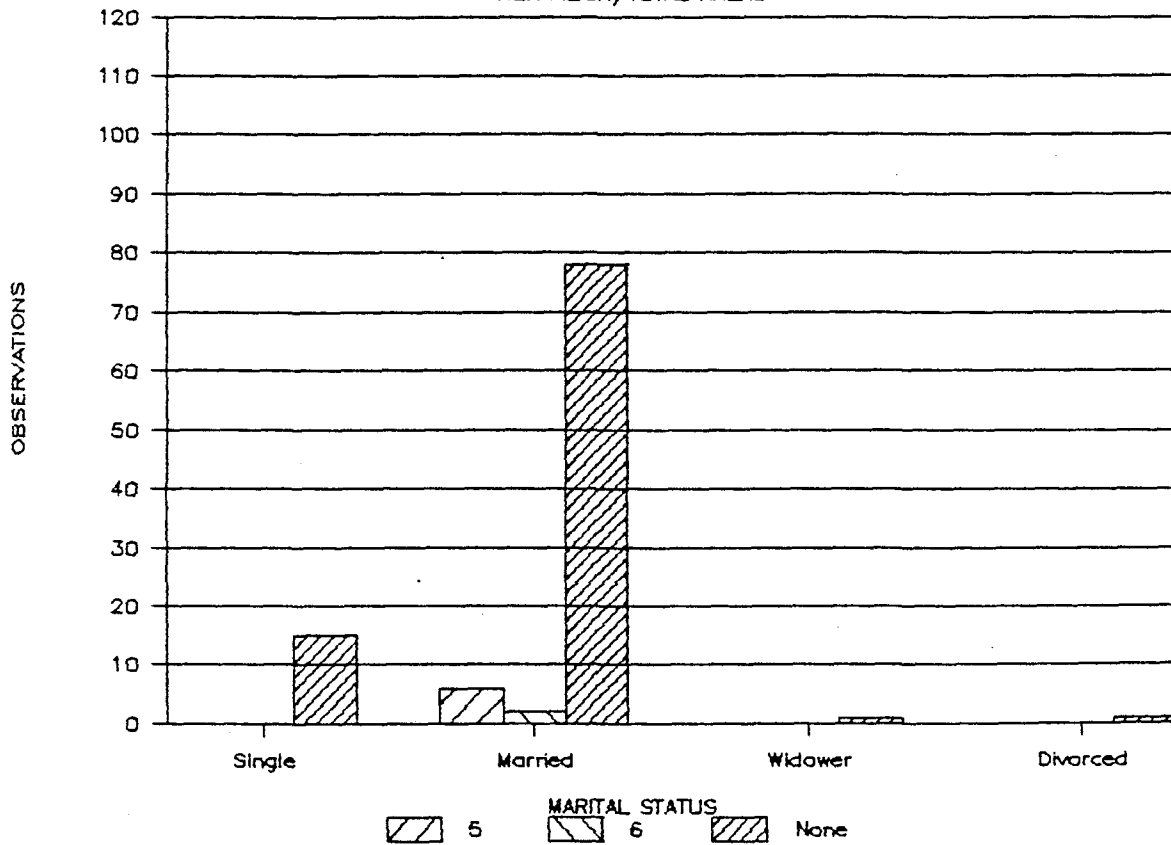
NUMBER OF BROTHERS BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

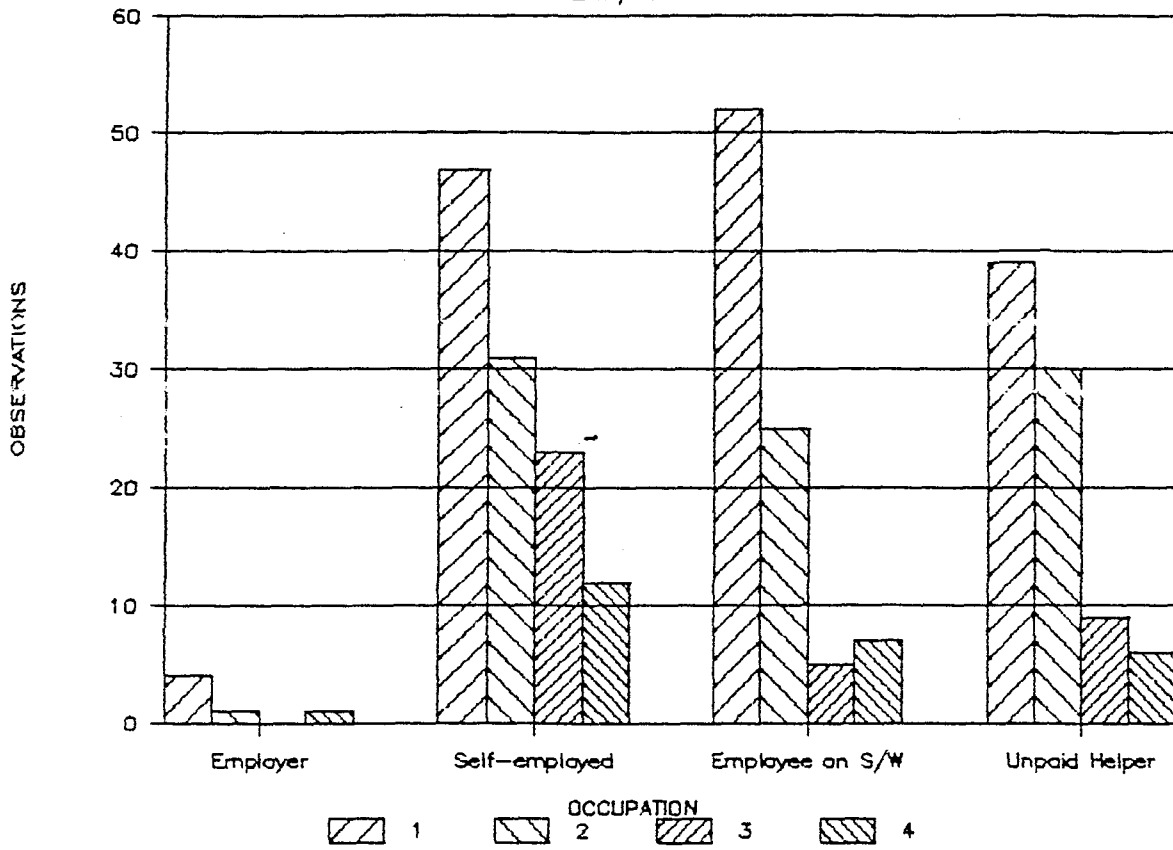
NUMBER OF BROTHERS BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

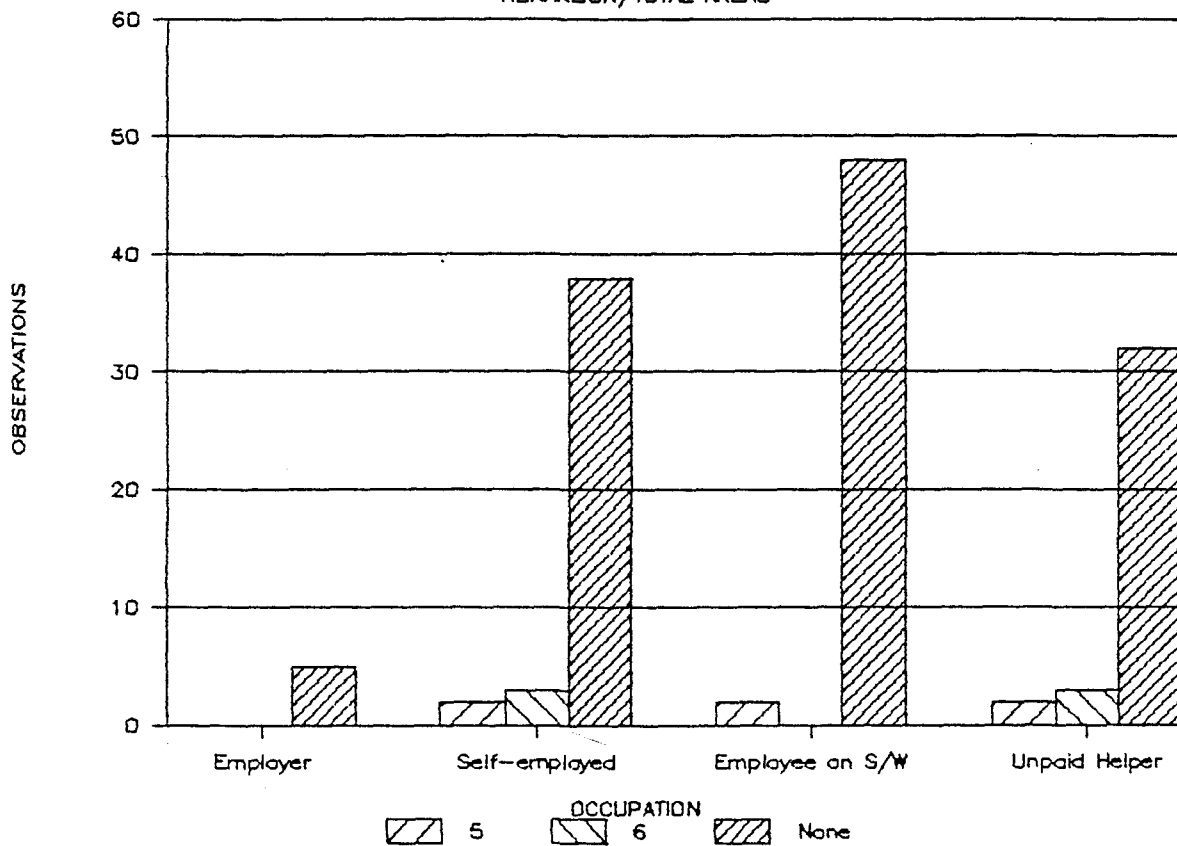
NUMBER OF SISTERS BY OCCUPATION

HERAKLION/TOTAL AREAS

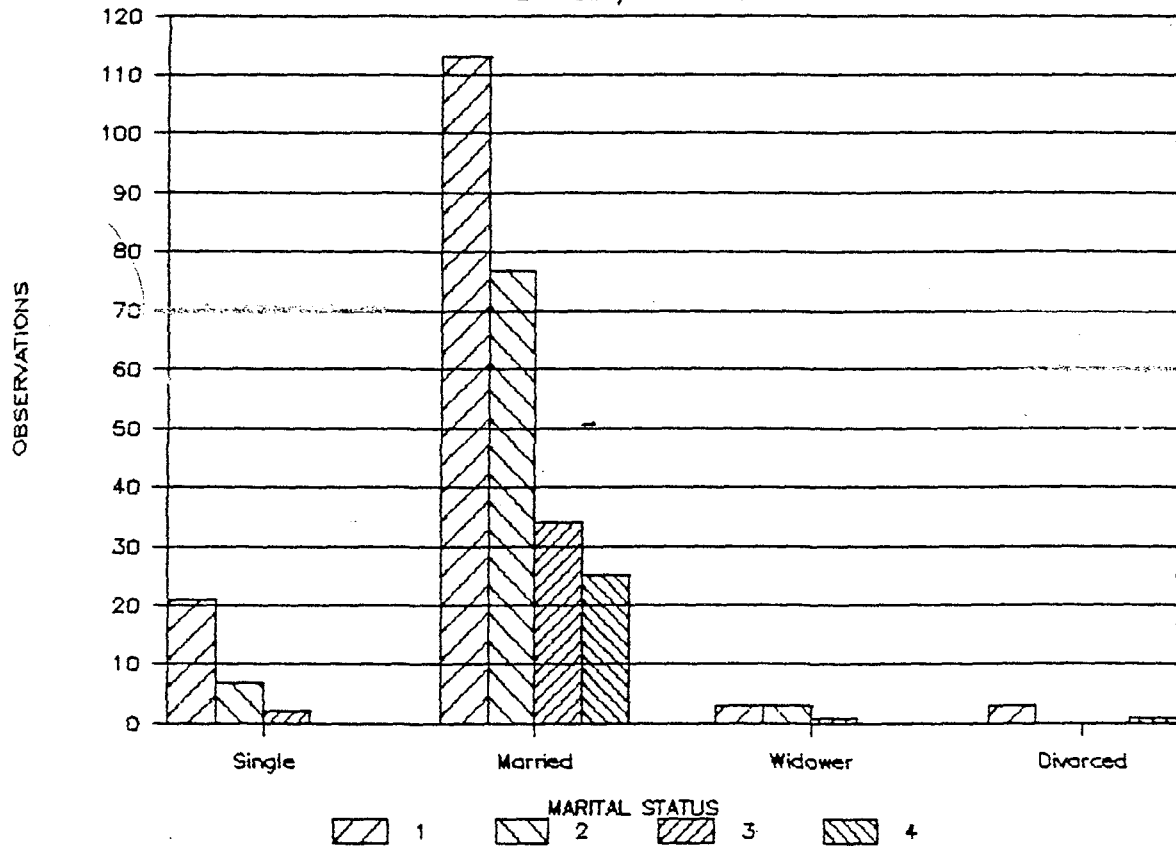
NUMBER OF SISTERS BY OCCUPATION

HERAKLION/TOTAL AREAS

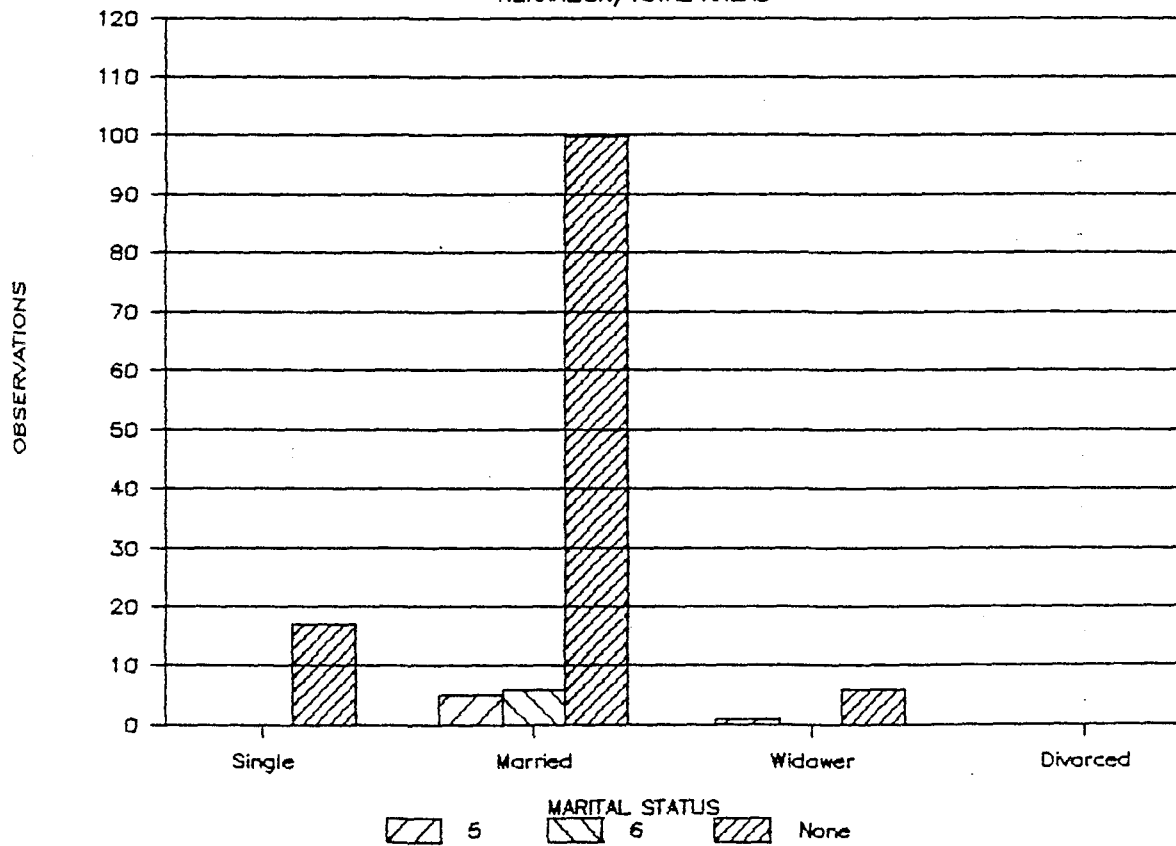
NUMBER OF SISTERS BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

NUMBER OF SISTERS BY MARITAL STATUS

HERAKLION/TOTAL AREAS

8.15 Συμπεράσματα.

8.15.1 Συνολική ανάλυση κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

Στον κλάδο της Γεωργίας απασχολείται η πλειοψηφία των γυναικών του δείγματος των ημιαστικών και αγροτικών περιοχών (και κατ'επέκταση και του συνόλου των περιοχών). Οι κυριότερες ηλικίες απασχόλησης στη Γεωργία είναι τα 40-64 έτη στο σύνολο των περιοχών και στις αγροτικές, ενώ στις ημιαστικές τα 35-44 έτη, ενώ το επίπεδο εκπαίδευσης είναι αυτό του Δημοτικού σχολείου. Σημειωτέον ότι στον αγροτικό τομέα στις αγροτικές περιοχές εμφανίζεται το υψηλότερο ποσοστό αναλφαβήτων. Οι απασχολούμενες στον αγροτικό τομέα είναι είτε αυτοαπασχολούμενες είτε άμισθοι βοηθοί στις οικογενειακές εκμεταλλεύσεις ενώ στη μεγάλη πλειοψηφία τους είναι παντρεμένες.

Στους κλάδους της Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας, Ορυχείων και Δημοσίων Έργων και Κατασκευών απασχολούνται ελάχιστες γυναίκες, στις ηλικίες 25-34, κυρίως στις αστικές περιοχές, με εκπαίδευση κυρίως τεχνική αλλά και δημοτικού και ελάχιστα πτυχεία ΑΕΙ. Είναι δε κατά το πλείστον μισθωτές/ημερομίσθιες και έγγαμες.

Το Εμπόριο απασχολεί σημαντικό αριθμό γυναικών, στις αστικές περιοχές και λιγότερο στις αγροτικές, σε όλες τις ηλικίες ιδίως όμως μεταξύ των 18 και 39 ετών. Το εκπαιδευτικό επίπεδο των γυναικών αυτών είναι Δημοτικού σχολείου (στις αγροτικές περιοχές) αλλά και Λυκείου (περισσότερο στις αστικές). Είναι δε αυτοαπασχολούμενες και μισθωτές στις αστικές περιοχές κυρίως ενώ περισσότερο άμισθες βοηθοί στις αγροτικές και έγγαμες οι περισσότερες.

Στα Εστιατόρια - Καφενεία απασχολούνται γυναίκες ηλικίας 25-49 ετών, μεταξύ 25-29 και 40-49 στις αστικές και ημιαστικές περιοχές και ισοκατανεμημένες στις αγροτικές. Είναι απόφοιτες δημοτικού οι περισσότερες, έγγαμες και μισθωτές στις αστικές περιοχές, ενώ αυτοαπασχολούνται και βοηθούν την οικογενειακή τους επιχείρηση στις υπόλοιπες.

Ο κλάδος των Ξενοδοχείων Υπνου απασχολεί γυναίκες όλων των ηλικιών, με διαφοροποίηση κατά περιοχές.

Συγκεκριμένα στις αστικές περιοχές η απασχόληση επικεντρώνεται στις ηλικίες 18-39 ενώ στις αγροτικές (τις κατά σε παράλλες με Ξενοδοχειακή υποδομή) στις ηλικίες 45-64.

Έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού οι περισσότερες στις αγροτικές περιοχές, ενώ υψηλότερο στις αστικές. Ως θέση στο επάγγελμα είναι μισθωτές και οι περισσότερες έγγαμες.

Ο κλάδος των Τραπεζών και Ασφαλειών εμφανίζεται μόνο στις ημιαστικές περιοχές στο δείγμα κυρίως στις ηλικίες 25-29 και 40-44 ετών. Το εκπαιδευτικό τους επίπεδο μοιράζεται σε αποφοίτους ΑΕΙ και Δημοτικού Σχολείου, είναι δε μισθωτές και έγγαμες οι μισές ενώ οι υπόλοιπες άγαμες και χήρες.

Αμελητέα η παρουσία του κλάδου των Μεταφορών και Επικοινωνιών ενώ αντίθετα ο κλάδος των Υπηρεσιών Δημοσίου απασχολεί μεγάλο αριθμό γυναικών ιδίως στις ηλικίες 25-39 ετών, στις αστικές και αγροτικές κυρίως περιοχές που έχουν υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, οι περισσότερες από απολυτήριο λυκείου μέχρι και

μεταπτυχιακό στις αστικές περιοχές ενώ στις υπόλοιπες περιοχές μοιράζονται σε αποφοίτους ΑΕΙ, ΤΕΙ και λυκείου αφενός και Γυμνασίου και Δημοτικού αφετέρου. Είναι βέβαια όλες μισθωτές και ως επί το πλείστον παντρεμένες με ενδιαφέρον σημείο τον αυξημένο αριθμό αγάμων στις αστικές περιοχές.

Τέλος ο κλάδος Παροχής Υπηρεσιών απασχολεί κυρίως νέες γυναίκες, μεταξύ 18 και 34 ετών, με υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο σ'όλες τις περιοχές, που είναι μισθωτές αλλά και αυτοαπασχολούμενες οι περισσότερες, στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές, ενώ είναι αυτοαπασχολούμενες και εργοδότες κυρίως στις αστικές περιοχές. Το μεγαλύτερο ποσοστό τους δε είναι έγγαμες αλλά και πολλές είναι άγαμες.

8.15.2 Συνολική ανάλυση κατά επίπεδο εκπαίδευσης.

Οι κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων είναι ελάχιστες, διαμένουν σε αστικές περιοχές και ο αριθμός τους λοοκατανέμεται στις ηλικίες 30-34 και 40-44 ετών είναι δε έγγαμες.

Οι κάτοχοι πτυχίων ΑΕΙ έχουν ως επί το πλείστον ηλικίες ανάμεσα στα 25 και 39 έτη κατοικούν κυρίως στις αστικές περιοχές είναι δε οι περισσότερες έγγαμες, ενώ οι περισσότερες άγαμες κατοικούν επίσης σε αστικές περιοχές.

Ως προς τις κατόχους πτυχίων ΤΕΙ παρατηρούμε πως έχουν ηλικία μεταξύ 18 και 44 ετών (περισσότερες όμως μεταξύ 25 και 29 ετών), μένουν όλες σε αστικά κέντρα, ενώ η πλειοψηφία είναι έγγαμες, με όμως μεγάλο αριθμό αγάμων.

Γυναίκες με εκπαίδευση Ανωτέρων Σχολών είναι κυρίως ηλικίας 35-39 ετών, ενώ υπάρχουν λίγες και στις ηλικίες 18-34 κατανέμονται από 40% σε αστικές και αγροτικές περιοχές ενώ το υπόλοιπο 20% στις ημιαστικές. Είναι έγγαμες στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές ενώ στις αστικές υπάρχουν και λίγες άγαμες.

Απόφοιτοι Λυκείου ή Εξατάξιου Γυμνασίου υπάρχουν πολλές σε όλες τις ηλικίες. Ιδιαίτερα στις ηλικίες 18-29 αποτελούν στο σύνολο των περιοχών την πολυπληθέστερη ομάδα, ενώ στις ηλικίες 30-54 έτη αποτελούν τη δεύτερη πολυπληθέστερη ομάδα. Αριθμητικά είναι περισσότερες οι εγκαταστημένες σε αστικές περιοχές παρά στις άλλες περιοχές ενώ είναι επίσης έγγαμες με σημαντικό αριθμό αγάμων και ελάχιστες διαζευγμένες και χήρες στις αστικές περιοχές, ενώ υπάρχουν λίγες άγαμες στις λοιπές περιοχές.

Οι περισσότερες γυναίκες με τεχνική εκπαίδευση έχουν φοίτηση σε τεχνική σχολή ενώ λιγότερες σε τεχνικό επαγγελματικό λύκειο.

Οι ηλικίες τους είναι ανάμεσα στα 18 και 44 έτη, με λίγο περισσότερες στην ομάδα 30-34 ετών, ενώ διαμένουν στα αστικά κέντρα και είναι έγγαμες.

Γυμνάσιο (3τάξιο) έχουν τελειώσει γυναίκες ηλικίας κυρίως 18-29 ετών και λίγες στις υπόλοιπες ηλικίες, με ισοκατανομή στις τρεις περιοχές ενώ είναι έγγαμες με λίγες άγαμες στις αστικές περιοχές.

Οι απόφοιτες δημοτικού σχολείου αποτελούν την πολυπληθέστερη ομάδα γυναικών. Οι κυριότερες ηλικίες τους είναι ανάμεσα στα 30 και 54 έτη (ιδίως όμως μεταξύ 40-49 ετών). Στις αστικές περιοχές η ηλικία επικεντρώνεται στα 30-39 έτη, στις ημιαστικές στα 35-44 έτη ενώ στις αγροτικές στα 40-44 έτη. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι έγγαμες ενώ υπάρχουν και άγαμες και λίγες διαζευγμένες και χήρες.

Όσες γυναίκες δεν αποφοίτησαν απ' το Δημοτικό Σχολείο έχουν ηλικία πάνω απ' τα 45 έτη και ιδίως είναι 55-64 ετών, ζουν σε αγροτικές κυρίως αλλά και ημιαστικές περιοχές και είναι σχεδόν όλες έγγαμες.

Τέλος οι αναλφάβητες εντοπίζονται, στις ηλικίες 50-64 ετών και ιδίως στην ομάδα 60-64 ετών, γεωγραφικά στις αγροτικές περιοχές ενώ είναι παντρεμένες οι πιο πολλές και χήρες.

8.15.3 Συνολική ανάλυση με βάση τη σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια.

Οι άγαμες γυναίκες που ζουν μόνες και εργάζονται έχουν υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης στις αστικές περιοχές, όντας απόφοιτες ΑΕΙ και ΤΕΙ, ενώ στις αγροτικές είναι απόφοιτες Δημοτικού Σχολείου. Ως προς τη θέση στο επάγγελμα, οι μισθωτές είναι λίγο περισσότερες από τις αυτοαπασχολούμενες ενώ υπάρχουν και μερικές άμισθες βοηθοί. Σχετικά με το ποιά κατάσταση θα προτιμούσαν, εμφανίζονται γενικά να προτιμούν την τωρινή τους κατάσταση, ενώ ειδικά στις αστικές περιοχές πολλές γυναίκες άγαμες που εργάζονται θα προτιμούσαν αντί να ζουν μόνες να ζουν με τους γονείς τους.

Οι άγαμες γυναίκες που ζουν με τους γονείς τους και εργάζονται έχουν οι περισσότερες εκπαιδευτικό επίπεδο Λυκείου κυρίως στις αστικές και αγροτικές περιοχές ενώ σ'όλες τις περιοχές υπάρχουν πολλές επιπέδου Δημοτικού Σχολείου. Λίγες απόφοιτοι ΑΕΙ, ΤΕΙ μένουν κυρίως σε αστικές περιοχές.

Ο μεγαλύτερος αριθμός των γυναικών αυτής της κατάστασης είναι μισθωτές ενώ οι υπόλοιπες ισοκατανέμονται σε αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθούς.

Επίσης είναι ικανοποιημένες από την τωρινή τους κατάσταση με εξαίρεση λίγες γυναίκες στις αγροτικές περιοχές που θα ήθελαν να είναι έγγαμες και ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση.

Οι έγγαμες τώρα γυναίκες των οποίων ο σύζυγος έχει την κύρια απασχόληση στο νοικοκυριό έχουν κατά μεγάλη πλειοψηφία εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού Σχολείου, ιδιαίτερα στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές, ενώ στις αστικές περιοχές υπάρχουν και αρκετές απόφοιτες Λυκείου, αλλά και μερικές απόφοιτες Γυμνασίου (περισσότερες στις αγροτικές περιοχές). Είναι κατά κύριο λόγο άμισθες βοηθοί στην οικογενειακή επιχείρηση ενώ κατά δεύτερο λόγο αυτοαπασχολούμενες, αλλά και μισθωτές. Οι πιο πολλές δε θα προτιμούσαν και πάλι την ίδια κατάσταση, όμως ειδικά στις ημιαστικές περιοχές υψηλό ποσοστό γυναικών θα ήθελαν να έχουν και οι δύο σύζυγοι κύρια απασχόληση, ενώ στις αστικές και αγροτικές περιοχές υπάρχουν μερικές που θα προτιμούσαν να είναι άγαμες.

Στην περίπτωση των έγγαμων γυναικών που οι ίδιες έχουν και την κύρια απασχόληση το εκπαιδευτικό επίπεδο εμφανίζεται χαμηλό με τις περισσότερες να είναι απόφοιτες Δημοτικού ενώ αρκετές δεν τελείωσαν καν το Δημοτικό και μερικές τελείωσαν το Γυμνάσιο.

Οι πιο πολλές δηλώνουν αυτοαπασχολούμενες, ενώ υπάρχουν και πολλές μισθωτές, ενώ λίγες είναι οι άμισθες βοηθοί. Είναι γενικά ικανοποιημένες με την τωρινή τους κατάσταση, ενώ σημαντικός αριθμός γυναικών θα ήθελε να έχει την κύρια απασχόληση ο σύζυγός τους, ιδίως στις αγροτικές περιοχές.

Οι έγγαμες γυναίκες στο νοικοκυριό των οποίων και οι δύο σύζυγοι έχουν την κύρια απασχόληση είναι στην μεγάλη πλειοψηφία τους απόφοιτοι Δημοτικού, παρά το γεγονός ότι παρουσιάζουν τα υψηλότερα ποσοστά αποφοίτων ΑΕΙ, ΤΕΙ, Ανωτέρων Σχολών, ιδίως όμως αποφοίτων Λυκείου και Γυμνασίου απ'όλες τις άλλες καταστάσεις. Στις αστικές περιοχές όμως επικεντρώνεται το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης ενώ στις υπόλοιπες είναι χαμηλό.

Ιδιος περίπου αριθμός γυναικών δήλωσαν αυτοαπασχολούμενες και μισθωτές, ενώ σημαντικός αριθμός είναι άμισθες βοηθοί. Στην κατάσταση αυτή εμφανίζεται και ο μεγαλύτερος αριθμός γυναικών που είναι εργοδότες. Η συντριπτική τους πλειοψηφία δε είναι ευχαριστημένη με την τωρινή της κατάσταση.

Η περίπτωση των έγγαμων γυναικών στο νοικοκυριό των οποίων και οι δύο σύζυγοι έχουν κύρια απασχόληση αλλά το ενδιαφέρον τους για την εργασία είναι περιορισμένο εμφανίζεται σπάνια. Το εκπαιδευτικό επίπεδο των γυναικών αυτών είναι Τεχνικής Σχολής στις αστικές περιοχές και Δημοτικού Σχολείου στις αγροτικές, και μοιρασμένες σε αυτοαπασχολούμενες και μισθωτές, ενώ θα προτιμούσαν την ίδια κατάσταση σε άλλη όμως βάση εργασίας.

Οι γυναίκες που δήλωσαν κάποια άλλη κατάσταση, που δεν περιγράφεται παραπάνω, εμφανίζουν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο στις αγροτικές περιοχές ενώ υψηλότερο στις αστικές.

Είναι αυτοαπασχολούμενες οι πιο πολλές με μερικές μισθωτές και άμισθες βοηθούς, ενώ ως προς την οικογενειακή κατάσταση οι περισσότερες είναι χήρες ενώ αρκετές είναι άγαμες και μερικές χωρισμένες. Η τωρινή τους κατάσταση τέλος τις ικανοποιεί.

Γυναίκες που δεν απάντησαν υπήρχαν μερικές στις αγροτικές και ημιαστικές περιοχές με χαμηλό γενικά εκπαιδευτικό επίπεδο, αυτοαπασχολούμενες αλλά και άμισθες βοηθοί όντας οι πιο πολλές παντρεμένες.

8.15.4 Συνολική ανάλυση με βάση την προτίμηση για τη σχέση ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια.

Οι γυναίκες που επιθυμούν να είναι άγαμες εργαζόμενες και να ζουν μόνες έχουν υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο στις αστικές περιοχές (απόφοιτες ΑΕΙ και Λυκείου) ενώ χαμηλό στις υπόλοιπες (απόφοιτες Δημοτικού Σχολείου). Κατά το πλείστον είναι μισθωτές και λιγότερο αυτοαπασχολούμενες είναι βέβαια άγαμες οι περισσότερες αλλά και αρκετές (1/3) είναι έγγαμες.

Οι γυναίκες τώρα που επιθυμούν να είναι άγαμες εργαζόμενες αλλά να ζουν με τους γονείς τους είναι ως επί το πλείστον απόφοιτες Λυκείου αλλά και Δημοτικού, μισθωτές αλλά και άμισθες βοηθοί, ενώ είναι άγαμες, και ελάχιστες έγγαμες.

Οι γυναίκες που θα προτιμούσαν να είναι παντρεμένες, εργαζόμενες ενώ ο σύζυγός τους να έχει την κύρια απασχόληση είναι οι πιο πολλές απόφοιτες Δημοτικού, ενώ υπάρχουν και αρκετές απόφοιτες Λυκείου και λιγότερες πτυχιούχοι ΑΕΙ, όπως και όλες οι αναλφάβητες (ίδια η εικόνα σε όλες τις περιοχές).

Οι αυτοαπασχολούμενες που έχουν αυτήν την προτίμηση είναι λίγο περισσότερες απ' τις άμισθες βοηθούς, ενώ λιγότερες είναι οι μισθωτές/ημερομίσθιες. Ως προς την οικογενειακή κατάσταση είναι έγγαμες ενώ υπάρχουν και λίγες χήρες.

Οι γυναίκες που θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες, εργαζόμενες και οι ίδιες να έχουν την κύρια απασχόληση είναι κυρίως απόφοιτες Λυκείου στις αστικές περιοχές και Δημοτικού στις αγροτικές είναι δε οι περισσότερες άμισθες βοηθοί και έγγαμες.

Διαφοροποίηση ανάλογα με την περιοχή παρουσιάζει το εκπαιδευτικό επίπεδο των γυναικών που θα προτιμούσαν να είναι έγγαμες εργαζόμενες και να έχουν μαζί με τον σύζυγό τους την κύρια απασχόληση. Έτσι στις αστικές περιοχές εμφανίζεται υψηλότερο με τις περισσότερες αποφοίτους Λυκείου αλλά και πολλές πτυχιούχους ΑΕΙ και ΤΕΙ και σημαντικό όμως αριθμό αποφοίτων Δημοτικού, εκπαιδευτικό επίπεδο των περισσότερων γυναικών που επιθυμούν αυτήν την κατάσταση στις υπόλοιπες περιοχές.

Είναι κατ'ίσο αριθμό μισθωτές και αυτοαπασχολούμενες ενώ υπάρχουν πολλές άμισθες βοηθοί και μερικές εργοδότες. Σχεδόν όλες είναι έγγαμες ενώ ελάχιστες είναι άγαμες.

Οι γυναίκες που θα ήθελαν να αποκτήσουν ενδιαφέρον για την εργασία παρά το γεγονός ότι στο νοικοκυριό τους και οι δύο σύζυγοι έχουν κύρια απασχόληση αλλά μειωμένο ενδιαφέρον για την εργασία τους στις αστικές περιοχές είναι απόφοιτες ΑΕΙ και Λυκείου, ενώ στις υπόλοιπες περιοχές είναι απόφοιτες Δημοτικού. Σαν θέση στο επάγγελμα έχουν κυρίως την αυτοαπασχόληση και λιγότερο την μισθωτή εργασία.

Όσες γυναίκες δήλωσαν κάποια άλλη προτίμηση απ' τις παραπάνω έχουν μόρφωση Δημοτικού είναι κυρίως αυτοαπασχολούμενες και έγγαμες.

Τέλος αυτές οι γυναίκες που δεν δήλωσαν ποιά κατάσταση θα προτιμούσαν εντοπίζονται στις αγροτικές περιοχές έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο Δημοτικού Σχολείου είτε είναι αναλφάβητες, οι πιο πολλές αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί ενώ λίγες είναι μισθωτές. Οι περισσότερες είναι έγγαμες, ενώ υπάρχουν αρκετές άγαμες και λίγες διαζευγμένες.

8.15.5 Συνολική ανάλυση κατά θέση στο επάγγελμα (ασχολία).

Οι εργοδότες έχουν εκπαιδευτικό επίπεδο ΑΕΙ και Λυκείου κυρίως στις αστικές περιοχές ενώ στις αγροτικές είναι κυρίως απόφοιτες Δημοτικού. Η κυριότερη ηλικία τους είναι τα 35-39 έτη στις αστικές περιοχές ενώ μεγαλύτερης ηλικίας είναι στις υπόλοιπες περιοχές και είναι κατά το πλείστο έγγαμες ενώ υπάρχουν και λίγες χήρες.

Οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες έχουν σαν εκπαιδευτικό επίπεδο το Δημοτικό Σχολείο ενώ αρκετές τελείωσαν το Λύκειο. Στις αστικές όμως περιοχές το επίπεδό τους είναι υψηλότερο γιατί υπάρχουν και αρκετές πτυχιούχοι ΑΕΙ, ΤΕΙ και Ανωτέρων Σχολών. Στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές το επίπεδο είναι χαμηλό. Στο σύνολο των περιοχών κυριότερη ηλικία τους φαίνονται τα 35-39 έτη ενώ στις αστικές είναι τα 30-34 στις ημιαστικές τα 35-44 και στις αγροτικές τα 45-49 έτη. Ως προς την οικογενειακή τους κατάσταση οι πιο πολλές είναι παντρεμένες ενώ υπάρχουν και αρκετές άγαμες ιδίως στις αστικές περιοχές. Οι περισσότερες δε από τις χήρες είναι αυτοαπασχολούμενες.

Οι μισθωτές/ημερομισθίες έχουν σαν κύριο εκπαιδευτικό επίπεδο το Λύκειο, ιδίως στις αστικές περιοχές όπου υπάρχουν και αρκετές πτυχιούχοι ΑΕΙ, ΤΕΙ και Ανωτέρων Σχολών. Απόφοιτες Δημοτικού είναι οι περισσότερες μισθωτές στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές ενώ υπάρχουν αρκετές και στις αγροτικές περιοχές. Οι περισσότερες μισθωτές είναι ηλικίας 25-39 ετών και οι περισσότερες απ'αυτές ζουν στις αστικές περιοχές ενώ πολύ λιγότερες στις υπόλοιπες περιοχές και στις μεγάλες ηλικίες. Έγγαμες οι περισσότερες μισθωτές με αρκετές άγαμες κυρίως στις αστικές περιοχές ενώ πολύ λιγότερες στις υπόλοιπες περιοχές και στις μεγάλες ηλικίες. Έγγαμες οι περισσότερες μισθωτές με αρκετές άγαμες κυρίως στις αστικές περιοχές ενώ στις ημιαστικές δεν υπάρχουν άγαμες μισθωτές.

Οι άμισθες βοηθοί είναι κυρίως εκπαιδευτικού επιπέδου Δημοτικού Σχολείου ενώ λιγότερες είναι απόφοιτοι Λυκείου ή Γυμνασίου καθώς και αρκετές που δεν τελείωσαν το Δημοτικό ζουν στις αγροτικές περιοχές. Οι άμισθες βοηθοί εντοπίζονται στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές με κυριότερες ηλικίες τα 50-54 έτη. Παντρεμένες και οι περισσότερες άμισθες βοηθοί ενώ υπάρχουν και αρκετές άγαμες αλλά και χήρες στις ημιαστικές περιοχές.

8.15.6 Συνολική ανάλυση ως προς τον τόπο γέννησης

Το χωριό είναι ο τόπος γέννησης των περισσότερων γυναικών και ιδίως των αυτοαπασχολουμένων, ενώ οι περισσότερες γεννημένες σε χωριό είναι έγγαμες.

Σε αστικό κέντρο έχουν γεννηθεί πολλές μισθωτές, ενώ κάπως περισσότερες άγαμες έχουν γεννηθεί σε αστικό κέντρο απ'ότι σε χωριό.

Σε μεγάλο αστικό κέντρο έχουν γεννηθεί αρκετές από τις μισθωτές ενώ καμιά εργοδότρια όπως και καμιά άγαμη γυναίκα. Οι πιο πολλές γεννημένες σε μεγάλο αστικό κέντρο είναι έγγαμες ενώ από τις ελάχιστες διαζευγμένες οι περισσότερες έχουν γεννηθεί επίσης σε μεγάλο αστικό κέντρο.

8.15.7 Συνολική ανάλυση με βάση χαρακτηριστικά της οικογένειας προέλευσης.

Όσον αφορά το εκπαιδευτικό επίπεδο των γονέων αυτό είναι γενικά χαμηλό, τόσο στους πατέρες όσο και στις μητέρες, οι οποίοι στην απόλυτη πλειοψηφία τους έχουν μόρφωση Δημοτικού Σχολείου, ενώ πολλοί είναι αναλφάβητοι. Το μορφωτικό επίπεδο των γονέων είναι υψηλότερο στις γυναίκες εργαζόμενες ηλικίας 18-44 ετών, ενώ όσο αυξάνεται η ηλικία τόσο το επίπεδο πέφτει. Χαμηλότερο είναι το εκπαιδευτικό επίπεδο των γονέων των γυναικών που είναι κυρίως αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί ενώ λίγο υψηλότερο στις μισθωτές και εργοδότες.

Επίπεδο Δημοτικού Σχολείου έχουν σε πολύ υψηλό ποσοστό οι γονείς των εγγάμων και αγάμων εργαζομένων, ενώ αγράμματοι είναι πολλοί γονείς εγγάμων και των περισσότερων χηρών.

Το εκπαιδευτικό επίπεδο των γονέων για τις γυναίκες που ασκούν το ίδιο επάγγελμα μ'αυτούς είναι γενικά χαμηλότερο απ'το αντίστοιχο των γονέων γυναικών με διαφορετικό επάγγελμα απ'τους γονείς τους.

Επίσης στις αστικές περιοχές το εκπαιδευτικό επίπεδο των γονέων είναι υψηλότερο απ'αυτό των γονέων των υπολοίπων περιοχών.

Το επάγγελμα των γονέων είναι κατεξοχήν αγρότες κυρίως για τις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες αλλά και για τις άμισθες βοηθούς και λιγότερο για τις μισθωτές/ημερομισθίες.

Αγρότες είναι επίσης οι γονείς σχεδόν όλων των εγγάμων εργαζομένων.

Το επάγγελμα του αγρότη που έχουν οι γονείς τους επέλεξαν πολλές από τις εργαζόμενες στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές, ενώ στις αστικές επέλεξαν στην πλειοψηφία τους άλλο επάγγελμα.

Τέλος κυρίως ένα, δύο ή κανένα αδελφό ή αδελφή έχουν ως επί το πλείστον οι εργαζόμενες, άσχετα από τη θέση τους στο επάγγελμα και την οικογενειακή κατάσταση, ενώ πολλούς αδελφούς και αδελφές έχουν κυρίως οι έγγαμες αυτοαπασχολούμενες και άμισθες βοηθοί.

Σημειώσεις Κεφαλαίου 8

- (1). Οι πίνακες που η αριθμότη τους αρχίζει με 8, π.χ. 8.2.1, είναι πίνακες του παραρτήματος

- (2). Η ανάλυση των ευρημάτων που ακολουθεί γίνεται κατά βαθμό αστικότητας της περιοχής όπου ζει η γυναίκα (αστικές - ημιαστικές - αγροτικές).

- (3). Οπου υπάρχει ο όρος ασχολία εννοούμε "θέση στο επάγγελμα".

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ : Κεφάλαιο 9. Πολιτικές και Γυναικεία
Απασχόληση στα πλαίσια της
ΕΟΚ. Συμπεράσματα

9.1 Άμεσες και Έμμεσες Πολιτικές

Οι Κυβερνητικές πολιτικές που επιδρούν στη γυναικεία συμμετοχή στην απασχόληση μπορούν να χωριστούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες:(1)

1ον Πολιτικές που απευθύνονται άμεσα στη θέση των γυναικών στην αγορά εργασίας. Παράδειγμα η νομοθεσία για τις ίσες αμοιβές και ευκαιρίες, η παροχή ευκαιριών παιδικής μέριμνας κ.ά.

2ον Πολιτικές που δεν απευθύνονται άμεσα στις γυναίκες στην αγορά εργασίας αλλά τις επηρεάζουν, όπως η οικογενειακή πολιτική, η εκπαιδευτική πολιτική, η μεταναστευτική πολιτική κ.ά. Επίσης κυβερνητικές πολιτικές με διάφορους οικονομικούς και κοινωνικούς σκοπούς μπορεί να έχουν έμμεση επίδραση. Έτσι οι έμμεσοι φόροι μπορούν να επηρεάζουν τις επιλογές προς την οικιακή εργασία και μακριά από την αγορά.

Η φορολογία εισοδήματος επίσης συχνά επηρεάζει τη συμμετοχή της γυναίκας στο εργατικό δυναμικό.

θα ασχοληθούμε περισσότερο με το θέμα της επίδρασης της οικογενειακής πολιτικής στη γυναικεία απασχόληση. Οι γενικές οικογενειακές πολιτικές, ιδίως αυτές που αφορούν τη φροντίδα των παιδιών μπορεί να επηρεάζουν τη συμμετοχή. Παρ'όλες τις υπάρχουσες αμφισβητήσεις αναφορικά με τη δέουσα μορφή φροντίδας των παιδιών (2) πολλές γυναίκες για οικονομικούς ή προσωπικούς λόγους αφήνουν τα παιδιά τους στη φροντίδα άλλων ανθρώπων για να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας.

Η επίσημη πολιτική για τη φροντίδα των παιδιών προσχολικής και σχολικής ηλικίας ποικίλλει στις διάφορες χώρες της ΕΟΚ. (3). Αυτή η πολιτική επηρεάζει τη γυναικεία συμμετοχή στην εργασία. Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης (4) επίσης επηρεάζει την απόφαση των μητέρων να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας. Εδώ υπάγονται οι άδειες μητρότητας και φροντίδας των παιδιών, των οποίων η χρονική διάρκεια και η αμοιβή επηρεάζει την γυναικεία εργασία. Επίσης ο τρόπος με τον οποίο το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης εφαρμόζεται στους εργοδότες επηρεάζει έμμεσα τη συμμετοχή των γυναικών.

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, μπορεί σε πολλές περιπτώσεις να θεωρηθεί σα μια πλευρά της πολιτικής των ίσων ευκαιριών.

Η πολιτική των ίσων ευκαιριών (5) είναι αφ'εαυτής πιθανόν να επηρεάζει τη συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό. Η εισαγωγή και η εφαρμογή της ίσης αμοιβής σημαίνει ότι οι αμοιβές που οι γυναίκες παίρνουν από την εργασία είναι μεγαλύτερες, έτσι ώστε περισσότερες γυναίκες θα προσπαθήσουν να μπουν στην αγορά εργασίας. Εντούτοις, ταυτόχρονα, η Εντούτοις, ταυτόχρονα, η ίση αμοιβή κάνει τις γυναίκες σχετικά ακριβούς υπαλλήλους εργαζόμενους, έτσι ώστε οι εργοδότες μπορεί να μειώσουν τη ζήτηση τους για γυναίκες εργαζόμενες.

Το αποτέλεσμα ίσως να είναι μεγαλύτερη συμμετοχή και μεγαλύτερη ανεργία, η μεγαλύτερη συμμετοχή απορροφούμενη από τη μεγαλύτερη απασχόληση ή την μεγαλύτερη απασχόληση ή την μειωμένη ή την αμετάβλητη συμμετοχή. Θα εξαρτηθεί από τη συνολική ζήτηση εργασίας και από το αν ή όχι η ύπαρξη της ανεργίας θα αποθαρρύνει τις γυναίκες από το να εισέλθουν στην αγορά εργασίας.

Πολιτικές που σχεδιάζονται για να δώσουν τη δυνατότητα στις γυναίκες να εξασφαλίσουν πρόσβαση σε ένα ευρύτερο αριθμό επαγγελμάτων και κατάρτισης ενθαρρύνει τις γυναίκες να συμμετάσχουν στην αγορά εργασίας. Αυτό συμβαίνει διότι αυτά τα επαγγέλματα

πληρώνονται συνήθως καλύτερα απ'ότι οι παραδοσιακά γυναικείες δουλειές, αλλά και διότι βελτιώνοντας τις προοπτικές για προαγωγή και πρόοδο είναι πιθανό να αυξήσει τη σύνδεση στο εργατικό δυναμικό των γυναικών που είναι ήδη σ'αυτό.(6).

Πολιτικές που αποσκοπούν στο να μειώσουν την ανεργία ανάμεσα σε ειδικές ομάδες π.χ. των νέων μπορούν να έχουν έμμεσες επιδράσεις στη γυναικεία συμμετοχή.

9.2. Πολιτικές Ισων Αμοιβών και Ισων Ευκαιριών.

Πολλές κυβερνήσεις κατά τη διάρκεια της τελευταίας εικοσαετίας έχουν εισαγάγει σημαντικές αλλαγές και νεωτερισμούς στον τομέα των ίσων αμοιβών και ίσων ευκαιριών (7).

Οι πολιτικές των Ισων ευκαιριών και Ισων αμοιβών (8) μπορούν να ταξινομηθούν είτε σύμφωνα με τα προβλήματα που θα αναφέρονται είτε σύμφωνα με τις διοικητικές και νομικές διαδικασίες που περιέχουν.

Οι πολιτικές μπορούν επίσης ν'αποσκοπούν είτε στην αλλαγή των μηχανισμών των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών, είτε σε συγκεκριμένο αποτέλεσμα χωρίς να αναφέρονται στις διαδικασίες για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος. Παράδειγμα της δεύτερης μορφής η πολιτική της ΕΟΚ.(9).

Οι πολιτικές Ισων ευκαιριών (ΠΙΕ) μπορούν να διακριθούν σύμφωνα με τον τρόπο και τα όργανα άσκησης αυτής της πολιτικής: Πρώτον, σε συλλογικές συμβάσεις-συμφωνίες ανάμεσα στα συνδικάτα και στους εργοδότες όπως στη Σουηδία και στο Βέλγιο.

Δεύτερον, σε προσφυγή στο νόμο όπως είναι στις ΗΠΑ στον Καναδά και στη Γαλλία. Τρίτον, σε διοικητική επιβολή του νόμου όπως είναι στην Αγγλία και στη Γαλλία. Και τέταρτον, σε κατάρτιση ή εκπαιδευτικά προγράμματα όπως είναι στη Σουηδία και την Αυστρία. Ωστόσο οι θεσμοί και τα νομοθετικά συστήματα είναι προσαρμοσμένα στις διάφορες χώρες και δεν μεταφέρονται εύκολα από τη μια χώρα στην άλλη (10).

Η ανάλυση των πολιτικών που υιοθετούνται εδώ ξεκινά από την ανάλυση των κατατμημένων αγορών εργασίας που συζητήθηκε πριν. Οι Πολιτικές Ίσων ευκαιριών για τις γυναίκες περιλαμβάνουν πολιτικές και προγράμματα σχεδιασμένα με τέτοιο τρόπο ώστε να περιορίσουν τις διαφορές ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες στην αγορά εργασίας, δηλαδή στην άρση των ανισοτήτων (είτε στις αμοιβές είτε στις ευκαιρίες) καθώς επίσης στην μείωση των εμποδίων που υπάρχουν και οδηγούν στην μη ολοκλήρωση των γυναικών στην αμειβόμενη αγορά εργασίας.

Οι άμεσες διακρίσεις, οι έμμεσες διακρίσεις και οι διαδικασίες της εκπαίδευσης και κοινωνικοποίησης θεωρούνται σαν οι αιτίες των εμποδίων που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην αγορά εργασίας.

Αποφάσεις για την εκπαίδευση και την κατάρτιση ώστε ν'αποκτηθούν χρήσιμες ειδικότητες, για την πρόσληψη και την επιλογή εργασίας και ακόμη στο πλαίσιο της απασχόλησης αποφάσεις για περαιτέρω κατάρτιση και επαγγελματική κινητικότητα εργασίας θα μπορούσαν να είναι τέτοια εμπόδια.

Μερικά εμπόδια, ιδιαίτερα αυτά που συνδέονται με τις ευθύνες των γυναικών για το σπίτι και την οικογένεια και με τις σημαντικές επιπτώσεις της κοινωνικοποίησης και της εκπαίδευσης, φαίνεται να έχουν μόνο μια έμμεση επίδραση στην αγορά εργασίας.

Εν τούτοις παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στη δημιουργία και διατήρηση διαφορών στη θέση των ανδρών και γυναικών.

Οι πολιτικές Ισων ευκαιριών θα μπορούσαν να ταξινομηθούν σε 3 γενικές προσεγγίσεις. Η πρώτη επικεντρώνεται στη δημιουργία ενός μηχανισμού για την επίλυση των διαφορών. Η δεύτερη δίνει έμφαση στη διαμόρφωση νέων διαδικασιών διοίκησης προσωπικού και νέων μεθόδων καθορισμού των μισθών.

Στην τρίτη προσέγγιση, οι πολιτικές λειτουργούν στην πλευρά της προσφοράς της αγοράς εργασίας και οι οποίες διευκολύνουν την γυναικεία συμμετοχή στο εργατικό δυναμικό τονίζονται.

Αυτές οι κατηγορίες όμως δεν είναι αποκλειστικές (11). Μερικές χώρες χρησιμοποιούν περισσότερες από μία προσεγγίσεις και αρκετές φορές δεν είναι δυνατόν να διακρίνουμε μια πολιτική που μάχεται τις διακρίσεις και μια που επεκτείνει τις ίσες ευκαιρίες. Εν τούτοις,

προσεγγίσεις των άμεσων και έμμεσων διακρίσεων αποσκοπούν στο να μειώσουν-ελαχιστοποιήσουν στις γυναίκες τα μεμονωκλήματα που είναι αποτέλεσμα της διάρθρωσης και λειτουργιών της ίδιας της αγοράς εργασίας.

Οι πολιτικές αυτές αφορούν κυρίως την πλευρά της ζήτησης εργασίας και σκοπεύουν στο να επηρεάσουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι γυναίκες εργαζόμενες ή αναζητώντας εργασία (π.χ. στις αμοιβές, στην επιλογή, στην πρόσληψη, στην εξέλιξη, στην κατάρτιση, στις συνθήκες, κ.ά.)

9.3. Αντιμετώπιση των διακρίσεων.

9.3.1. Άμεσες διακρίσεις

Αυτή η αντιμετώπιση προϋποθέτει ότι η ανισότητα στην αγορά εργασίας πηγάζει από την ειδική συμπεριφορά των εργοδοτών και άλλων προς τους εργαζόμενους, ώστε οι πράξεις τους να συνιστούν διακρίσεις.

Η πολιτική συνίσταται στην απαγόρευση ορισμένης συμπεριφοράς σ αυτούς. Στην πολιτική των ίσων αμοιβών, ένας εργοδότης απαγορεύεται να πληρώνει διαφορετικούς μισθούς στους άνδρες και γυναίκες για την εκτέλεση ίδιας ή παρόμοιας εργασίας, ή, σε μερικές χώρες εργασίας ίσης αξίας.

9.3.2. Εμμεσες διακρίσεις

Σ' αυτή την προσέγγιση, ενδείξεις της ανισότητας στην αγορά εργασίας όπως το μέγεθος των επαγγελματικών διακρίσεων (segregation) και το χάσμα ανδρικών-γυναικείων μισθών συνιστούν απόδειξη ότι κάποιο σύστημα καθορισμού μισθών ή διαδικασιών προσωπικού έχει χαρακτηριστικά που επηρεάζουν τις γυναίκες ανεξάρτητα του αν οποιοδήποτε άτομο ή ομάδα υπαλλήλων έχει εγγράψει παράπονο καταφανούς άδικης μεταχείρισης.

Η έμφαση της πολιτικής είναι να σχηματίζει και να εφαρμόσει νέες διαδικασίες διοίκησης προσωπικού ή νέους τρόπους αξιολόγησης της αξίας της δουλειάς μέσα στις επιχειρήσεις ή τους χώρους εργασίας. Αυτή η στρατηγική εκτελείται από διοικητικούς φορείς κυβερνητικούς φορείς, από εταιρείες, καθώς επίσης διά των δραστηριοτήτων των συνδικάτων και των γυναικείων οργανώσεων. Το πλέον σημαντικό από τα όργανα της είναι η "θετική δράση" (12).

9.3.3. Επέκταση ευκαιριών.

Η τρίτη προσέγγιση δίνει σημασία στους παράγοντες που δρουν στην πλευρά της προσφοράς της αγοράς εργασίας.

Είναι αποδεκτά τρία αλληλοσυνδεόμενα μειονεκτήματα από τα οποία πολλές γυναίκες υποφέρουν και τα οποία τις δυσκολεύουν να εμφανίζονται στην αγορά εργασίας σαν ίσες με τους άνδρες. Αυτά είναι: η έλλειψη κατάρτισης τους για υψηλά αμειβόμενες εργασίες, οι οικιακές και οικογενειακές ευθύνες και η σχετικά μειωμένη προσήλωση τους σε πλήρη, συνεχή απασχόληση.

Μια στρατηγική που δίνει έμφαση στα προγράμματα κατάρτισης (πριν από την απασχόληση ή επανένταξη), καθώς επίσης στην ανάπτυξη προγραμμάτων καθημερινής φροντίδας και προγραμμάτων κοινωνικών υπηρεσιών.

Αυτή η στρατηγική της επέκτασης των ευκαιριών μπορεί να βοηθήσει τρεις ομάδες γυναικών: τις νέες γυναίκες με την ενθάρρυνση για κατάρτιση και είσοδο σε μη παραδοσιακά επαγγέλματα (η βάση εδώ είναι το εκπαιδευτικό σύστημα). Τις γυναίκες που ήδη είναι στο εργατικό δυναμικό να μετακινηθούν σε διαφορετικούς χώρους. Και τις μεγαλύτερες γυναίκες να τις ενθαρρύνουν και να τις καταρτίσουν ώστε να εισέλθουν στην αγορά εργασίας και μάλιστα σε μη παραδοσιακούς τομείς (13).

9.4. ΕΟΚ και Πολιτικές για την προώθηση των Ίσων Ευκαιριών στο μέλλον

Η προώθηση της Ισότητας των Ευκαιριών υπήρξε μέλημα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας από πολύ νωρίς. Η συνθήκη της Ρώμης, όπως ήδη αναπτύξαμε στη νομική πλευρά του θέματος, η έγκριση του προγράμματος κοινωνικής δράσης το 1975 και η συνέπεια αυτού έκδοση νομοθετικών πράξεων και έγκριση εν συνεχεία δύο προγραμμάτων δράσης για την ισότητα των ευκαιριών δείχνουν τη βούληση της κοινότητας να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της αρχής της ισότητας.

Πέραν της θέσπισης νόμων και την έγκριση των δύο πρώτων προγραμμάτων δράσης η κοινότητα προσπάθησε ποικιλοτρόπως να βελτιώσει τη θέση των γυναικών στον τομέα της απασχόλησης (τέτοια μέτρα είναι η εφαρμογή δικτύου επαφών και ανταλλαγών, η πληροφόρηση και ευαισθητοποίηση, η χρηματοδότηση θετικών ενεργειών κ.λ.π.).

Ο κοινοτικός χάρτης των θεμελιωδών κοινοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων προβλέπει την ένταξη των ενεργειών με σκοπό την ισότητα ευκαιριών.

Το τρίτο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα κοινοτικής δράσης (1991-1995) για την Ισότητα Ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών αφορά εφαρμογή του χάρτη.

Το διεθνές περιβάλλον μέσα στο οποίο θα εφαρμοστεί το 3ο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα έχει μεταβληθεί και οι προοπτικές για την ισότητα ανδρών και γυναικών είναι καλύτερες.

Η ποιοτική και όχι μόνο ποσοτική βελτίωση της ένταξης των γυναικών στην αγορά εργασίας αποτελεί απαραίτητο όρο για την κοινωνική συνοχή της Ευρώπης.

Ο γενικός στόχος του Γ' προγράμματος δράσης είναι:

(α) η εξασφάλιση των κατακτήσεων και η αξιοποίηση της μέχρι τώρα εμπειρίας

(β) η δημιουργία νέων πρωτοβουλιών για την επαγγελματική κατάρτιση και απασχόληση των γυναικών

και (γ) η δημιουργία όρων περαιτέρω συνεργασίας και συμπληρωματικότητας των δράσεων των διαφόρων φορέων.

Τα μέτρα με τα οποία θα επιτευχθεί ο γενικός στόχος αφορούν τα εξής:

1) Για την εφαρμογή και επέκταση του νομικού πλαισίου. Προτείνεται μια σειρά ενεργειών που αποβλέπουν στην εφαρμογή και επέκταση των ισχυουσών διατάξεων, στην αντιμετώπιση ειδικών θεμάτων και στην καλλιτέρευση της πληροφόρησης σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις.

2) Για την ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας. Προτείνεται μια σειρά ενεργειών που αποσκοπούν στη ποσοτική και ποιοτική βελτίωση της συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας (προώθηση επιχειρηματικότητας των γυναικών και των τοπικών πρωτοβουλιών απασχόλησης προώθηση επαγγελματικής κατάρτισης, εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και λήψη ευνοϊκών μέτρων), και στη μείωση των εμποδίων για την πρόσβαση και τη συμμετοχή των γυναικών στην απασχόληση.

3) Για τη βελτίωση της θέσης των γυναικών μέσα στην κοινωνία. Προτείνεται μια σειρά ενεργειών που αποβλέπουν στην γενικότερη προώθηση της θέσης των γυναικών σ'όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Τα δύο προηγούμενα προγράμματα κοινοτικής δράσης επεξεργάστηκαν το νομικό πλαίσιο που αποτελεί το κοινοτικό δίκαιο για την ισότητα των ευκαιριών. Το τρίτο πρόγραμμα δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην βελτίωση της αποτελεσματικότητας του υπάρχοντος νομικού πλαισίου (14).

Δύο προτάσεις οδηγιών εκπονήθηκαν κατά τη διάρκεια του 2ου προγράμματος δράσης αλλά δεν έχουν εγκριθεί από το συμβούλιο.

Η μία αφορά της γονικές άδειες και άδειες για οικογενειακούς λόγους και η άλλη το βάρος της απόδειξης. Η πρόταση οδηγίας του Σεπτεμβρίου 1990 εγκρίθηκε από την επιτροπή και αφορά την προστασία εγκύων γυναικών ή στην περίοδο της λοχείας κατά την εργασία.

Επίσης τελειώνοντας θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η απόφαση του ευρωπαϊκού Δικαστηρίου τις 17/5/1990 για την υπόθεση 262/88 Douglas κατά Guardian Royal Exchange Group θα έχει σημαντικές συνέπειες, αφού διευκρίνησε τις αμφισβητήσεις σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119.

Τελειώνοντας την παρουσίαση των πολιτικών για τη γυναικεία απασχόληση στα πλαίσια της ΕΟΚ, θ'αναφέρουμε πολύ συνοπτικά τη θέση των γυναικών στα προγράμματα ανάπτυξης των διαφόρων κρατών σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ. (15)

Πριν από μια δεκαετία τα προγράμματα ανάπτυξης περιλάμβαναν ποσοτικούς στόχους για το σύνολο της οικονομίας και όχι για τις διάφορες κοινωνικές ομάδες. Ελειπαν τα βασικά στοιχεία πολιτικής έρευνας που είναι απαραίτητα για να καλλιτερεύσουν την οικονομική θέση των γυναικών.

Για να διευκρινίσουμε τις επιπτώσεις της οικονομικής πολιτικής στη συνεισφορά των γυναικών στην ανάπτυξη, είναι βασικό να θέσουμε αλληλοσχετιζόμενα ερωτήματα αναφερόμενα στις περιοχές, στις εισοδηματικές τάξεις και σε χώρες με διαφορετικά κοινωνικοοικονομικά συστήματα. Για παράδειγμα, τι είναι οι οικονομικές ανάγκες των γυναικών στην απασχόληση και ποια είναι η πραγματική τους συνεισφορά στην παραγωγή; Ποιες είναι οι σχέσεις ανάμεσα στις στρατηγικές της γενικής ανάπτυξης και στην ιδιαίτερη κατανομή των πηγών στους τομείς των εργαζομένων γυναικών; Και ποια είναι η επίδραση (αρνητική ή θετική) της τεχνολογικής αλλαγής στην γυναικεία εργασία ή ευημερία; Πρόσφατες εμπειρικές έρευνες έχουν τεκμηριώσει την πολλαπλότητα και τη συνθετότητα των σχέσεων ανάμεσα στους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες που τελικά επηρεάζουν τα ποσοστά συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό.

Προς την κατεύθυνση της διαφορετικής αντιμετώπισης της γυναίκας έχει γίνει μια αρχή στα προγράμματα ανάπτυξης κάποιων κρατών. Τα σχέδια ανάπτυξης των χωρών αυτών αποτελούν ένα αισιόδοξο μήνυμα για την αντιμετώπιση των διαφόρων πλευρών του θέματος της γυναικείας εργασίας.

Σημειώσεις Κεφαλαίου 9.

(1). Η διάκριση αυτή γίνεται για λόγους καλύτερης παρουσίασης των πολιτικών.

(2). Η σύγκρουση εργασιακών ρόλων και των οικογενειακών ρόλων (ιδιαίτερα της μητρότητας) απασχολεί τους φορείς της πολιτικής που προτείνουν μέτρα για τη βελτίωση της θέσης της γυναίκας στην απασχόληση.

(3). Ανάλογα με το επίπεδο και την κοινωνική νοοτροπία παραλλάσσουν και οι δεσμοί υποβοήθησης της κάθε χώρας.

(4). Και εδώ υπάρχουν παραλλαγές από χώρα σε χώρα.

(5). Η πολιτική των ίσων ευκαιριών μπορεί να αφορά στους εναλλακτικούς τρόπους υιοθέτησης και εφαρμογής της πολιτικής.

(6). Η αύξηση της παρουσίας των γυναικών, σε μη παραδοσιακά "γυναικεία" επαγγέλματα αποτελεί μέλημα της κοινοτικής πολιτικής. Τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης γυναικών στα κράτη - μέλη πρέπει να προσανατολίζονται σε μη παραδοσιακά "γυναικεία" επαγγέλματα, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις των φορέων της αντίστοιχης πολιτικής της ΕΟΚ.

(7). Εθνικές εκθέσεις και εκθέσεις της EEC αναφέρονται σ'αυτές τις αλλαγές. Μάλιστα τελευταία για εκείνο που ενδιαφέρονται οι πολιτικές είναι όχι εάν θα υιοθετηθούν τέτοιες ευκαιρίες για τις γυναίκες αλλά πως θα εφαρμοσθούν αυτές.

(8). Equal Opportunity Policies και Equal Pay Policies.

(9). Στα πλαίσια της EOK ενδιαφέρει κυρίως ο στόχος ανεξάρτητα από τα μέσα επίτευξής του.

(10). Γι'αυτό χρειάζεται εξειδίκευση των μέσων επίτευξης κάποιου στόχου.

(11). Η διάκριση των πολιτικών που έγινε στην παραπάνω ανάπτυξη, αφορά στην προσπάθεια καλύτερης παρουσίασης των ποικίλων πολιτικών στα πλαίσια της EOK.

(12). Τα προγράμματα "θετικής δράσης" στο πλαίσιο της επίτευξης ισότητας ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες αποτελούν ολοκληρωμένα προγράμματα προσανατολισμένα στην επίτευξη κάποιων στόχων με τη χρησιμοποίηση συγκεκριμένων μέτρων για ωρισμένη χρονική περίοδο.

(13). Η στρατηγική της επέκτασης των ευκαιριών έχει σα κύριο στόχο και για τις τρεις ομάδες γυναικών, τον προσανατολισμό τους σε μη παραδοσιακούς χώρους στην αγορά εργασίας.

(14). Το Γ' μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει τα παρακάτω δίκτυα:

Κατάλογος των δικτύων και ομάδων εργασίας

- Ομάδα εργασίας για την επαγγελματική κατάρτιση των γυναικών (IRIS).
- Δίκτυο για τη φύλαξη των παιδιών
- Δίκτυο για την εφαρμογή των οδηγιών σχετικά με την ισότητα
- Ομάδα συμβούλων επιχειρήσεων για την προαγωγή των θετικών δράσεων στη βιομηχανία
- Ομάδα εργασίας "ισότητα των ευκαιριών στο σχολείο"
- Ομάδα εμπειρογνομώνων "γυναίκες στην απασχόληση"
- Γυναίκες σε ανώτερες θέσεις της δημόσιας διοίκησης.
- Δίκτυο "γυναίκες στις τοπικές πρωτοβουλίες απασχόλησης"
- Συντονιστική ομάδα για την ισότητα ευκαιριών στην τηλεόραση και την ραδιοφωνία
- Δίκτυο "οι σε πλέον δυσμενή θέση γυναίκες"
- Δίκτυο "οι γυναίκες στη διαδικασία λήψης απόφασης"

(15). Βλέπε έκθεση του ΟΗΕ με τίτλο "οι Γυναίκες στα προγράμματα Ανάπτυξης 1974 - 1984", στην οποία γίνεται παρουσίαση του θέματος στα προγράμματα ανάπτυξης διαφόρων χωρών.

I. Ελληνική Βιβλιογραφία

I.α. Βιβλία

- Αγαλλοπούλου-Ζερβογιάννη, Πηνελόπη (1971). Η Προστασία της Αγάμου Μητρός. Αθήνα.
- Αθανασόπουλος, Δημήτριος (1985). Στατιστική. Μέρος I, II. Πειραιάς: εκδ. Σταμούλη.
- Αλζόν, Κλώντ (1977). Η Διπλή Καταπίεση της Γυναίκας. Εξουσία Αστική και Εξουσία Αντρική. Αθήνα: εκδ. Ράππα.
- Αντωνοπούλου, Μαρία και Λαμπίρη-Δημάκη, Ι. (1986). Η Δομή της Ελληνικής Κοινωνίας, Συζήτηση Κ.Μ.Α.Σ. Αθήνα: εκδ. Κένταυρος.
- Αυδή-Καλκάνη, Ίρις (1981). Η επαγγελματικά εργαζόμενη Ελληνίδα Αθήνα: Εκδ. Παπαζήση.
- Βάντσος, Χρήστος (1979). Είναι η Γυναίκα Ισότιμη με τον Άνδρα; Μια Έρευνα Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη.
- Βάρικα, Ελένη και Σκλαβενίτη, Κωστούλα (1981). (Ανθολόγηση-Μετάφραση-Σχόλια), Η Εξέγερση αρχίζει από παλιά, Σελίδες από τα πρώτα βήματα του Γυναικείου κινήματος, Αθήνα: Εκδοτική Ομάδα Γυναικών.
- Vernant, Jean Pierre Μύθος και Σκέψη στην Αρχαία Ελλάδα Θεσσαλονίκη: Εγνατία
- Βερνίκου, Ν. (1975). Η Ελλάδα μπροστά στη δεκαετία του '80, Αθήνα Εξάντας.
- Βουτυράς, Σταύρος (1981). Η γυναίκα στη Μισθωτή εργασία (Για μια σύγχρονη Κοινωνική Πολιτική στο πρόβλημα της εργαζόμενης Ελληνίδας) Αθήνα: εκδ. Παπαζήσης.
- Βουτυράς, Σταύρος (1971). Η Νέα Εργατική Τάξη, Αθήνα.

- Γενική Γραμματεία Ισότητας, (1988). Τι έγινε στον Τομέα της Ισότητας από το 1981 έως Σήμερα, Αθήνα: Εθνικό Τυπογραφείο.
- Γενική Γραμματεία Ισότητας, (1988). Δικαιώματα και Υποχρεώσεις της Εργαζόμενης Γυναίκας στη Μισθωτή Εργασία, Αθήνα, Γενική Γραμματεία Ισότητας των Δύο Φύλων.
- Γεωργίου Νίλσεν, Μυρτώ (1980). Η Οικογένεια στα αναγνωστικά του Δημοτικού, Αθήνα: εκδ. Κέδρος.
- Γκαυαλέτσος, Θεόδωρος Θεωρητική Οικονομική Α και Β. Πειραιάς: Εκδ. Α.Σταμούλης.
- Γκιζέλης, Γρηγόρης και Κασταντζόγλου, Ρωξάνη (1984). Παράδοση και Νεωτερικότητα στις Πολιτιστικές Δραστηριότητες της Ελληνικής Οικογένειας Μεταβαλλόμενα Σχήματα, Αθήνα: Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών.
- Γκιζέλης, Γρηγόρης και Κασταντζόγλου, Ρωξάνη (1984). Η θέση της Γυναίκας στην Ευρώπη, Αθήνα: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- Γουντ, Μύρνα (1975). Το Γυναικείο Κίνημα, Αθήνα: εκδ. Κύτταρο.
- Δουκάκης, Βασίλης (1990). Η Οικονομική της Εργασίας, Θεσσαλονίκη: εκδ. Πανεπιστημίου Μακεδονίας.
- Εμμανουήλ, Άρτεμις (1989). Ιστορικές και Επιστημονικές Θεμελιώσεις της Κοινωνιολογίας. Πειραιάς: Εκδ. Α.Σταμούλης.
- Εμμανουήλ, Άρτεμις (1989). Κοινωνιολογία-Βασικά Προβλήματα, Πειραιάς: εκδ. Α.Σταμούλης.
- Ένγκελς, Φρίντριχ (1975). Η Καταγωγή της Οικογένειας, της Ατομικής Ιδιοκτησίας και του Κράτους, Αθήνα: εκδ. Σύγχρονη Εποχή.
- ΕΣΥΕ. Απογραφή Πληθυσμού 1961, 1971, 1981. Αθήνα.
- Ζαρέτσκι, Ελι (1979). Καπιταλισμός Οικογένεια και προσωπική Ζωή, Αθήνα: εκδ. Στοχαστής.
- Ζησιμόπουλος, Άγγελος (1975). Προσδιοριστικοί Παράγοντες της Γυναικείας Απασχόλησης, Μέτρα - Κίνητρα προς Περαιτέρω Ένεργοποίηση, Αθήνα: ΚΕΠΕ.

- Κακλαμανάκη, Ρούλα (1979). Η θέση της Ελληνίδας στην Οικογένεια, στην Κοινωνία, στην Πολιτεία, Αθήνα: εκδ. Παιδεία.
- Καλαφάτης, Θανάσης (1988). Οικονομική Ιστορία. Κείμενα. Πειραιάς: Εκδ. Α. Σταμούλης.
- Καλιόρης, Γιάννης Η Ισότητα της Διαφοράς. Σκέψεις για την Ισότητα των Φύλων, Αθήνα: Διογένης, Β' έκδοση
- Καράγιωργας, Σάκης, Κασιμάτη Κούλα και Πανταζίδης Νίκος (1988). Έρευνα για την Συνέση και την Κατανομή του Εισοδήματος στην Ελλάδα. Αθήνα: ΕΚΚΕ.
- Καραμάνου, Άννα (1984). Η Ελληνίδα στην Εκπαίδευση και στην Εργασία, Αθήνα: ΟΑΕΔ.
- Κασιμάτη, Κούλα (1982). "Η γυναίκα στην απασχόληση" στο συλλογικό έργο Ο Φάκελος της Ισότητας, Αθήνα: Οδυσσεάς.
- Κασιμάτη, Κούλα (1980). Τάσεις Κινητικότητας στην Ελληνική Βιομηχανία Αθήνα: ΕΚΚΕ.
- Καστίγια Ντελπίνο, Κάρλος (1978). Η αλλοτρίωση της Γυναίκας, Αθήνα: Οδυσσεάς.
- Κατάκη Χάρης, (1984). Οι Τρεις Ταυτότητες της Ελληνικής Οικογένειας, Αθήνα: εκδ. Κέδρος.
- Κατσανέβας, Θεόδωρος (1983). Εργασιακές Σχέσεις στην Ελλάδα, Αθήνα: ΚΕΠΕ.
- Κατσανέβας, Θεόδωρος (1988). Ειδικά θέματα της Ελληνικής Οικονομίας, Πειραιάς: εκδ. Α. Σταμούλη.
- Κ.Ε.Π.Ε. (1978 - 1982). Προγράμματα Οικονομικής και Κοινωνικής Αναπτύξεως. Αθήνα: ΚΕΠΕ.
- Κιόχος, Πέτρος (1985). Δημογραφία, Πειραιάς: Εκδ. Α. Σταμούλης.
- Κιόχος, Πέτρος (1981). Στατιστική ανάλυση του Δημογραφικού προβλήματος της Ελλάδος από το 1920 μέχρι το 1971, Αθήνα: Καραμπερόπουλος.
- Καλοντάϊ, Αλεξάνδρα (1975). Οι Σχέσεις των Δύο Φύλων και ο Μαρξισμός, Αθήνα: Γκοβόστης

- Καλοντάϊ, Αλεξάνδρα (1975). Οικονομική και Σεξουαλική Απελευθέρωση της Γυναίκας, Αθήνα: Πύλη.
- Καρακατσάνης, Αλέξανδρος (1990). Ατομικό Εργατικό Δίκαιο. Αθήνα: Σάκκουλας.
- Καλκάνη-Αυδή, Ιρις (1989). Φεμινισμός και Εργασία στην Ελλάδα σήμερα.
- Κουκιάδης, Γιάννης (1984). Εργατικό Δίκαιο. Ατομικές Εργασιακές Σχέσεις και Κοινωνική Πολιτική. Θεσσαλονίκη: Σάκκουλας.
- Κωνσταντοπούλου, Χρυσούλα (1986). Για μια Κοινωνιολογία της Εργασίας, Θεσ/νίκη: Απότ Κορνακίδη.
- Κώνστα-Πετρινωτή, Ξανθή (1982) Αθήνα. Οι Προσδιοριστικοί Παράγοντες της Γυναικείας Συμμετοχής στο Εργατικό Δυναμικό στην Ελλάδα 1961,1971. Διδακτορική διατριβή. Αθήνα.
- Λώμη, Μαρίνα (1983). (Επιλογή-Μετάφραση) Ψωμί και Τριαντάφυλλα Μικροί και μεγάλοι αγώνες της γυναίκας, Αθήνα: εκδ. Γλάρος.
- Μακρής, Ευάγγελος (1972). Ο Οικονομικά Ενεργός Πληθυσμός της Ελλάδος και η Απασχόλησής αυτού, 1821 - 1971. Αθήνα: ΕΚΚΕ.
- Μανωλεδάκης, Ι. (1980) Εισαγωγή στην Επιστήμη, Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής.
- Marcuse, Η. (1976). Εξουσία και Οικογένεια, Αθήνα: Κάλβος.
- Μιλ Τζων, Στιούαρτ, 'Ενγκελς, Φρήντριχ, Μπέμπελ, Αύγουστος, Αντλερ, 'Αλφρεντ, Ζίλμπουργκ, Γκρεκορν, Σαϊντεμπεργκ, Ρόμπερτ, (1983). Η αξία της γυναίκας, 'Εξι συγγραφείς ερευνούν και αποκαλύπτουν Αθήνα, εκδ. Γλάρος.
- Μισέλ, Αντρέ (1981). Κοινωνιολογία της Οικογένειας και του Γάμου, Αθήνα: εκδ. Gutenberg.
- Μίτσελ, Τζούλιετ (1976). Αθήνα. Η Εποχή της Γυναίκας, Το Κίνημα - Ιστορία και Προοπτικές, Πύλη.
- Μουζέλης, Νίκος (1978). Αθήνα. Νεοελληνική Κοινωνία: 'Οψεις υπανάπτυξης, Εξάντας.

- Μουσουρού, Λουκία (1983). Κύκλος της οικογενειακής ζωής και Γυναικεία Απασχόληση, Διδακτορική Διατριβή. Αθήνα.
- Μουσουρού, Λουκία (1985). Οικογένεια και Παιδί στην Αθήνα, Αθήνα: Βιβλιοπωλείο της "Εστίας" Ι.Δ.Κολλάρου και Σία Α.Ε.
- Μουσουρού, Λουκία (1984). Αθήνα. Η Ελληνική Οικογένεια Αθήνα: Ίδρυμα Γουλανδρή.
- Μουσουρού, Λουκία (1976). Η Σύγχρονη Ελλάδα (Βασικά Στοιχεία), Αθήνα: εκδ. Gutenberg.
- Μουσουρού, Λουκία (1983). Κύκλος της Οικογενειακής Ζωής και Γυναικεία Απασχόληση, Διδακτορική Διατριβή στην Π.Α.Σ.Π.Ε.
- Μπεμπέλ, Αύγουστος (1981). Η Γυναίκα και ο Σοσιαλισμός, Αθήνα: ιστορικές εκδόσεις.
- Μπράτσος, Κων/νος (1972). Περί της Γυναικός εν τω Ελληνικώ, Ιδιωτικώ και Δημοσίω Δικαίω. Αρχαία Δίκαια, Προϊσχύσαν, Ισχύον Δίκαιον. Αθήνα.
- Μίτσελ, Τζούλιετ (1981). Η Εποχή της Γυναίκας, Το κίνημα: Ιστορία και Προοπτικές. Αθήνα: Πύλη.
- Μόργκαν, Ελέιν (1973). Η καταγωγή της γυναίκας Προβλήματα του καιρού μας, Αθήνα: εκδ. Ράππα.
- Νικολάου-Σμοκοβίτη, Λίτσα (1989). Οργανισμοί - Διοίκηση και Κοινωνία. Πειραιάς: εκδ. Σταμούλη.
- Νικολάου-Σμοκοβίτη, Λίτσα (1989). Αυτοδιαχείριση. Νέοι Θεσμοί στις Εργασιακές Σχέσεις. Αθήνα: εκδ. Παπαζήση.
- Νικολινάκος, Μάριος (1983). (επιμέλεια) Η Ανεργία των Νέων, Αθήνα: ΟΑΕΔ.
- Νίνα-Παζαρζή, Ελένη (1985). Αθήνα. "Η γυναικεία Απασχόληση στην Ελλάδα κατά την τελευταία 25ετία" Πρακτικά Α' συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Οικονομικής Ιστορίας, σ. 97-111 Αθήνα: ΕΕΟΙ
- Νικολαΐδου, Μάγδα (1981). Η Γυναίκα στην Ελλάδα Δουλειά και Χειραφέτηση, Αθήνα: εκδ. Καστανιώτης.

- Νικολάου-Σμοκοβίτη, Λίτσα (1986). Νέοι Θεσμοί στις Εργασιακές Σχέσεις Συμμετοχή - Αυτοεξχειρήση. Αθήνα: Εκδ. Παπαζήσης
- Νικολάου-Σμοκοβίτη, Λίτσα (1978). Ειδικά Θέματα Βιομηχανικής Κοινωνιολογίας Αθήνα: εκδ. Παπαζήσης.
- Νικολάου-Σμοκοβίτη, Λίτσα (1986). Οργανισμοί - Διοίκηση και Κοινωνία Πειραιάς: Εκδ. Σταμούλης
- Νοβίκοβα, Β. και Γιαζίκοβα, Β. (1984). Γυναίκα, Δουλειά, Οικογένεια, Αθήνα: εκδ. Σύγχρονη Εποχή.
- Νιέτςβις, Άντζελα (1984). Γυναίκες, Ψυχή και Τάξη, Αθήνα: εκδ. Σύγχρονη Εποχή.
- Πανταζή-Τζιφα, Κων/να (1989). Η θέση της Γυναίκας στην Ελλάδα, Αθήνα: εκδ. Νέα Σύνορα.
- Πανταζίδης, Νίκος και Κασιμάτη, Κούλα (1984). Μέγεθος και Σύνθεση του Πληθυσμού της Πρωτεύουσας, Αθήνα Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών.
- Παπαδάκης, Μιχάλης (1986). Εργατικό Δυναμικό, Σημειώσεις παραδόσεων για τους φοιτητές της Α.Β.Σ.Π.
- Παπαδοπούλου, Κούλα (1975). Αγώνες και Νίκες της Ελληνίδας, Αθήνα: Πύλη.
- Παπαρήγα, Αλέκα (1984). Για την απελευθέρωση της γυναίκας, Αθήνα: εκδ. Σύγχρονη Εποχή.
- Πετρινιώτη, Ξανθή. Αγορές Εργασίας. Αθήνα: Εκδ. Παπαζήση.
- Ραφαήλ, Μάριος (1990). Κοινωνιολογία και Κοινωνική Διοίκηση. Αθήνα: εκδ. Α.Σταμούλη.
- Ραφαήλ, Μάριος (1990). Κοινωνιολογική Θεωρία - Αναδρομή και Προοπτικές, Αθήνα: εκδ. Α.Σταμούλη.
- Ροσάντα, Ροσάνα (1980). Γυναίκες και Πολιτική Αθήνα: εκδ. Οδυσσέας.
- Ρουμπόδαμ, Σίλα, Σίγκαλ, Λυν και Γουέϊνραϊτ, Χίλαρυ, Πέρα από τον Κατακερματισμό Φεμινισμός και Οικοδόμηση του Σοσιαλισμού, Αθήνα: Θεωρία, Γυναικείες Μελέτες

- Σμέλσερ, Νηλ (1971). Κοινωνιολογία του Οικονομικού Βίου, Αθήνα: Παπαζήσης
- Στατιστικά Μελέται 1821-1971 ΕΚΚΕ, Αθήνα, 1973.
- Συμεωνίδου, Χάρη (1990). Απασχόληση και Γονιμότητα των Γυναικών στην Περιοχή της Πρωτεύουσας. Αθήνα: ΕΚΚΕ.
- Τάκαρη, Ντίνα (1978). Η Κοινωνική και Επαγγελματική θέση της Σημερινής Γυναίκας. Αθήνα.
- Τάκαρη, Ντίνα (1984). Η Γυναίκα από την αρχαιότητα ως την Τεχνολογική Επανάσταση. Αθήνα.
- Τζεκίνης, Χρήστος (1984). Οι επιπτώσεις της Μικροηλεκτρονικής στην Απασχόληση Αθήνα: ΟΑΕΔ.
- Τζεκίνης, Χρήστος (1986). Προβλήματα και Προοπτικές της μερικής Απασχόλησης, Αθήνα: ΟΑΕΔ, Β' έκδοση.
- Το Γυναικείο Ζήτημα, (1975). (συλλογικό έργο) Αθήνα: Κύτταρο.
- Τσουκαλάς, Κων/νος (1986). Κράτος, Κοινωνία Εργασία στη μεταπολεμική Ελλάδα Αθήνα: Θεμέλιο.
- Φράγκου, Δ. (1980). Ο Οικονομικά Ενεργός Πληθυσμός της Ελλάδος, Ε.Κ.Κ.Ε. Αθήνα.
- Φρήντμαν, Ζωρζ (1984). Που τραβά η Ανθρώπινη Εργασία, Αθήνα: εκδ. Κάλβος.
- Χενς, Ντήτριχ (1973). Η Καταπιεστική Οικογένεια Αθήνα: εκδ. Επίκουρος.
- Χουλιαράκης, Μ. και Μακρής, Ε. Στατιστικά Μελέται 1981-1971, Η Στατιστική κατά τα 150 έτη από της παλιγγενεσίας της Ελλάδος. Αθήνα: Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, 1972
- Χουμανίδης, Λάζαρος (1982). Ιστορία Οικονομικών Θεωριών - Ο Εργατικός Μισθός. Από την εποχή των κλασικών μέχρι σήμερα Πειραιάς: εκδ. Σταμούλης.
- Η Οικονομική Ανάπτυξις της Ελλάδος κατά τον 20ο Αιώνα Α' Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Οικονομικής Ιστορίας. (1986). Αθήνα.

I.β. Περιοδικά

- Δίκαιο και Πολιτική, (1983). Αφιέρωμα: Ισονομία των Δύο Φύλων, Αθήνα: Παρατηρητής.
- Οι Γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (1984). Περιοδική έκδοση 4, Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- "Ίσες ευκαιρίες για τις γυναίκες" (1986). Δελτίο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Συμπλήρωμα 3 Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- Νέοι ορίζοντες, (1982). "Η Ελλάδα. Οι εμπειρίες του σήμερα ως προοπτικές του αύριο".
- Alatoroulou - Symeonidou, Haris (1980). "Female labour force participation in Greece" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.38: 104-120.
- Buono Anthony, Σμοκοβίτη-Νικολάου Λίτσα (1983). "Ποιότητα εργασιακής ζωής σε εποχή τεχνολογικής αλλαγής". Επιθεώρηση κοινωνικών ερευνών T.51: 59.
- Capetanakis Sissi, (1981). "Elympos, village de Karpathos: structuration d'une societe archaisante" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών numero special: 200-207.
- Δεδουσόπουλος, Αποστόλης (1983). "Παραγωγική και μη παραγωγική εργασία στον Μαξ: Μία ερμηνεία". Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.51: 3-34.
- Δημητράς, Ηλίας (1971). "Κοινωνικοδημογραφικά Εξελίξεις εις την Ελλάδα, Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.9-10: 66-77.
- Dimitras Elias, (1974). "Development and perspectives of the population of Greece" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών: T.19-30: 4-12.
- Δρουνάκης, Μ., Τσίμπος, Κ. (1980). "Η επίδραση της μετανάστευσης, της αστικοποίησης και της Εκπαίδευσης στη Γονιμότητα στην Ελλάδα". Επιθεώρηση Ερευνών T.39-40: 233-239.

- Handman, Elisabeth-Marie, (1981). "De la soumission a la dependance" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών numero special: 231-244.
- Ζώτος, Τ. (1985). "Η εικόνα της γυναίκας μέσα από τη διαφήμιση". Επιστημονική Σκέψη Τ.23: 79-84.
- Ισότητα και φύλο. Περιοδική έκδοση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των δύο φύλων του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης Τ. 7-8, 1987
- Καρύδης, Δ. (1982).. "Οικονομία και κοινωνία στην τουρκοκρατούμενη Αθήνα". Επιστημονική Σκέψη Τ.9: 12-19.
- Κόνιαρης, Θεόδωρος (1971). "Η Συμβολή των Εργατικών Ενώσεων εις την Εξέλιξη του Κεφαλαιοκρατισμού". Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών Τ.9-10: 84-94.
- Κουκούλη-Σπηλιωτοπούλου, Σ. (1986). "Το ελληνικό δίκαιο της ισότητας ανδρών και γυναικών στην απασχόληση" Επιθεώρηση Εργατικού Δικαίου: σ.992 επ.
- Kyriakis, Michael (1974). "Women active in the middle ages" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών Τ.19-20: 102-110.
- Μητσού, Τ. (1986). "Τρόποι εφαρμογής του δικαίου της ισότητας ανδρών και γυναικών στην Ελλάδα" Επιθεώρηση Εργατικού Δικαίου: σ.1013 επ.
- Νικολαΐδου Μάγδα (1975). "Η Εργαζόμενη Γυναίκα στην Ελλάδα", Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών Τ.25: 470-496.
- Νίνα - Παζαρζή, Ελένη, (1980). "Ελληνική Οικογένεια και Αστικοποίηση", Επιθεώρηση Κοινωνικών Επιστημών Τόμος Α, Τεύχος (2).
- Ο αγώνας της Γυναίκας (1983). "Αφιέρωμα στη Γυναικεία Εργασία, Ανεργία - Νέα Τεχνολογία, Συνταξιοδότηση". Τρίμηνη έκδοση του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας σ.18,

- Παπαχρήστος, Α. (1975). "Οικογενειακό Δίκαιο και Κοινωνική Αλλαγή" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.25: 439-444.
- Petronoti, Marina (19). "The economic autonomy of Rural women: a survey of the Mediterranean with specific reference to three Greek islands." Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.41: 6-18.
- Piaulf Colette, (1975). "Famille et economie a Ano Ravenia (Epire)" Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.24: 306-310.
- Stott Margaret, "Economic Transition and the Family in Mykonos." Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.17: 122-133
- Τραυλός - Τζανετάτος, (1975). "Βιομηχανική Εργασία και Κοινωνικοοικονομικό Σύστημα, Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T25: 445-452.
- Τσουκαλάς Κωνσταντίνος, (1986). "Εργασία και Εργαζόμενοι στην Πρωτεύουσα: Αδιαφάνεια, Ερωτήματα, Απαντήσεις, Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών T.60: 3-71.

II. Ξενόγλωσση Βιβλιογραφία

II.a Βιβλία

- Anderson, R.J. and Shurro, W.W.(1984). Applied Sociological Respectives, London: George Alley & Unwin.
- Amsden, Alice (1980). The Economics of Women and Work, Harmondsworth: Penguin.
- Anderson, Michael (1977). Sociology of the Family, New York: Penguin.
- Argyle, Michael (1981). The Social Psychology of Work, Middlesex: Penguin Books.
- Balakhovskaya L.G., Berezhnaya N.A. et als (1975). Women Today, Moscow: Progress Publishers.
- Bernard, Jessie (1972). The Future of Marriage, N.J.Bantam books.
- Bernardoni, Claudia and Werner, Vera (1985). Wasted Wealth, The Participation of Women in Public Life German Commission for Unesco, Bonn.
- Borcelle, Germaine (1985). Pour une egalite des chances L'enseignement technique, la formation professionnelle et l'emploi, Paris: Unesco.
- Boserup, Ester (1981). Population and Technological Change, A Study of Long-Tern Trends Chicago: The U. of Chicago Press.
- Broderick, Carlfred (1971). A Decade of Family Research and Action, Minneapolis National Council on Family Relation.
- Bryceson, Fahy, Deborah Women and Technology in Developing Countries, Technological Change and Women's Capabilities and Burgaining Positions U.N. (INSTRAW).
- Burr, Wesley (1973). Teory Construction and the Sociology of the Family, New York: Jolin Wilen & Sons.
- Callagher, Margaret (1981). Unequal Opportunities, The case of women and the media Paris: The Unesco press.

- CEE (1983). Femmes et Hommes D'Europe en 1983, La Condition Feminine Le Travail Professionnel La Participation Socio-Politique. Brysseles: Commission Europeenne.
- Close Paul, Collins Rosemary Family and Economy in Modern Society, Hong Kong: The MacMillan press LTD.
- Cooper L. Gary and Davidson Marilyn (1984). Women in Management, London: Heinemann.
- Coser, Louis, Rose (1964). The Family its Structure and Functions, New York: St. Martin's Press.
- Darling, Martha (1975). The Role of Women in the Economy, A summary based on tennational reports Paris: OECD.
- DAVISSE, Annick (1983). Les Femmes Days la Fonction Publique, Rapport au ministre de la Fonction publique et des Reformes administratives. Paris: La Documentation Francaise.
- Economic Commission for Europe (1985). The Economic Role of Woman in The ECE Region, Developments 1975/85 New York: United Nations.
- Eisenstein, Zillah ed. (1979). Capitalist Patriarchy and the case for Socialist Feminis, New York: Monthly Review Press new York and London.
- Emmanuel, Artemis (1970). L'Institution de la Famille aux etats Unis d'Amerique, UNE Etude Sociologique Washington D.C. [ETATS UNIS D'AMERIQUE].
- Feinman, Clancce (1980). Women in the Criminal Justice System, New York: Praeger.
- Feldman, Harold and Feldman, Margaret (1985). Current Controversies in Marriage and Family, Beverly Hills: SAGE.

- Geismar, Ludwig and Geisman, Shirley (1979) Families in an Urban Mold, Policy Implications of an Australian and U.S. Comparison New York: Pergamon Press.
- Gerth, H. and Mills, C.W. (1964). Character and Social structure, New York: Harcourt Brace.
- Giele Zollinger, Janet and Smock Chapman, Audrey (1977). Women, Roles and Status in Eight countries New York: John Wiley & Sons.
- Hanson, Cook, Alice (1985). Women Workers in Fifteen Countries, New York: Jennie Farley.
- Harris, C.C. (1983). The Family and Industrial Society, London: George Allen & Unwin.
- Heraud, Brian (1970). Sociology & Social work, Perspectives and Problems Oxford: Pergamon press.
- Hoibery, Anne (1982). Women and the World of Work, New York: Plenum Press.
- Hunt, Chester (1966). Social Aspects of Economic Development, New York: Mc Graw-Hill.
- Iglehart, Alfreda (1979). Married Women and Work, MSSS: Lexington books.
- Kandiyoti, Deniz (1985). Women in raval production system: problems and policies, Paris: Unesco.
- Kravaritou Manitakis, Yota (1982). L'Emploi des Femmes en Grece, Bruxelles Commission des Communautés, Europeennes.
- Kravaritou Manitakis, Yota (1983). L'Emploi des Femmes en Espagne, en Grece et au Portugal, Commission des Communautés, Europeennes.
- Klein, Viola (1965). L'emploi des femmes, Horaires et Responsabilites familiales Paris: OECD.
- Korpi, Walter (1978). The Working Class in Welfure Capitalism, London: Routledge & Kegan Paul.
- Koyama, Takashi (1961). The Changing Social Position of Women in Japan, Paris: Unesco.

- Lambiri, Joanna (1965). Social Change in a Greek Country Town, The impact of Factory Work on the Position of Women Athens: F.Constantinidis and C.Michalás.
- Malthaei, Julie (1982). An Economic History of Women in America, Women's Work, the Sexual Division of Labor, and the Development of Capitalism New York: Schocken Books.
- Marschall, G. (1980). Social Goal and Economic Perspectives, Harmondsworth: Penguin.
- McLane, Helen (1980). Selecting Developing and Retaining Women Executive, A corporate Strategy for the Eighties New York: Nostrand Reinhold Company.
- Mitchell, Juliet and Oakley, Ann (1983). The Rights and Wrongs of Women, Bucks: Penguin Books.
- Miller, Brent and Olson, David (1983, 1984, 1985). Family Studies Review Year book, Beverly Hills: SAGE, volumes; 1,2,3,.
- Myrdal, Alva and Klein, Viola (1956). Women's two Roles, Home and Work London: Routledge & Kegan Paul.
- Myrdal, Alva (1941). Nation and Family, The Swedish Experiment in Democratic Family and Population Policy Massachusetts Harper & Brothers.
- Nelson, Joel (1982). Economic Inequality, Conflict without change New York: Columbia University Press.
- Nieva, Veronica and Emtk, Barbara (1981). Women and Work, A Psychological perspective New York: Praeger.
- Ninas, Helen (1975). The Family in modern Greece, M.A. Research Paper, SIU.
- Ninas, Helen (1974). The Position of Women in Modern Greece, Unpublished Paper.
- Nye, Ivan and Berardo, Felix. Emerging Conceptual Frame works in Family Analysis, New York: Praeger
- OECD (1979). Equal Opportunities for Women, Paris: OECD.

- Parsons, Talcott and Bales, Robert (1955). Family, Socialization and Interaction Process New York: The Free press.
- Rainwater, Lee and Yancey, William (1967). The Moynihan Report and the Politics of Controversy, MSSS: The M.I.T. Press.
- Schultz, Paul T. (1981). Economics of Population, Reading MSSS, Addison-Welsey.
- Shaw, Bernard (1982). The Intelligent Woman's Guide to Socialism, Capitalism, Sovietism and Fascism New York: Penguin.
- Sheldon, Bernett Eleunor and Moore, Wilbert (1968). Indicators of Social Changes, Concepts and Measurements New York: Russell Sage Foundation.
- Skolnick, Arlene and Skolnick, Jerome (1971). Family in Transition, Boston: Little, Brown and Company.
- Smuts, Robert. Women and Work in America, New York: Schocken Books.
- Spiro, Melford (1972). KIBBUTZ, Venture in Utopia, New York: Schocken Books.
- Sweet, James (1973). Women in the Labor Force, New York: Seminar Press, Inc..
- Roserup, Ester (1970). Woman's Role in Economic Development, New York: St.Martin's Press.
- Theodore, Athena (1986). The Campus Troublemakers: Academic women in Protest, Houston: Cap and Gown Press.

- Weeks-Vagliani, Winifred (1980). Women in Development. At the Right Time for the Rights Reasons, Paris: OECD, Development Center.
- Wilson, S.J. (1986). Women, the Family and the Economy, Canada: John Deyell Company.
- Winch, Robert and Spanier, Graham (1974). Selected Studies in Marriage and the family, Forth Edition, New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Women in Economic Activity A Global Statistical Survey (1950-2000), (1985). N.Y.: A joint Publication of the International Labor Organization and the United Nations Research and Training Institute for the Advancement of Women (INSTRAW).
- Women 2.000 (1986). Vienna: Center for Social Development and Humanitarian Affairs.
- Yanowitch, Murray (1977). Social and Economic Inequality in the Soviet Union, Six studies New York: M.E. Sharpe.
- Yedlin, Tova (1980). Women in Eastern Europe and the Soviet Union, New York: Praeger.

II.β. Περιοδικά

- Abott, Pamela and Sapsford, Roger (1986). "Class identification of married working women", The British Journal of Sociology, v. (XXXVII) (4): 535-549.
- Ahmad, Zubeida (1984). "Les femmes des regions rurales et leur travail: comment les tirer de leur dependance", Revue internationale du Travail, v.123 (1): 77-93.
- Allen, Suzanne and Kalish, Richard. (1984). "Professional Women and Marriage" Journal of Marriage and the Family, v.46(2): 375-382.
- Anker, Richard (1983). "Female labour force participation in developing countries: A critique of current definitions" International Labour Review, v.122(6): 709-724.
- Avioli-Smith, Paul (1980). "The Labor-Force participation of Married Mothers of enfants" Journal of Marriage and the Family, v.47(3): 739-746.
- Bird, Gloria and Bird, Gerald et als (1984). "Determinants of Family Task Sharing A Study of Husbands and Wives" Journal of Marriage and the Family, v. 46(2): 345-356.
- Barnett, Rosalind and Baruch, Grace (1987). "Determination of Father's Participation in Family Work" Journal of Marriage and the Family, v. 49 (1): 29-40.
- Barrett, Michele (1984). "Women's Oppression: a Reply" New Left review, τεύχος 146: 123-128.
- Beeghley, Leonard and Cochran, John (1988). "Class Identification and Gender-Role Normes among Employed Married Women" Journal of Marriage and the Family v. 50(3): 719-730.
- Bernard, Jessie (1968). "The Status of women in Modern Patterns of Culture" The Annals of the American Academy of Political and Social Science, v. 375: 3.14.
- Berardo, Donna and Shehan, Constance et als (1978). "Jobs, careers, and spouses' time in Housework". Journal of Marriage and the Family, v.49(2):381-390.

- Browning, James and Dutton, Donald (1986). "Assasement of wife Assault" Journal of Marriage and the Family v.48(2):375-380.
- Blossfeld, Peter-Hans (1987). "Entry into the Labor Market and Occupational Career in the Federal Republic: A comparison with American Studies" Comparative Studies of Social Structure v. 17 (1-2): 86-118.
- Brenner, Johanna and Ramas, Maria (1984). "Rethinking Womens Oppresion" New Left Review no 144: 33-71.
- Broman, Clifford (1988). "Household Work and Family Life Satisfactng of Balcks", Journal of Marriage and the Family v. 50(3): 743-748.
- Benin-Holland, Mary and Agostinelli, Joan (1988). "Husbands' and Wives' satisfaction with Division of Labor" Journal of Marriage and the Family v. 50(2): 349-362.
- Crima, Monique (1983). "Le travaile en mutation" Informations Sociales no 5: 14.
- "Trois ans de politique d'emploi pour les femmes". Citoyennes a Part Entiere Mensuel d'information sur les droits de la Femme (1984), no 34, Paris: CNIDF.
- "Trois ans de politique emploi pour les femmes". Citoyennes a Part Entiere. (1984), no 33, Paris: CNIDF.
- "Droits de l'homme. Droits des femmes". Citoyennes a part entiere. Mensuel d'information sur les droits de la femme (1985), no 43, Paris: CNIDF.
- Ching-Suh (1984). "Womens Labor-force participation in Hong-Kong, 1971-1981" Journal of Marriage and the family v.46(4): 947-954.
- Cook, Alice (1968). "Women and American Trade Unions" The Annals v.375: 124-132.
- Davis, Nancy and Robinson, Robert (1988). "Class Indentification of Men and Women" American Sociological Review v. 53 (1): 103-112.

- Del Vento, Bielby Denise and Bielby, William (1984). "Work Commitment and Sex-Role Attitude" American Sociological Review v.49(2):234-247.
- Duleer, Claude and Besnard, Philippe "Durkheim et le suicide des femmes" Revue française de sociologie v.xxviii (1): 127-136.
- Eggebeen, David (1988). "Determinants of Maternal Employment white Preschool Children" Journal of Marriage and the Family v.50(1):149-161.
- England, Paula and Farkas, George et als, (1988). "Sex Segregation and Wages" American Sociological Review v. 53(4): 544-558.
- Entwisle, Barbara and Hermalin, Albert et als (1984). "A multilevel Model of Family Planning Availability and Contraceptive Use in Rural Thailand" Demography v.21(4): 559-574.
- "Femmes de la Mediterranee", Peuples Mediterraneens/ Mediterranean people, (1983): 22-23.
- Fendrich, Michael (1984). "Wives' Employment and husbands' distress: A meta-analysis and a replication" Journal of Marriage and the Family v.46(4): 871-888.
- Galiacy, Daniel (1983). "Travail a domicile - United Nations Decade for Women 1916-1988", Equality, Development and Peace Bulletin, No 13. Austria: INSTRAW
- Gokalp-Villeneuve, Catherine, (1985). "Incidences des changes familiales sur l'organisation du travail professionnel des femmes" Population no 2: 267-298.
- Greenstein, Theodore (1986). "Social-Psychological Factors in Perinatal Labor-Force Participation" Journal of Marriage and the Family v.48(3): 565-572.
- Griffin, Larry, Wallace Michael et als (1986). "Capitalism and Labor Organization" American Sociological review v.51(2): 147-167.
- Girard, Alain and Bastide, Henri (1959). "Le budget-temps de la femme mariee a la campagne" Population n.2:285-304.

- Hagan, Joan, Simpson, Juhn et als (1988). "Feminist scholarship, relational and instrumental control, and a power-control theory of gender and delinquency" The British Sociological Review v.xxxix(3): 301-336.
- Hanson, Sandra (1983). "A Family Life-Cycle Approach to the Socioeconomic Atrainment of Working-Women" Journal of Marriage and the Family v.45(2): 323-338.
- Henderson, Julia (1968). "Impact of the World Social Situation of Women" The Annals v. 375: 26-35.
- Halliday, Terence (1938). "Professions, class and capitalism" Archives Europeennes de Sociologie v.xxiv(2):321-345.
- Houseknecht, Sharon, Vaughan, Suzanne et als (1987). "Singlehood and the Careers of Professional Women" Journal of Marriage and the Family v.49(2):353-366.
- Hein, Catherine (1984). "Des emplois pour les femmes dans les industries manufacturieres d'exportation a Maurice" Revue Internationale du Travail v.123(2): 269-280.
- Helin, Bernard, (1983). L'impact social des nouvelles Technologies Informations Sociales no 5: 24.
- Hidore-Haring, Marilyn, Stock A. William et als, (1985). "Marital Status and subjective Well-being: A research synthesis" Journal of Marriage and the Family v.47(4): 947-954.
- Hirata, Hellena and Rogerat, Chantal (1988). "Technologie, qualification et division sexuelle du travail" Revue francaise de Sociologie v. XXIX (1): 171-192.
- Hock, Ellen and Gnezda, Therese et als, (1984). "Mothers of Infants: Attitudes Towards Employment and Motherhood Following Birth of the First Child", Journal of Marriage and the Family v. 46(2): 425-433.
- Houseknecht, Sharon, Statham, Anne et als, (1987). "The impact of Singlehood on the Career Patters at professional women", Journal of Marriage and the Family v. 49 (2): 353-366.

- Johnstone, Elisabeth (1968). "Women in Economic Life Rights and opportunities" The Annals v.375:102-114.
- Judy, Corden and Stephan, White Cookie, (1984). "Females' Combination of Work and Family Roles: Adolescents' Aspirations" Journal of Marriage and the Family v. 46(2): 391-402.
- Kapplhoff, Peter and Teckenberg, Wolfgang (1987). "International and Career Mobility in the Federal Republic and the United States", Comparative Studies of Social Structure v. 17 (1-2): 3-52.
- Kellerhals, Jeun, Coenen-Huther Jusette et als, (1987). "Stratification sociale, type d'interactions dans la famille et justice distributive", Revue francaise de sociologie v. xxviii(2): 217-240.
- Kingston, William Paul and Nock, Steven, (1985). "Consequences of the family work day" Journal of Marriage and the Family v.47(3): 619-630.
- Konig, Wolfgang (1987). "Employment and Career Mobility of Women in France and the Federal Republic", Comparative Studies of Social Structure v. 17 (1-2): 53-85.
- Kollock, Peter, Blumstein Philip et als, (1985). "Sex and Power in Interaction" American Sociological Review v.50(1): 34-46.
- Komarovsky, Mirra, (1988). "The New Feminist Scholarship: Some Precursors and Polemics", Journal of Marriage and the Family v. 50(3), σελ. 585-594.
- Landau, E.C. (1984). "La CE et l'egalite entre hommes et femmes en matiere d'emploi. Legislation et jurisprudence recentes" Revue internationale du travail v.123(1): 57-76.
- Lanier, Raymond Alison (1968). "Women in the Rural Areas" The Annals v.375:115-123.
- Leslie, Gerald, Shehay, Constante et als, (1987). "A Residue of Tradition: Jobs, Careers and Spouses. Time in Housework" Journal of Marriage and the Family v. 49 (2): 381-390.
- Lyson, Thomas (1985). "Husband and wife work roles and the Organization and operation of Family forms" Journal of Marriage and the Family v.47(3): 759-764.

- Unesco, (1979) "Mass Media: The image, Role and Social Conditions of Women. A collection and analysis of research material", Paris.
- Massey, Douglas and Denton, Nancy (1987). "Residential segregation" American Sociological Review v.52(6): 802-825.
- Moen, Phyllis and McClain-Dempster, Donna (1987). "Employed Parents: Role Strain, Work Time and Preferences for Working Less" Journal of Marriage and the Family v.49 (3): 379-390.
- Maroney, Heather (1983). "Feminism at work" New left review τεύχος 141: 51-71.
- Morgan, Mary and Scanzoni, John (1987). "Religious orientation and women's expected continuity in the Labor Force", Journal of Marriage and the Family v. 49 (2): 367-380.
- Morgan, Mary and Scanzoni, John (1987). "Women's religious orientations and their plans for employment" Journal of Marriage and the Family v. 49 (2): 367-380.
- Morgan Christman, Karen and Hock Ellen (1984). "A longitudinal study and psychosocial variables affecting the career patterns of women with young children", Journal of Marriage and the Family v. 46(2):383-390.
- McAuley William and Nuthy Cheri (1985). "Residential satisfaction, community intergration, and risk across the family life cycle". Journal of Marriage and the Family v.47(1): 125-130.
- McPherson Miller and Lovin Helen (1986). "Sex segregation" American Sociological review v.51(1):61-79.
- Morrison Ruane Donna and Lichter Daniel, (1988). "Underemployment among migrant married women" Journal of Marriage and the Family v.50(1):161-172.
- Morris, Lyndia (1984). "Renegotiation of the sexual division of labour" The British Journal of Sociology v. xxxv(4): 606-607.

- Murgatroyd, Linda (1984). "Women, men and the social grading of occupations" The British Journal of Sociology v.xxxv(4):473-497.
- Myland, Chris, (1986). "Capitalism and the history of wartime thought", The British Journal of Sociology v. (XXXVII) (4): 513-534.
- Nakanishi Tamako (1983). "Equality or protection? Protective legislation for women in Japan" International Labour Review v. 122(5): 604-622.
- Nock, Steven and Kingsion, William Paul, (1984). "The family work day", Journal of Marriage and the Family v. 46 (2): 333-344.
- Olmsted, Bartney, Barney (1983). "Changing times: the use of reduced work time options in the United States" International Labour Review v.122(4): 493-506.
- Oppenheimer Kincade, Valerie (1973). "Demographic influence on female employment and the status of Women", American Journal of Sociology, v.78, No4.
- Orthner, Dennis and Pittman, Joe (1986). "Family contributions to work commitment" Journal of Marriage and the Family v. 48(3): 573-582.
- Osherson, Samuel and Dill, Diana (1983). "Waving work and family choices: their impact on mens work satisfaction" Journal of Marriage and the family v.45(2): 339-346.
- Pistrang, Nancy (1984). "Women's work involvement and experience of new motherhood" Journal of Marriage and the Family v. 46(2): 433-448.
- Popenoe, David (1987). "A statistical portait of the changing family in Sweden" Journal of Marriage and the Family v. 49(1): 173-184, 1987.
- Presser, Harriet (1986). Shift work among American women and child care" Journal of Marriage and the Family v.48(3): 551-564.
- Plutzer, Eric, (1988). "Women's support of feminism". American Sociological Review v.53(4): 640-649.
- Ranstord, Edward and Miller John, (1983) "Race, sex and feminist outlook" American Sociological Review v. 48 (1): 46-59.

- Regan, Mary and Roland, Helen (1985) "Rearranging family and career priorities. Professional women and men of the eighties" Journal of Marriage and the Family v.47(4): 985-992
- Rexroat, Cynthia (1985). "Womens work expectations and labor market experience in early and middle family life-cycle stages" Journal of Marriage and the Family v.47(1): 131-142.
- Rosenthal, Carolyn (1985). "Kinkeeping in the familial division of labor" Journal of Marriage and the Family v.47(4): 965-974.
- Roos, Patricia (1983). "Marriage and women's occupational attainment" American Sociological Review v.48(6): 852-863.
- Reading, Janet and Amatia, Ellen (1986). "Parenthood choice of Career-Oriented Women" Journal of Marriage and the Family v.48(2):255-260.
- South, Scott (1988). "Sex ratios economic power and womens roles" Journal of Marriage and the Family v.50(1):19-32.
- Smith Edwin, Thomas (1984). "Sex and sibling structure: interaction effects upon the accuracy of adolescent receptions of parentul orientation" Journal of Marriage and the family v.46(4): 901-908.
- Snipp, Mathew (1988). "Working-class differentiation and men's career mobility" The British Journal of Sociology v. xxxvi(3): 354-382.
- Spitze, Glenna (1988). "Women's employment and family relations: a review", Journal of Marriage and the Family v. 50(3): 595-618.
- Stephan White, Cookie and Corder, Judy (1985). "The effects of dual-career families on adolescents' sex-role attitudes, work and family plans, and choices of important others" Journal of Marriage and the Family v.47(4): 921-930.
- Srensen, Annette (1983). "Women's employments patterns after marriage" Journal of Marriage and the Family v. 45(2): 311-322.
- Sutter, Jean and Levy, Claude (1959). "Le dispenses civiles au marriage en France depuis 1800" Population n.2:285-304.

- Spenner, Kenneth (1983). "Temporal change in the skill level of work" American Sociological review v.48(6):824-837
- Tienda, Marta, Smith, Shelley et als (1987). "Industrial restructuring, gender segregation and sex differences in earnings" American Sociological Review v.52(2): 195-210.
- Thornton, Arland, Chang, Chen-Ming et als (1984). "International relationships and family formation in Taiwan" Demography v.21(4): 475-500.
- INSTRAW, (1985). "The Changing Role of Women in International Economic Relations". Vienna.
- Troy-Lovell, Lawrence (1985). "Anomia among Employed women and Housewives: An Exploratory Analysis" Journal of Marriage and the Family v.45(2): 301-310.
- United Nations, (1985). "The Nairobi Forward-Looking Strategies for the Advancement of Women. Nairobi: Work Conference to Review and Appraise the Achievements of the United Nations Decade for Women: Equality, Development and Peace", New York.
- Vallet, Andre-Louis (1986). "La profession de la femme mariee dans la position sociale de la famille" Revue Francaise de Sociologie v- xxvii(4): 655-696.
- Voydanoff, Patricia (1988). "Work Role Characteristics, Family Structure Demand and Work /Family Conflict", Journal of Marriage and the Family v.50(3): 749-762.
- Van Velsor, Ellen and O'Rand, Angela (1984). "Family Life Cycle, Work Career Patterns and Women's Wages at Midlife". Journal of Marriage and the Family v. 46 (2): 365-374.
- United Nations. (1985). "Women's Participation in Development, an inter-organizational assessment. Evaluation Study No 13", N.Y.: United Nations Development Programme.
- Weir, Angela and Wilson, Elizabeth (1984). "Feminism and Class Politics", New Left Review v.148: 74-103.

ΕΛΕΝΗ ΝΙΝΑ - ΠΑΖΑΡΖΗ

Η Γυναικεία Απασχόληση
Στην Ελλάδα

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 1991

κρε-6019

ΝΟ: 9096

ΕΛΕΝΗ ΝΙΝΑ - ΠΑΖΑΡΖΗ

“
Η Γυναικεία Απασχόληση
Στην Ελλάδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 1991

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

∴

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β.1

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.1

Ποσοστά (%) παραγωγικού πληθυσμού κατά φύλο και κλάδους οικονομικής δραστηριότητας, 1961, 1981

Κατηγορίες επαγγελματιών	1961		1981	
	Α	Γ	Α	Γ
Γεωργία - κτηνοτροφία				
θήρα - αλιεία	48,2	65,5	27,3	32,2
Ορυχεία	0,8	0,1	0,8	0,11
Βιομηχανία - βιοτεχνία	13,6	13,0	19,1	19,5
Ηλεκτρισμός κ.λπ.	0,8	0,1	0,9	2,4
Οικοδομήσεις και δημόσια έργα	6,8	0,1	12,4	0,3
Εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία	10,7	3,8	12,5	12,9
Μεταφορές, αποθηκείσεις, επικοινωνίες	6,1	0,5	9,4	2,7
Τράπεζες, ασφάλειες, κ.λπ.				
Υπηρεσίες	8,7	11,4	12,4	24,4
Δεν δηλώσαν	2,7	4,7	1,9	2,7
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: ΕΣΥΕ, Απογραφή πληθυσμού - κατοικιών 1961, 1981.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.2.

Κατανομή του οικονομικά ενεργού πληθυσμού
του συνόλου χώρας, κατά φύλο και βασικούς τομείς
οικονομικής δραστηριότητας, 1961, 1981

Τομέας οικονομικής δραστηριότητας	1961		1981	
	Α	Γ	Α	Γ
Πρωτογενής	48,2	65,5	27,3	32,2
Δευτερογενής	22,0	13,3	33,2	20,4
Τριτογενής	27,1	16,5	37,6	44,7
Δεν δήλωσαν	2,7	4,7	1,9	2,7
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0
Πηγή: ΕΣΥΕ. Αποτελέσματα απογραφής πληθυσμού - κατοικιών 1961, 1981.				

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.3

Κατανομή του οικονομικά ενεργού πληθυσμού
κατά φύλο και μεγάλες ομάδες ατομικών επαγγελμάτων,
απογραφές 1961, 1981

Ομάδες επαγγελμάτων	1961		1981	
	Α	Γ	Α	Γ
Επιστήμονες, ελεύθεροι επαγγελματίες, τεχνικοί, διευθύνοντες και ανώτερα διοικητικά στελέχη	4,4	3,7	10,3	14,9
Υπάλληλοι γραφείου, έμποροι, πωλητές και απασχολούμενοι σε υπηρεσίες	18,6	13,2	23,8	34,4
Απασχολούμενοι στη γεωργία, ζωοκομία, δασοκομία, θήρα και αλιεία	48,0	65,5	27,4	32,3
Τεχνίτες και εργάτες (εκτός γεωργίας) και χειριστές μεταφορικών μέσων	26,6	13,1	37,5	17,1
Δεν δήλωσαν	2,4	4,5	1,0	1,3
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0
Πηγή: ΕΣΥΕ, Αποτελέσματα απογραφής πληθυσμού - κατοικιών, 1961, 1981.				

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.4

Κατανομή του εργατικού δυναμικού κατά φύλο, μεγάλες ομάδες ατομικών επαγγελμάτων και περιοχές (1981)

Ομάδες επαγγελμάτων	Περιοχές									
	Περιφέρεια Πρωτευούσης		Λοιπές αστικές		Ημιαστικές		Αγροτικές		Σύνολο	
	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ
Επιστήμονες, ελεύθεροι επαγγελματίες κ.λπ.	13,4	20,6	9,7	21,0	5,6	12,2	3,2	3,9	8,1	13,9
Διευθύνοντες και ανώτερα διοικητικά στελέχη	4,2	1,9	2,7	0,9	1,1	0,4	0,4		2,1	0,9
Υπάλληλοι γραφείου	12,5	29,8	8,7	19,4	5,5	9,6	2,9	3,1	7,5	16,1
Έμποροι και πωλητές	12,8	11,8	12,5	11,5	8,4	7,6	3,5	2,7	9,0	8,1
Απασχολούμενοι στην παροχή υπηρεσιών	9,2	14,0	9,3	13,8	7,4	11,1	4,4	3,8	7,3	10,1
Γεωργοί, κτηνοτρόφοι, δασοκόμοι, αλιείς κ.λπ.	0,8	0,2	7,4	5,5	31,9	39,0	63,0	76,6	27,4	32,2
Τεχνίτες και εργάτες εκτός γεωργίας και χειριστές μεταφορικών μέσων	46,2	20,5	48,3	25,9	38,4	17,6	21,7	8,4	37,4	17,2
Πρόσωπα που δεν μπορούν να καταταγούν	0,9	1,2	1,4	2,0	1,7	2,5	0,9	1,5	1,2	1,5
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: ΕΣΥΕ, Αποτίμηση αγοράς ελεύθερο - κατοικιών, 1981.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.5

Γενικός Πίνακας κατανομής Προσωπικού Δημ. Υπηρεσιών
κατά Υπουργείο Φύλο και Βαθμό

Απογραφή 31 Δεκεμβρίου 1988

ΦΟΡΕΑΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ					ΑΝΔΡΕΣ				
	Α	Β	Γ	Δ	ΣΥΝΟΛΟ	Α	Β	Γ	Δ	ΣΥΝΟΛΟ
Υπουργείο της Κυβερνήσεως	170	134	177	36	517	333	136	190	51	710
Παιδείας	551	404	324	45	1324	781	268	3584	1180	5793
Παιδείας	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Υπουργείο Αμυνας	1017	2328	1805	550	5700	3700	4446	4082	735	2963
Υπουργείο Οικονομίας	451	506	289	22	1268	470	169	165	32	836
Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας & Κοιν. Λογ.	2595	1369	1507	58	5529	1184	183	330	42	1739
Υπουργείο Γεωργίας	400	181	151	8	740	494	698	545	10	1847
Υπουργείο Παιδείας & Θρησ.	214	1247	761	223	2445	239	262	776	415	1692
Υπουργείο Λιπογαίου	574	380	319	186	1439	514	220	962	689	2385
Υπουργείο Κοινωνικών	2641	2960	2540	273	8414	4779	3072	1905	380	10126
Υπουργείο Μεταφορών & Επικοινωνιών	12	5	3	3	23	15	7	6	-	28
Υπουργείο Εργασίας	-	-	34	2	36	-	-	32	4	36
Υπουργείο Υγείας	1189	1702	1010	80	3981	5529	3826	2035	194	1584
Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωρ. & Δημ. Έργων	1443	1179	949	48	3619	2552	1066	790	283	469
Υπουργείο Γεωργίας	158	155	136	8	457	199	84	82	4	369
Υπουργείο Μεταφορών, Ενέργειας και Τεχν.	165	120	54	8	347	266	72	94	5	43
Υπουργείο Τουρισμού	391	359	161	15	926	382	172	94	19	66
Υπουργείο Τηλεπικοινωνιών και Επικοινωνιών	452	559	579	127	1817	1394	652	1184	96	332
Υπουργείο Τουρισμού και Ναυτιλίας	33	89	58	18	198	86	69	45	3	18
Υπουργείο Επιστήμης & Τεχνολογίας	45	211	564	174	994	240	320	210	73	84

ΠΙΝΑΚΑΣ 596.

Γενικός Πίνακας Κατανομής Προσωπικού ΝΠΔΔ
κατά Υπουργείο Φύλο και Βαθμό

Ακρόαση 31 Δεκεμβρίου 1988

22

ΦΟΡΕΑΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ					ΑΝΔΡΕΣ				
	Α	Β	Γ	Δ	ΣΥΝΟΛΟ	Α	Β	Γ	Δ	ΣΥΝΟΛΟ
Προεδρίας της Κυβερνήσεως	1	4	19	11	35	-	2	4	6	12
εσωτερικών	36	18	78	1	133	266	96	135	20	519
Υπ. Άμυνας	132	156	238	54	580	78	44	82	14	218
Υπ. Οικονομίας	176	111	128	35	450	216	118	180	26	520
Υ. Πρόνοιας & Κοιν. Ασφ.	9077	7813	6593	7289	7772	2316	2338	6669	4559	5882
Καούνη	12	2	15	45	74	11	7	28	21	67
Υ. Παιδείας & Θρησκ.	644	778	817	295	2532	806	434	710	289	2039
Διόργανο	76	61	96	21	214	82	72	126	25	305
Κοινωνικών	104	96	82	20	288	132	83	98	33	346
Προεδρίας Θράκης	18	36	3	2	59	57	42	28	47	174
Εργίας	93	181	181	31	478	519	201	290	229	1239
Υ. Χωρ/ξίας & Δημ. Έργων	17	30	27	4	78	163	125	45	3	336
Υ. Ασίας	515	781	835	338	2469	784	389	532	183	1868
Υ. Ενέργ. & Τεχνολ.	5	-	-	-	5	1	-	-	-	1
Υ. Πορ. & Ναυτιλίας	118	192	61	10	341	123	78	87	28	296
Υ. Πορ. & Ναυτιλίας	226	191	271	34	722	892	587	571	132	2192
ΣΥΝΟΛΟ	1113	1249	2020	410	4792	2903	1731	5221	4122	13977

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.7.

Γενικός Πίνακας Κατανομής Μονίμου Προσωπικού Δημ. Υπηρεσιών
κατά Κατηγορία Φύλο και Έτη Υπηρεσίας

Απογραφή 31 Δεκεμβρίου 1988

ΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	0-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	ΣΥΝΟΛΟ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΑΝΔΡΕΣ							
ΠΕ	2691	3605	2779	2518	2269	1449	587	16099
ΤΕ	838	913	619	530	658	709	183	4450
ΔΕ	4297	5898	7083	5849	3281	2196	783	29357
ΥΕ	1497	1277	1622	1637	2516	1266	750	10588
Σύνολο	9323	11893	12103	10535	8724	5620	2273	60471
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ							
ΠΕ	1730	3364	2182	1820	615	243	67	10021
ΤΕ	1588	1303	819	634	570	231	18	5163
ΔΕ	4870	5326	5263	3032	1781	611	140	21023
ΥΕ	793	634	673	346	160	110	8	2714
Σύνολο	8981	10627	8937	5832	3116	1195	233	38921

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.7.Α

Γενικός Πίνακας Κατανομής Μονίμου Προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.
κατά Κατηγορία Φύλο και Έτη Υπηρεσίας

Απογραφή 31 Δεκεμβρίου 1988

ΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	0-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	ΣΥΝΟΛΟ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΑΝΔΡΕΣ							
ΠΕ	1082	668	628	437	562	297	114	3788
ΤΕ	707	290	172	139	97	30	21	1458
ΔΕ	4340	2634	2009	1586	1831	769	204	13423
ΥΕ	4004	1182	851	578	469	235	30	7349
Σύνολο	10133	4824	3660	2740	2959	1331	368	26016
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ							
ΠΕ	1331	978	960	843	216	96	30	4151
ΤΕ	3341	2317	1688	910	472	120	37	8885
ΔΕ	10323	4319	4088	1715	1117	396	111	22068
ΥΕ	5500	2033	1289	830	337	179	79	10247
Σύνολο	20495	9645	8025	3998	2142	789	257	45351

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.7.Β

Γενικός Πίνακας Κατανομής Μονίμου Προσωπικού ΟΤΑ
κατά Κατηγορία Φύλο και Έτη Υπηρεσίας

Απογραφή 31 Δεκεμβρίου 1988

ΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	0-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	ΣΥΝΟΛΟ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΑΝΔΡΕΣ							
ΠΕ	295	167	64	45	46	43	17	677
ΤΕ	196	95	38	28	27	25	9	418
ΔΕ	2340	1518	858	939	1044	904	306	7909
ΥΕ	3134	1048	464	405	393	264	62	5770
Σύνολο	5965	2828	1424	1417	1510	1236	394	14774
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ							
ΠΕ	244	118	101	61	13	8	2	534
ΤΕ	218	64	27	14	7	6	4	340
ΔΕ	1134	678	737	493	271	175	55	3543
ΥΕ	364	77	43	27	25	7	2	548
Σύνολο	1960	937	908	585	318	193	63	4962

ΠΙΝΑΚΑΣ 5.8

Οικονομικά ενεργός πληθυσμός κατά φύλο
και θέση στο επάγγελμα 1961, 1981

Θέση στο επάγγελμα	1961		1981	
	Α	Γ	Α	Γ
Εργοδότες	4,2	1,2	3,7	1,0
Μισθοί	37,4	25,6	47,8	54,5
Ατομικώς εργαζόμενοι	41,5	12,1	41,8	12,7
Συμβοηθούντα μέλη οικογενείας	14,9	56,8	5,1	29,9
Δεν δήλωσαν	2,0	4,3	1,4	1,9
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0
Πηγή: ΕΣΥΕ, Απογραφή πληθυσμού, 1961, 1981.				

ΠΙΝΑΚΑΣ 509

Οικονομικά ενεργός πληθυσμός κατά φύλο, θέση στο επάγγελμα και περιοχές

Θέση στο επάγγελμα	ΠΕΡΙΟΧΕΣ															
	1961								1981							
	Περιοχή Πρωτεύουσας		Λοιπές Αστικές		Ημιαστικές		Αγροτικές		Περιοχή Πρωτεύουσας		Λοιπές Αστικές		Ημιαστικές		Αγροτικές	
	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ	Α	Γ
Εργοδότες	7,4	2,2	6,7	2,0	3,5	1,4	1,8	0,6	5,6	1,6	5,4	1,5	2,5	0,6	1,2	0,2
Εργαζόμενοι για δικό τους λογαριασμό	18,6	8,7	30,8	14,4	47,4	15,2	55,1	11,9	24,3	10,3	32,6	11,7	48,9	14,9	61,6	15,1
Συμβοηθούντα και μη αμειβόμενα μέλη οικογένειας	1,1	2,5	4,7	13,5	16,8	61,6	25,2	79,3	0,9	4,7	1,8	8,5	5,1	36,1	10,7	65,4
Μισθωτοί	69,9	77,6	54,9	60,0	30,5	17,6	16,5	6,4	67,4	81,8	59,0	76,2	41,6	45,9	25,1	18,0
Δεν δήλωσαν	3,0	9,0	2,9	10,1	1,8	4,2	1,4	1,8	1,8	2,2	1,2	2,1	1,8	2,5	1,4	1,3
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: ΕΣΥΕ, Απογραφές πληθυσμού, 1961, 1981.

5.10.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ανάλυση της Απασχολήσεως κατά φύλο με βάση τις απογραφές της ΕΣΥΕ των ετών 1971-81 και της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΣΥΕ για το έτος 1981, όλων των ηλικιών

	και των δύο φύλων	Άνδρες %	Γυναίκες %
1971 (ΑΠΟΓΡΑΦΗ)	3.143.040	2.280.396 72.5	862.644 27.5
1981 (ΑΠΟΓΡΑΦΗ)	3.388.518	2.485.395 73.3	903.123 26.7
1981 (ΕΡΕΥΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ)	3.529.300	2.423.300 68.7	1.106.000 31.3

Πηγή: 1) Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος ΕΣΥΕ
2) Έρευνα Εργατικού Δυναμικού ΕΣΥΕ

5.11

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Διαχρονική εξέλιξη της Απασχολήσεως κατά φύλο και ηλικία
ΣΥΝΟΛΟ

ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ				
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64
1971	254.428	274.160	301.864	1.178.164	978.688
1981	210.737	331.792	427.100	1.183.926	1.175.914

ΑΝΔΡΕΣ

ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ				
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64
1971	161.780	161.064	217.544	874.500	746.868
1981	128.832	193.022	302.497	880.518	911.208

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ				
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64
1971	84.212	105.476	81.288	295.688	227.912
1981	81.905	138.770	124.603	303.408	264.706

Πηγή: Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος

5.12.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4
Ποσοστιαία μεταβολή της διαχρονικής εξέλιξης
της Απασχολήσεως, κατά φύλο και ηλικία

ΣΥΝΟΛΟ						
ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ					
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64	
1971	—	—	—	—	—	
1981	-32,6	-10,0	26,8	7,9	37,6	
1982	-11,1	0,5	1,0	1,6	- 2,2	
1983	5,8	14,9	0,3	0,1	- 2,2	
1984	- 6,6	- 1,1	2,4	0,3	1,5	
ΑΝΔΡΕΣ						
ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ					
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64	
1971	—	—	—	—	—	
1981	-35,0	-19,5	18,4	0,9	28,1	
1982	- 4,7	6,7	- 0,1	1,9	- 1,5	
1983	- 3,6	17,2	- 2,2	- 1,8	-3,3	
1984	- 4,4	0,8	2,1	- 1,0	0,3	
ΓΥΝΑΙΚΕΣ						
ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ					
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64	
1971	—	—	—	—	—	
1981	-28,2	3,7	48,7	28,2	68,2	
1982	-21,5	- 6,4	3,2	1,0	- 4,1	
1983	+24,6	12,1	5,4	4,8	4,0	
1984	-10,0	- 3,6	2,8	3,0	4,2	

Γ'ηγή: Έρευνα Εργατικού Δυναμικού
Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος

ΠΙΝΑΚΑΣ 5313
Διαχρονική Εξέλιξη Απασχολήσεως κατά Επίπεδο Εκπαιδεύσεως και κατά Φύλο
(όλων των ηλικιών)

	Γενικό Σύνολο	Πτυχιούχοι Ανωτάτων Σχολών	Φοιτητές Ανώτατη Σχολή	Έχουν απολυτήριο Μ. Εκπαίδ.	Έχουν τελειώσει Γ' Γυμνασ.	Έχουν απολυτήριο Δημοτικού	Έχουν ενόσεικτικό μιας τάξης στοιχ. Εκπ.	Δεν πήγαν καθόλου σχολείο
ΑΝΔΡΕΣ								
		8 %	0,6%	15,6%	8 %	54,4%	10,9%	2,5%
1981	2.423.300	194.500	16.100*	378.800	196.100	1.320.100	265.500	52.200
		8,4%	0,6%	16,6%	4,2%	54,7%	10,3%	1,8%
1982	2.419.700	204.700	14.800	402.700	101.000	1.323.400	248.800	43.800
		9,0%	0,6%	16,3%	7,8%	55,2%	9,3%	1,8%
1983	2.362.700	211.700	13.700	384.300	184.300	1.305.500	219.500	43.700
		9,0%	0,6%	17,0%	8,0%	55,4%	8,3%	1,7%
1984	2.341.100	211.600	14.700	397.900	187.100	1.295.700	193.900	40.300
ΓΥΝΑΙΚΕΣ								
		8,9%	0,6%	18,2%	3,5%	43,6%	16,2%	9,0%
1981	1.106.000	98.000	6.900	201.900	38.900	482.100	179.400	99.400
		9,4%	0,6%	19,9%	4,2%	43,3%	15,6%	7,0%
1982	1.072.100	101.500	7.300	214.000	44.800	463.100	166.000	75.400
		9,5%	0,8%	19,8%	3,6%	44,8%	13,9%	7,6%
1983	1.145.800	109.100	9.000	227.000	40.300	513.900	159.000	87.600
		10,0%	0,7%	19,8%	3,8%	45,4%	13,5%	6,8%
1984	1.159.300	116.100	8.200	229.600	43.800	526.400	155.900	79.300

Πηγή: Έρευνα Εργατικού Δυναμικού

Πίνακας 6.1.
Διαφορές στη συμμετοχή των γυναικών στην απασχόληση

Table 6.1. Difference in share of women in unemployment and employment by country or area (1986)

Country or area	Unemployment		Employment		
	Source	Share	Source	Coverage	Share
Developing countries					
<i>Africa</i>					
Mauritius	III	23	III	3	34
Niger	III	4	III	3	6
<i>Latin America and the Caribbean</i>					
Barbados	I	61	I	2	44
Chile	I	33	I	1	30
Jamaica	I	66	I	2	40
Puerto Rico	I	26	I	2	38
Venezuela	I	25	I	2	28
<i>Asia</i>					
Hong Kong	I	33	I	2	37
Korea (Rep. of)	I	21	I	2	40
Singapore	I	32	I	2	37
<i>Oceania</i>					
Guam	I	46	I	2	40
Industrialised countries					
<i>America</i>					
Canada	I	44	I	2	43
United States	I	45	I	2	44
<i>Asia</i>					
Israel	I	43	I	2	38
Japan	I	40	I	2	40
<i>Europe</i>					
Austria	III	42	I	1	40
Belgium	III	58	IV	1	38
Finland	I	41	I	1	48
Germany (Fed. Rep. of)	III	46	IV	2	39
Italy	I	57	I	1	34
Luxembourg	III	47	IV	1	34
Malta	III	22	IV	1	24
Netherlands	III	36	IV	1	34
Norway	I	57	I	1	44
Portugal	I	55	I	1	40
San Marino	IV	73	IV	1	39
Spain	I	37	I	1	29
Sweden	I	48	I	1	48
Switzerland	III	48	IV	2	37
United Kingdom	II	32	III	3	45
Yugoslavia	III	56	III	1	38
<i>Oceania</i>					
Australia	I	42	I	2	39

Sources: I Sample surveys; II Social insurance statistics; III Employment office statistics (Unemployment), Establishment surveys (Employment); IV Official estimates.

Coverage: 1 Total employment (including armed forces or professional army); 2 Civilian labour force employed; 3 Employers.

Πίνακας 6.2.

Table Number of countries in relation to male and female unemployment rates, 1986

	Total	Female higher than male	Female equal with male	Female lower than male
Total	30	18	6	6
Developing	11	5	1	5
Latin America	6			
Asia and Oceania	5			
Industrialised	19	13	5	1

Πίνακας 6.3.

Table Number of countries with increased or decreased shares of women in employment during 1980-86

	Increased	Decreased	Total
Total	63	5	68
Developing	34	3	37
Africa	8	1	9
Latin America	17	1	18
Asia	9	1	10
Industrialised	26	1	27
Eastern	3	1	4

11

Πίνακας 6.4.

Table Number of countries by difference in female shares of employment and unemployment in 1986

	Share in unemployment higher than or equal to in employment	Share in unemployment lower than in employment	Total
--	---	--	-------

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ - ΑΝΕΡΓΙΑ

III: 8. Πληθυσμός ηλικίας 14 ετών και άνω κατά κατάσταση απασχολήσεως και φύλο: 1983 - 19
Population of 14 years and over by employment status and sex: 1983-1987

Έρευνα Εργατικού Δυναμικού — Labour Force Survey

Σε χιλιάδες:

In thous

Κατάσταση, απασχολήσεως και φύλο	1983	1984	1985	1986	1987	Employment status and
ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ — GREECE. TOTAL						
Αμφότερων των φύλων						Both sexes
Εργατικό δυναμικό	3 871,8	3 867,9	3 892,4	3 887,8	3 832,6	Labour force
Απασχολούμενοι	3 510,0	3 553,0	3 588,5	3 509,8	3 527,1	Employed
Ανεργοί	361,8	314,9	303,9	378,0	305,5	Unemployed
Άρρενες						Males
Εργατικό δυναμικό	2 531,9	2 528,6	2 512,6	2 504,5	2 489,4	Labour force
Απασχολούμενοι	2 381,0	2 378,2	2 371,0	2 377,7	2 361,5	Employed
Ανεργοί	150,9	150,4	141,6	126,8	127,9	Unemployed
Θήλειες						Females
Εργατικό δυναμικό	1 309,9	1 339,3	1 379,8	1 383,3	1 343,2	Labour force
Απασχολούμενοι	1 156,1	1 176,7	1 217,5	1 223,1	1 235,9	Employed
Ανεργοί	153,8	162,6	162,3	159,9	107,3	Unemployed
ΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — URBAN AREAS						
Αμφότερων των φύλων						Both sexes
Εργατικό δυναμικό	2 178,7	2 205,2	2 235,1	2 230,3	2 279,0	Labour force
Απασχολούμενοι	1 950,4	1 952,2	1 990,0	2 007,5	2 059,5	Employed
Ανεργοί	228,3	253,0	245,1	222,8	219,5	Unemployed
Άρρενες						Males
Εργατικό δυναμικό	1 472,3	1 481,5	1 477,0	1 474,7	1 492,4	Labour force
Απασχολούμενοι	1 358,3	1 359,8	1 365,4	1 375,8	1 398,4	Employed
Ανεργοί	114,0	121,7	111,6	98,9	94,0	Unemployed
Θήλειες						Females
Εργατικό δυναμικό	706,4	723,7	758,1	755,6	786,6	Labour force
Απασχολούμενοι	582,1	592,4	624,6	631,7	661,1	Employed
Ανεργοί	124,3	131,3	133,5	123,9	125,5	Unemployed
ΗΜΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — SEMI-URBAN AREAS						
Αμφότερων των φύλων						Both sexes
Εργατικό δυναμικό	422,3	437,4	437,3	440,4	444,7	Labour force
Απασχολούμενοι	395,8	411,3	411,0	409,4	415,6	Employed
Ανεργοί	26,5	26,1	26,3	30,9	29,1	Unemployed
Άρρενες						Males
Εργατικό δυναμικό	291,9	295,1	295,0	294,8	293,5	Labour force
Απασχολούμενοι	278,9	283,9	282,9	282,0	279,4	Employed
Ανεργοί	13,0	11,2	12,1	12,8	14,1	Unemployed
Θήλειες						Females
Εργατικό δυναμικό	130,3	142,3	142,3	145,6	151,2	Labour force
Απασχολούμενοι	116,9	127,4	128,1	127,5	136,2	Employed
Ανεργοί	13,4	14,9	14,2	18,1	15,0	Unemployed
ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — RURAL AREAS						
Αμφότερων των φύλων						Both sexes
Εργατικό δυναμικό	1 240,7	1 225,4	1 220,0	1 217,1	1 159,9	Labour force
Απασχολούμενοι	1 203,8	1 189,6	1 187,5	1 183,9	1 122,4	Employed
Ανεργοί	36,9	35,8	32,5	33,2	37,5	Unemployed
Άρρενες						Males
Εργατικό δυναμικό	767,6	752,0	741,1	735,3	703,5	Labour force
Απασχολούμενοι	746,8	732,6	722,8	719,9	683,7	Employed
Ανεργοί	20,8	19,4	18,3	15,4	19,8	Unemployed
Θήλειες						Females
Εργατικό δυναμικό	473,1	473,3	478,9	481,8	456,4	Labour force
Απασχολούμενοι	457,2	456,9	464,7	464,0	438,6	Employed
Ανεργοί	15,9	16,4	14,2	17,9	17,8	Unemployed

EMPLOYMENT - UNEMPLOYMENT

III : 9. Απασχολούμενοι ηλικίας 14 ετών και άνω κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας και φύλο : 1983 - 1987

Employed persons of 14 years and over by branch of economic activity and sex : 1983 - 1987

Έρευνα Εργατικού Δυναμικού — Labour Force Survey

Σε χιλιάδες

In thousand

κλάδος οικονομικής δραστηριότητας	1983	1984	1985	1986	1987	Branch of economic activity
ροτέρων των φύλων	3 540,1	3 553,0	3 588,5	3 600,8	3 597,4	Both sexes
Γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία	1 060,4	1 043,6	1 076,9	1 026,0	970,7	Agriculture, livestock, fishing
Ορυχεία	28,7	25,6	28,9	24,0	24,3	Mining and quarrying
Βιομηχανία, βιοτεχνία	679,4	679,1	678,7	717,6	715,6	Manufacturing
Ηλεκτρισμός, φωταέριο	28,9	29,9	31,6	55,5	34,9	Electricity, gas
Οικοδομήσεις, δημόσια έργα	275,8	254,3	242,6	235,2	232,1	Construction and public works
Εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία	535,6	548,2	570,9	562,1	592,1	Trade, restaurants, hotels
Μεταφορές, επικοινωνίες	250,5	261,2	249,5	237,5	244,0	Transport and communication
Τράπεζες, ασφάλειες	123,5	128,0	132,6	139,0	145,5	Banking and finance, insurance
Λοιπές υπηρεσίες	556,1	582,1	615,9	623,2	636,9	Other services
Δεν δήλωσαν	1,4	1,0	0,7	0,7	1,2	Not declared activity
ιενες	2 384,0	2 376,2	2 371,0	2 377,7	2 361,5	Males
Γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία	600,5	582,3	576,1	569,8	533,0	Agriculture, livestock, fishing
Ορυχεία	27,1	24,2	26,8	21,8	22,3	Mining and quarrying
Βιομηχανία, βιοτεχνία	488,5	489,3	485,0	513,3	512,4	Manufacturing
Ηλεκτρισμός, φωταέριο	25,4	26,7	27,9	30,6	30,3	Electricity, gas
Οικοδομήσεις, δημόσια έργα	272,1	251,2	240,4	233,9	230,6	Construction and public works
Εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία	350,0	357,2	364,7	358,1	370,9	Trade, restaurants, hotels
Μεταφορές, επικοινωνίες	225,6	236,0	225,4	214,6	219,8	Transport and communication
Τράπεζες, ασφάλειες	79,8	80,3	83,5	87,1	90,7	Banking and finance, insurance
Λοιπές υπηρεσίες	313,9	328,6	340,9	348,1	350,6	Other services
Δεν δήλωσαν	1,1	0,5	0,3	0,4	1,0	Not declared activity
εις	1 156,2	1 176,7	1 217,5	1 223,1	1 235,9	Females
Γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία	459,9	461,3	460,8	456,2	437,7	Agriculture, livestock, fishing
Ορυχεία	1,5	1,4	2,0	2,2	2,0	Mining and quarrying
Βιομηχανία, βιοτεχνία	191,0	189,8	193,7	204,3	203,2	Manufacturing
Ηλεκτρισμός, φωταέριο	3,5	3,2	3,7	4,9	4,6	Electricity, gas
Οικοδομήσεις, δημόσια έργα	3,6	2,9	2,2	1,2	1,5	Construction and public works
Εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία	185,6	190,9	206,2	204,0	221,2	Trade, restaurants, hotels
Μεταφορές, επικοινωνίες	24,9	25,2	24,1	22,9	24,2	Transport and communication
Τράπεζες, ασφάλειες	43,7	47,7	49,1	51,9	54,9	Banking and finance, insurance
Λοιπές υπηρεσίες	242,2	253,6	275,0	275,1	286,3	Other services
Δεν δήλωσαν	0,3	0,5	0,4	0,3	0,2	Not declared activity

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ - ΑΝΕΡΓΙΑ

III: 10. Απασχολούμενοι ηλικίας 14 ετών και άνω κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 1983 - 1987
Employed persons of 14 years and over by sex and age groups: 1983 - 1987

Έρευνα Εργατικού Δυναμικού — Labour Force Survey

Σε χιλιάδες

In thous

Φύλο και ομάδες ηλικιών	Αριθμός απασχολούμενων — Number of employed					Sex and age groups
	1983	1984	1985	1986	1987	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ — GREECE, TOTAL						
Αμφότερων των φύλων	3.540,1	3.533,9	3.588,5	3.600,8	3.597,5	Both sexes
14 ετών	14,9	9,8	10,2	9,1	7,5	14 years
15 - 19 "	150,7	141,6	133,6	118,1	110,9	15 - 19 "
20 - 24 "	270,1	268,8	268,3	268,7	261,0	20 - 24 "
25 - 29 "	378,7	389,9	410,3	402,1	415,4	25 - 29 "
30 - 44 "	1.275,3	1.286,2	1.297,6	1.321,2	1.357,1	30 - 44 "
45 - 64 "	1.288,0	1.315,7	1.345,3	1.345,2	1.323,7	45 - 64 "
65 και άνω	161,6	141,0	122,8	131,4	121,9	65 and over
Άρρενες	2.384,0	2.376,2	2.371,0	2.377,7	2.361,5	Males
14 ετών	10,0	6,6	7,2	7,1	5,6	14 years
15 - 19 "	91,0	87,5	83,2	76,3	70,8	15 - 19 "
20 - 24 "	151,3	156,1	155,7	158,2	159,9	20 - 24 "
25 - 29 "	245,9	252,5	260,8	254,8	261,2	25 - 29 "
30 - 44 "	870,5	866,5	858,4	867,9	882,9	30 - 44 "
45 - 64 "	903,0	911,4	920,9	923,6	904,1	45 - 64 "
65 και άνω	109,4	95,3	84,8	89,7	82,9	65 and over
Θήλειες	1.156,1	1.176,7	1.217,5	1.223,1	1.235,9	Females
14 ετών	4,9	3,3	3,7	2,0	1,8	14 years
15 - 19 "	59,7	54,1	50,4	41,8	40,0	15 - 19 "
20 - 24 "	115,8	112,4	112,6	110,5	110,1	20 - 24 "
25 - 29 "	132,8	137,3	149,6	147,3	151,2	25 - 29 "
30 - 44 "	404,8	419,5	438,8	455,3	474,2	30 - 44 "
45 - 64 "	385,8	404,4	424,5	421,6	419,6	45 - 64 "
65 και άνω	52,3	45,7	37,9	44,7	39,0	65 and over
ΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — URBAN AREAS						
Αμφότερων των φύλων	1.940,4	1.952,1	1.990,0	2.007,5	2.059,5	Both sexes
14 ετών	4,7	2,7	3,1	2,5	1,6	14 years
15 - 19 "	68,1	61,3	58,1	50,2	48,5	15 - 19 "
20 - 24 "	162,6	161,7	159,6	161,9	164,2	20 - 24 "
25 - 29 "	246,5	252,8	270,6	265,3	283,8	25 - 29 "
30 - 44 "	796,7	804,3	819,4	848,8	898,8	30 - 44 "
45 - 64 "	628,3	642,4	653,2	652,3	639,1	45 - 64 "
65 και άνω	33,4	26,9	26,0	26,4	23,5	65 and over
Άρρενες	1.358,3	1.359,8	1.365,4	1.375,8	1.398,4	Males
14 ετών	3,7	1,9	2,1	2,1	1,3	14 years
15 - 19 "	39,6	38,1	36,0	31,7	28,7	15 - 19 "
20 - 24 "	84,3	85,6	83,8	87,8	85,8	20 - 24 "
25 - 29 "	153,2	156,2	164,7	159,1	173,9	25 - 29 "
30 - 44 "	562,6	559,6	559,8	572,1	599,2	30 - 44 "
45 - 64 "	487,4	496,3	498,7	501,6	490,4	45 - 64 "
65 και άνω	27,5	22,1	20,3	21,3	19,1	65 and over
Θήλειες	582,1	592,4	624,6	631,7	661,1	Females
14 ετών	1,0	0,9	1,0	0,4	0,3	14 years
15 - 19 "	28,5	23,2	22,1	18,5	19,8	15 - 19 "
20 - 24 "	78,3	76,1	75,7	74,0	78,4	20 - 24 "
25 - 29 "	93,4	96,6	105,9	106,2	109,9	25 - 29 "
30 - 44 "	234,1	244,7	259,6	276,7	299,6	30 - 44 "
45 - 64 "	140,9	146,1	154,5	150,7	148,6	45 - 64 "
65 και άνω	5,9	4,8	5,8	5,1	4,4	65 and over

Πίνακας — Table III : 10. Συνέχεια — Continued

ε χιλιάδες

In thousand

Φύλο και ομάδες ηλικιών	Αριθμός απασχολουμένων — Number of employed					Sex and age groups
	1983	1984	1985	1986	1987	

ΗΜΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — SEMI-URBAN AREAS

ιοτέρων των φύλων	395,8	411,3	411,0	409,4	415,6	Both sexes
14 ετών	1,6	1,0	1,3	1,4	0,9	14 years
15 - 19 »	16,9	17,2	16,1	15,6	14,8	15 - 19 »
20 - 24 »	27,0	28,0	28,5	28,5	28,6	20 - 24 »
25 - 29 »	39,0	42,7	44,1	42,0	41,6	25 - 29 »
30 - 44 »	144,8	151,9	147,8	149,7	149,2	30 - 44 »
45 - 64 »	151,3	155,5	160,5	160,1	167,6	45 - 64 »
65 και άνω	15,2	15,0	12,7	12,3	12,9	65 and over
άνδρες	278,9	283,9	282,9	282,0	279,4	Males
14 ετών	1,1	0,7	0,9	1,2	0,8	14 years
15 - 19 »	10,3	10,3	10,1	9,7	10,4	15 - 19 »
20 - 24 »	18,0	18,2	18,4	18,3	17,6	20 - 24 »
25 - 29 »	28,7	29,7	30,6	28,7	27,2	25 - 29 »
30 - 44 »	100,7	104,6	101,1	101,0	98,6	30 - 44 »
45 - 64 »	108,2	108,6	111,6	113,4	114,8	45 - 64 »
65 και άνω	11,9	11,8	10,2	9,8	9,9	65 and over
γυναίκες	116,9	127,4	128,1	127,5	136,2	Females
14 ετών	0,5	0,3	0,4	0,2	0,1	14 years
15 - 19 »	6,6	6,9	6,0	5,9	4,4	15 - 19 »
20 - 24 »	9,1	9,8	10,2	10,2	11,0	20 - 24 »
25 - 29 »	10,4	13,0	13,5	13,3	14,4	25 - 29 »
30 - 44 »	44,1	47,3	46,7	48,7	50,6	30 - 44 »
45 - 64 »	42,9	46,9	48,8	46,7	52,8	45 - 64 »
65 και άνω	3,3	3,2	2,5	2,5	3,0	65 and over

ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — RURAL AREAS

ιοτέρων των φύλων	1.203,8	1.189,6	1.187,5	1.183,9	1.122,4	Both sexes
14 ετών	8,6	6,1	6,5	5,2	5,0	14 years
15 - 19 »	65,7	63,1	59,5	52,3	47,5	15 - 19 »
20 - 24 »	80,4	79,1	80,2	78,4	68,3	20 - 24 »
25 - 29 »	93,1	94,3	95,6	94,9	90,0	25 - 29 »
30 - 44 »	333,9	329,9	330,1	324,6	309,1	30 - 44 »
45 - 64 »	509,2	518,0	531,6	532,8	517,0	45 - 64 »
65 και άνω	112,9	99,1	84,0	95,7	85,5	65 and over
άνδρες	746,8	732,6	722,8	719,9	683,7	Males
14 ετών	5,2	4,0	4,2	3,8	3,5	14 years
15 - 19 »	41,1	39,2	37,1	34,9	31,7	15 - 19 »
20 - 24 »	52,1	52,7	53,4	52,1	47,5	20 - 24 »
25 - 29 »	64,1	66,6	65,5	67,0	63,1	25 - 29 »
30 - 44 »	207,1	202,3	197,6	194,8	185,1	30 - 44 »
45 - 64 »	307,2	306,4	310,6	308,6	298,9	45 - 64 »
65 και άνω	70,0	61,4	54,4	58,7	53,9	65 and over
γυναίκες	457,2	457,0	464,7	464,0	438,6	Females
14 ετών	3,3	2,1	2,3	1,4	1,5	14 years
15 - 19 »	24,6	24,0	22,3	17,4	15,8	15 - 19 »
20 - 24 »	28,4	26,3	26,8	26,3	20,8	20 - 24 »
25 - 29 »	29,0	27,7	30,0	27,8	27,0	25 - 29 »
30 - 44 »	126,6	127,6	132,6	129,9	124,0	30 - 44 »
45 - 64 »	202,2	211,6	221,1	224,2	218,1	45 - 64 »
65 και άνω	43,1	37,7	29,6	37,1	31,6	65 and over

EMPLOYMENT - UNEMPLOYMENT

Πίνακας — Table III: 11. Συνέχεια — Continued

Σε χιλιάδες

In thousand

Φύλο και ομάδες ηλικιών	Αριθμός ανέργων Number of unemployed					Sex and age groups
	1983	1984	1985	1986	1987	

ΗΜΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — SEMI-URBAN AREAS

συνολικά των φύλων	26,4	26,1	26,3	30,9	29,1	Both sexes
14 ετών	0,3	0,3	0,4	0,4	0,3	14 years
15 - 19 »	4,9	4,1	4,8	4,8	5,0	15 - 19 »
20 - 24 »	7,2	7,2	6,5	7,5	8,6	20 - 24 »
25 - 29 »	3,6	5,0	4,6	5,7	5,6	25 - 29 »
30 - 44 »	6,3	6,2	7,2	7,6	6,6	30 - 44 »
45 - 64 »	4,1	3,3	3,0	4,9	3,1	45 - 64 »
65 και άνω	—	—	0,1	0,1	—	65 and over
άνδρες	13,0	11,3	12,1	12,8	14,1	Males
14 ετών	0,1	0,1	0,1	0,2	0,3	14 years
15 - 19 »	1,9	1,5	1,6	1,2	1,9	15 - 19 »
20 - 24 »	3,1	2,6	2,6	2,7	3,9	20 - 24 »
25 - 29 »	2,0	1,8	2,0	2,5	2,5	25 - 29 »
30 - 44 »	3,0	3,2	3,8	3,0	3,1	30 - 44 »
45 - 64 »	2,9	2,1	1,9	3,1	2,4	45 - 64 »
65 και άνω	—	—	0,1	—	—	65 and over
γυναίκες	13,4	14,9	14,2	18,1	15,0	Females
14 ετών	0,2	0,2	0,1	0,2	—	14 years
15 - 19 »	3,0	2,5	3,1	3,5	3,1	15 - 19 »
20 - 24 »	4,0	4,7	3,9	4,8	4,7	20 - 24 »
25 - 29 »	1,6	3,2	2,5	3,1	3,1	25 - 29 »
30 - 44 »	3,4	3,1	3,5	4,6	3,5	30 - 44 »
45 - 64 »	1,2	1,2	1,1	1,8	0,7	45 - 64 »
65 και άνω	—	—	—	0,1	—	65 and over

ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ — RURAL AREAS

συνολικά των φύλων	36,9	35,8	32,5	33,2	37,6	Both sexes
14 ετών	0,3	0,4	0,3	0,5	0,3	14 years
15 - 19 »	7,7	7,0	6,7	7,5	7,2	15 - 19 »
20 - 24 »	10,1	11,5	10,4	10,2	13,2	20 - 24 »
25 - 29 »	5,9	5,8	6,2	4,7	4,8	25 - 29 »
30 - 44 »	7,9	6,6	5,9	6,8	7,5	30 - 44 »
45 - 64 »	4,8	4,4	2,9	3,5	4,5	45 - 64 »
65 και άνω	0,2	0,1	0,1	0,1	0,2	65 and over
άνδρες	20,9	19,4	18,3	15,4	19,8	Males
14 ετών	0,1	0,3	0,2	0,3	—	14 years
15 - 19 »	3,3	2,8	2,2	2,0	3,1	15 - 19 »
20 - 24 »	5,5	5,4	5,7	4,1	6,1	20 - 24 »
25 - 29 »	3,4	4,0	4,6	2,3	2,9	25 - 29 »
30 - 44 »	5,0	3,8	3,3	4,1	4,8	30 - 44 »
45 - 64 »	3,5	3,0	2,3	2,4	2,8	45 - 64 »
65 και άνω	0,1	0,1	—	0,1	0,1	65 and over
γυναίκες	16,0	16,3	14,2	17,9	17,8	Females
14 ετών	0,2	0,1	0,1	0,1	0,3	14 years
15 - 19 »	4,4	4,3	4,5	5,5	4,2	15 - 19 »
20 - 24 »	4,7	6,0	4,8	6,1	7,1	20 - 24 »
25 - 29 »	2,4	1,7	1,4	2,4	2,0	25 - 29 »
30 - 44 »	2,9	2,8	2,6	2,7	2,7	30 - 44 »
45 - 64 »	1,3	1,3	0,7	1,2	1,5	45 - 64 »
65 και άνω	0,1	0,1	0,1	—	0,1	65 and over

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ - ΑΝΕΡΓΪΑ

III: 12. Μέσοι ετήσιοι όροι μηνιαίων αποδοχών υπαλλήλων σε βιομηχανικά - βιοτεχνικά καταστήματα με 10 και άνω απασχολούμενους

Annual averages of monthly receipts of employees in industrial and handicraft establishments with 10 persons and over

Σε δραχμές

In drachm

Κωδικός	Κλάδοι	1986			1987			Branches
		Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	
20-39	Σύνολο	84.649	91.507	58.342	91.672	99.189	64.545	Total
20	Ειδών διατροφής	73.934	79.239	55.970	82.499	88.817	62.393	Food
21	Ποτών	82.247	86.031	62.025	88.204	91.923	69.187	Beverages
22	Καπνού	82.478	87.106	61.905	89.005	93.853	67.751	Tobacco
23	Υφαντικών ειδών	76.181	84.259	57.282	84.970	93.727	64.799	Textiles
24	Ειδών ενδυμασίας και υποδήσεως	60.876	68.974	50.817	67.960	77.218	56.879	Clothing and footwear
25	Ξύλου και φελλού	70.834	75.700	52.715	78.970	83.894	59.235	Wood and cork
26	Επίπλων	58.938	68.323	45.549	63.796	74.844	49.789	Furniture
27	Χάρτου	78.841	84.133	55.108	86.911	92.498	62.705	Paper
28	Εκτυπώσεων και εκδόσεων	77.338	84.098	61.636	87.861	96.105	69.370	Printing and publishing
29	Δέρματος	69.552	82.024	52.721	78.145	92.445	59.398	Leather
30	Ελαστικού και πλαστικών ειδών	75.409	81.710	52.561	82.806	89.330	58.937	Rubber and plastic products
31	Χημικών προϊόντων	88.773	98.817	61.184	97.124	109.041	66.803	Chemicals
32	Παραγώγων πετρελαίου και άνθρακα	107.620	112.409	68.189	117.029	122.191	75.032	Products of petroleum and coal
33	Προϊόντων από μη μεταλλικά ορυκτά	85.021	88.337	62.268	92.362	95.991	67.653	Non-metallic mineral products
34	Βασικών μεταλλουργικών προϊόντων	121.316	125.544	77.352	125.639	130.535	79.223	Basic metal industries
35	Προϊόντων από μέταλλο ..	80.025	87.432	53.898	89.294	97.267	63.277	Metal products
36	Μηχανών και συσκευών, εκτός ηλεκτρικών	80.231	87.426	53.283	88.790	96.638	59.261	Machinery (non-electrical)
37	Ηλεκτρικών ειδών	80.157	84.996	59.338	88.494	93.848	64.809	Electrical supplies
38	Μεταφορικών μέσων	96.632	100.710	63.883	106.198	110.602	70.567	Transport equipment
39	Λοιπών ειδών	71.294	77.985	53.569	80.710	87.603	58.273	Miscellaneous manufacturing

EMPLOYMENT - UNEMPLOYMENT

III: 13. Μέσοι ετήσιοι όροι εβδομαδιαίων αποδοχών εργατών σε βιομηχανικά - βιοτεχνικά καταστήματα με 10 και άνω απασχολούμενους

Annual averages of weekly receipts of workers in industrial and handicraft establishments with 10 persons and over

σε δραχμές

In drachmae

Κλάδοι	1986			1987			Branches	Code
	Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females		
9 Σύνολο	13.876	15.640	11.619	15.233	17.145	12.846	Total	20-39
10 Ειδών διατροφής	12.604	14.346	11.053	14.020	15.764	12.473	Food	20
11 Ποτών	14.233	15.584	11.879	15.424	16.410	13.535	Beverages	21
12 Καπνού	14.315	15.544	13.557	15.986	17.648	14.799	Tobacco	22
13 Υφαντικών ειδών	13.767	15.535	12.593	15.186	17.082	13.915	Textiles	23
14 Ειδών ενδυμασίας και υποδήσεως	11.113	13.292	10.617	12.407	15.228	11.779	Clothing and footwear	24
15 Ξύλου και φελλού	12.930	13.372	11.359	14.025	14.457	12.358	Wood and cork	25
16 Επίπλων	11.908	12.007	10.280	13.230	13.364	10.736	Furniture	26
17 Χάρτου	14.128	15.000	11.999	15.461	16.367	13.284	Paper	27
18 Εκτυπώσεων και εκδόσεων	14.688	15.998	11.979	16.396	17.885	13.355	Printing and publishing	28
19 Δέρματος	12.994	13.602	11.799	14.374	15.050	13.125	Leather	29
20 Ελαστικού και πλαστικών ειδών	13.466	14.661	11.092	15.193	16.648	12.338	Rubber and plastic products	30
21 Χημικών προϊόντων	14.567	16.977	12.259	16.618	19.379	13.742	Chemicals	31
22 Παραγώγων πετρελαίου και άνθρακα	20.822	21.191	15.068	22.554	23.054	16.800	Products of petroleum and coal	32
23 Προϊόντων από μη μεταλλικά ορυκτά	15.893	16.700	12.420	17.662	18.654	13.392	Non-metallic mineral products	33
24 Βασικών μεταλλουργικών προϊόντων	22.697	22.875	15.015	23.223	23.444	15.087	Basic metal industries	34
25 Προϊόντων από μέταλλο	14.393	14.859	12.227	16.111	16.717	13.332	Metal products	35
26 Μηχανών και συσκευών, εκτός ηλεκτρικών	14.381	14.426	11.772	15.572	15.642	12.108	Machinery (non-electrical)	36
27 Ηλεκτρικών ειδών	13.390	13.834	12.214	14.667	14.929	13.905	Electrical supplies	37
28 Μεταφορικών μέσων	17.419	17.484	12.931	19.681	19.751	14.659	Transport equipment	38
29 Λοιπών ειδών	12.371	13.138	11.417	13.727	14.660	12.739	Miscellaneous manufacturing	39

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ - ΑΝΕΡΓΙΑ

III : 14. Μέσοι ετήσιοι όροι ωριαίων αποδοχών εργατών σε βιομηχανικά - βιοτεχνικά καταστήματα με 10 και άνω απασχολούμενους

Annual averages of hourly receipts of workers in industrial and handicraft establishments with 10 persons and over

Σε δραχμές

In drachm

Κωδικός	Κλάδοι	1986			1987			Branches
		Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	
20-39	Σύνολο	354,1	393,2	302,3	388,2	430,2	333,7	Total
20	Ειδών διατροφής	322,8	352,5	294,4	357,0	388,4	327,0	Food
21	Ποτών	356,9	380,2	313,0	383,8	400,3	350,8	Beverages
22	Καπνού	371,7	393,5	358,6	416,1	441,6	397,1	Tobacco
23	Υφαντικών ειδών	350,5	389,4	324,0	390,0	431,8	361,2	Textiles
24	Ειδών ενδυμασίας και υποδήσεως	286,8	336,2	275,3	318,9	377,8	305,2	Clothing and footwear
25	Εύλου και φελλού	329,5	338,5	296,4	364,1	374,1	324,8	Wood and cork
26	Επίπλων	310,2	312,2	276,5	341,8	343,7	302,3	Furniture
27	Χάρτου	360,1	380,7	309,1	392,6	415,5	337,7	Paper
28	Εκτυπώσεων και εκδόσεων	372,2	402,1	308,8	409,0	443,8	336,7	Printing and publishing
29	Δέρματος	338,6	354,6	307,1	372,4	388,8	341,9	Leather
30	Ελαστικού και πλαστικών ειδών	343,6	371,9	286,5	385,8	420,7	316,1	Rubber and plastic products
31	Χημικών προϊόντων	363,5	418,3	309,5	410,1	468,8	346,5	Chemicals
32	Παραγώγων πετρελαίου και άνθρακα	491,8	499,1	371,6	553,7	563,6	406,6	Products of petroleum and coal
33	Προϊόντων από μη μεταλλικά ορυκτά	402,7	419,3	327,5	449,4	469,9	356,6	Non-metallic mineral products
34	Βασικών μεταλλουργικών προϊόντων	545,6	550,0	360,4	569,5	574,6	377,3	Basic metal industries
35	Προϊόντων από μέταλλο ...	368,7	379,0	319,9	409,9	423,5	346,3	Metal products
36	Μηχανών και συσκευών, εκτός ηλεκτρικών	360,4	361,4	299,9	392,7	393,7	333,5	Machinery (non-electrical)
37	Ηλεκτρικών ειδών	343,9	352,1	321,6	378,6	384,2	362,2	Electrical supplies
38	Μεταφορικών μέσων	447,8	449,4	338,4	485,1	477,5	375,6	Transport equipment
39	Λοιπών ειδών	322,9	341,3	299,5	354,6	376,6	331,0	Miscellaneous manufacturing

EMPLOYMENT - UNEMPLOYMENT

III: 15. Μέσοι ετήσιοι όροι ωρών εργασίας που πληρώθηκαν εβδομαδιαίως στους εργάτες βιομηχανικών - βιοτεχνικών καταστημάτων με 10 και άνω απασχολούμενους

Annual averages of working hours paid to workers per week in industrial and handicraft establishments with 10 persons and over

Κωδικός	Κλάδοι	1986			1987			Branches	Code
		Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females		
1-39	Σύνολο	39,2	39,8	38,4	39,2	39,9	38,5	Total	20-39
20	Ειδών διατροφής	38,9	40,7	37,5	39,3	40,6	38,2	Food	20
21	Ποτών	39,9	41,0	37,9	40,1	41,0	38,6	Beverages	21
22	Καπνού	38,5	39,5	37,8	38,4	39,9	37,3	Tobacco	22
23	Υφαντικών ειδών	39,3	39,9	38,9	38,9	39,5	38,5	Textiles	23
24	Ειδών ενδυμασίας και υποδήσεως	38,7	39,5	38,6	38,9	40,3	38,6	Clothing and footwear	24
25	Ξύλου και φελλού	39,2	39,5	38,3	38,5	38,7	38,1	Wood and cork	25
26	Επίπλων	38,4	38,5	37,2	38,7	38,9	35,5	Furniture	26
27	Χάρτου	39,2	39,4	38,8	39,4	39,4	39,3	Paper	27
28	Εκτυπώσεων και εκδόσεων ..	39,5	39,8	38,8	40,1	40,3	39,6	Printing and publishing	28
29	Δέρματος	38,4	38,3	38,5	38,6	38,7	38,4	Leather	29
30	Ελαστικού και πλαστικών ειδών	39,2	39,4	38,8	39,4	39,6	39,0	Rubber and plastic products	30
31	Χημικών προϊόντων	40,1	40,6	39,6	40,5	41,3	39,7	Chemicals	31
32	Παραγώγων πετρελαίου και άνθρακα	42,3	42,4	40,5	40,9	40,9	41,3	Products of petroleum and coal	32
33	Προϊόντων από μη μεταλλικά ορυκτά	39,5	39,8	37,9	39,3	39,7	37,6	Non-metallic mineral products	33
34	Βασικών μεταλλουργικών προϊόντων	41,6	41,6	41,7	40,8	40,8	40,0	Basic metal industries	34
35	Προϊόντων από μέταλλο ...	39,0	39,2	38,2	39,3	39,5	38,5	Metal products	35
36	Μηχανών και συσκευών, εκτός ηλεκτρικών	39,9	39,9	39,3	39,7	39,7	36,3	Machinery (non-electrical)	36
37	Ηλεκτρικών ειδών	38,9	39,3	38,0	38,7	38,9	38,4	Electrical supplies	37
38	Μεταφορικών μέσων	38,9	38,9	38,2	40,6	40,6	39,0	Transport equipment	38
39	Λοιπών ειδών	38,3	38,5	38,1	38,7	38,9	38,5	Miscellaneous manufacturing	39

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ - ΑΝΕΡΓΙΑ

III: 16. Μέσοι ετήσιοι όροι μηνιαίων αποδοχών υπαλλήλων λιανικού εμπορίου
 Annual averages of monthly receipts of employees in retail trade

Περίοδος βάσεως: Νοέμβριος, 1974 = 100,0

Base period: November 1974 = 10

Κωδικός Code	Κλάδοι λιανικού εμπορίου Branches	Μηνιαίες αποδοχές (σε δρχ.) Monthly receipts (in drs)		Δείκτες Indices	
		1985	1987 ⁽¹⁾	1986	1987 ⁽¹⁾
ΑΜΦΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ - BOTH SEXES					
64-65	Όλων των καταστημάτων—All establishments	54.541	59.482	1.052,3	
641,642	Ειδών διατροφής, οίνων και ποτών—Foodstuffs, wines and beverages	52.097	55.497	1.049,7	
643.1	Φαρμακείων—Pharmacies	61.216	66.113	1.080,8	
644, 645	Υφανσιμάτων, ειδών ενδύσεως και υποδήσεως—Fabrics, wearing apparel and footwear	50.117	55.824	1.052,4	
646,647,648	Επιπέλων, ειδών οικιακού εξοπλισμού και κειραλουργίας—Furniture, household equipment and ironmongery	52.964	57.684	967,6	
649,651	Αυτοκινήτων και υγρών καυσίμων—Motor vehicles and liquid fuel	69.070	77.161	...	
643.2.3, 652-656	Λοιπών καταστημάτων λιανικού εμπορίου—Miscellaneous retail trade establishments	54.617	58.908	...	
ΑΡΡΕΝΕΣ - MALES					
64-65	Όλων των καταστημάτων—All establishments	63.533	68.721	1.071,2	
641,642	Ειδών διατροφής, οίνων και ποτών—Foodstuffs, wines and beverages	58.956	61.922	1.104,3	
643.1	Φαρμακείων—Pharmacies	69.654	75.930	1.098,6	
644, 645	Υφανσιμάτων, ειδών ενδύσεως και υποδήσεως—Fabrics, wearing apparel and footwear	61.558	68.013	977,6	
646,647,648	Επιπέλων, ειδών οικιακού εξοπλισμού και κειραλουργίας—Furniture, household equipment and ironmongery	58.657	63.027	1.007,2	
649,651	Αυτοκινήτων και υγρών καυσίμων—Motor vehicles and liquid fuel	72.220	80.456	...	
643.2.3, 652-656	Λοιπών καταστημάτων λιανικού εμπορίου—Miscellaneous retail trade establishments	65.653	70.098	...	
ΘΗΛΕΙΣ - FEMALES					
64-65	Όλων των καταστημάτων—All establishments	47.562	52.386	1.063,6	
641,642	Ειδών διατροφής, οίνων και ποτών—Foodstuffs, wines and beverages	45.469	50.066	1.140,7	
643.1	Φαρμακείων—Pharmacies	50.802	53.857	1.052,7	
644, 645	Υφανσιμάτων, ειδών ενδύσεως και υποδήσεως—Fabrics, wearing apparel and footwear	45.649	50.896	1.108,5	
646,647,648	Επιπέλων, ειδών οικιακού εξοπλισμού και κειραλουργίας—Furniture, household equipment and ironmongery	46.737	51.666	934,9	
649,651	Αυτοκινήτων και υγρών καυσίμων—Motor vehicles and liquid fuel	60.243	68.166	...	
643.2.3, 652-656	Λοιπών καταστημάτων λιανικού εμπορίου—Miscellaneous retail trade establishments	48.574	52.826	...	

(1) Από το έτος 1985, τα στοιχεία βασίζονται σε νέο δείγμα καταστημάτων. Επίσης, για την ταξινόμηση των κλάδων χρησιμοποιήθηκε η ΣΤΑΚΟΔ του έτους 1980.

(1) Starting with 1985, the data are based on a new sample of establishments. Besides, for the classification of the branches the 1980 Standard Industrial Classification was used.

ΠΙΝΑΚΑΣ 13Γ

Γενικός Πίνακας Κατανομής Τακτικού Προσωπικού Κ.Ν.Π.Ι.Δ.
κατά Κατηγορία Φύλο και Έτη Υπηρεσίας

Απογραφή 31 Δεκεμβρίου 1988

ΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	0-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	ΣΥΝΟΛΟ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΑΝΔΡΕΣ							
ΠΕ	3828	3188	3590	2988	1981	1480	212	17267
ΤΕ	2769	2037	2941	2090	1411	827	84	12159
ΔΕ	13595	12397	12548	12757	8091	3670	623	63681
ΥΕ	11986	11530	10168	8738	5829	2900	733	51884
Σύνολο	32178	29152	29247	26573	17312	8877	1652	144991
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ							
ΠΕ	2035	1997	1601	676	246	45	26	6626
ΤΕ	830	357	241	187	60	25	1	1701
ΔΕ	7937	4710	4719	3538	1307	346	107	22664
ΥΕ	2388	1218	1274	755	202	48	18	5901
Σύνολο	13190	8282	7835	5156	1815	462	152	36892

ΠΙΝΑΚΑΣ 14

Γενικός Πίνακας Κατανομής Μονίμου Προσωπικού Δημ. Υπηρεσιών
Κατά Κατηγορία Φύλο και Ηλικία

Απογραφή της 31 Δεκεμβρίου 1988. Σύνολο Ελλάδας

ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	-20	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-	ΣΥΝΟΛΟ
	ΑΝΔΡΕΣ										
ΠΕ	-	3	228	1866	3433	4082	2337	2383	1738	604	16571
ΤΕ	1	2	213	788	838	817	697	641	390	126	4513
ΔΕ	1	496	1999	4088	6242	6357	3984	3418	2234	726	29818
ΥΕ	-	61	408	666	777	1365	1337	1940	2146	1929	10619
Σύνολο	2	562	2848	7398	11290	12821	8325	8382	6505	3285	61218
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ										
ΠΕ	-	24	730	2387	2946	2609	889	441	170	54	10220
ΤΕ	1	196	791	1687	1043	648	447	291	78	18	5164
ΔΕ	9	294	3300	5400	6084	3340	1534	982	367	106	21398
ΥΕ	1	51	189	332	448	493	467	512	320	138	2949
Σύνολο	11	565	5010	9746	10519	7090	3337	2205	932	312	39728

ΠΙΝΑΚΑΣ 14Α

**Γενικός Πίνακας Κατανομής Μόνιμου Προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.
Κατά Κατηγορία Φύλο και Ηλικία**

Απογραφή της 31 Δεκεμβρίου 1988. Σύνολο Ελλάδας

ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	-20	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-	ΣΥΝΟΛΟ
ΑΝΔΡΕΣ											
ΠΕ	-	2	146	723	823	781	534	609	299	128	4045
ΤΕ	-	22	262	531	290	188	131	89	57	21	1888
ΔΕ	13	274	1798	2420	2533	2247	1802	1783	1000	288	14188
ΥΕ	7	409	1282	1864	1312	1027	798	767	511	247	7894
Σύνολο	20	707	3458	5238	4958	4210	3265	3248	1867	681	27652
ΓΥΝΑΙΚΕΣ											
ΠΕ	-	22	581	1048	1211	883	288	191	63	20	4281
ΤΕ	1	763	2343	2881	1910	1128	643	292	78	25	9731
ΔΕ	183	3655	5400	5240	4568	2341	1078	828	364	82	23742
ΥΕ	34	427	1278	2187	2014	1787	1419	1168	588	192	11026
Σύνολο	228	4867	9599	11023	9700	6088	3403	2475	1060	319	48780

ΠΙΝΑΚΑΣ 14B

**Γενικός Πίνακας Κατανομής Μόνιμου Προσωπικού Ο.Τ.Α.
Κατά Κατηγορία Φύλο και Ηλικία**

Απογραφή της 31 Δεκεμβρίου 1988

ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	-20	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-	ΣΥΝΟΛΟ
ΑΝΔΡΕΣ											
ΠΕ	-	2	34	167	184	123	73	68	42	19	712
ΤΕ	-	4	47	122	123	40	29	19	30	4	418
ΔΕ	31	102	839	1222	1266	1191	1141	1219	831	337	8179
ΥΕ	11	75	531	741	847	991	790	900	676	269	5831
Σύνολο	42	183	1451	2252	2420	2345	2033	2206	1579	629	15140
ΓΥΝΑΙΚΕΣ											
ΠΕ	-	3	61	140	166	111	21	14	2	3	521
ΤΕ	1	29	115	86	50	22	9	2	3	3	320
ΔΕ	22	138	581	805	820	831	274	250	73	22	3486
ΥΕ	3	27	92	112	131	135	100	103	52	24	769
Σύνολο	26	197	809	1143	1167	799	404	369	130	52	5096

ΠΙΝΑΚΑΣ 14Γ

Γενικός Πίνακας Τακτικού Προσωπικού Κ.Ν.Π.Ι.Δ.
Κατά Κατηγορία Φύλο και Ηλικία

Απογραφή της 31 Δεκεμβρίου 1988. Σύνολο Ελλάδας

ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	-20	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-	ΣΥΝΟΛΟ
ΑΝΔΡΕΣ											
ΠΕ	1	66	1116	3330	3549	3757	2313	2049	1087	264	17527
ΤΕ	2	121	1086	2668	2998	2318	1488	1179	411	49	12311
ΔΕ	111	2298	9977	13298	13581	11022	7058	5808	2160	354	65667
ΥΕ	340	1286	5317	7964	8268	8961	7658	7654	4331	947	52826
Σύνολο	454	3770	17496	27257	28389	26055	18717	16590	7989	1614	148331
ΓΥΝΑΙΚΕΣ											
ΠΕ	4	175	1585	2147	1530	880	214	114	28	6	6683
ΤΕ	3	139	538	523	260	191	58	32	17	3	1762
ΔΕ	161	2390	5112	8992	5171	2630	1077	617	250	86	23481
ΥΕ	133	239	502	726	1007	1128	960	898	485	224	6301
Σύνολο	301	2943	7735	9388	7968	4829	2309	1661	780	319	3823

ΠΙΝΑΚΑΣ 15

**Γενικός Πίνακας κατανομής Μονίμου Προσωπικού Δημ. Υπηρεσιών
κατά Υπουργείο και Φύλο**

Απογραφή 31 Δεκεμβρίου 1988

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ
Προεδρίας της Κυβέρνησης	710	517	1227
Εσωτερικών	5793	1324	7117
Εξωτερικών	909	548	1457
Εθνικής Άρυνας	13003	5705	18708
Εθνικής Οικονομίας	842	1261	2103
Υγείας Πρόνοιας & Κοιν. Ασφ.	1723	5541	7264
Δικαιοσύνης	1845	742	2587
Εθνικής Παιδείας & Θρησκ.	1706	2444	4150
Πολιτισμού	2395	1450	3845
Οικονομικών	10136	8414	18550
Μακεδονίας Θράκης	28	22	50
Αιγαίου	36	36	72
Γεωργίας	11584	3461	15045
Περιβάλλοντος Χωρ. & Δημ. Έργων	4691	3519	8210
Εργασίας	369	457	826
Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχν.	437	344	781
Εμπορίου	659	934	1593
Μεταφορών και Επικοινωνιών	3326	1817	5143
Εμπορικής Ναυτιλίας	183	198	381
Δημόσιας Τάξης	843	994	1837

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.4.

Ποσοστιαία συμμετοχή του Εργατικού Δυναμικού κατά φύλο.
Διεθνείς συγκρίσεις (1975 - 1984) (%)

(Εργατικό Δυναμικό ως ποσοστό επί του πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών)

Χώρα	ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΦΥΛΑ		ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	1975	1984	1975	1984	1975	1984
Ελλάδα	58.8	60.9	84.8	84.9	33.9	37.8
Αυστρία	70.2	66.5	88.2	80.5	53.6	53.1
Βέλγιο	63.8	62.9	83.7	75.8	43.9	49.3
Γαλλία	76.8	79.5	89.8	85.1	63.5	73.6
Δ. Γερμανία	67.9	61.2	87.0	78.8	49.6	45.1
Ιρλανδία	61.7	61.1	89.2	85.0	33.4	36.5
Ιταλία	58.9	61.6	84.2	81.2	34.6	42.3
Μ. Βρετανία	73.9	74.2	92.5	88.4	55.4	59.9
ΗΠΑ	69.1	74.0	85.4	83.0	53.2	64.8
Πορτογαλία	69.0	75.3	91.1	85.3	49.6	56.3
Ισπανία	56.7	53.1	91.3	74.6	23.7	31.9
Τουρκία	74.1	65.8	92.0	82.9	55.1	47.3

Πηγή: The Economic Role of Women in the ECE Region, United Nations, σελ. 14.

ΠΙΝΑΚΑΣ 18
 Διαχρονική εξέλιξη του εργατικού δυναμικού της Χώρας κατά φύλο
 (μη συμπεριλαμβανομένων των υπηρετούντων στις Ένοπλες Δυνάμεις) (Σε χιλιάδες)

Η	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΑΝΔΡΕΣ
				ΓΥΝΑΙΚΕΣ
5	3.273	—	—	—
6	3.298	—	—	—
7	3.318	2.307	1.011	2,28
8	3.337	2.321	1.016	2,28
9	3.375	2.358	1.017	2,32
0	3.451	2.414	1.037	2,33
1	3.678	2.505	1.173	2,14
2	3.707	2.541	1.166	2,18
3	3.808	2.510	1.298	1,93
4	3.811	2.491	1.320	1,83

Πηγή: EUROSTAT 1984, σελ. 95 - Employment and Unemployment

ΠΙΝΑΚΑΣ 20
Ποσοστό του συνόλου των Οικονομικά Ενεργών γυναικών
επί του συνόλου του γυναικείου πληθυσμού

ΕΤΟΣ	ΕΛΛΑΔΑ	ΕΟΚ(9)	ΕΟΚ(10)
1971	20.9	27.7	—
1977	21.3	30.0	29.7
1978	21.1	30.4	30.6
1979	20.9	31.0	30.6
1980	21.1	31.4	31.1
1981	23.7	31.7	31.4
1982	23.6	32.0	31.7
1983	26.4	33.1	32.8

Πηγή: EUROSTAT: 1984 σελ. 93

EUROSTAT: Emploiet Chomage 2-Juin 1985 σελ. 7

ΠΙΝΑΚΑΣ 21

Δημογραφική σύνθεση του εργατικού δυναμικού ορισμένων Χωρών
(% επί του συνόλου του Εργατικού Δυναμικού)

ΧΩΡΑ	ΑΝΔΡΕΣ (25-54 ετών)		ΓΥΝΑΙΚΕΣ (όλων των ηλικιών)	
	1975	1982	1975	1982
Φιλανδία	38	40	47	47
Γαλλία	43	44	39	42
Δ. Γερμανία	44	44	37	38
Ιταλία	58	52	28	34
Ολλανδία	51	50	27	32
Νορβηγία	45	42	38	42
Πορτογαλία	35	34	38	42
Ισπανία	46	45	27	28
Σουηδία	37	36	43	46
Μ. Βρετανία	39	38	38	40
Η.Π.Α.	37	37	39	43
Ελλάδα*	50	54	28	30

Πηγή: «The Economic Role of Women in the E.C.E. region»
«United Nations Developments
1975/85 (σελίδα 13)

* Στηρίζονται σε εκτιμήσεις Ελληνικών στοιχείων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 22

Ποσοστιαία μεταβολή του Εργατικού Δυναμικού κατά φύλο και συμμετοχή των γυναικών στη συνολική μεταβολή του Εργατικού Δυναμικού στα έτη 1975-84

Χώρα	Σύνολο	Άνδρες	Γυναίκες	Συμμετοχή των γυναικών στη συνολική μεταβολή του Εργατικού Δυναμικού (%)
Ελλάδα	14,8	12,3	20,8	41,4
Αυστρία	2,6	1,0	5,0	77,4
Βέλγιο	5,4	- 0,8	17,4	110,1
Γαλλία	5,5	1,2	12,7	85,8
Δ. Γερμανία	1,8	- 0,1	5,0	104,8
Ιρλανδία	15,2	11,1	26,2	46,2
Ιταλία	10,7	3,5	27,3	76,9
Μ. Βρετανία	5,0	0,4	12,5	94,7
ΗΠΑ	20,7	12,8	33,0	62,4
Βουλγαρία	9,8	4,7	15,7	74,3
Πορτογαλία	20,6	10,9	36,1	67,2
Ισπανία	4,9	- 7,0	48,8	213,5
Τουρκία	14,7	17,8	19,8	22,9

Πηγή: The Economic Role of Women in the ECE Region - Developments 1975/85 United Nations.

ΠΙΝΑΚΑΣ 23
 Οικονομικά Ενεργός πληθυσμός κατά ηλικία (15-64 ετών) και φύλο

Ομάδες ηλικιών	ΣΥΝΟΛΟ				ΑΝΔΡΕΣ				ΓΥΝΑΙΚΕΣ			
	1971	%	1981	%	1971	%	1981	%	1971	%	1981	%
15-19	254.428	8,5	210.737	6,3	161.780	7,5	128.832	5,3	92.648	11,2	81.905	9,0
20-24	271.160	9,2	331.792	10,0	161.604	7,4	193.022	8,0	112.556	13,7	138.770	15,2
25-29	301.864	10,1	427.100	12,8	217.544	10,1	302.497	12,5	84.320	10,2	124.603	13,6
30-34	367.548	12,3	423.216	12,7	269.740	12,5	312.106	12,9	97.808	11,9	111.110	12,2
35-44	810.616	27,1	760.710	22,9	604.860	28,0	568.412	23,5	205.756	24,9	192.298	21,0
45-54	549.888	18,4	789.650	23,7	412.284	19,1	605.094	25,1	137.604	16,7	184.556	20,2
55-64	428.000	14,4	386.264	11,6	334.584	15,4	306.114	12,7	94.216	11,4	80.150	8,8
	2.987.304	100,0	3.329.469	100,0	2.162.396	100,0	2.416.077	100,0	824.908	100,0	913.392	100,0

Πηγή: ΕΣΥΕ (Αποτελέσματα Απογραφών)

ΠΙΝΑΚΑΣ 24

Ποσοστιαία σύνθεση του Οικονομικά Ενεργού και μη Ενεργού πληθυσμού κατά φύλο και ηλικία

Ηλικία	ΣΥΝΟΛΟ				ΑΝΔΡΕΣ				ΓΥΝΑΙΚΕΣ			
	ΕΝΕΡΓΟΣ		ΑΝΕΝΕΡΓΟΣ		ΕΝΕΡΓΟΣ		ΑΝΕΝΕΡΓΟΣ		ΕΝΕΡΓΟΣ		ΑΝΕΝΕΡΓΟΣ	
	1971	1981	1971	1981	1971	1981	1971	1981	1971	1981	1971	1981
10-14	2,2	1,0	16,8	16,5	1,9	1,0	32,3	29,5	3,0	1,2	11,4	11,4
15-19	7,8	6,0	10,1	10,7	6,9	5,0	15,5	16,6	10,3	8,5	8,2	8,3
20-24	8,5	9,4	6,3	6,5	6,9	7,5	5,1	6,0	12,5	14,5	6,8	6,6
25-29	9,3	12,1	5,0	4,9	9,3	11,7	1,7	1,3	9,4	13,0	6,1	6,3
30-34	11,3	11,9	6,1	5,0	11,5	12,1	1,0	0,6	10,9	11,6	7,8	6,7
35-39	12,4	9,9	6,4	4,4	12,9	10,2	1,1	0,5	11,0	9,1	8,3	6,0
40-44	12,6	11,5	6,5	5,4	13,1	11,8	1,3	0,8	12,0	11,0	8,2	7,3
45-54	17,0	22,3	10,1	11,9	17,6	23,4	3,4	3,8	15,3	19,2	12,5	15,1
55-64	13,2	10,9	12,7	11,3	14,3	11,8	10,7	9,1	10,5	8,4	13,4	12,2
65 και άνω	5,7	5,0	20,0	23,4	6,0	5,5	27,9	31,8	5,1	3,5	17,3	20,2
	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: ΕΣΥΕ (απογραφές)

"

ΠΙΝΑΚΑΣ 25)

Ποσοστιαία σύνθεση του Οικονομικά Ενεργού πληθυσμού κατά περιοχές και φύλο

ΠΕΡΙΟΧΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ		ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	1971	1981	1971	1981	1971	1981
Αστικές	48,3	54,9	50,6	54,5	42,1	56,0
Ημιαστικές	11,3	11,2	11,8	11,8	9,9	9,5
Αγροτικές	40,4	33,9	37,6	33,7	48,0	34,5
	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: ΕΣΥΕ (Απογραφές)

Τα στοιχεία του 1971 αναφέρονται σε απασχόληση κατά την τελευταία προ της απογραφής εβδομάδα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 26
Ποσοστιαία σύνθεση του γυναικείου Εργατικού Δυναμικού
διαφόρων χωρών κατά θέση στο επάγγελμα

ΕΤΟΣ	Εργοδότες και εργαζόμενοι δι' ίδιον λογαριασμόν	Απασχολούμενοι σε εξαρτημένη εργασία	Συμβοηθούντα μέλη μη αμειβόμενα	
ΕΛΛΑΔΑ	1961	14	27	59
	1971	16	38	46
	1981	13	54	33
ΑΥΣΤΡΙΑ	1961	11	63	26
	1971	10	75	15
ΒΕΛΓΙΟ	1970	—	—	—
	1977	11	83	17
ΓΑΛΛΙΑ	1975	8	84	8
	1982	7	85	8
Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	1970	6	92	2
	1981	5	87	8
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	1961	53	28	19
	1971	12	85	3
ΙΤΑΛΙΑ	1971	16	74	10
	1981	15	79	6
Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	1971	4	94	1
	1981	—	—	—
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	1960	10	87	3
ΙΣΠΑΝΙΑ	1970	11	78	11
	1975	9	81	10

Πηγή: THE ECONOMIC ROLE OF WOMEN IN THE ECE REGION DEVELOPMENTS 1975/1985

ΠΙΝΑΚΑΣ 27

Ποσοστιαία σύνθεση του Οικονομικά Ενεργού πληθυσμού (15-64 ετών)
κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας

ΚΛΑΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ	ΣΥΝΟΛΟ		ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	1971	1981	1971	1981	1971	1981
Γεωργ. - Κτηνοτρ. - Δάση	38,1	24,7	33,0	23,3	51,1	28,2
Ορυχεία	0,7	0,7	0,9	0,9	0,2	0,2
Βιομηχ. - Βιοτεχνία (Μεταποίηση)	11,1	19,4	18,0	19,4	17,0	19,3
Ηλεκτρ. - Φωταέριο	0,8	0,8	1,0	0,9	0,3	0,4
Οικοδομ. - Δ. Έργα	8,3	9,6	11,5	13,2	0,2	0,3
Εμπ. - Εστ. - Ξενοδ.	11,5	12,6	12,5	12,5	8,9	12,7
Μεταφ. - αποθ. Ενοικ.	7,0	7,9	9,1	9,9	1,5	2,6
Τράπεζες - Ασφαλ.	2,6	3,7	2,6	3,3	2,5	4,9
Υπηρεσίες	11,4	15,7	10,3	12,5	14,1	24,1

Πηγή: ΕΣΥΕ (απογραφές)

ΠΙΝΑΚΑΣ 29
 Ποσοστιαία κατανομή του Οικονομικά Ενεργού πληθυσμού
 κατά φύλο και μεγάλους οικονομικούς κλάδους

	ΑΝΔΡΕΣ			ΓΥΝΑΙΚΕΣ		
	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΒΙΟΜ/ΝΙΑ	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΒΙΟΜ/ΝΙΑ	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
ΕΛΛΑΔΑ						
1951	53	20	28	45	26	29
1961	50	23	28	69	14	17
1971	36	30	34	54	17	29
1981	25	34	40	40	19	40
ΑΥΣΤΡΙΑ						
1951	26	47	27	45	21	34
1961	18	53	28	30	37	32
1971	12	52	37	17	29	53
1981	9	51	40	13	24	64
ΒΕΛΓΙΟ						
1947	14	54	33	8	40	53
1961	9	53	38	4	32	64
1970	5	51	44	3	30	67
1981	4	42	54	2	17	81
ΙΡΛΑΝΔΙΑ						
1951	47	26	27	21	20	59
1961	43	27	31	15	22	63
1971	32	33	35	9	25	66
1981	25	37	38	7	24	69
ΓΑΛΛΙΑ						
1962	21	46	33	20	27	54
1968	16	48	36	15	26	60
1975	11	46	42	8	55	66
1982	9	43	48	7	22	72
ΙΤΑΛΙΑ						
1951	42	34	24	41	28	31
1961	28	43	28	31	32	38
1971	17	49	35	19	33	49
1980	13	43	44	16	28	56
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ						
1950	54	25	21	33	24	43
1960	50	29	21	18	29	53
1970	—	—	—	—	—	—
1981	20	45	35	32	26	41
ΙΣΠΑΝΙΑ						
1950	54	26	20	25	25	50
1960	40	34	36	18	28	53
1970	28	39	33	14	31	56
1982	18	42	39	16	21	63
ΤΟΥΡΚΙΑ						
1970	56	17	27	90	5	4
1980	43	23	34	88	5	7

ΠΙΝΑΚΑΣ 30
 Οικονομικά Ενεργός πληθυσμός κατά ομάδες
 ατομικών επαγγελμάτων και φύλο, ως % του συνόλου

	Αμφοτέρων των φύλων	
	1971	1981
Σύνολο	100,0	100,0
Πρόσωπα ασκούντα επιστημονικά και ελεύθερα επαγγέλματα	5,7	9,4
Διευθύνοντες και ανώτερα διοικητικά στελέχη	0,6	1,7
Υπάλληλοι γραφείου κλπ.	7,5	9,5
Έμποροι και πωλητές	7,2	8,5
Απασχολούμενοι στην παροχή υπηρεσιών	7,4	7,9
Απασχολούμενοι στην γεωργία, ζωοκομία κλπ.	40,6	27,5
Τεχνίτες και εργάτες (εκτός γεωργίας) κλπ.	29,9	31,6
Πρόσωπα μη δυνάμενα να καταταγούν	1,1	0,2
«Νέοι»	—	2,5
Δεν εδήλωσαν επάγγελμα	—	1,3

Πηγή: Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος (ΕΣΥΕ)

Σημείωση: Για το 1981, στο σύνολο των ομάδων περιλαμβάνονται οι «νέοι» καθώς και αυτοί που δεν δήλωσαν επάγγελμα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 31

Οικονομικά Ενεργός πληθυσμός κατά ομάδες ατομικών επαγγελμάτων
Ποσοστιαία συμμετοχή ανδρών - γυναικών στο σύνολο κάθε ομάδας

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	1971	1981	1971	1981
ΣΥΝΟΛΟ	72,0	72,9	28,0	27,1
Πρόσωπα ασκούντα επιστημονικά και ελεύθερα επαγγέλματα κλπ.	65,2	61,4	34,8	38,6
Διευθύνοντες και ανώτερα διοικητικά στελέχη	92,1	86,8	7,9	13,2
Υπάλληλοι γραφείου κλπ.	66,6	55,8	33,4	44,2
Έμποροι και πωλητές	80,7	75,0	19,3	25,0
Απασχολούμενοι στην παροχή υπηρεσιών	64,4	66,7	35,6	33,3
Απασχολούμενοι στη γεωργία, ζωοκομία κλπ.	63,6	70,1	36,4	29,9
Τεχνίτες και εργάτες (εκτός γεωργίας) κλπ.	85,4	85,8	14,6	14,2
Πρόσωπα μη δυνάμενα να καταταγούν «Νέοι»	74,4	69,2	25,6	30,8
Δεν εδήλωσαν επάγγελμα	—	68,2	—	31,8

Πηγή: Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος (ΕΣΥΕ)

Σημείωση: Για το 1981 στο σύνολο των ομάδων περιλαμβάνονται οι «νέοι» καθώς και αυτοί που δεν δήλωσαν επάγγελμα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 32
 Οικονομικά Ενεργός πληθυσμός κατά ομάδες
 ατομικών επαγγελμάτων και φύλο, ως % του συνόλου

	ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	1971	1981	1971	1981
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0
Πρόσωπα ασκούντα επιστημονικά και ελεύθερα επαγγέλματα κλπ.	5,1	7,9	7,0	13,4
Διευθύνοντες και ανώτερα διοικητικά στελέχη	0,8	2,1	0,2	0,9
Υπάλληλοι γραφείου κλπ.	7,0	7,3	9,0	15,5
Έμποροι και πωλητές	8,1	8,7	5,0	7,8
Απασχολούμενοι στην παροχή υπηρεσιών	6,6	7,2	9,4	9,7
Απασχολούμενοι στη γεωργία ζωοκομία κλπ.	35,9	26,4	52,8	30,4
Τεχνίτες και εργάτες (εκτός γεωργίας) κλπ.	35,4	37,2	15,6	16,5
Πρόσωπα μη δυνάμενα να καταταγούν «Νέοι»	1,2	0,2	1,0	0,2
Δεν εδήλωσαν επάγγελμα	—	1,9	—	4,2
	—	1,2	—	1,5

Πηγή: Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος (ΕΣΥΕ)

Σημείωση: Για το 1981 στο σύνολο των ομάδων περιλαμβάνονται οι «νέοι» καθώς και αυτοί που δεν δήλωσαν επάγγελμα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 33
 Οικονομικά Ενεργός Πληθυσμός
 κατά επίπεδο εκπαίδευσως %

Επίπεδο εκπαίδευσως	ΣΥΝΟΛΟ		ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	1971	1981	1971	1981	1971	1981
Πτυχιούχοι ανωτάτων σχολών	4,9	7,5	5,2	7,2	4,5	8,4
Πτυχιούχοι ανωτέρων σχολών	—	3,4	—	2,6	—	5,5
Απόφοιτοι μέσης εκπαίδευσης	11,7	17,9	11,5	15,9	11,8	23,5
Απόφοιτοι στοιχειώδους εκπαίδευσης	53,1	54,8	57,4	60,0	41,9	40,8
Δεν τέλειωσαν την στοιχειώδη εκπαίδευση	27,8	16,3	24,5	14,3	36,5	21,6
Δεν δήλωσαν επίπεδο εκπαίδευσης	2,5	0,2	1,4	0,2	5,1	0,2

Πηγή: ΕΣΥΕ (Απογραφές 1971, τόμος ΙΙΙ, σελ. 291, 1981, σελ. 67)

ΠΙΝΑΚΑΣ 34

Διαχρονική παρουσίαση του ποσοστού συμμετοχής του Εργατικού Δυναμικού
κατά φύλο στο σύνολο του πληθυσμού (από 14 ετών και άνω)
(ACTIVITY RATES)

ΕΤΗ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ
1971	45,9	69,9	24,3
1974	42,9	69,8	19,2
1975	43,2	69,7	19,9
1976	43,1	68,1	20,2
1977	43,1	68,8	20,4
1978	43,7	68,6	21,4
1979	43,7	68,4	21,7
1980	44,4	69,1	22,6
1981	49,3	70,8	29,8
1982	49,3	70,9	29,6
1983	51,0	70,8	33,1

Πηγή: 1) Στατιστική ελετηρίδα της Ελλάδος - για το έτος 1971 (ΕΣΥΕ)

2) Έρευνα απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού

ΠΙΝΑΚΑΣ 36
 Ποσοστό συμμετοχής στο Εργατικό Δυναμικό
 των χωρών-μελών της ΕΟΚ για το έτος 1983

ΧΩΡΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ
Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	54,3	70,3	40,1
ΓΑΛΛΙΑ	56,4	68,9	45,1
ΙΤΑΛΙΑ	49,3	67,7	32,3
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	49,9	67,0	33,3
ΒΕΛΓΙΟ	49,7	64,7	35,6
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	49,3	67,6	32,1
ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	57,8	71,8	44,8
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	53,6	73,7	33,4
ΔΑΝΙΑ	64,4	71,7	57,3
ΕΛΛΑΔΑ	51,0	70,8	33,1
ΕΥΡΩΠΗ/10	54,1	69,5	39,9

Πηγή: EUSTAT EMPLOI ET CHOMAGE JUIN 1985 - 2 - σελ. 67.

ΠΙΝΑΚΑΣ 38
Ποσοστά συμμετοχής Εργατικού Δυναμικού
κατά ηλικία και φύλο (ΑΝΔΡΕΣ)

ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	1971	1974	1975	1976	1977 ^α	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984
15-19	51,4	30,6	29,6	28,0	27,1	27,0	26,3	27,3	37,7	29,0	31,8	30,4
20-24	76,2	58,2	54,9	52,8	51,8	51,2	51,3	57,7	71,5	67,6	76,7	76,5
25-29	93,0	92,6	92,4	92,7	92,7	92,9	92,8	92,5	95,0	93,5	95,4	95,5
30-44	96,2	96,8	96,8	96,6	96,5	96,3	96,3	96,5	97,5	97,5	97,4	97,3
45-64	84,3	80,9	82,2	82,6	83,5	83,6	83,1	82,7	84,7	85,0	82,7	81,6

Πηγή: ΕΡΕΥΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (1974 - 1984)

2) Στοιχεία απογραφής για τα έτη 1971 - 1981. Ετήσιες στατιστικές επετηρίδες της Ε.Σ.Υ.Ε. της Ελλάδος (1981, 1983)

$$\text{Ποσοστό συμμετοχής εργατικού δυναμικού κάθε ομάδας ηλικιών} = \frac{\text{Εργατικό Δυναμικό (κάθε ομάδας ηλικιών)}}{\text{Σύνολο πληθυσμού (κάθε ομάδας ηλικιών)}}$$

ΠΙΝΑΚΑΣ 39
Ποσοστά συμμετοχής, Εργατικού Δυναμικού
κατά φύλο και ηλικία (ΓΥΝΑΙΚΕΣ)

ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	1971	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984
15-19	28,7	17,9	17,7	17,6	17,2	17,1	15,9	16,2	23,3	18,1	24,4	22,6
20-24	37,1	34,7	35,8	34,9	35,2	35,3	34,8	36,4	39,3	41,1	49,7	48,4
25-29	32,8	30,5	31,9	32,4	34,1	36,7	36,6	37,2	37,7	41,6	47,5	49,9
30-44	30,6	24,5	25,5	26,4	26,6	28,2	29,4	31,2	31,8	41,5	45,3	47,7
45-64	24,1	14,9	15,9	16,5	16,7	18,0	18,5	19,8	23,1	32,0	33,6	34,1

Πηγή: ΕΡΕΥΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (1974 - 1984)

2) Στοιχεία απογραφής για τα έτη 1971, 1981, Ετήσια Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος (1981, 1983)

Ποσοστό συμμετοχής Εργ. Δυναμικού (κάθε ομάδας ηλικιών) = $\frac{\text{Εργατ. Δυναμ. (κάθε ομάδ. ηλικιών)}}{\text{Σύνολο Πληθυσμού (κάθε ομάδ. ηλικ.)}}$

ΠΙΝΑΚΑΣ 40

Ποσοστά συμμετοχής στο Εργατικό Δυναμικό κατά φύλο και ηλικία

ΗΛΙΚΙΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ		ΑΝΔΡΕΣ		ΓΥΝΑΙΚΕΣ	
	ΕΛΛΑΣ	ΕΟΚ	ΕΛΛΑΣ	ΕΟΚ	ΕΛΛΑΣ	ΕΟΚ
14-24	39,1	49,7	45,5	53,7	33,4	45,7
25-49	69,9	77,1	96,4	96,1	45,7	58,2
50-64	53,5	51,4	78,0	71,7	30,1	32,8
64 και άνω	13,1	4,7	19,8	7,8	7,2	2,6

Πηγή: EUROSTAT/EMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT JUNE 1985-2.

ΠΙΝΑΚΑΣ 41

Ποσοστιαία αύξηση των ρυθμών συμμετοχής των γυναικών
στις «παραγωγικές ηλικίες»

ΧΩΡΕΣ	ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	
	25 - 29	30 - 34
ΒΕΛΓΙΟ (1970 - 77)	30	38
ΔΑΝΙΑ (1970 - 1981)	47	56
ΙΤΑΛΙΑ (1971 - 1981)	64	68
ΟΛΛΑΝΔΙΑ (1971 - 1981)	81	95
ΝΟΡΒΗΓΙΑ (1970 - 1980)	43	68
ΣΟΥΗΔΙΑ (1970 - 1980)	37	47
ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ (1971 - 1981)	28	18
ΕΛΛΑΔΑ (1971 - 1981)	20	12

Πηγή: THE ECONOMIC ROLE OF WOMEN IN THE ECE REGION

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Ανάλυση της Απασχολήσεως κατά φύλο με βάση τις απογραφές της ΕΣΥΕ των ετών
1971-81 και της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΣΥΕ για το έτος 1981,
ηλικίας 15-64 ετών

	και των δύο φύλων	Άνδρες	%	Γυναίκες	%	
1971	2.897.052	2.102.476	72,6	794.576	27,4	Με βάση την απογραφή της ΕΣΥΕ
1981	3.179.609	2.320.777	73,0	858.832	27,0	
1981	3.325.500	2.272.400	68,3	1.053.100	31,7	Με βάση την Έρευνα Εργατ. Δυναμικού

Πηγή: 1) Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος
2) Έρευνα Εργατικού Δυναμικού

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ανάλυση της Απασχολήσεως κατά φύλο με βάση τις απογραφές της ΕΣΥΕ των ετών 1971-81 και της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΣΥΕ για το έτος 1981, όλων των ηλικιών

	και των δύο φύλων	Ανδρες %	Γυναίκες %
1971 (ΑΠΟΓΡΑΦΗ)	3.143.040	2.280.396 72.5	862.644 27.5
1981 (ΑΠΟΓΡΑΦΗ)	3.388.518	2.485.395 73.3	903.123 26.7
1981 (ΕΡΕΥΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ)	3.529.300	2.423.300 68.7	1.106.000 31.3

Πηγή: 1) Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος ΕΣΥΕ
2) Έρευνα Εργατικού Δυναμικού ΕΣΥΕ

ΠΙΝΑΚΑΣ 3
 Διαχρονική εξέλιξη της Απασχολήσεως κατά φύλο και ηλικία
 ΣΥΝΟΛΟ

ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ				
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64
1971	254.428	274.160	301.864	1.178.164	978.688
1981	210.737	331.792	427.100	1.183.926	1.175.914

ΑΝΔΡΕΣ

ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ				
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64
1971	161.780	161.064	217.544	874.600	746.868
1981	128.832	193.022	302.497	880.518	911.208

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ				
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64
1971	84.212	105.476	81.288	295.688	227.912
1981	81.905	138.770	124.603	303.408	264.706

Πηγή: Στατιστική Επετηρίδα της Ελλάδος

ΠΙΝΑΚΑΣ 4
 Ποσοστιαία μεταβολή της διαχρονικής εξελίξεως
 της Απασχολήσεως, κατά φύλο και ηλικία

ΣΥΝΟΛΟ						
ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ					
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64	
1971	—	—	—	—	—	
1981	-32,6	-10,0	26,8	7,9	37,6	
1982	-11,1	0,5	1,0	1,6	- 2,2	
1983	5,8	14,9	0,3	0,1	- 2,2	
1984	- 6,6	- 1,1	2,4	0,3	1,5	
ΑΝΔΡΕΣ						
ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ					
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64	
1971	—	—	—	—	—	
1981	-35,0	-19,5	18,4	0,9	28,1	
1982	- 4,7	6,7	- 0,1	1,9	- 1,5	
1983	- 3,6	17,2	- 2,2	- 1,8	-3,3	
1984	- 4,4	0,8	2,1	- 1,0	0,3	
ΓΥΝΑΙΚΕΣ						
ΕΤΗ	ΗΛΙΚΙΕΣ					
	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 44	45 - 64	
1971	—	—	—	—	—	
1981	-28,2	3,7	48,7	28,2	68,2	
1982	-21,5	- 6,4	3,2	1,0	- 4,1	
1983	+24,6	12,1	5,4	4,8	4,0	
1984	-10,0	- 3,6	2,8	3,0	4,2	

Πηγή: Έρευνα Εργατικού Δυναμικού
 Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος

ΠΙΝΑΚΑΣ 10

Εξέλιξη της συνολικής Απασχολήσεως διαφόρων χωρών (Δείκτες με βάση το 1980)

ΧΩΡΑ	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
ΑΥΣΤΡΙΑ	95.1	95.8	97.4	98.3	97.8	98.4	99.3	99.5	99.8	100	100.1	98.9	97.7
ΒΕΛΓΙΟ	98.7	98.6	99.9	101.3	99.8	99.1	98.9	98.9	100.0	100	97.9	96.6	95.6
ΦΙΛΑΝΔΙΑ	91.2	90.9	92.9	95.8	95.4	97.8	95.8	94.5	96.9	100	101.1	102.1	102.7
ΓΑΛΛΙΑ	95.8	96.4	97.7	98.7	97.8	98.5	99.3	99.7	99.9	100	99.4	99.6	99.1
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	102.1	101.7	102.5	101.0	98.1	97.2	97.1	97.7	99.0	100	99.2	97.4	95.8
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	91.8	91.2	91.8	92.6	93.0	91.9	93.8	96.0	98.9	100	99.1	99.3	97.4
ΙΤΑΛΙΑ	94.4	92.9	93.8	95.8	96.5	97.2	98.2	98.7	99.8	100	100.2	99.9	110.2
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	85.0	84.4	83.7	96.0	95.1	96.5	96.4	96.1	98.2	100	101.1	100.9	99.2
ΙΣΠΑΝΙΑ	109.2	109.3	112.0	112.6	110.6	109.6	108.7	106.1	104.0	100	97.1	96.6	96.0
ΤΟΥΡΚΙΑ	88.4	90.4	91.9	93.4	94.9	97.2	99.0	100.0	100.1	100	100.9	101.9	102.6
ΕΛΛΑΔΑ	93.7	94.1	95.1	95.2	95.3	96.4	97.2	97.6	98.7	100	105.2	104.0	104.5

Πηγή: OECD: Labour Force Statistics 1963 - 1983, Παρίσι, 1985 (ΟΟΣΑ)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ

Διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των Απασχολομένων σε διάφορες χώρες (σε χιλιάδες)

ΧΩΡΕΣ	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
ΑΥΣΤΡΙΑ	3.111	3.134	3.187	3.217	3.202	3.220	3.250	3.258	3.265	3.273	3.276	3.236	3.199
ΒΕΛΓΙΟ	3.695	3.689	3.738	3.792	3.737	3.708	3.702	3.701	3.744	3.743	3.644	3.615	3.577
ΦΙΛΑΝΔΙΑ	2.113	2.108	2.154	2.220	2.211	2.268	2.221	2.190	2.246	2.318	2.344	2.367	2.380
ΓΑΛΛΙΑ	20.441	20.573	20.865	21.062	20.885	21.027	21.202	21.285	21.317	21.347	21.226	21.254	21.154
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	26.317	26.214	26.411	26.038	25.285	25.059	25.014	25.169	25.507	25.771	25.566	25.100	24.690
ΙΤΑΛΙΑ	19.176	18.875	19.057	19.470	19.594	19.742	19.948	20.044	20.266	20.313	20.361	20.297	20.350
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	1.047	1.041	1.047	1.056	1.061	1.049	1.068	1.095	1.129	1.141	1.131	1.133	1.111
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	3.335	3.314	3.286	3.767	3.734	3.789	3.784	3.772	3.845	3.925	3.969	3.959	3.892
ΙΣΠΑΝΙΑ	12.289	12.306	12.608	12.670	12.442	12.333	12.237	11.935	11.705	11.254	10.931	10.876	10.805
ΤΟΥΡΚΙΑ	12.843	13.137	13.358	13.570	13.796	14.118	14.381	14.529	14.539	14.531	14.668	14.802	14.912
ΕΛΛΑΔΑ	3.143	3.159	3.191	3.195	3.198	3.235	3.262	3.276	3.311	3.356	3.529	3.491	3.508
Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	24.143	24.115	24.694	24.786	24.703	24.491	24.523	24.681	25.061	24.983	23.989	23.665	23.470

Πηγή: ΟΟΣΑ

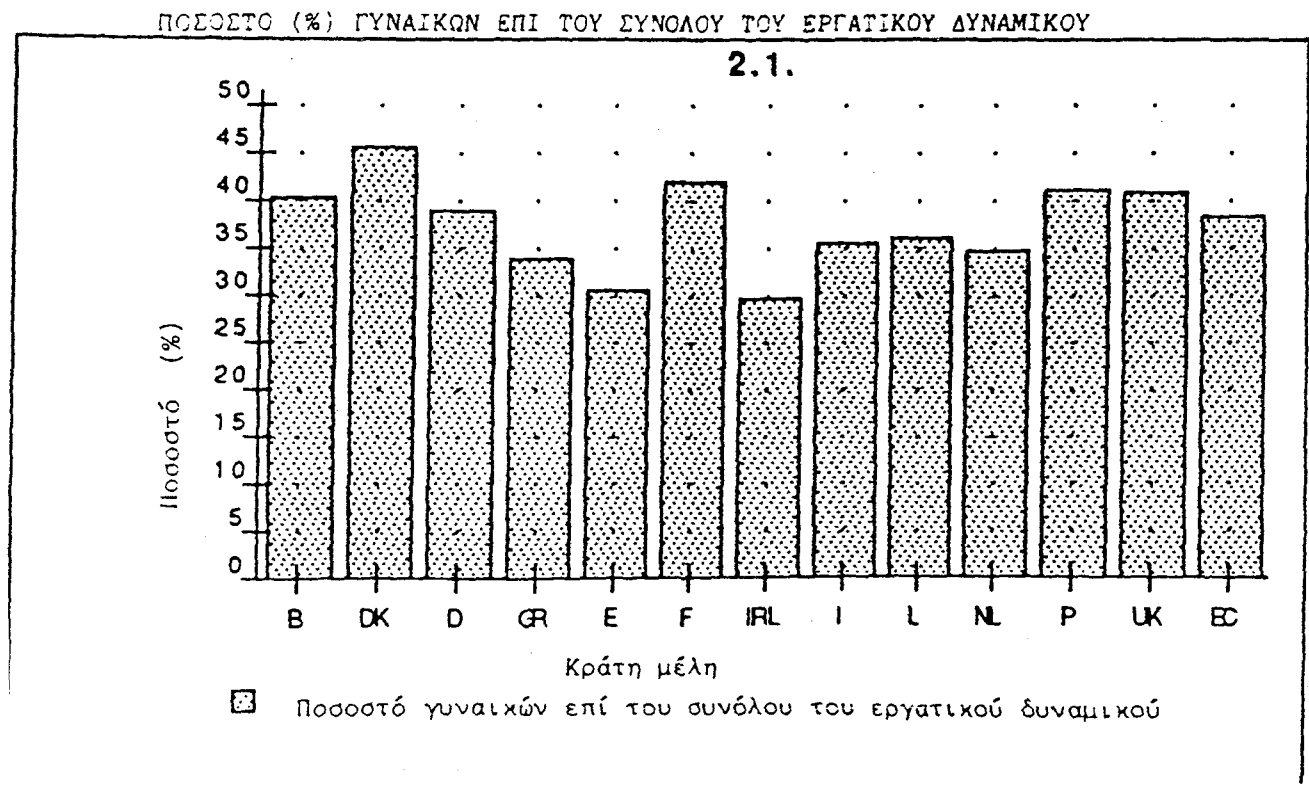
ΠΙΝΑΚΑΣ

2.1.

ΣΥΝΟΛΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, 1986
(σε 1000)

ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΑΝΔΡΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ (%) ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ
België/Belgique	4 212	1 698	2 514	40,31
Danmark	2 898	1 321	1 577	45,58
Deutschland	28 024	10 910	17 114	38,93
Ellas	4 063	1 373	2 690	33,79
España	14 147	4 307	9 840	30,44
France	24 009	1 097	13 912	42,06
Ireland	1 303	388	915	29,78
Italia	23 851	8 472	15 379	35,52
Luxembourg	157,4	57	100,4	36,21
Nederland	5 843	2 031	3 812	34,76
Portugal	4 519	1 854	2 665	41,03
United Kingdom	27 772	11 358	16 414	40,90
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ	140 798	53 866	86 933	38,26

Πηγή: EUROSTAT, Αποσχόληση και ανεργία 1986, σελ. 100

ΠΙΝΑΚΑΣ

2.2.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑ ΦΥΛΟ
(απόλυτοι αριθμοί)

ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ (%) ΓΥΝΑΙΚΩΝ	
			ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ	
België/Belgique	88 300	3 500	3,96	
Danmark	29 300	800	2,73	
Deutschland	488 700	
Ellas	214 000	1 800	0,84	
España	309 500	
France	456 900	13 500	2,95	
Ireland	13 200	
Italia	386 000	
Luxembourg	800	
Nederland	106 100	1 600	1,51	
Portugal	73 900	
United Kingdom	316 700	16 000	5,05	
United States of America	2 163 200	203 000	9,38	
Canada	84 600	7 740	9,15	

Πηγή: Ινστιτούτο Στρατηγικών Σπουδών, Στρατιωτική Ισορροπία (MILITARY BALANCE) 1988/89

ΠΟΣΟΤΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΝΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ, 1970 - 1988

(σε %)

	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EC
<u>ΓΥΝΑΙΚΕΣ</u>													
1970	24,9	36,9	30,3	...	18,2	29,4	19,7	21,9	21,7	18,9	...	31,2	...
1980	30,8	45,3	32,0	21,1	20,0	33,8	20,5	25,7	26,4	23,7	34,8	36,4	30,0
[1] 1986	33,1	50,9	34,3	27,3	21,9	35,6	21,9	28,8	30,2	27,6	35,1	39,0	32,5
<u>ΑΝΔΡΕΣ</u>													
1970	55,1	59,8	59,5	...	59,8	55,6	55,9	56,5	59,0	54,7	...	60,7	...
1980	54,1	58,8	57,5	54,9	52,6	53,4	52,7	54,6	57,9	52,7	55,0	59,8	55,6
[1] 1986	52,6	62,5	58,5	55,2	51,9	51,5	51,8	55,3	58,1	52,9	54,1	59,4	55,4

Σημειώσεις

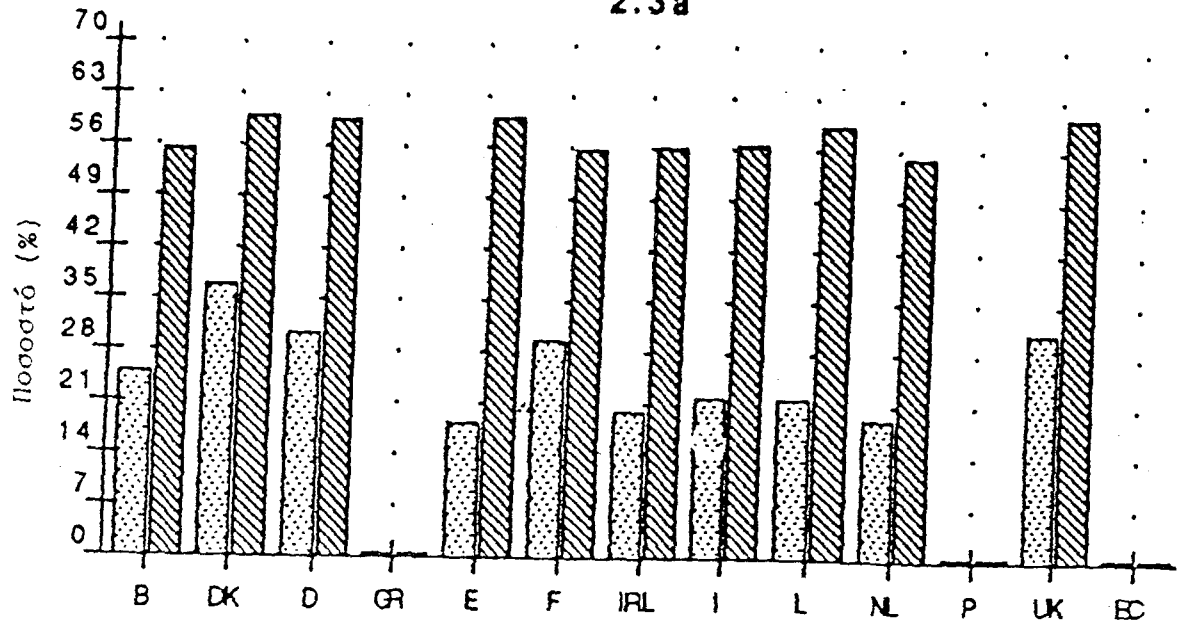
Οι υπογραμμισμένοι αριθμοί του 1980 αποδεικνύουν μια αλλαγή στον ορισμό, μεταξύ των ετών 1980 και 1986

[1] Βέλγιο και Ελλάδα: 1985

Πηγή: EUROSTAT, Αποδόχωση και ανεργία, 1988, σελ. 99

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΟ 1970

2.3a

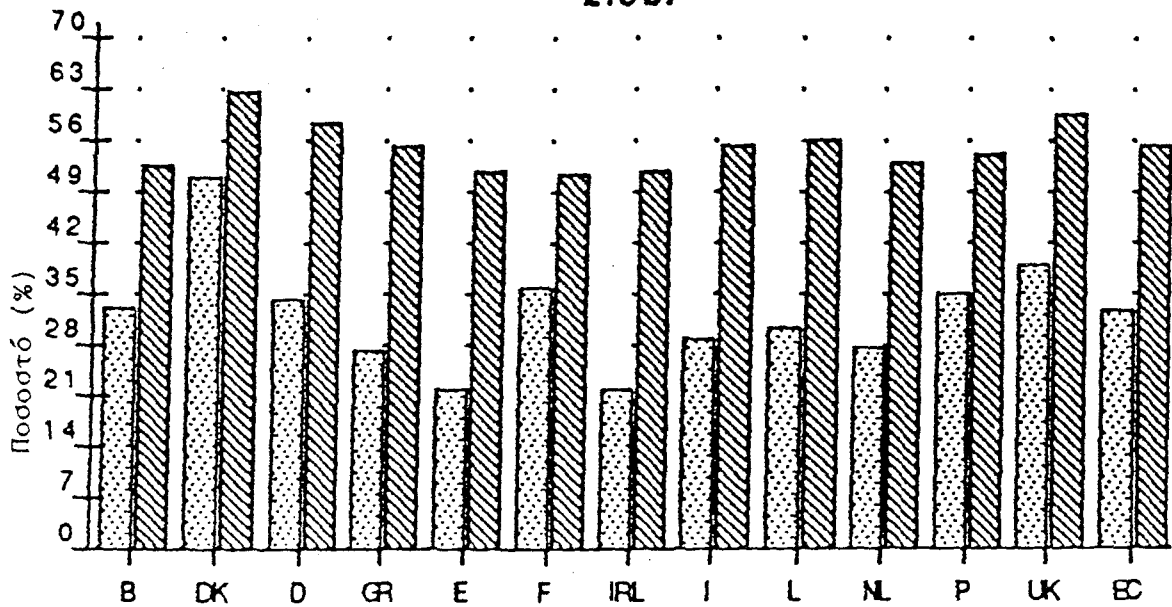

Κράτη μέλη
 ▨ Ανδρες το 1970 (GR, P, ΕΚ = μη διαθέσιμα)

▩ Γυναίκες το 1970
 (GR, P, ΕΚ = μη διαθέσιμα)

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΟ 1986

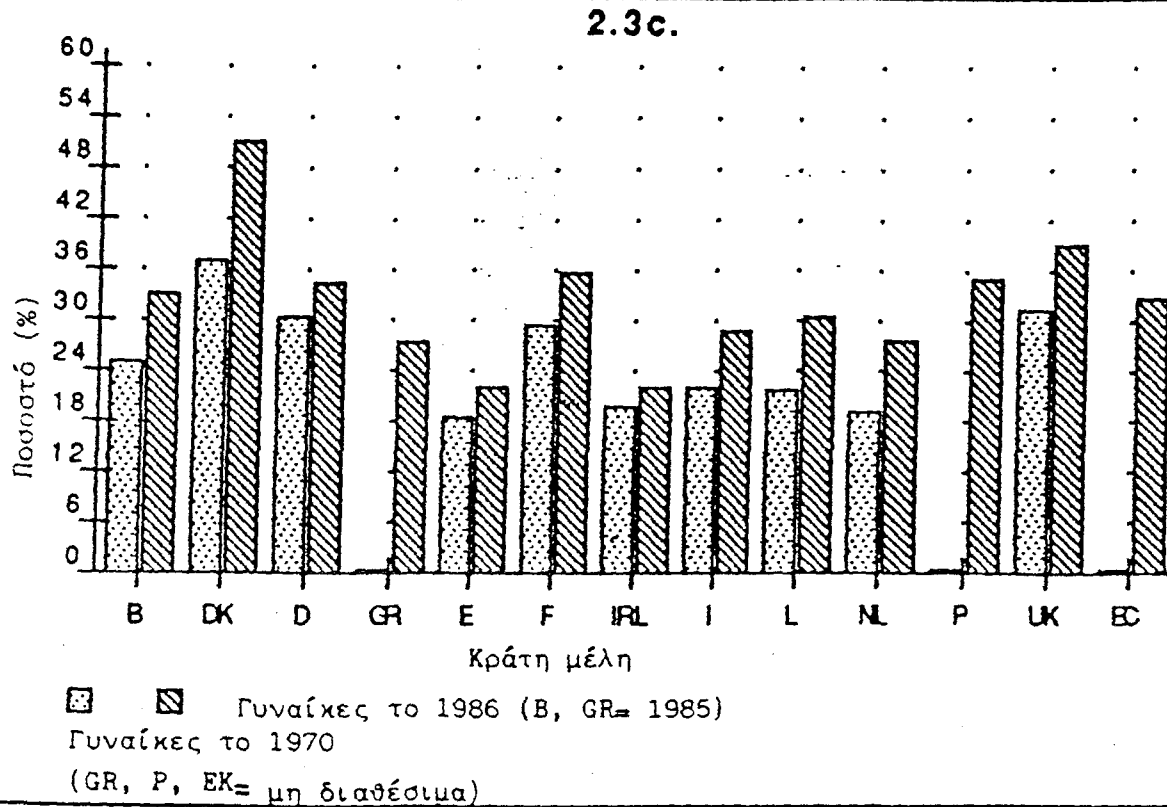
2.3b.

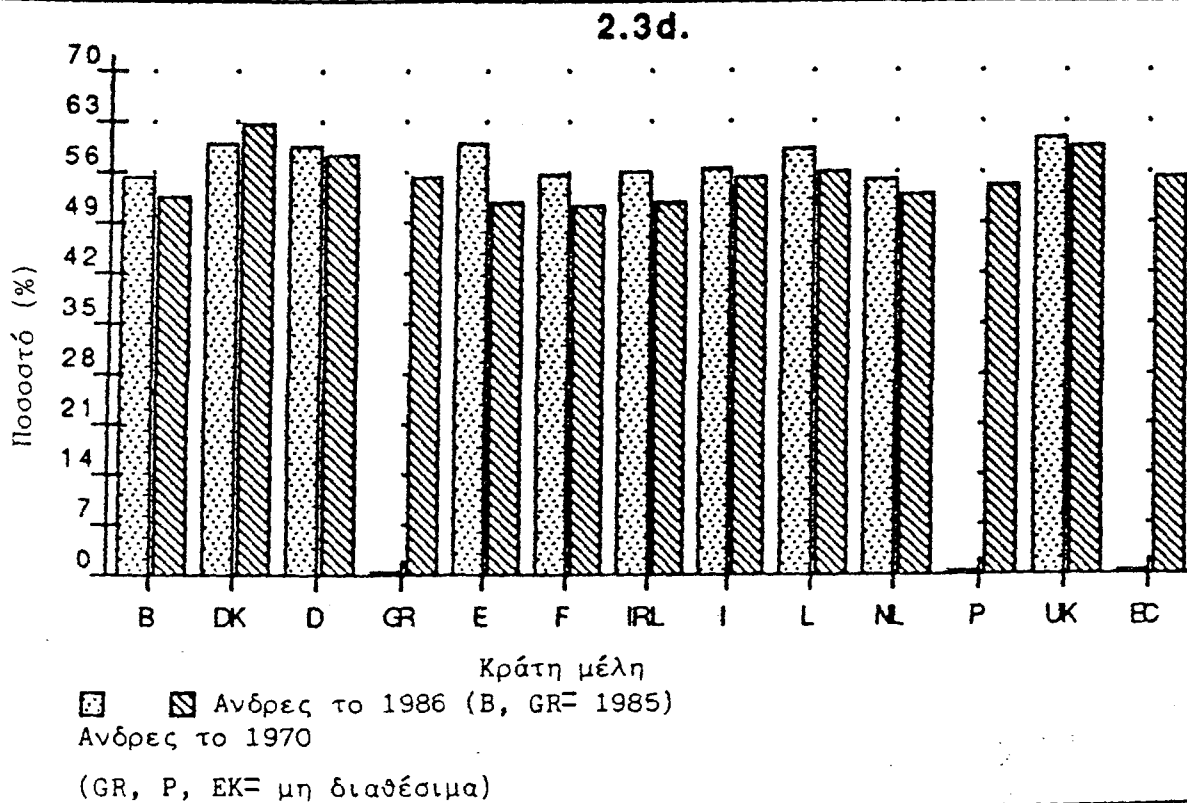
Κράτη μέλη
 ▨ Ανδρες το 1986 (B, GR= 1985)

▩ Γυναίκες το 1986
 (B, GR= 1985)

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ
2.4.

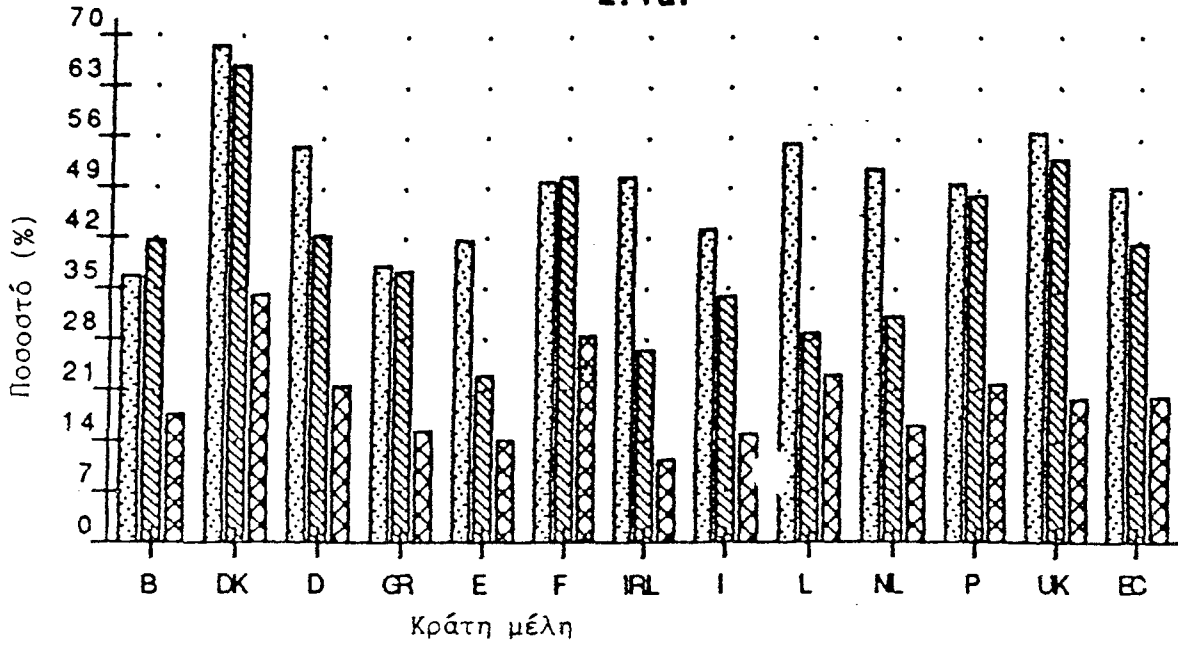
ΠΟΣΟΤΑ ΕΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, ΑΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ, 1986
(σε %)

	B	DK	D	GR	F	F	IRL	I	I	NL	P	UK	EC
ΓΥΝΑΙΚΕΣ													
Αγαμέσ	36,7	68,5	55,0	38,2	41,7	49,6	50,6	43,2	55,2	51,8	49,8	56,9	49,4
Εγγαμέσ	41,5	65,9	42,3	37,2	22,8	50,7	26,4	33,8	28,9	31,1	48,2	53,4	41,6
Χήρες ή διαζευγμένες	17,4	34,2	21,5	15,0	14,0	28,2	11,1	14,9	22,8	15,9	21,9	20,0	20,4
ΣΥΝΟΛΟ	36,3	60,1	41,0	34,0	27,1	46,2	32,9	33,5	34,3	34,5	45,0	48,4	39,9
ΑΝΔΡΕΣ													
Αγαμοί	47,8	78,3	65,4	54,8	57,6	60,4	61,9	58,1	63,3	58,9	65,3	70,3	82,2
Εγγαμοί	71,1	74,3	74,2	75,0	74,0	72,6	81,3	73,1	73,8	73,5	77,5	76,5	74,2
Χήροι ή διαζευγμένοι	41,7	51,4	49,9	28,2	28,0	47,6	29,1	32,7	51,2	43,6	31,8	44,1	42,7
ΣΥΝΟΛΟ	62,5	73,6	69,9	67,8	66,6	67,3	71,2	66,8	68,7	66,6	72,2	72,5	68,7

Πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, 1986, σελ. 82 και 83

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

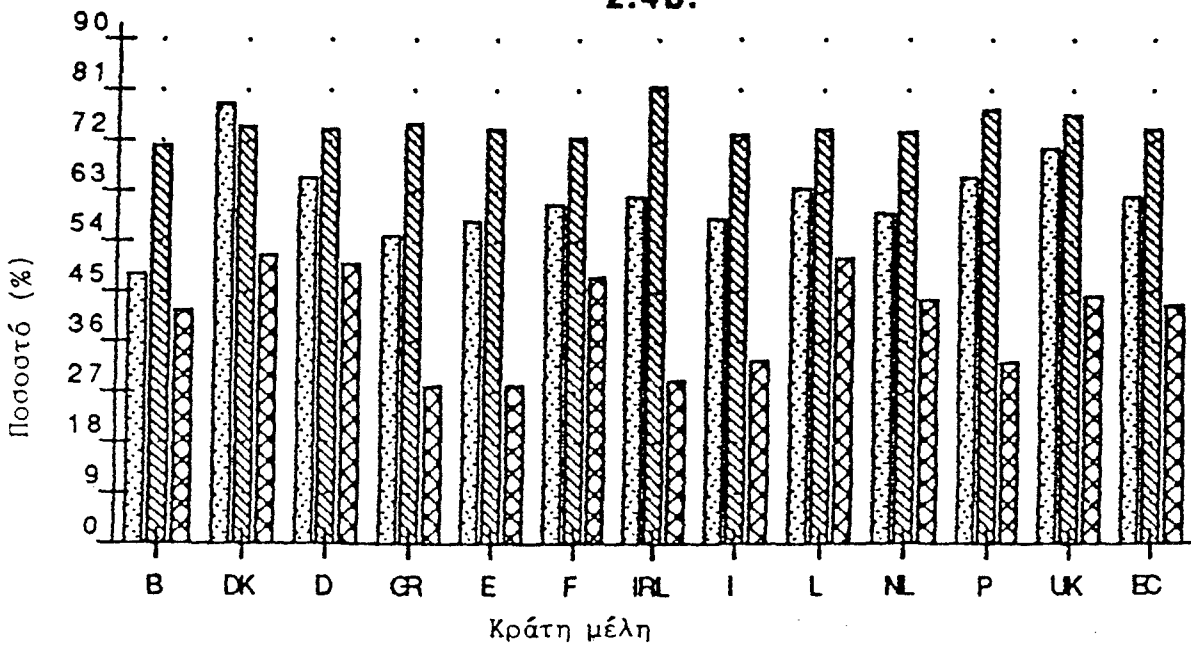
2.4a.

Αγαμες Χήρες ή διαζευγμένες
Έγγαμες

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

2.4b.

Αγαμοι Χήροι ή διαζευγμένοι
Έγγαμοι

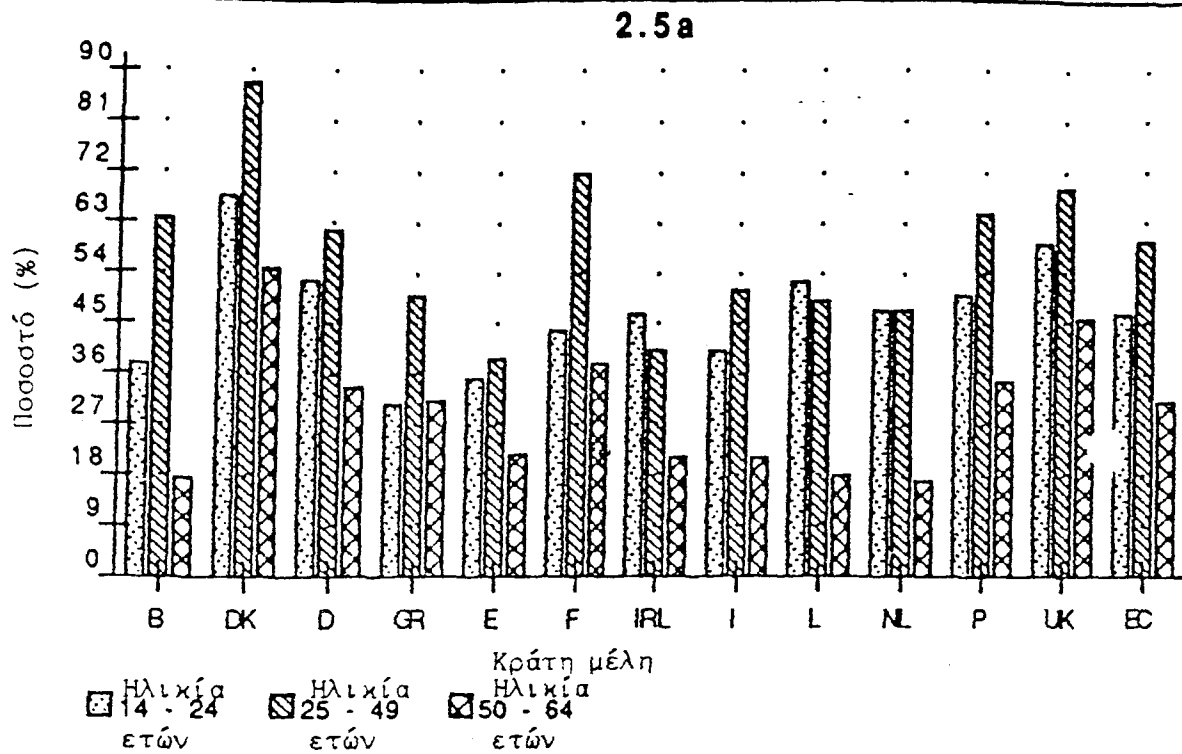
ΠΙΝΑΚΑΣ
2.5.

ΠΟΣΟΤΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, ΑΝΑ ΕΥΡΕΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ, 1986
(σε %)

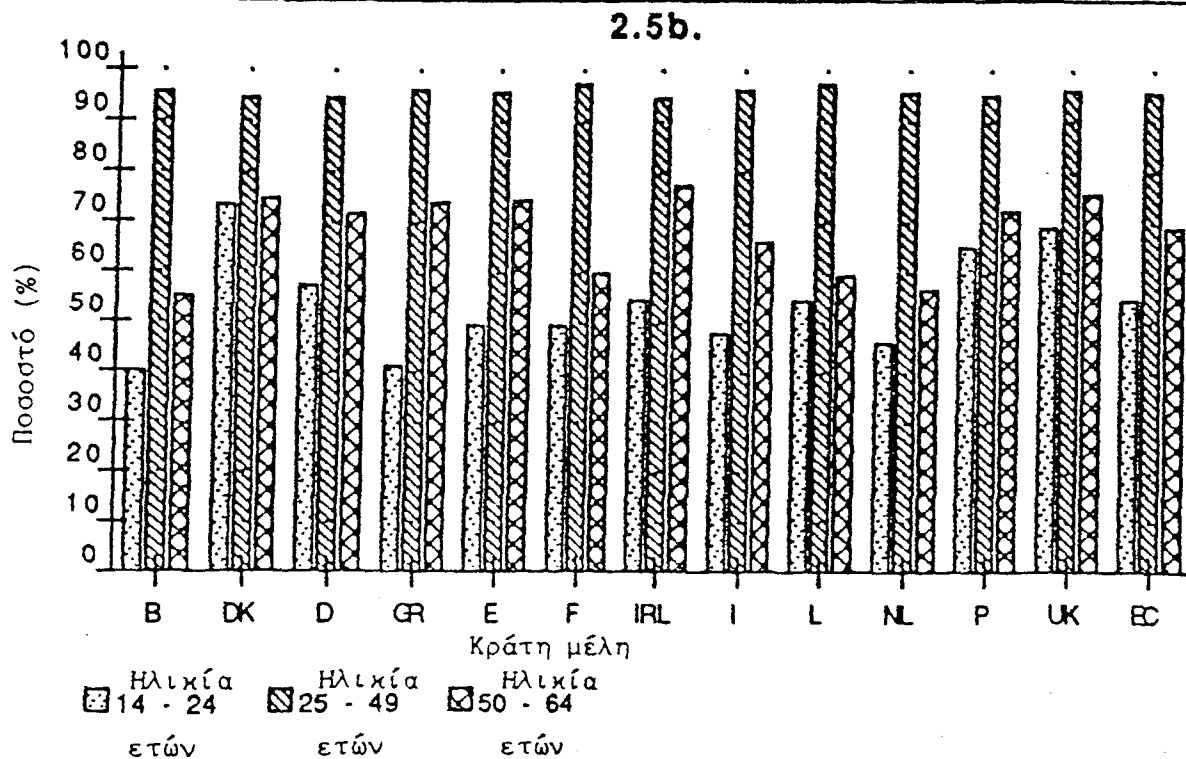
	B	DK	D	GB	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EC
ΓΥΝΑΙΚΕΣ													
14 - 24 ετών	37,6	67,3	52,7	30,4	35,2	43,3	46,6	39,8	52,5	47,6	50,1	58,9	46,5
25 - 49 "	63,3	87,5	61,3	49,8	38,3	72,1	40,1	51,1	48,8	47,3	64,7	68,9	59,5
50 - 64 "	17,3	54,5	33,4	31,1	21,5	37,6	20,8	21,1	18,0	17,0	34,6	45,3	31,2
65 + "	0,9	3,4	2,1	6,1	2,2	1,5	3,7	2,3	.	0,9	7,7	2,7	2,4
ΣΥΝΟΛΟ	36,3	60,1	41,0	34,0	27,1	46,2	32,9	33,5	34,3	34,5	45,0	48,4	39,9
ΑΝΔΡΕΣ													
14 - 24 ετών	39,8	73,5	57,4	41,3	49,2	49,4	54,6	47,7	54,7	46,3	65,0	69,1	54,6
25 - 49 "	95,6	94,3	94,3	98,2	95,4	97,0	94,6	96,1	97,3	95,7	95,0	95,9	95,7
50 - 64 "	55,2	74,7	71,7	73,7	74,4	60,2	77,4	66,2	59,4	56,5	72,3	75,8	68,8
65 + "	2,9	13,5	5,2	15,5	5,6	4,1	19,1	8,4	(3,2)	4,6	18,8	7,9	7,1
ΣΥΝΟΛΟ	62,5	73,6	69,9	67,8	66,6	67,3	71,2	66,8	68,7	66,6	72,2	72,5	68,7

Πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, 1986, σελ. 82 και 83

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ

2. 6.

ΠΟΣΩΤΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, ΑΝΑ ΕΥΡΕΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ, ΑΝΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ, 19

(σε %)

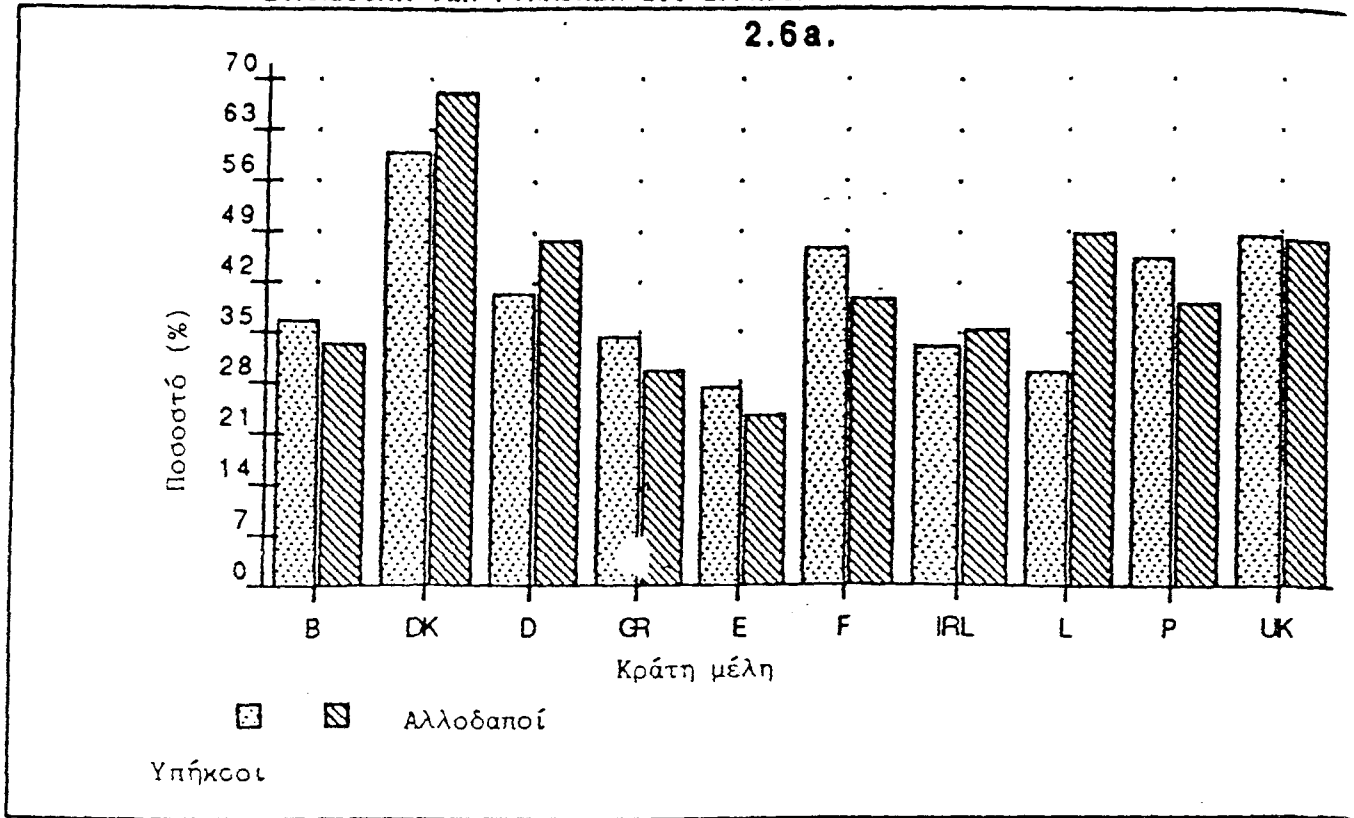
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
υπήκοοι												
14 - 24 ετών	38,5	67,4	53,8	30,4	35,2	43,9	46,7	-	52,2	-	50,1	59,3
25 - 49 "	64,8	87,8	61,9	50,0	38,4	73,7	40,1	-	45,9	-	64,8	69,6
50 - 64 "	17,5	54,4	33,1	31,1	21,4	37,8	20,8	-	16,1	-	34,6	45,3
65 + "	0,8	3,4	2,1	6,2	2,2	1,5	3,7	-	-	-	7,7	2,8
ΣΥΝΟΛΟ	36,5	60,0	40,6	34,1	27,1	46,6	32,9	-	29,7	-	45,0	48,3
ΓΥΝΑΙΚΕΣ												
αλλοδαποί												
14 - 24 ετών	29,5	59,8	39,0	-	-	34,3	(43,3)	-	57,7	-	-	45,8
25 - 49 "	47,1	74,9	55,1	37,9	29,1	50,5	40,0	-	55,2	-	53,4	58,1
50 - 64 "	13,8	(68,5)	42,3	-	-	33,8	-	-	28,2	-	-	46,0
65 + "	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ΣΥΝΟΛΟ	33,5	67,9	47,8	29,4	23,4	39,6	35,2	-	48,6	-	38,7	48,0

2.6 α. (συνέχεια)

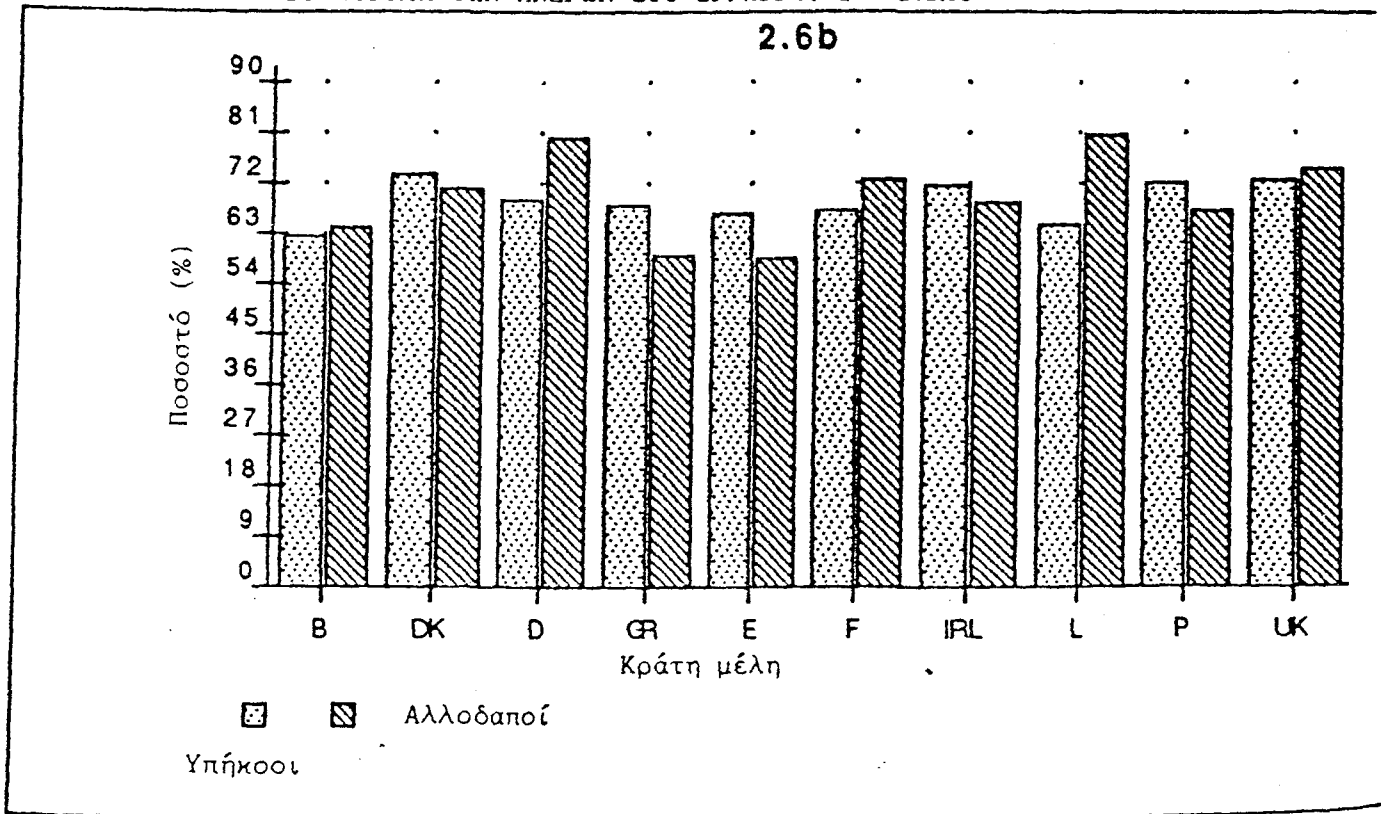
	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK
ΑΝΔΡΕΣ												
υπήκοοι												
14 - 24 ετών	40,2	73,9	57,6	41,4	49,2	49,9	54,8	-	54,9	-	65,1	69,4
25 - 49 "	96,3	94,5	94,5	96,3	95,4	97,3	94,7	-	97,0	-	95,1	96,2
50 - 64 "	56,1	74,9	71,1	73,7	74,5	59,8	77,6	-	55,7	-	72,3	75,9
65 + "	2,8	13,6	5,1	15,5	5,6	4,1	19,1	-	(2,9)	-	18,8	7,9
ΣΥΝΟΛΟ	62,4	73,6	69,1	67,8	66,6	66,9	71,3	-	64,7	-	72,2	72,5
ΑΝΔΡΕΣ												
αλλοδαποί												
14 - 24 ετών	35,7	53,9	55,1		(32,0)	42,3	48,8	-	54,4	-	(46,2)	59,1
25 - 49 "	89,5	85,0	92,4	85,2	86,1	94,4	93,3	-	98,2	-	90,2	90,7
50 - 64 "	43,7	(58,2)	80,9	(59,7)	(58,8)	66,0	(68,1)	-	76,8	-	.	72,9
65 + "	.	.	(7,6)	.	.	(5,8)	.	-	.	-	.	8,8
ΣΥΝΟΛΟ	63,9	70,8	80,0	58,8	58,6	72,6	68,5	-	80,4	-	66,8	74,3

Πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, 1986, σελ. 84 και 85

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

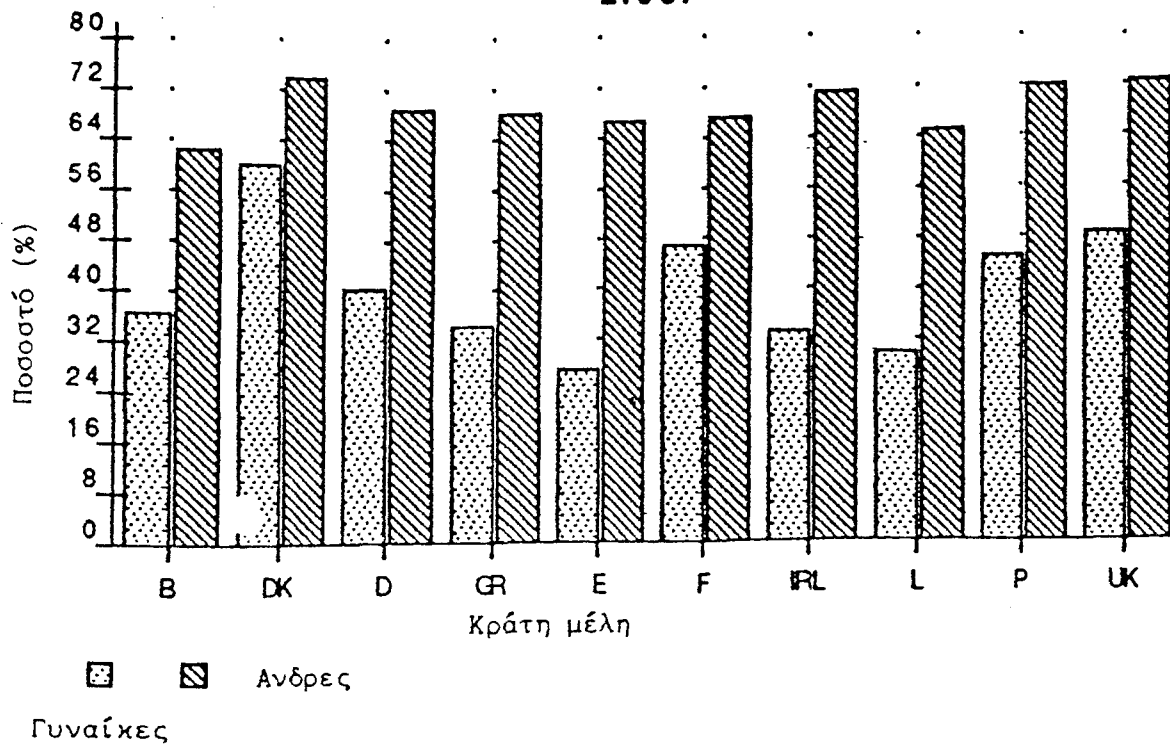

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

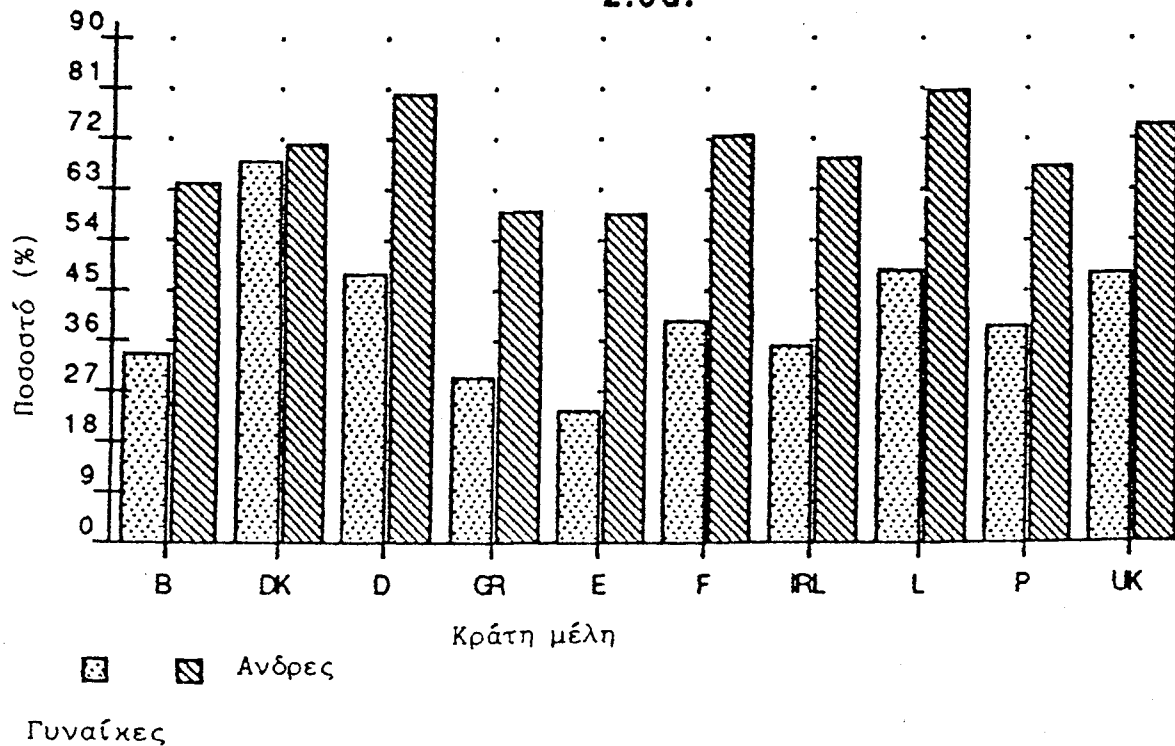
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ: ΥΠΗΚΟΟΙ

2.6c.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ: ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ

2.6d.

ΠΙΝΑΚΑΣ

2.7.

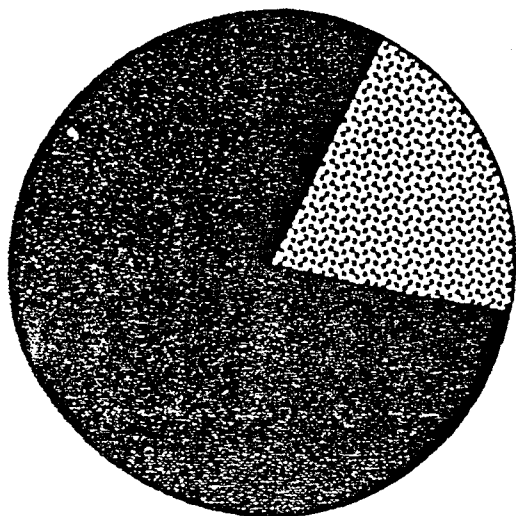
ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑ ΤΟΜΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ, 1986

(σε %)

	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ	ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ
<u>ΓΥΝΑΙΚΕΣ</u>				
België/Belgique	2,7	17,2	80,2	100,0
Danmark	2,9	16,4	80,6	100,0
Deutschland	5,9	25,1	69,0	100,0
Ellas	37,4	17,3	45,4	100,0
España	13,8	16,8	69,4	100,0
France	6,4	18,6	75,0	100,0
Ireland	5,6	20,0	74,4	100,0
Italia	11,1	24,1	64,8	100,0
Luxembourg	3,1	8,9	88,1	100,0
Nederland	3,0	11,2	85,8	100,0
Portugal	25,9	24,5	49,6	100,0
United Kingdom	1,1	18,8	80,2	100,0
Ευρωπαϊκή Κοινότητα	7,5	20,5	72,0	100,0
<u>ΑΝΔΡΕΣ</u>				
België/Belgique	3,5	40,1	56,4	100,0
Danmark	8,6	38,8	52,6	100,0
Deutschland	4,3	50,0	45,6	100,0
Ellas	23,9	30,8	45,2	100,0
España	17,2	38,1	44,7	100,0
France	8,5	40,6	50,9	100,0
Ireland	20,9	34,1	44,9	100,0
Italia	10,2	37,6	52,2	100,0
Luxembourg	4,1	41,2	54,7	100,0
Nederland	6,2	34,7	59,1	100,0
Portugal	18,6	40,2	41,2	100,0
United Kingdom	3,1	45,0	51,9	100,0
Ευρωπαϊκή Κοινότητα	8,5	41,9	49,6	100,0

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΑ ΤΟΜΕΑ ΣΤΗΝ Ε.Κ.

2.7a.

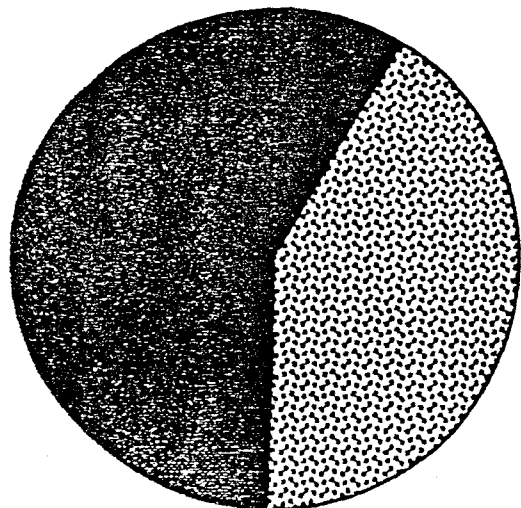

Γυναίκες απασχολούμενες στην:

- Γεωργία 7,5%
- ▨ Βιομηχανία 20,5%
- Παροχή υπηρεσιών 72,0%

ΑΝΔΡΕΣ ΑΝΑ ΤΟΜΕΑ ΣΤΗΝ Ε.Κ.

2.7b.

Ανδρες απασχολούμενοι στην:

- Γεωργία 8,5%
- ▨ Βιομηχανία 41,9%
- Παροχή υπηρεσιών 49,6%

ΠΙΝΑΚΑΣ

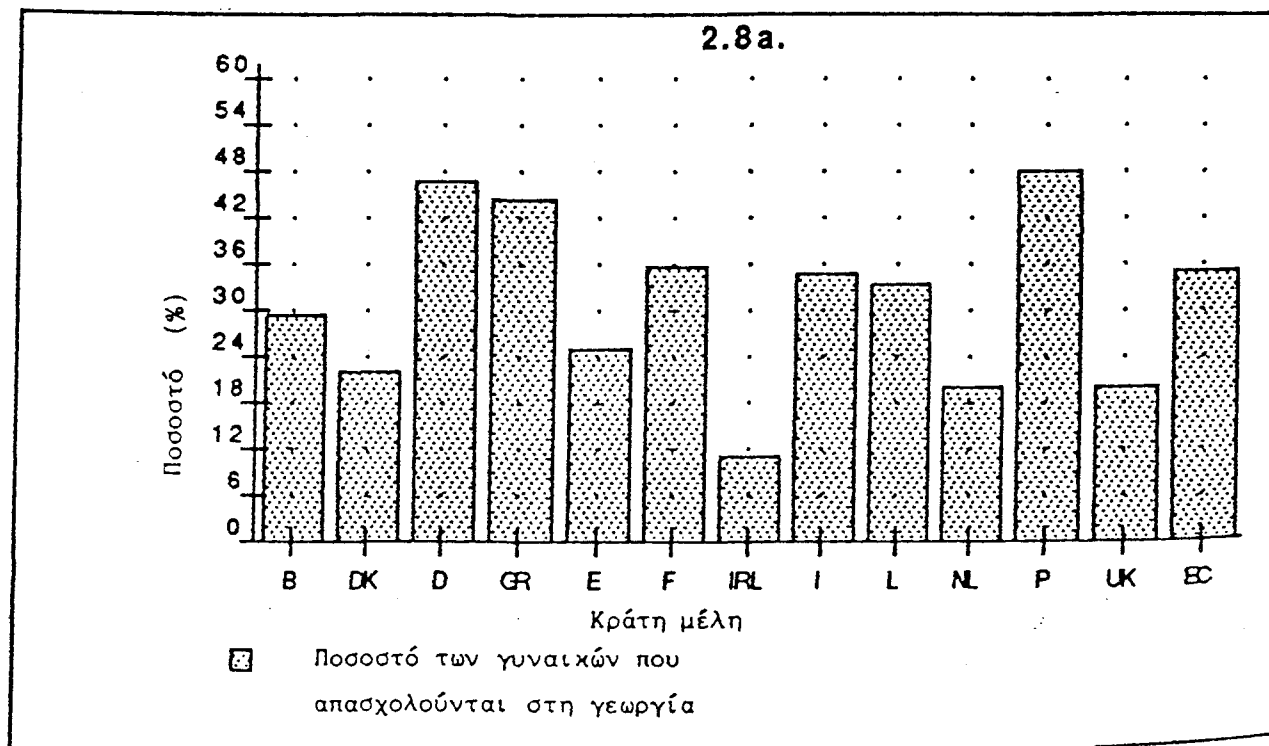
2.8.

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΟΜΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ, 1986

	Γεωργία	Βιομηχανία	Παροχή Υπηρεσιών
Κράτος μέλος			
België/ Belgique	29,5	19,0	43,9
Danmark	21,9	26,1	56,0
Deutschland	46,6	24,3	49,2
Ellas	44,4	22,3	33,9
Espania	25,1	15,4	39,1
France	35,6	25,1	51,8
Irland	11,0	21,1	43,0
Italia	34,8	23,7	37,6
Luxembourg	33,3	9,1	46,4
Nederland	20,0	14,1	42,5
Portugal	48,0	28,8	44,4
United Kingdom	20,0	23,3	53,0
Ευρωπαϊκή Κοινότητα	35,1	23,0	46,9

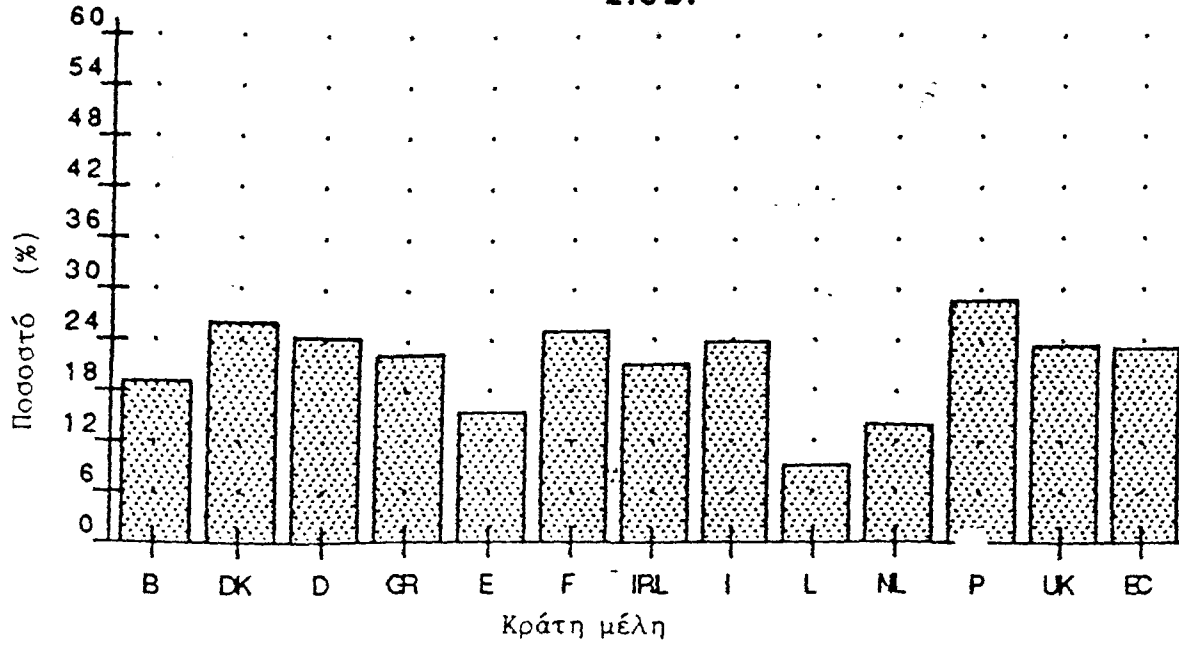
Πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού 1986, σελ. 126 και 129.

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

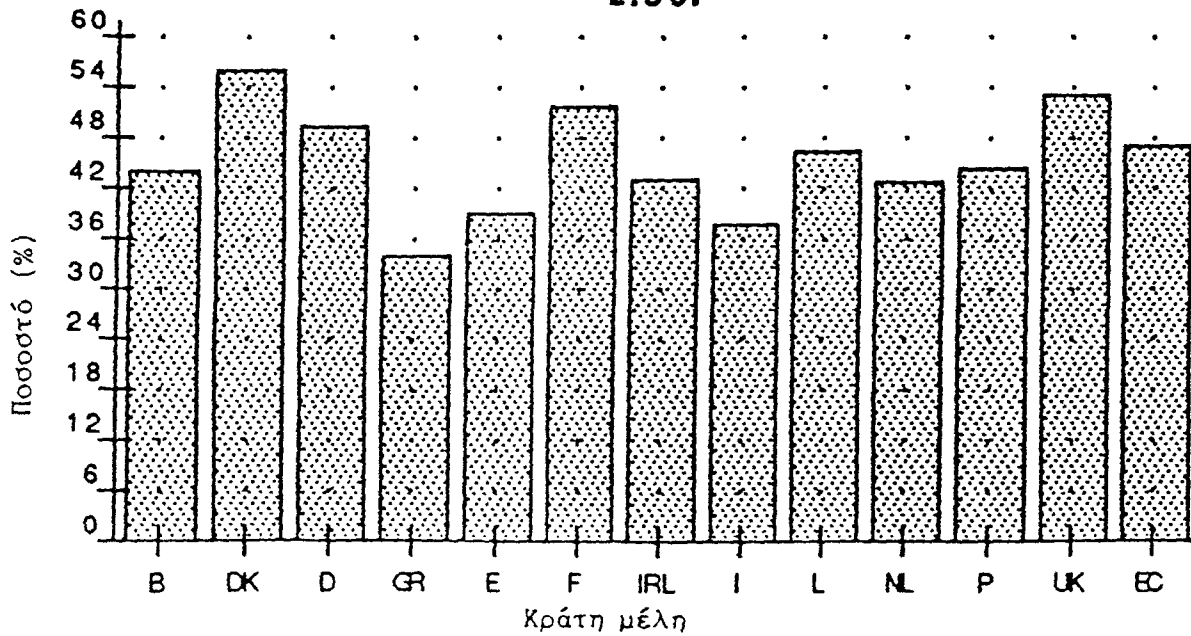
2.8b.

Ποσοστό των γυναικών που απασχολούνται στη βιομηχανία

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

2.8c.

Ποσοστό των γυναικών που απασχολούνται στον τομέα παροχής υπηρεσιών

ΠΙΝΑΚΑΣ

2.9.

ΑΠΑΣΧΟΛΩΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, ΑΝΑ ΚΑΘΕΣΤΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑ ΤΟΜΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ, 1986
(σε 1000)

	B	DK	D	GB	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EC
ΓΥΝΑΙΚΕΣ													
Εργοδότες και													
<u>αυτοασχολούμενοι</u>	134	41	543	221	551	590	25	1 090	4	173	448	693	4 513
Γεωργία	10	.	53	106	162	135	8	247	(1)	42	300	37	1 103
Βιομηχανία	5	(4)	63	22	41	36	.	138	.	12	30	79	433
Παροχή υπηρεσιών	118	34	427	93	348	415	16	705	3	119	118	575	2 973
Μισθωτοί													
<u>Εργαζόμενοι</u>	1 011	1 097	9 162	563	2 150	7 770	299	4 996	45	1 615	1 113	9 561	39 383
Γεωργία	.	9	94	12	44	56	.	284	.	12	44	70	62
Βιομηχανία	200	176	2 482	163	461	1 559	66	1 423	4	188	379	1 823	8 923
Παροχή υπηρεσιών	809	884	6 587	388	1 644	6 129	230	3 289	41	1 415	688	7 547	29 653
Εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρήσεις	105	56	627	436	456	714	12	683	2	-	123	-	3 213
Γεωργία	21	22	467	338	231	387	9	223	(1)	-	93	-	1 793
Βιομηχανία	9	12	46	26	25	87	.	68	.	-	(3)	-	273
Παροχή υπηρεσιών	74	22	114	72	199	231	(3)	392	(1)	-	27	-	1 133

2. 9a. (συνεχίζεται)

	B	DK	D	GR	F	F	IRL	I	L	NL	P	UK	E
ΑΝΔΡΕΣ													
Εργοδότες και													
<u>αυτοαπασχολούμενοι</u>													
Γεωργία	410	207	1 880	1 051	1 878	2 136	208	3 845	10	396	657	2 113	14 78
Βιομηχανία	62	73	409	459	670	759	123	800	3	137	291	229	4 0
Παροχή υπηρεσιών	83	47	461	196	388	486	26	862	2	48	134	755	3 41
Μισθωτοί	266	85	1 010	397	820	871	59	2 183	5	210	232	1 125	7 21
<u>Εργαζόμενοι</u>													
Γεωργία	1 838	1 243	14 184	1 211	5 449	10 167	519	9 686	88	3 113	1 795	12 020	61 26
Βιομηχανία	10	47	203	28	486	191	21	523	(1)	79	121	198	1 91
Παροχή υπηρεσιών	824	498	7 620	527	2 462	4 541	225	4 288	38	1 171	874	5 500	28 51
Εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρήσεις	1 004	654	6 342	656	2 501	5 399	270	4 875	47	1 864	794	6 087	30 41
Εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρήσεις	24	.	112	118	281	133	11	384	(1)	.	89	.	1 11
Βιομηχανία	8	.	90	84	155	98	10	91	.	.	60	.	51
Παροχή υπηρεσιών	5	.	(5)	11	40	(4)	.	81	.	.	11	.	11
Παροχή υπηρεσιών	11	.	17	24	86	30	.	212	.	.	18	.	41

Πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού 1986, δελ. 134 και 135

ANAPEX	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EG
Επίγρφα	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Εργοδότες και αυτοαπασχολούμενοι	78,1	60,2	58,2	80,5	51,1	72,4	79,9	56,5	70,5	63,4	61,6	53,6	81,6
Μισθωτοί εργαζόμενοι	22,4	39,2	29,0	4,9	37,1	18,2	13,6	37,0	(19,0)	36,6	25,7	46,4	29,3
Εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρημαλεύσεις	9,5	.	12,8	14,7	11,8	9,4	6,5	6,4	.	.	12,7	.	9,1
Βιγμηχανία	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Εργοδότες και αυτοαπασχολούμενοι	9,1	8,6	5,7	26,7	13,4	9,7	10,4	16,5	3,5	3,9	13,1	12,1	10,8
Μισθωτοί εργαζόμενοι	90,3	91,4	94,2	71,9	85,2	90,3	89,5	82,0	96,2	96,1	85,8	87,9	88,7
Εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρημαλεύσεις	0,6	.	(0,0)	1,5	1,4	(0,0)	.	1,6	.	.	1,1	.	0,5
Παροχή υπηρεσιών	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Εργοδότες και αυτοαπασχολούμενοι	20,7	11,5	13,7	36,9	24,1	13,8	17,8	30,0	10,1	10,1	22,2	15,6	19,0
Μισθωτοί εργαζόμενοι	78,4	88,4	86,1	60,9	73,4	85,7	81,8	67,1	89,7	89,9	76,0	84,4	79,9
Εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρημαλεύσεις	0,8	.	0,2	2,2	2,5	0,5	.	2,9	.	.	1,7	.	1,0

πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, σελ. 140 και 141

ΠΙΝΑΚΑΣ

2.11.

ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΠΙΓΛΙΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, ΑΝΑ ΕΥΡΕΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ, 1986
(σε 1000)

	B	DK	D	GB	F	F	IRL	I	NL	P	UK		
<u>ΓΥΝΑΙΚΕΣ</u>													
14 - 24 ετών	510	128	2 431	536	2 276	2 475	177	2 885	14	690	446	1 986	14 5
25 - 49 "	610	113	4 066	819	3 519	2 581	316	4 775	33	1 361	588	2 902	21 6
50 - 64 "	748	184	3 964	638	2 740	2 885	167	4 293	27	901	610	2 532	19 61
65 + "	808	434	5 735	684	2 862	4 099	190	4 211	28	914	684	4 875	25 51
ΣΥΝΟΛΟ	2 676	859	16 196	2 677	11 397	12 041	851	16 184	102	3 866	2 328	12 294	81 45
<u>ΑΝΔΡΕΣ</u>													
14 - 24 ετών	495	111	2 177	409	1 784	2 044	156	2 413	14	738	312	1 548	12 20
25 - 49 "	76	53	615	59	255	274	29	376	2	116	76	387	2 311
50 - 64 "	380	97	1 501	233	821	1 708	48	1 604	12	449	229	1 069	8 231
65 + "	518	285	3 071	493	1 913	2 595	129	2 989	18	625	434	3 076	16 124
ΣΥΝΟΛΟ	1 468	646	7 364	1 193	4 774	6 619	362	7 451	46	1 928	1 050	6 080	38 880

πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, 1986, σελ. 118 και 119

12.

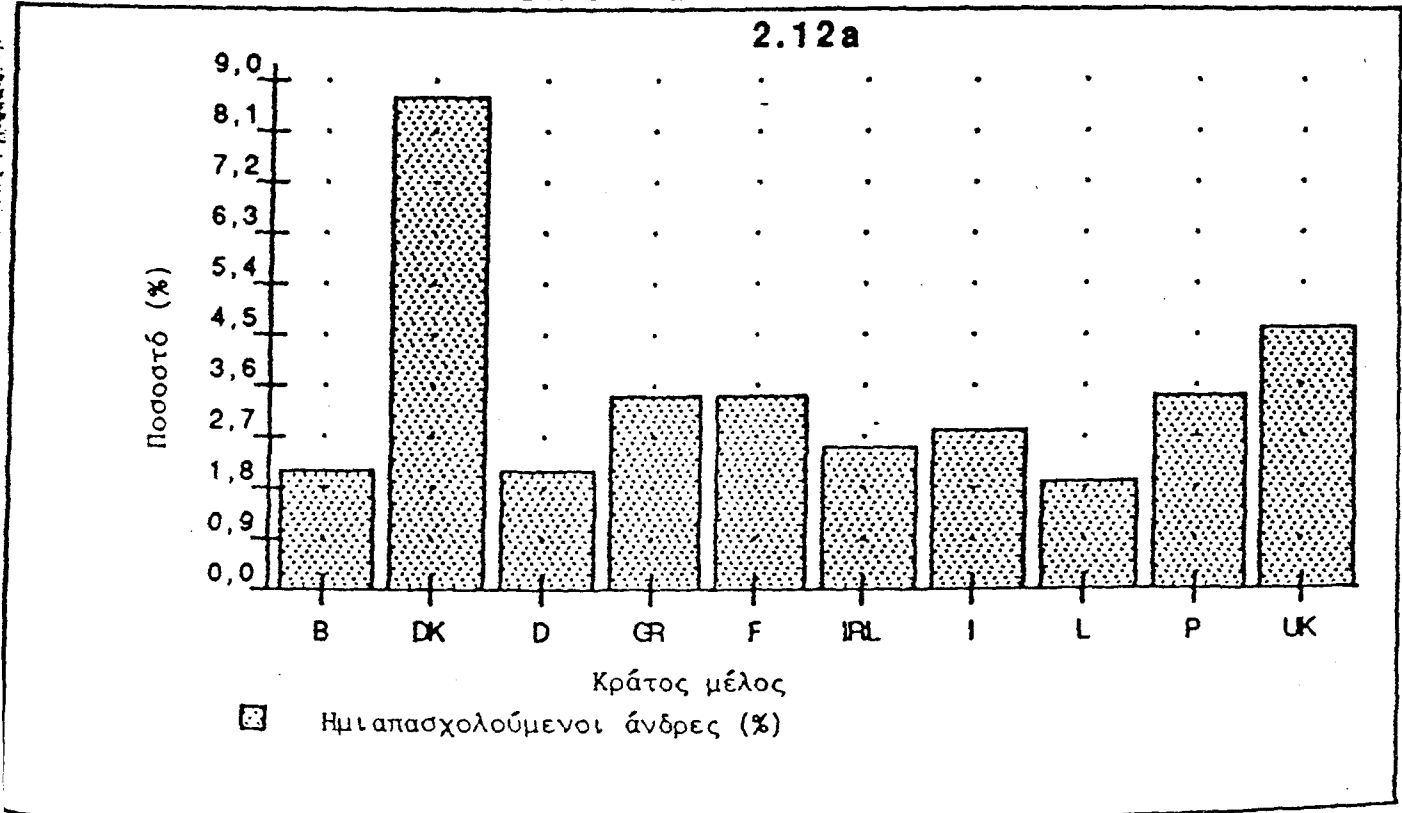
ΑΤΟΜΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΑ ΣΕ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ (ΗΜΙΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΑ) ΑΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑ ΦΥΛΟ, 1986

ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΕΓΓΑΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
België/Belgique	2,1	22,6	24,9
Danmark	8,7	41,9	49,4
Deutschland	2,1	29,8	43,9
Ellas	3,4	10,4	11,1
España	-	-	-
France	3,4	23,2	26,5
Irland	2,5	14,2	24,6
Italia	2,8	9,5	10,6
Luxembourg	1,9	15,5	23,3
Nederland	-	-	-
Portugal	3,4	10,0	10,8
United Kingdom	4,6	45,0	54,1

Πηγή: EUROSTAT, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού 1986, σελ. 148 και 149

ΠΟΣΟΣΤΟ ΗΜΙΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

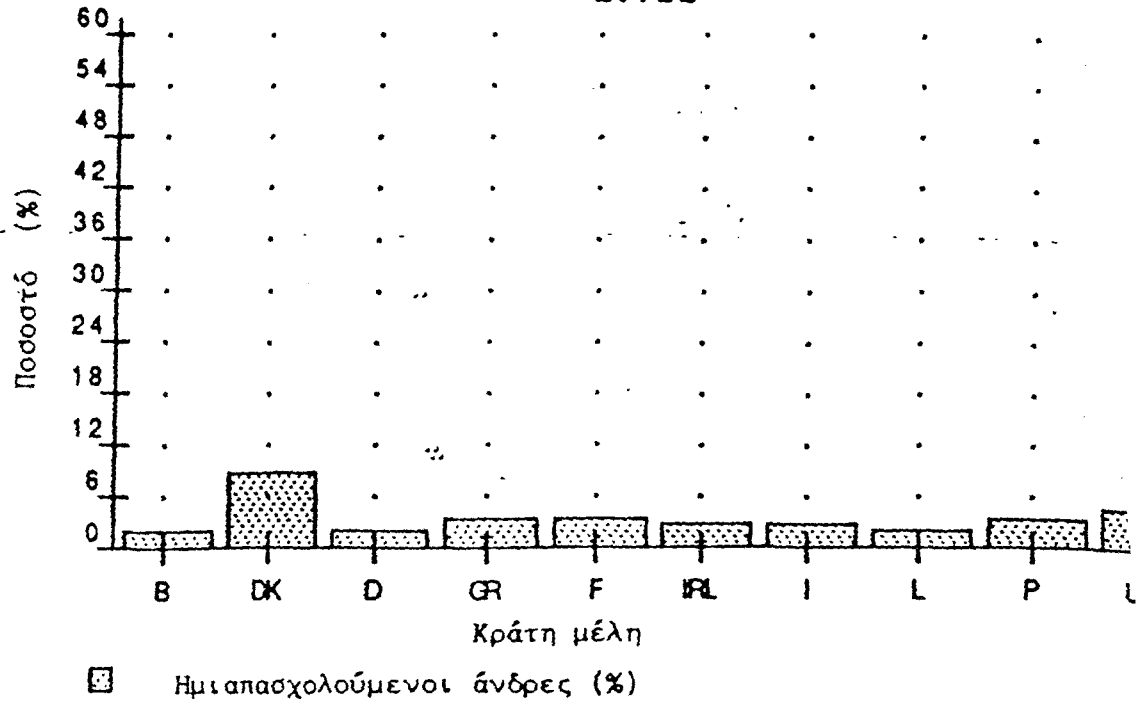
2.12a

■ Ημιαπασχολούμενοι άνδρες (%)

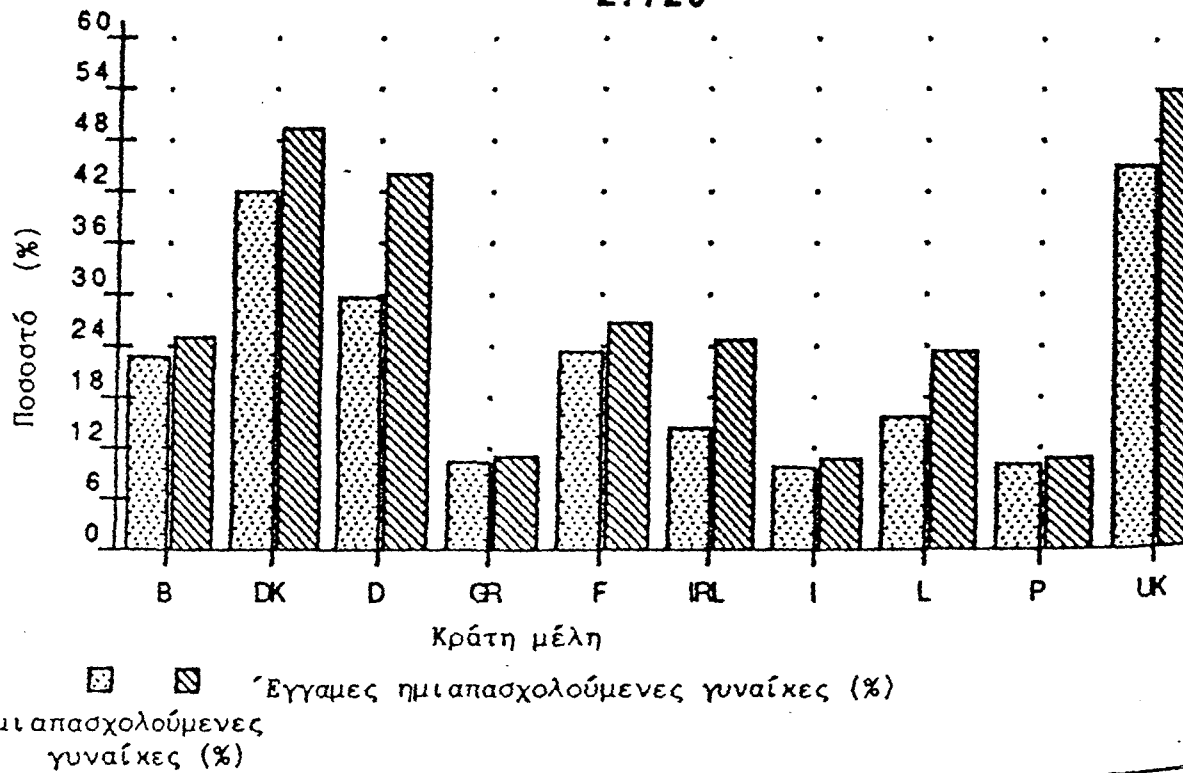
ΠΟΣΟΣΤΟ ΗΜΙΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

2.12b

ΠΟΣΟΣΤΟ ΗΜΙΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

2.12c

ΜΕΛΑ ΑΚΑΘΑΡΙΤΑ ΟΡΩΜΙΣΘΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ, 1972 - 1987
(σε εθνικό νόμισμα)

	B	DK	D	GR	F	IRL	I	L	NL	UK
	BEF	DKB	DM	DR	FE	IRG	LI	LEB	HEL	UKC
1972	65	...	5,60	15	6,16	...	666	65	4,46	0,47
1975	113	27,52	7,61	31	9,84	0,78	1 300	103	7,61	0,91
1977	137	33,90	8,73	45	12,80	1,05	2 116	132	9,17	1,18
1978	145	38,32	9,23	56	14,49	1,25	2 422	138	9,73	1,30
1979	158	43,55	9,69	68	16,26	1,52	2 871	138	10,15	1,53
1980	170	45,95	10,40	85	18,78	1,80	3 440	154	10,83	1,79
1981	189	50,75	10,99	107	21,88	2,11	4 297	159	11,31	1,98
1982	204	55,37	11,45	157	24,72	2,44	5 092	173	12,17	2,16
1983	216	57,84	11,78	188	28,09	2,70	5 948	191	12,52	2,32
1984	225	60,51	12,12	236	29,84	2,98	6 231	197	12,59	2,52
1985	234	64,15	12,85	286	31,77	3,21	6 847	207	12,79	2,71
1986	234	68,66	13,21	314	33,03	3,45	...	209	13,13	2,89
1987	241	73,69	13,74	347	34,34	3,59	...	218	...	3,10

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ

2. 13 α. (συνέχεια)

	B	DK	D	GR	F	IRL	I	L	NL	UK
	BEER	DKB	DM	DR	FE	IRG	LIT	LEB	HEL	UKC
1972	95	= ...	8,04	22	7,83	...	873	104	6,9	0,78
1975	158	32,64	10,49	44	12,54	1,28	1 631	163	10,51	1,34
1977	193	39,19	11,99	65	16,53	1,69	2 500	203	12,48	1,62
1978	205	44,49	12,64	82	18,50	1,95	2 916	214	13,24	1,86
1979	222	50,43	13,33	100	20,77	2,27	3 413	223	14,04	2,16
1980	242	53,40	14,32	126	23,99	2,62	4 089	239	14,78	2,57
1981	264	59,17	15,10	160	27,53	3,14	5 063	251	15,57	2,83
1982	279	65,06	15,72	212	31,11	3,57	6 901	272	16,62	3,09
1983	292	67,67	16,28	252	35,07	3,95	6 822	293	16,92	3,34
1984	305	70,50	16,66	311	37,21	4,36	7 378	304	16,99	3,63
1985	314	74,74	17,33	363	39,34	4,77	8 160	313	17,39	3,91
1986	315	77,85	18,00	405	40,72	5,13	...	324	17,69	4,19
1987	320	86,07	18,65	441	42,52	5,33	...	334	...	4,46

ANAPET

	ΜΙΘΡΟΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΟ (%)																			
	B	DK	D	GR	F	IRL	I	L	NL	UK	BEB	DKB	DM	DB	FE	IRB	LIT	LEB	HEL	UKB
1972	68,42	...	69,65	68,18	78,67	...	76,29	62,50	64,64	60,28										
1975	71,52	84,31	72,55	70,45	78,47	60,94	79,71	63,19	72,41	67,91										
1977	70,98	86,50	72,81	69,23	77,43	62,13	84,64	65,02	73,48	71,60										
1978	70,73	86,13	73,02	68,29	78,32	64,10	83,06	63,55	73,49	69,89										
1979	70,27	86,36	72,69	68,00	78,29	66,96	84,12	61,88	72,29	70,83										
1980	70,25	86,05	72,63	67,46	78,28	68,70	84,13	64,71	73,27	69,65										
1981	71,59	85,77	72,78	66,88	79,48	67,20	84,87	63,35	72,64	69,96										
1982	73,12	85,11	72,84	74,06	79,46	68,35	86,28	63,60	73,23	69,90										
1983	73,97	85,47	72,45	74,60	80,10	68,35	87,19	65,19	74,00	69,46										
1984	73,77	85,83	72,75	75,88	80,19	68,35	84,48	64,80	74,10	69,42										
1985	74,52	85,83	72,99	78,79	80,76	67,30	83,91	66,13	73,55	69,31										
1986	74,29	85,63	73,39	77,53	81,11	67,25	...	64,51	74,22	68,97										
1987	75,31	85,62	73,67	78,68	80,76	67,35	...	65,27	...	69,51										

Σημειώσεις:

Οκτώβριος κάθε έτους, εκτός Δουβελιούργου 1987. Απρίλιος

Όλοι οι βιομηχανικοί κλάδοι εκτός ηλεκτρισμού, φαρμάκων, ατμού και νερού

Ελλάδα - μόνο μεταποιητική βιομηχανία

Πηγές: EUROSTAT, Ομοσποία - Χρόνος εργασιών 2 - 1982. EUROSTAT, Μισθοί Βιομηχανίας και Κλάδων Παροχής Υπηρεσιών 2, - 1988

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β. 4

Table 1: Labour force participation of women by region: 1950-2000

Region	Year	Total female pop. (000's)	Labour force (000's)			LFPR female (%)	Female share of TLF (%)	Female labour force distr. (%)	Net change in labour force						
			Total	Male	Female				000's		%				
World	1950	1251909	1100150	755824	344326	27.5	31.3	100.0							
	1975	1980905	1645575	1069870	575705	29.1	35.0	100.0	314046	231379	41.6	67.2			
	1980	2181500	1794445	1170431	624014	28.6	34.8	100.0	100561	48309	9.4	8.4			
	1985	2399771	1956874	1280403	676471	28.2	34.6	100.0	109972	52457	9.4	8.4			
	2000	3110903	2545857	1668028	877829	28.2	34.5	100.0	387625	201358	30.3	29.8			
Asia	1950	665196	596224	423330	172894	26.0	29.0	50.2							
	1975	1106094	940159	618393	322466	29.2	34.3	56.0	195063	149572	46.1	86.5			
	1980	1233556	1030743	680658	350085	28.4	34.0	56.1	62265	27619	10.1	8.6			
	1985	1369350	1131788	749644	382144	27.9	33.8	56.5	68986	32059	10.1	9.2			
	2000	1789922	1503475	998057	505418	28.2	33.6	57.6	248413	123274	33.1	32.3			
USSR	1950	101022	93790	45197	48693	48.1	51.8	14.1							
	1975	136589	126935	63877	63058	46.2	49.7	11.0	18680	14465	41.3	29.8			
	1980	142454	135296	69434	65862	46.2	48.7	10.6	5557	2804	8.7	4.4			
	1985	148326	139894	73223	66671	44.9	47.7	9.9	3789	809	5.5	1.2			
	2000	162566	151845	80560	71285	43.8	46.9	8.1	7337	4614	10.0	6.9			
Europe (Soc. Eco.)	1950	55594	54132	32019	22113	39.8	40.9	6.4							
	1975	66703	67031	37749	29282	43.9	43.7	5.1	5730	7169	17.9	32.4			
	1980	68863	69652	39227	30425	44.2	43.7	4.9	1478	1143	3.9	3.9			
	1985	70872	72575	40768	31807	44.9	43.8	4.7	1541	1382	3.9	4.5			
	2000	76309	78849	43573	35276	46.2	44.7	4.0	2805	3469	6.9	10.9			
Europe (Mkt. Econ.)	1950	148019	127839	89996	37843	25.6	29.6	11.0							
	1975	175767	143274	96432	46842	26.7	32.7	8.1	6436	8999	7.2	23.8			
	1980	179709	148607	99121	49486	27.5	33.3	7.9	2689	2644	2.8	5.6			
	1985	183716	155218	102912	52306	28.5	33.7	7.7	3791	2820	3.8	5.7			
	2000	195873	166382	108411	57971	29.6	34.8	6.6	5499	5665	5.3	10.8			

Table 1 (Cont.)

Region	Year	Total female pop. (100's)	Labour force (000's)			LFPR female (%)	Female share of TLF (%)	Female labour force distr. (%)	Net change in labour force			
			Total	Male	Female				000's		%	
Northern America												
	1950	83223	70554	50579	19975	24.0	28.3	5.8				
	1975	121010	104234	65224	39010	32.2	37.4	6.8	14645	19035	29.0	95.3
	1980	127258	112645	69749	42896	33.7	38.1	6.9	4525	3886	6.9	10.0
	1985	134127	119647	73661	45986	34.3	38.4	6.8	3912	3090	5.6	7.2
	2000	150908	139549	83462	56087	37.2	40.2	6.4	9801	10101	13.3	22.0
Latin America												
	1950	81393	57464	47130	10334	12.7	18.0	3.0				
	1975	161872	102022	79269	22753	14.1	22.3	4.0	32139	12419	68.2	120.2
	1980	185625	117065	89957	27108	14.6	23.2	4.3	10688	4355	13.5	19.1
	1985	212558	135031	102392	32639	15.4	24.2	4.8	12435	5531	13.8	20.4
	2000	309183	207320	150601	56719	18.3	27.4	6.5	48209	24080	47.1	73.8
Africa												
	1950	111254	94698	63533	31165	28.0	32.9	9.1				
	1975	202374	152142	102776	49366	24.4	32.4	8.6	39243	18201	61.8	58.4
	1980	232472	170450	115567	54883	23.6	32.2	8.8	12791	5517	12.4	11.2
	1985	268127	191819	130498	61321	22.9	32.0	9.1	14931	6438	12.9	11.7
	2000	410004	284246	194068	90178	22.0	31.7	10.3	63570	28857	48.7	47.1
Oceania												
	1950	6208	5449	4039	1410	22.7	25.9	0.4				
	1975	10496	9076	6147	2929	27.9	32.3	0.5	2108	1519	52.2	107.7
	1980	11562	998	6719	3269	28.3	32.7	0.5	572	340	9.3	11.6
	1985	12695	10902	7307	3595	28.3	33.0	0.5	588	326	8.8	10.0
	2000	16138	14192	9298	4894	30.3	34.5	0.6	1991	1899	27.2	36.1

Sources: ILO, *Labour force estimates & projections 1950-2000*, (2nd ed., 1971)

Table 2:
Composition of labour force by gender and main sector of activity
1970 and 1980¹

Major economic regions		Female				Male			
		AGR	IND	SER	TOTAL	AGR	IND	SER	TOTAL
('000s)									
Industrialized market economies	1970	11944	26696	86281	105021	23607	88029	85617	197253
	1980	9429	31834	81836	123099	18432	100014	99167	217613
Industrialized centrally planned economies	1970	27472	25681	33482	86635	25848	41324	26285	93457
	1980	20617	31719	43464	95800	20909	54281	32744	107934
Developing countries	1970	247078	41857	46590	335525	430054	121101	133463	684618
	1980	267327	65525	70170	403022	467641	181505	190273	839419
TOTAL	1970	286494	94234	146453	527181	479509	250454	245365	975328
	1980	297373	129078	195470	621921	506982	335800	322184	1164966
(percent)									
Industrialized market economies	1970	11.4	25.4	63.2	100.0	12.0	44.6	43.4	100.0
	1980	7.7	25.8	66.5	100.0	8.5	45.9	45.6	100.0
Industrialized centrally planned economies	1970	31.7	29.6	38.6	100.0	27.7	44.2	28.1	100.0
	1980	21.5	33.1	45.4	100.0	19.4	50.3	30.3	100.0
Developing countries	1970	73.6	12.5	13.9	100.0	62.8	17.7	19.5	100.0
	1980	66.3	16.3	17.4	100.0	55.7	21.6	22.7	100.0
TOTAL	1970	54.3	17.9	27.8	100.0	49.2	25.7	25.1	100.0
	1980	47.8	20.8	31.4	100.0	43.5	28.8	27.7	100.0

(1) 124 countries with a population of over 1 million.
Source: ILO Bureau of Statistics.

Table 3:
 ..
 Unemployment rates 1973-83

Country	Men										
	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
Finland	2.4	1.6	2.4	4.7*	6.9	8.4	6.4	4.7	5.2	6.0	6.2
France	1.5	1.5	2.7	3.0	3.3	3.4	4.1	3.9	4.8	5.8**	6.2
Federal Republic of Germany	0.6	1.7	3.2	2.6	2.6	2.3	1.9	2.2	3.6	5.8	6.8
Italy	3.0	2.5	2.8	3.1	4.6***	4.7	4.9	4.8	5.4	6.1	6.6
Netherlands	—	—	3.8	4.1	3.6	3.4	3.3	3.5	6.1	9.0	13.7
Norway	1.0	1.0	1.7	1.4	1.0	1.5	1.6	1.3	1.4	2.3	3.0
Portugal	—	1.2	4.4	5.3	5.2	4.8	4.0	3.5	3.5	3.4	—
Spain	2.2	2.7	4.8	4.8	5.6	7.2	9.1	11.5	13.8	15.1	16.5
Sweden	2.2	1.7	1.3	1.3	1.5	2.1	1.9	1.7	2.4	3.0	3.4
United Kingdom	3.0	3.0	5.1	6.4	6.8	6.5	5.9	7.5	12.0	14.1	14.1

Table 3 (Cont.)

Country	Women										
	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
Finland	2.2	1.9	2.1	2.9*	4.7	5.9	5.4	4.7	5.1	5.9	6.0
France	3.1	3.7	5.4	6.7	7.2	7.0	7.9	9.1	9.9	10.5**	10.6
Federal Republic of Germany	1.1	2.6	4.6	4.6	4.9	4.7	4.1	4.4	6.1	8.0	9.4
Italy	4.7	3.8	4.6	5.2	12.5***	12.6	13.3	13.2	14.4	14.9	16.2
Netherlands	—	—	2.5	2.9	3.3	3.8	4.4	4.4	5.9	7.7	11.6
Norway	2.4	2.4	2.9	2.4	2.2	2.4	2.4	2.2	2.7	3.0	3.8
Portugal	—	2.4	5.8	7.5	10.3	12.0	12.5	13.0	12.2	12.1	—
Spain	2.3	3.1	3.9	5.4	6.8	9.3	11.4	14.3	18.1	20.3	21.4
Sweden	2.8	2.4	2.0	2.0	2.2	2.4	2.3	2.3	2.6	1.4	3.6
United Kingdom	0.9	0.9	2.1	3.3	4.0	4.1	4.0	5.1	6.7	8.3	8.9

- *) The monthly labour force survey was revised in 1976. The data for 1976 and subsequent years are not strictly comparable with those of earlier years. In 1983 the survey methodology was changed and the data revised back to 1976.
- **) Since 1975 the data for unemployment and the labour force correspond to international definitions. Data for earlier years have been estimated by the secretariat (OECD) on the basis of data or census definitions. The survey was modified in 1982.
- ***) In 1977 the definitions and classifications used in the quarterly labour force survey were fundamentally changed. This resulted in a marked increase in the number of women included in the labour force and a doubling of the unemployment figures.

Source: OECD: *Labour Force Statistics 1962-1982* (Paris), 1984, pp. 474-493.

Table 4:

Women's share in the labour force in selected industrialized
market economy countries (1975 and 1982)

Country			Women's share of the labour force in %	
			1975	1982
Finland	(1976)	LFSS	46.2	47.1
	(1982)	LFSS		
Sweden	(1.11.75)	C	42.1	46.3
	(1982)	LFSS		
Denmark	(10.76)	LFSS	41.5	44.1 ¹
	(5.81)	LFSS		
USA	(1977)	LFSS	40.3	42.7
	(1982)	LFSS		
Iceland	(12.76)		31.4	42.0
	(12.82)	OE		
Norway	(1.11.1970)		27.7	41.7 ¹
	(1982)	LFSS		
Portugal	(1978)		39.5	41.5 ¹
	(1981)	LFSS		
Canada	(1.6.1976)	C	38.0	40.6
	(6.1982)	OE		
France	(1.3.75)		36.9	39.3
	(1982)	LFSS		
UK	(1976)		37.8	39.1 ²
	(6.80)	OE		
Japan	(1.10.75)	C 1%	36.8	38.7 ²
	(1.10.80)	C		
Austria	(12.5.75)	C LFSS	38.3	38.6
	(1982)	LFSS		
FRG	(4.77)	LFSS	37.6	38.5
	(4.82)	LFSS		
Australia	(30.6.76)	C	35.8	37.6 ¹
	(30.6.67)	LFSS		
Belgium	(30.6.76)	LFSS	34.9	37.2 ²
	(6.1980)	OE		
Switzerland	(1.12.70)		34.1	36.3 ²
	(2.12.80)	C		
Liechtenstein	(1.12.79)	C	34.0	35.5 ²
	(2.12.80)	C		
Italy	(1977)	LFSS	32.1	34.3 ¹
	(25.10.81)	C 2%		
New Zealand	(23.3.76)	C sample	32.5	34.2 ¹
	(24.3.81)	C		
Turkey	(26.10.75)		36.2	33.7 ²
	(12.10.80)	C 1%		
Netherlands	(3.5.77)	LFSS	28.4	33.4
	(1.82)	OE		
Greece	(14.3.71)	C 25%	28.0	31.9 ¹
	(7.11.81)	LFSS		
Luxemburg	(31.12.70)	C	26.1	29.3 ³
	(12.80)	OE		

Table 1:

Total population, economically-active population, participation rates of men and women, and women's share of the labour force in 1982
(in absolute numbers and %)

Country	Men			Women			Women's share of the labour force
	Total population	Active population	Participation rates	Total population	Active population	Participation rates	
	in absolute		in %	in absolute		in %	in %
Finland (1982) LFSS	2 335 609	1 303 000	55.8	2 492 048	1 160 000	46.5	47.1
Sweden (1982) LFSS	4 118 000	2 342 000	57.5	4 182 000	2 015 000	46.5	46.3
Denmark (1981) LFSS	2 529 363	1 485 912	58.7	2 599 995	1 188 480	45.7	44.4
Iceland (1982) OE	118 409	71 710	60.6	116 571	51 881	44.5	42.0
Norway (1981) LFSS	2 031 000	1 150 000	56.6	2 069 000	822 000	39.7	41.7
Portugal (1981) LFSS	4 496 000	2 554 000	56.8	5 000 000	1 812 000	36.2	41.5
France (1982) LFSS	26 520 957	14 269 851	53.8	27 616 024	9 248 889	33.5	39.3
United Kingdom (1980) OE	27 291 000	16 034 000	58.8	28 719 000	10 315 000	35.9	39.1
Austria (1982) LFSS	3 560 027	2 013 700	56.6	3 949 973	1 265 000	32.0	38.6

Table 1 (Cont.)

Country	Men			Women			Women's
	Total population	Active population	Participation rates	Total population	Active population	Participation rates	share of the labour force
	in absolute		in %	in absolute		in %	in %
Germany, Fed. Rep. of (1982) LFSS	29 495 000	17 421 000	59.1	32 166 000	10 914 000	33.9	38.5
Belgium (1980) OE	4 820 000	2 606 000	54.1	5 039 000	1 546 000	30.7	37.2
Switzerland (1980) C	3 114 812	1 975 294	63.4	3 251 148	1 123 642	34.6	36.3
Liechtenstein (1980) C	12 519	8 379	66.9	12 696	4 621	36.4	35.5
Italy (1981) C 2%	27 215 350	14 634 850	53.8	28 713 150	7 636 850	26.6	34.3
Turkey (1980)	23 066 759	12 614 100	54.7	21 670 198	6 412 785	29.6	33.7
Netherlands (1982) OE	7 082 000	3 794 000	53.6	7 204 000	1 902 000	26.4	33.4
Greece (1981) LFSS	4 780 570	2 505 100	52.4	4 948 780	1 172 700	23.7	31.9
Luxembourg (1979) OE	178 100	102 800	57.7	185 600	46 800	25.2	29.3
Spain (1980) LFSS	18 347 000	9 540 000	52.0	19 040 000	3 804 000	20.0	28.5
Gibraltar (1981) C	14 469	9 578	66.2	14 275	3 713	26.0	27.9
Ireland (1977) LFSS	1 644 300	867 000	52.7	1 628 000	320 700	19.7	27.0
Malta (1981) OE	155 850	90 989	58.4	164 086	30 914	18.8	25.4
Total	192 927 094	107 393 263	55.7	200 795 544	62 796 975	31.3	36.9

Source: ILO, *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1983, 1982, Table 1.

Table 2

Participation rates of women and men in European market economies 1980-82 (22 countries)

	Participation rates (%)		
	Lowest	Highest	Average
Women	18.8 (Malta)	46.5 (Finland and Sweden)	31.3
Men	52.0 (Spain)	66.9 (Liechtenstein)	55.7

Source: ILO: *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1982, 1983, Table 1.

Table 3:

Participation rates of working-age* men and women
(16 selected countries) (1975-82)

	Men					Women				
	1975	1979	1980	1981	1982	1975	1979	1980	1981	1982
Austria	82.5	82.3	81.8	81.8	84.7	47.9	49.6	49.2	29.7	51.2
Belgium	83.9	81.2	80.2	79.7	..	44.0	47.5	48.0	48.7	..
Denmark	89.8	90.0	..	88.7	..	63.5	70.8	..	72.7	..
Finland	79.7	77.7	78.2	78.9	79.7	65.6	65.7	67.1	68.5	70.1
France	84.4	83.1	82.5	81.9	81.9	49.9	52.4	52.5	52.8	52.9
Germany	85.7	82.5	81.7	80.6	81.3	48.5	49.2	49.4	49.6	49.8
Greece	82.7	79.9	78.0	76.8	77.2	30.0	33.1	34.0	35.3	34.7
Ireland	88.6	86.5	..	88.7	..	35.4	32.9	..	36.4	..
Italy	84.2	82.7	82.9	83.2	83.1	34.6	38.8	39.8	40.5	40.7
Netherlands	83.3	78.5	78.3	77.9	..	32.0	34.5	35.7	36.8	..
Norway	85.9	87.0	87.6	87.7	87.5	53.3	61.7	63.2	64.2	65.4
Portugal	95.3	93.5	92.9	91.9	..	51.8	55.7	55.7	57.4	..
Spain	92.3	82.6	81.3	80.6	79.6	32.4	32.4	31.9	31.7	33.0
Sweden	89.2	87.9	87.8	86.5	84.7	67.6	72.9	74.1	75.3	74.6
Switzerland	97.2	93.3	93.5	93.2	91.8	49.5	49.2	49.2	50.2	49.8
United Kingdom	92.2	90.7	90.4	90.0	88.4	55.3	58.2	58.5	57.3	56.9
Averages	87.3	85.0	84.1	84.3	83.6	47.6	50.3	50.6	51.7	52.6

Note: * 15-64 years of age

Source: OECD: *Labour Force Statistics*, (Paris 1983).

Table 4.
Participation rates of women in selected European countries age groups
(1975-82)

	1975 15-19 years	1982	1975 20-24 years	1982	1975 25-44 years	1982	1975 45-54 years	1982	1975 55-64 years	1982	1975 65 years plus	1982
Denmark (I X 77) LFSS (V 81) LFSS	37.0	47.6	78.7	85.6	77.5 ¹	85.7	63.4 ²	70.5	43.7	40.3	4.9	3.4
Finland (I I 76) C (I XI 80) C	22.9	16.2	57.5	60.7 ^{..}	73.1	78.5	55.3	75.3	36.7	42.5	3.1	2.4
France (I III 75) C* (1982) LFSS	21.2	14.5	66.0	67.6	55.1	64.5	48.4	55.2	34.1	33.7	5.0	2.1
Germany, Fed. Rep. (XII 76) OE (XII 82) OE	45.2	39.2	69.9	71.3	54.4	59.5	49.1	51.9	26.6	27.7	3.6	7.6
Italy (1977) LFSS (25 X 81) C 2%	29.5 ³	35.8 ³	54.4	60.3	41.1 ¹	49.8	27.4 ⁴	33.2	11.4 ⁵	13.2	4.1	1.5
Liechtenstein (I XII 70) C (2 XII 80) C**	77.3	60.1	74.5	83.4	40.6	50.6	37.9	46.5	32.9	33.1	14.0	6.8
Netherlands (III-V 77) LFSS (I 82) OE	37.9	26.7	64.0	71.6	33.8	47.2	25.5	31.2	12.6	14.0	1.4	0.8
Sweden (III-V 77) LFSS (1982) LFSS	46.5 ⁶	49.1 ⁶	65.5	81.7	68.2	85.9	71.7	85.5	46.6	58.8	3.5	4.4
Turkey (I XI 75) C 1% (I 2 X 80) C 1%	46.7	50.2	46.0	46.4	46.1	43.3	48.5	47.3	43.1	39.8	27.9	20.8
Averages	42.4	39.9	63.7	70.7	52.5	63.7	47.2	56.4	32.3	35.5	7.9	7.7

- 1 Age group 25-49
- 2 Age group 50-54
- 3 Age group 14-19
- 4 Age group 50-59
- 5 Age group 60-64
- 6 Age group 16-19

* Figures based on a 20 per cent sample tabulation of census returns
** Provisional figures.

Source: ILO *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1983, 1980, 1979, 1978, 1977, 1976.

Table 5.

Distribution by major economic sectors (in %) (1980-1982)

	Distribution of the active female population by economic sector (in %)			Share of women in the total labour force of each economic sector (in %)		
	Agriculture	Industry	Services	Agriculture	Industry	Services
Austria (1982)	11.9	24.3	63.8	47.3	23.2	49.3
Belgium (1982)	2.3	15.6	82.1	26.5	18.9	48.5
Denmark (1981)	3.2	17.3	79.5	20.9	24.8	57.4
Finland (1980)	10.9	22.6	66.5	39.7	30.9	58.5
Germany, Fed. Rep. (1982)	6.6	28.1	65.3	48.5	25.4	47.4
Greece (1981)	40.9	18.6	40.5	42.5	19.8	31.5
Italy (1981)	12.3	29.1	58.6	35.9	24.0	39.2

Table 5 (Cont.)

	Distribution of the active female population by economic sector (in %)			Share of women in the total labour force of each economic sector (in %)		
	Agriculture	Industry	Services	Agriculture	Industry	Services
Malta (1981)	3.7	54.3	42.0	13.9	30.3	28.0
Netherlands (1981)	2.8	13.3	13.0	15.5	13.1	40.6
Norway (1982)	5.6	13.5	80.8	29.8	19.2	54.5
Portugal (1981)	32.5	26.5	41.0	53.3	29.4	45.8
Spain (1982)	15.6	21.3	63.1	25.8	19.1	38.5
Sweden (1982)	3.1	14.6	82.3	25.4	22.2	59.2
Turkey (1980)	87.6	4.8	7.6	51.8	9.7	10.5
United Kingdom (1980)	1.4	22.5	76.1	20.4	23.2	51.6

Source: ILO: *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1983, Table 2A.

..

Table 6:

Distribution of economically active female population by major
branches of economic activity (15 countries) (in %)

	Lowest %		Highest %		Average %
Agriculture	1.4	United Kingdom	87.6	Turkey	16.0
Industry	4.8	Turkey	54.3	Malta	21.8
Services	7.3	Turkey	83.9	Netherlands	62.2

Source: ILO: *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1983, Table 2A.

::

Table 7

Percentage of women in the total labour force of each economic sector (in %)

	Lowest		Highest		Average
Agriculture	13.9	Malta	53.3	Portugal	33.1
Industry	9.7	Turkey	30.9	Finland	22.2
Services	10.5	Turkey	59.2	Sweden	44.0

Source: ILO, *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1983, Table 2A

Table 8

Distribution of women workers in selected European market economies
by employment status (in '000 and as a percentage of the total
female labour force) 1980-82

Country (year)	Economically active women	Employers and own-account workers	Employees	Unpaid family workers	Not classified by status
Austria	1 265.0	106.0	1 044.0	115.0	—
(1982) %	100	8.4	82.5	9.1	—
Belgium	1 700.6	123.8	215.0	103.4	258.4
(1982) %	100	7.3	12.6	6.1	15.2
Denmark	1 188.5	35.4	1 059.0	65.7	28.4
(1981) %	100	3.0	89.1	5.5	2.4
Finland	1 034.8	48.0	881.2	85.3	20.4
(1980) %	100	4.6	85.2	8.2	2.0
Germany, Fed. Rep.	10 540.0	492.0	9 066.0	768.0	214.0
(1982) %	100	4.7	86.0	7.3	2.0
Greece	1 172.6	219.4	485.8	400.7	66.7
(1981) %	100	18.7	41.4	34.2	5.7
Malta	30.9	2.9	26.6	—	1.4
(1981) %	100	9.4	86.1	—	4.5
Netherlands	1 754.9	85.4	1 381.2	95.5	192.9
(1981) %	100	4.9	78.7	5.4	11.0
Norway	843.0	38.0	739.0	37.0	28.0
(1982) %	100	4.5	87.8	4.4	3.3
Portugal	1 799.0	169.0	1 069.0	446.0	115.0
(1981) %	100	9.4	59.4	24.8	6.4

Table 8 (Cont.)

Country (year)	Economically active women	Employers and own-account workers	Employees	Unpaid family workers	Not classified by status
Spain	3 938.0	498.9	2 417.2	564.0	457.8
(1982) %	100	12.7	61.4	14.3	11.6
Sweden	2 015	85	1 849	14	61
(1982) %	100	4.2	91.8	0.7	3.0
Turkey	6 412.7	245.9	875.5	5 081.1	210.2
(1980) %	100	3.8	13.7	79.2	3.3
United Kingdom	10 315	371.0	9 401.0	—	543.0
(1980) %	100	3.6	91.1	— 5.3	

Source: ILO: *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva, 1983) Table 2A

Table 9

Distribution of economically-active women by employment status
(14 European market economy countries) (in %)

	Lowest		Highest		Average
Employers and own account workers	3.0	Denmark	18.7	Greece	7.1
Employees	13.7	Turkey	91.8	Sweden	73.7
Unpaid family workers	0.7	Sweden	79.2	Turkey	15.3
Not classified by status	2.0	Finland, Germany, Fed. Rep.	15.2	Belgium	5.8

Source: ILO: *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva 1983), Table 2A.

Table 10.

Distribution of the female labour force by major economic sector and by employment status (as a percentage of the total female labour force)

Country (year)	Economic sector	Employers and women working on own account	Employees	Unpaid family workers	Not classified by status
Austria (1982)	Agriculture	36.4	6.6	57	—
	Industry	2.0	95.4	2.6	—
	Services	6.0	91.7	2.3	—
Belgium (1982)	Agriculture	30.4	37.1	32.5	—
	Industry	1.9	94.2	3.9	—
	Services	9.3	83.5	7.1	—
Denmark (1981)	Agriculture	7.3	19.9	72.8	—
	Industry	1.1	92.5	6.4	—
	Services	3.4	93.8	2.8	—
Finland (1980)	Agriculture	20.5	10.8	68.3	0.4
	Industry	1.1	97.9	0.9	0.1
	Services	3.4	95.5	1.0	0.1
Germany, Fed. Rep. (1982)	Agriculture	9.1	10.3	80.6	—
	Industry	1.9	95.9	2.3	—
	Services	5.6	92.2	2.3	—
Greece (1981)	Agriculture	27.2	2.5	70.2	0.1
	Industry	12.0	76.7	7.7	3.6
	Services	15.1	68.8	13.3	2.8
Malta (1981)	Agriculture	88.4	11.6	—	—
	Industry	1.1	98.9	—	—
	Services	18.6	81.4	—	—
Netherlands (1981)	Agriculture	18.1	20.9	61.0	—
	Industry	1.8	93.1	5.1	—
	Services	5.7	89.9	4.4	—
Norway (1982)	Agriculture	23.4	19.1	55.3	4.2
	Industry	1.8	94.6	1.8	2.7
	Services	3.7	92.6	1.5	2.1
Portugal (1981)	Agriculture	15.3	15.6	69.1	—
	Industry	6.0	91.7	2.1	—
	Services	7.9	84.7	7.4	—
Spain (1982)	Agriculture	29.7	13.5	56.5	0.3
	Industry	7.0	89.5	3.4	0.1
	Services	13.2	77.2	10.7	0.2
Sweden (1982)	Agriculture	50.8	29.5	19.7	—
	Industry	2.1	97.9	—	—
	Services	2.9	97.0	0.1	—
Turkey (1980)	Agriculture	3.6	4.0	92.4	—
	Industry	10.4	71.2	18.2	0.2
	Services	4.5	94.3	1.2	—

Source: ILO Year Book of Labour Statistics, (Geneva, 1983), Table 2A.

Table 13:

Size and structure of part-time employment* (in %)

	Ratio of part-time working						Women's share in part-time employment	
	Both sexes		Men		Women		1973	1981
	1973	1981	1973	1981	1973	1981		
Belgium	2.8	6.4	0.4	1.3	8.2	16.4	89.8	86.2
Denmark	17.0	20.8	1.9	3.0	40.3	43.6	93.4	92.0
Finland ^a	3.9	4.5	1.4	1.7	6.7	7.6	81.0	80.2
France	5.1	7.4	1.4	1.9	11.2	15.9	82.1	84.6
Germany	7.7	10.2	1.0	1.0	20.0	25.7	92.4	93.8
Greece	..	2.1	..	1.1	..	4.3	..	63.0
Ireland ^b	4.0	3.1	1.8	1.3	10.1	8.0	67.5	68.6
Italy	3.9	2.7	2.3	1.4	8.5	5.8	55.4	64.1
Luxembourg ^b	4.5	5.8	1.0	1.0	13.9	17.1	83.3	87.5
Netherlands ^c	4.4	19.4	1.1	8.4	15.5	45.2	80.4	67.6
Norway ^d	23.5	28.3	8.7	10.6	47.6	53.6	77.0	77.9
Sweden	18.0	25.2	3.7	7.2	38.8	46.4	88.0	84.5
United Kingdom	15.3	15.4	1.8	1.4	38.3	37.1	92.1	94.3

* The definition of part-time employment may differ from country to country, therefore data are not directly comparable between countries.
For details see Note D of the Technical Annex of OECD: *Employment Outlook* (Paris, 1983) pp. 101-103.

(a) 1976 and 1981.

(b) 1973 and 1979.

(c) 1981 data are not directly comparable with 1973 data because of a change in the definition of part-time workers. For details see the Technical Annex of *Employment Outlook*.

(d) 1975 and 1981.

Source: OECD: *Employment Outlook* (Paris, 1983), p. 61.

Table 2:

Trends in labour force participation and unemployment of women workers, 1975-82 (in '000 and in %)

Countries	1975		1982		1975		1982	
	Women workers in thousands	Women workers as % of total labour force	Women workers in thousands	Women workers as % of total labour force	Unemployed women in thousands	Unemployed women as % of total unemployed	Unemployed women in thousands	Unemployed women as % of total unemployed
Austria (1975) LFSS (1982) LFSS	1 137.0	38.3	1 265.0	38.6	30.0	54.1	40.2	38.2
Belgium (30.VI.75) LFSS (VI.80) OE	1 375.1	34.4	1 546.0	37.2	108.7	52.3	312.6	55.8
Denmark (X.75) LFSS (V.81) LFSS	1 022.8	41.1	1 188.5	44.4	40.1	31.9	119.1	46.2
Finland (1975) LFSS (1982) LFSS	1 056.0	45.9	1 160.0	47.1	22.0	43.1	70.0	46.7
France (1976) OE (1982) LESS	7 987.5	36.1	9 248.9	39.3	513.0	56.9	100.3	50.0
Germany, Fed. Rep. (V.1975) LFSS (IV.1982) LFSS	10 022.0	37.2	10 914.0	38.5	451.6	42.0	812.2	41.1
Greece (14.III.71) C25% (VII.XI.81) LFSS	905.4	28.0	1 172.7	31.9	12.1	34.6	20.1	19.7
Ireland (V.1975) LFSS (IV.77) LFSS	316.7	27.6	320.7	27.0	18.8	19.5	37.8	24.1
Italy (1977) LFSS (25.X.81) C 2%	6 943.0	32.1	7 636.9	34.3	672.0	54.6	1 149.0	55.6
Luxemburg (31.XII.70) C (XII.80) OE	33.8	26.2	47.1	29.3	0.1	35.1	0.9	46.5
Malta (XI.1977) LFSS (XII.81) OE	29.8	26.0	30.9	25.4	1.4	27.1	1.4	24.0
Netherlands (III-V.77) LFSS (I.82) OE	1 448.6	28.4	1 902.0	33.4	42.3	21.7	165.5	30.6
Norway (1977) LFSS (1982) LFSS	732.0	39.5	843.0	42.2	19.0	47.5	25.0	48.1

Table 2 (Cont.)

Countries	1975		1982		1975		1982	
	Women workers in thousands	Women workers as % of total labour force	Women workers in thousands	Women workers as % of total labour force	Unemployed women in thousands	Unemployed women as % of total unemployed	Unemployed women in thousands	Unemployed women as % of total unemployed
Portugal (VII-XII.78) LFSS (VII-XII.81) LFSS	1 670.0	39.5	1 812.0	41.5	79.5	44.8	249.0	70.0
Spain (IV-VI.76) LFSS (X-XII.80) LFSS	3 678.2	27.7	3 804.0	28.5	137.0	25.5	801.6	35.9
Sweden (I.XI.75) C (1982) LFSS	1 619.1	42.0	2 015.0	46.3	14.2	38.7	37.3	46.4
Switzerland (I.XII.70) C (2.XII.80) C	1 022.5	34.1	1 123.6	36.3	2.4	23.3	5.7	43.4
United Kingdom (1976) OE (VI.80) OE	9 855.0	37.8	10 315.0	39.1	200.5	20.5	789.5	28.9
Turkey (26.X.75) C 1% (12.X.80) C 1%	5 912.9	36.2	6 412.8	33.7	13.4	11.4	79.3	18.6

ILO: *Year Book of Labour Statistics*, (Geneva), 1983 and previous editions.

Table 14:
Wage differentials between men and women in manufacturing
(1975-1982)

Country	Women's wages compared to men's wages (in percentages)							
	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982
Belgium ^h	71.3	70.5	70.7	70.7	70.2	69.7	72.5	73.5
Denmark ^h	84.3	84.8	86.5	86.2	86.4	86.1	85.8	85.1
Finland ^m	72.6	73.3	74.3	74.8	75.3	75.4	76.3	77.2
France ^h	76.4	75.6	75.8	76.7	76.8	77.0	78.1	-
Germany Fed. Rep. of ^h	72.1	72.2	72.3	72.8	72.8	72.7	73.1	73.0
Greece ^h	69.5	70.3	68.8	69.0	67.9	67.8	67.2	73.1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΣΥΝΘΗΚΗ περί ιδρύσεως ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 117

Τα Κράτη όμως συμφωνούν περί της ανάγκης να προαγάγουν την βελτίωση των όρων διαβιώσεως και εργασίας του εργατικού δυναμικού κατά τρόπο που να επιτρέπει την εναρμόνισή τους με στόχο την πρόοδο.

Θεωρούν ότι η εξέλιξη αυτή θα προκύψει τόσο από την λειτουργία της κοινής αγοράς, η οποία θα ευνοήσει την εναρμόνιση των κοινωνικών συστημάτων, όσο και από τις διαδικασίες που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη και από την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων.

ΑΡΘΡΟ 118

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσης συνθήκης και σύμφωνα με τους γενικούς της στόχους, η Επιτροπή έχει ως αποστολή να προωθήσει την στενή συνεργασία μεταξύ των Κρατών μελών στον κοινωνικό τομέα και ιδίως σε θέματα που αφορούν:

- την απασχόληση,
- το εργατικό δίκαιο και τους όρους εργασίας,
- την επαγγελματική εκπαίδευση και επιμόρφωση,
- την κοινωνική ασφάλιση,
- την προστασία κατά των επαγγελματικών ατυχημάτων και ασθενειών,
- την υγιεινή της εργασίας,

— το συνδικαλιστικό δικαίωμα και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων.

Για τον σκοπό αυτόν η Επιτροπή ενεργεί σε στενή επαφή με τα Κράτη μέλη, εκπονώντας μελέτες, διατυπώνοντας γνώμες και διοργανώνοντας διαβουλεύσεις, τόσο για τα προβλήματα που τίθενται σε εθνικό επίπεδο, όσο και για αυτά που ενδιαφέρουν τους διεθνείς οργανισμούς.

Πριν διατυπώσει τις γνώμες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η Επιτροπή συμβουλευέται την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

ΑΡΘΡΟ 119

Κάθε Κράτος μέλος εξασφαλίζει κατά την διάρκεια του πρώτου σταδίου και διατηρεί εν συνεχεία την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών για όμοια εργασία μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών.

Ως αμοιβή νοούνται, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, οι συνήθεις βασικοί ή ελάχιστοι μισθοί ή αποδοχές και όλα τα άλλα οφέλη που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος, από τον εργοδότη στον εργαζόμενο, λόγω της σχέσεως εργασίας.

Η ισότης αμοιβής χωρίς διακρίσεις φύλου συνεπάγεται:

α) ότι η αμοιβή, η παρεχομένη για όμοια εργασία που πληρώνεται κατ' αποκοπήν καθορίζεται με βάση την ίδια μονάδα μετρήσεως·

β) ότι η αμοιβή, η παρεχομένη για εργασία που πληρώνεται με βάση την χρονική διάρκεια είναι η ίδια για όμοια θέση εργασίας.

Άρθρο 4

Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι διατάξεις που περιλαμβάνονται σε συλλογικές συμβάσεις, μισθολόγια ή συμφωνίες περί μισθών ή σε ατομικές συμβάσεις εργασίας και που είναι αντίθετες στην αρχή της ισότητας των αμοιβών, να είναι άκυρες, να δύνανται να κηρυχθούν άκυρες ή να δύνανται να τροποποιηθούν.

Άρθρο 5

Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εργαζομένων από κάθε απόλυση που αποτελεί αντίδραση του εργοδότη σε καταγγελία διατυπωμένη στο επίπεδο της επιχειρήσεως ή σε δικαστική προσφυγή που αποβλέπει να κάνει σεβαστή την αρχή της ισότητας των αμοιβών.

Άρθρο 6

Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν, ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες και το νομικό τους σύστημα, τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της εφαρμογής της αρχής της ισότητας των αμοιβών. Μεριμνούν για την ύπαρξη αποτελεσματικών μέσων που να επιτρέπουν την τήρηση της αρχής αυτής.

Άρθρο 7

Τα Κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παρούσης οδηγίας καθώς και οι διατάξεις που ήδη ισχύουν επί του θέματος, να γνωστοποιούνται στους εργαζομένους με κάθε πρόσφορο τρόπο, όπως η πληροφόρηση στους

τόπους εργασίας.

Άρθρο 8

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας ενός έτους, από της κοινοποιήσεώς της και ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.

2. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδουν στον τομέα που ρυθμίζεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 9

Εντός προθεσμίας δύο ετών, από τη λήξη της περιόδου τους ενός έτους που προβλέπεται στο άρθρο 8, τα Κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα χρήσιμα στοιχεία προκειμένου να δυνηθεί να συντάξει και να υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση περί της εφαρμογής της παρούσης οδηγίας.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 10 Φεβρουαρίου 1975.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G.FITZGERALD

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Φεβρουαρίου 1976

περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας

(76/207/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως⁽¹⁾

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο στο ψήφισμά του της 21ης Ιανουαρίου 1974 περί προγράμματος κοινωνικής δράσεως⁽³⁾, καθόρισε, μεταξύ των προτεραιοτήτων, τις ενέργειες που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση, καθώς και τις συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των αμοιβών:

ότι, όσον αφορά τις αμοιβές, το Συμβούλιο εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 1975 την οδηγία 75/117/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών⁽⁴⁾.

ότι φαίνεται επίσης αναγκαίο ν' αναληφθούν ενέργειες εκ μέρους της Κοινότητας για την πραγματοποίηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών, τόσο όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση και την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση, καθώς και τους άλλους όρους εργασίας· ότι η ισότης μεταχειρίσεως μεταξύ

εργαζομένων ανδρών και γυναικών αποτελεί έναν από τους στόχους της Κοινότητας, εφ' όσον πρόκειται ιδίως να προωθηθεί η εναρμόνιση με στόχο την πρόοδο των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας του εργατικού δυναμικού· ότι η συνθήκη δεν προβλέπει τις ειδικές εξουσίες που απαιτούνται για τον σκοπό αυτόν·

ότι πρέπει να καθορισθεί και να τεθεί προοδευτικά σε εφαρμογή με μεταγενέστερα μέτρα η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην εφαρμογή, εντός των Κρατών μελών, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, συμπεριλαμβανομένης και της επαγγελματικής προωθήσεως και την επαγγελματική εκπαίδευση, καθώς και τις συνθήκες εργασίας και υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 2 την κοινωνική ασφάλιση. Η αρχή αυτή καλείται στο εξής «αρχή της ίσης μεταχειρίσεως».

2. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η προοδευτική εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, το Συμβούλιο θα θεσπίσει, προτάσει της Επιτροπής, διατάξεις, που θα καθορίζουν ιδίως το περιεχόμενο, την έκταση και τους τρόπους εφαρμογής της ανωτέρω αρχής.

Άρθρο 2

1. Κατά την έννοια των κατωτέρω διατάξεων, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως συνεπάγεται την απουσία κάθε διακρίσεως που βασίζεται στο φύλο είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε συσχετισμό, ιδίως, με την οικογενειακή κατάσταση.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την ευχέρεια που έχουν τα Κράτη μέλη να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής της τις επαγγελματικές δραστηριότητες, και, ενδεχομένως, την εκπαίδευση που απαιτείται για την πρόσβαση σ' αυτές, εφ' όσον λόγω της φύσεως ή των συνθηκών ασκήσεώς τους, το φύλο συνιστά παράγοντα αποφασιστικής σημασίας.

(1) ΕΕ αριθ. Α 111 της 20.5.1975, σ. 14.

(2) ΕΕ αριθ. Α 286 της 15.12.1975, σ. 8.

(3) ΕΕ αριθ. Α 13 της 12.2.1974, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. Ν 45 της 19.2.1975, σ. 19.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις που αφορούν την προστασία της γυναίκας, ιδίως όσον αφορά την εγκυμοσύνη και την μητρότητα.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα μέτρα που αποσκοπούν στην προώθηση της ισότητας των ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών, ιδίως δια της άρσεως των ανισοτήτων που εκδηλώνονται στην πράξη και οι οποίες ανισότητες θίγουν τις ευκαιρίες των γυναικών στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1 § 1.

Άρθρο 3

1. Η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως συνεπάγεται την απουσία κάθε διακρίσεως που βασίζεται στο φύλο, όσον αφορά τους όρους, συμπεριλαμβανομένων και των κριτηρίων επιλογής, προσβάσεως σε απασχολήσεις, σε θέσεις εργασίας, ανεξάρτητα από τομέα ή κλάδο δραστηριότητας, και για όλες τις βαθμίδες της επαγγελματικής ιεραρχίας.

2. Για το σκοπό αυτόν, τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε:

α) να καταργηθούν οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως·

β) να ακυρωθούν, να δύνανται να κηρυχθούν άκυρες ή να δύνανται να τροποποιηθούν οι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως διατάξεις, που περιλαμβάνονται στις συλλογικές συμβάσεις ή τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, στους εσωτερικούς κανονισμούς επιχειρήσεων, καθώς και στα καταστατικά των ελευθέρων επαγγελματιών·

γ) να αναθεωρηθούν εκείνες οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, εφ' όσον δεν υφίστανται πλέον οι λόγοι προστασίας που τις δικαιολογούσαν και να κληθούν οι κοινωνικοί εταίροι να προβούν στις επιθυμητές αναθεωρήσεις των συμβατικών διατάξεων της ίδιας φύσεως.

Άρθρο 4

Η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά την πρόσβαση σ' όλες τις μορφές και σ' όλα τα επίπεδα του επαγγελματικού προσανατολισμού, της επαγγελματικής εκπαίδευσής, της επαγγελματικής επιμορφώσεως και μετεκπαιδεύσεως συνεπάγεται, ότι τα Κράτη μέλη θα λάβουν τα αναγκαία μέτρα ώστε:

α) να καταργηθούν οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως·

β) να ακυρωθούν, να δύνανται να κηρυχθούν άκυρες ή να δύνανται να τροποποιηθούν οι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως διατάξεις που περιλαμβάνονται στις συλλογικές συμβάσεις ή στις ατομικές συμβάσεις εργασίας, στους εσωτερικούς κανονισμούς επιχειρήσεων, καθώς και στα καταστατικά των ελευθέρων επαγγελματιών·

γ) υπό την επιφύλαξη της αυτονομίας την οποία ορισμένα Κράτη μέλη αναγνωρίζουν σε ορισμένα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, ο επαγγελματικός προσανατολισμός, η επαγγελματική εκπαίδευση, η επαγγελματική επιμόρφωση και μετεκπαίδευση πρέπει να είναι προσιτά βάσει των ιδίων κριτηρίων και στα ίδια επίπεδα, χωρίς διάκριση που να βασίζεται στο φύλο.

Άρθρο 5

1. Η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, όσον αφορά τους όρους εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των όρων απολύσεως, συνεπάγεται την εξασφάλιση σε άνδρες και γυναίκες των αυτών όρων, χωρίς διάκριση βασισμένη στο φύλο.

2. Για το σκοπό αυτόν, τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε:

α) να καταργηθούν οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως·

β) να ακυρωθούν, να δύνανται να κηρυχθούν άκυρες ή να δύνανται να τροποποιηθούν οι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως διατάξεις που περιλαμβάνονται στις συλλογικές συμβάσεις ή τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, στους εσωτερικούς κανονισμούς επιχειρήσεων, καθώς και στα καταστατικά των ελευθέρων επαγγελματιών·

γ) να αναθεωρηθούν εκείνες οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όταν δεν υφίστανται πλέον οι λόγοι προστασίας που τις δικαιολογούν· να κληθούν οι κοινωνικοί εταίροι να προβούν στις επιθυμητές αναθεωρήσεις των συμβατικών διατάξεων της ίδιας φύσεως.

Άρθρο 6

Τα Κράτη μέλη εισάγουν στην εσωτερική τους έννομη τάξη τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να καταστεί δυνατό σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από την μη εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, κατά την έννοια των άρθρων 3, 4 και 5, να διεκδικεί τα δικαιώματά του δια της δικαστικής οδού, αφού ενδεχομένως, προσφύγει σε άλλα αρμόδια όργανα.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 1978

περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της
ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών
σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης

(79/7/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟ-
ΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικο-
νομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,την γνώμη της Συνελεύσεως⁽²⁾,την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτρο-
πής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 1 § 2 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του
Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 «περί της
ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών,
όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την
επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις
συνθήκες εργασίας»⁽⁴⁾, προβλέπει ότι το Συμβούλιο,
προκειμένου να εξασφαλίσει την προοδευτική εφαρ-
μογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως σε θέματα
κοινωνικής ασφάλισης, θα εκδώσει κατόπιν προτά-
σεως της Επιτροπής, διατάξεις που θα καθορίζουν
ιδίως το περιεχόμενο, την έκταση και τον τρόπο
εφαρμογής της αρχής αυτής· ότι η συνθήκη δεν έχει
προβλέψει τις ειδικές εξουσίες που απαιτούνται για
το σκοπό αυτόν·

ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως σε θέματα κοινω-
νικής ασφάλισης πρέπει να εφαρμοσθεί κατ' αρχήν
στα νομικά συστήματα που εξασφαλίζουν προστα-
σία από τους κινδύνους ασθενείας, αναπηρίας, γή-
ρατος, εργατικού ατυχήματος, επαγγελματικής
ασθενείας και ανεργίας, καθώς και στις διατάξεις
που αφορούν την κοινωνική πρόνοια κατά το μέτρο
που προορίζονται να συμπληρώσουν ή να υποκατα-
στήσουν τα προαναφερθέντα συστήματα·

ότι η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως σε

θέματα κοινωνικής ασφάλισης δεν θίγει την εφαρ-
μογή των διατάξεων που αφορούν την προστασία
της γυναίκας λόγω μητρότητας και ότι, εντός αυτού
του πλαισίου, δύνανται τα Κράτη μέλη να θεσπίζουν
υπέρ των γυναικών ειδικές διατάξεις, προοριζόμενες
να άρουν τις ανισότητες που υπάρχουν στην πράξη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην προοδευτική
εφαρμογή, στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης
και των άλλων στοιχείων κοινωνικής προστασίας
που προβλέπεται στο άρθρο 3 της αρχής της ίσης
μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέ-
ματα κοινωνικής ασφάλισης, η οποία καλείται στο
εξής «αρχή της ίσης μεταχειρίσεως».

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επί του ενεργού
πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένων και των ανε-
ξάρτητα εργαζομένων, των εργαζομένων των οποί-
ων η δραστηριότητα έχει διακοπεί λόγω ασθενείας,
ατυχήματος ή μη ηθελημένης ανεργίας και επί των
προσώπων που αναζητούν εργασία, καθώς και επί
των συνταξιούχων και των αναπήρων εργαζομένων.

Άρθρο 3

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

(α) στα νομικά συστήματα που εξασφαλίζουν
προστασία κατά των ακολούθων κινδύνων:

- ασθενείας,
- αναπηρίας,
- γήρατος,
- εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής
ασθενείας,
- ανεργίας·

β) στις διατάξεις που αφορούν την κοινωνική πρό-
νοια, κατά το μέτρο που προορίζονται να συμπλη-
ρώσουν ή να υποκαταστήσουν τα συστήματα που
αναφέρονται στην περίπτωση α).

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις διατά-
ξεις περί παροχών προς επιζώντες ούτε στις διατά-
ξεις περί οικογενειακών παροχών, εκτός αν πρόκει-
ται για οικογενειακές παροχές που χορηγούνται ως
προσαύξηση παροχών που οφείλονται λόγω των

(1) ΕΕ αριθ. Α 34 της 11.2.1977, σ. 3.

(2) ΕΕ αριθ. Α 299 της 12.12.1977, σ. 13.

(3) ΕΕ αριθ. Α 180 της 28.7.1977, σ. 36.

(4) ΕΕ αριθ. Ν 39 της 14.2.1976, σ. 40.

κινδύνων που αναφέρονται στην § 1 περίπτωση α).

3. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η εφαρμογή της ίσης μεταχειρίσεως στα επαγγελματικά συστήματα, το Συμβούλιο θ'ι εκδώσει, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, διατάξεις που θα καθορίσουν το περιεχόμενο, την έκταση και τους τρόπους εφαρμογής της αρχής αυτής.

Άρθρο 4

1. Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως συνεπάγεται την απουσία κάθε διακρίσεως που βασίζεται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε συσχετισμό ιδίως με την οικογενειακή κατάσταση και ιδιαίτερα όσον αφορά:

—το πεδίο εφαρμογής των συστημάτων και τους όρους πρόσβασης στα συστήματα αυτά,

—την υποχρέωση καταβολής εισφορών και τον υπολογισμό των εισφορών,

—τον υπολογισμό των παροχών, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων λόγω συζύγου και προστατευόμενου προσώπου και τις προϋποθέσεις διαρκείας και διατηρήσεως του δικαιώματος επί των παροχών.

2. Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν θίγει τις διατάξεις περί προστασίας της γυναίκας λόγω μητρότητας.

Άρθρο 5

Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καταργήσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Άρθρο 6

Τα Κράτη μέλη εισάγουν στην εσωτερική τους έννομη τάξη τα αναγκαία μέτρα, ώστε να δύναται κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από την μη εφαρμογή της ίσης μεταχειρίσεως να διεκδικεί τα δικαιώματά του δια της δικαστικής οδού, αφού ενδεχομένως προσφύγει σε άλλα αρμόδια όργανα.

Άρθρο 7

1. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την ευχέρεια που έχουν τα Κράτη μέλη να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής της:

α) τον καθορισμό της ηλικίας συνταξιοδότησεως για την χορήγηση συντάξεων γήρατος και συντάξεων εν γένει και τις συνέπειες που είναι δυνατόν να προκύψουν για άλλες παροχές·

β) τα πλεονεκτήματα που παρέχονται επί ασφαλίσεως γήρατος στα πρόσωπα που έχουν αναθρέψει τέκνα. Την απόκτηση δικαιωμάτων επί παροχών μετά από περιόδους διακοπής της εργασίας, λόγω

μορφώσεως των τέκνων·

γ) την αναγνώριση δικαιωμάτων επί παροχών γήρατος ή αναπηρίας, δυνάμει δικαιωμάτων που απορρέουν από το σύζυγο·

δ) τη χορήγηση προσαυξήσεων επί μακροχρονίων παροχών αναπηρίας, γήρατος, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας για την προστατευόμενη σύζυγο·

ε) τις συνέπειες που προκύπτουν από την άσκηση, προ της εκδόσεως της παρούσης οδηγίας, δικαιώματος επιλογής με συνέπεια τη μη απόκτηση δικαιωμάτων ή τη μη ανάληψη υποχρεώσεων στο πλαίσιο ενός νομικού συστήματος.

2. Τα Κράτη μέλη προβαίνουν περιοδικά στην εξέταση των θεμάτων που εξαιρούνται κατά την § 1, προκειμένου να εξακριβώσουν αν δικαιολογείται, λαμβανομένης υπόψη της κοινωνικής εξελίξεως, η διατήρηση των εν λόγω εξαιρέσεων.

Άρθρο 8

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός έξι ετών, από της κοινοποίησής της. Ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.

2. Τα Κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων που υιοθετούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 § 2.

Ενημερώνουν την Επιτροπή για τους λόγους που δικαιολογούν την ενδεχόμενη διατήρηση των υφισταμένων διατάξεων στα θέματα που προβλέπονται στο άρθρο 7 § 1 και για τις δυνατότητες μεταγενέστερης αναθεωρήσεώς τους.

Άρθρο 9

Εντός επτά ετών από της κοινοποίησεως της παρούσης οδηγίας, τα Κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα χρήσιμα στοιχεία, προκειμένου να δυνηθεί αυτή να συντάξει και να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο, σχετικά με την εφαρμογή της παρούσης οδηγίας και να προτείνει κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 19 Δεκεμβρίου 1978.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.D. GENSCHER

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 1986

για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης

(86/378/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

χοντας υπόψη:

συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής

πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

αποφασίζοντας:

σύμφωνα με τους όρους της συνθήκης, κάθε κράτος ως εξασφαλίζει την εφαρμογή της αρχής της ισότητας αμοιβών για όμοια εργασία μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών· ότι ως αμοιβή νοούνται οι συνήθεις ακοί ή ελάχιστοι μισθοί ή αποδοχές και όλα τα άλλα λη που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε ισ από τον εργοδότη στον εργαζόμενο λόγω της σχέσης αίας·

αν και η αρχή της ισότητας των αμοιβών εφαρμόζεται τα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι διακρίσεις είναι στών να δικαιωθούν με τη βοήθεια και μόνο των ηρίων της ίσης μεταχείρισης και της ισότητας των θών· υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες η υλοπίτης αρχής αυτής προϋποθέτει τη θέσπιση συμπληρωμα- ν μέτρων που προσδιορίζουν την έκτασή της·

ο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του οβλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί της εφαρμογής

της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας⁽⁴⁾ προβλέπει ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η προο- δευτική εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ως προς την κοινωνική ασφάλιση, το Συμβούλιο θεσπίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, διατάξεις που καθορίζουν ιδίως το περιεχόμενο, την έκταση και τους τρόπους εφαρμογής της αρχής αυτής· ότι το Συμβούλιο εξέδωσε για το σκοπό αυτό την οδηγία 79/7/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλι- σης⁽⁵⁾·

ότι το άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ προβλέπει ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης στα επαγγελματικά συστήματα, το Συμβούλιο θα εκδώσει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, διατάξεις που θα καθορίζουν το περιεχόμενο, την έκταση και τους τ της εφαρμογής της αρχής αυτής·

ότι πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή η αρχή της ίσης μεταχείρι- σης στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που εξασφαλίζουν προστασία κατά των κινδύνων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 79/7/ ΕΟΚ, όπως και στα συστήματα που προβλέπον, για τους μισθωτούς, κάθε είδους άλλα οφέλη, σε χρήμα ή σε είδος, κατά την έννοια της συνθήκης·

ότι η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης δεν αντιτί- θεται στις διατάξεις που αφορούν την προστασία της γυναί- κας λόγω μητρότητας·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 134 της 21. 5. 1983, σ. 7.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 117 της 30. 4. 1984, σ. 169.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 35 της 9. 2. 1984, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 39 της 14. 2. 1976, σ. 40.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 6 της 19. 1. 1979, σ. 24.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην εφάρμογή, στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών που καλείται στο εξής «αρχή της ίσης μεταχείρισης».

Άρθρο 2

1. Ως επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης θεωρούνται τα συστήματα που δεν διέπονται από την οδηγία 79/7/ΕΟΚ και που έχουν ως αντικείμενο τη χορήγηση στους εργαζόμενους, μισθωτούς ή ελεύθερους επαγγελματίες, στα πλαίσια μιας επιχείρησης ή ομάδας επιχειρήσεων, ενός οικονομικού κλάδου ή επαγγελματικού ή διεπαγγελματικού τομέα, παροχών που θα προορίζονται να συμπληρώνουν ή να υποκαθιστούν τις παροχές των εκ του νόμου συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, είτε η υπαγωγή στα συστήματα αυτά είναι υποχρεωτική είτε προαιρετική.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στις ατομικές συμβάσεις·
- β) στα συστήματα που έχουν μόνο ένα μέλος·
- γ) στην περίπτωση των μισθωτών, στις ασφαλιστήριες συμβάσεις στις οποίες δεν μετέχει ο εργοδότης·
- δ) στις προαιρετικές διατάξεις επαγγελματικών συστημάτων που προσφέρονται ατομικά στους μετέχοντες για να τους εξασφαλίσουν:
 - είτε συμπληρωματικές παροχές,
 - είτε την επιλογή της ημερομηνίας έναρξης των κανονικών παροχών ή την επιλογή μεταξύ πολλών παροχών.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στον ενεργό πληθυσμό, συμπεριλαμβανομένων και των αυτοαπασχολούμενων, των εργαζομένων των οποίων η δραστηριότητα διακόπτεται λόγω ασθένειας, μητρότητας, ατυχήματος ή μη ηθελημένης ανεργίας και των προσώπων που αναζητούν εργασία, καθώς και στους συνταξιούχους και στους ανάπηρους εργαζόμενους.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

- α) στα επαγγελματικά συστήματα που εξασφαλίζουν προστασία κατά των ακόλουθων κινδύνων:
 - ασθένεια,
 - αναπηρία,
 - γήρας, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης πρόωρων συνταξιοδοτήσεων,
 - εργατικό ατύχημα και επαγγελματική ασθένεια,
 - ανεργία·
- β) στα επαγγελματικά συστήματα που προβλέπουν άλλες κοινωνικές παροχές, σε είδος ή σε χρήμα, και ιδίως παροχές επιζώντων και οικογενειακές παροχές, εφόσον οι παροχές αυτές προορίζονται για μισθωτούς και επομένως αποτελούν οφέλη που παρέχονται από τον εργοδότη

στην εργαζόμενη λόγω της απασχόλησης αυτού του τελευταίου.

Άρθρο 5

1. Υπό τις συνθήκες που καθορίζονται στις ακόλουθες διατάξεις, η αρχή της ίσης μεταχείρισης συνεπάγεται την εξάλειψη κάθε διάκρισης που βασίζεται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε συσχετισμό ιδίως με την ύπαρξη γάμου ή την εν γένει οικογενειακή κατάσταση, και ιδιαίτερα όσον αφορά:

- το πεδίο εφαρμογής των συστημάτων και τους όρους υπαγωγής στα συστήματα αυτά,
 - την υπαχρέωση καταβολής εισφορών και τον υπολογισμό των εισφορών,
 - τον υπολογισμό των παροχών, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων λόγω συζύγου και προστατευόμενου προσώπου, και τις προϋποθέσεις διάρκειας και διατήρησης του δικαιώματος παροχών.
2. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν θίγει τις διατάξεις που αφορούν την προστασία της γυναίκας λόγω μητρότητας.

Άρθρο 6

1. Μεταξύ των διατάξεων που αντιβαίνουν προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να περιληφθούν οι διατάξεις που βασίζονται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, ιδίως σε συσχετισμό με την ύπαρξη γάμου ή την εν γένει οικογενειακή κατάσταση, προκειμένου:

- α) να προσδιορίσουν τα πρόσωπα που είναι σε θέση να συμμετάσχουν σε ένα επαγγελματικό σύστημα·
- β) να καθορίσουν τον υποχρεωτικό ή προαιρετικό χαρακτήρα της συμμετοχής σε ένα επαγγελματικό σύστημα·
- γ) να διαμορφώσουν διαφορετικούς κανόνες σχετικά με την ηλικία εισόδου στο σύστημα ή με ελάχιστη διάρκεια της απασχόλησης ή της υπαγωγής στο σύστημα, για τη λήψη παροχών από το σύστημα αυτό·
- δ) να προβλέψουν διαφορετικούς κανόνες, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία η) και θ), για την απόδοση των εισφορών όταν ο εργαζόμενος αποχωρεί από το σύστημα χωρίς να έχει συμπληρώσει τις προϋποθέσεις που θα του εξασφάλιζαν μεταγενέστερο δικαίωμα για τις μακροπρόθεσμες παροχές·
- ε) να καθορίσουν διαφορετικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση παροχών ή να τις περιορίσουν μόνο στους εργαζόμενους του ενός ή του άλλου φύλου·
- στ) να επιβάλουν διαφορετικά όρια ηλικίας για τη συνταξιοδότηση·
- ζ) να διακόψουν τη διατήρηση ή την απόκτηση δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια των αδειών λόγω μητρότητας ή για οικογενειακούς λόγους, οι οποίες ορίζονται με νόμο ή σύμβαση και κατά τις οποίες καταβάλλονται αποδοχές από τον εργοδότη·
- η) να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα για τις παροχές, εκτός εάν αυτό απαιτείται αναγκαστικά προκειμένου να ληφθούν υπόψη αναλογιστικά στοιχεία υπολογισμού, τα οποία είναι διαφορετικά για τα δύο φύλα, στην περίπτωση παροχών που ορίζονται ως βασισμένες στις εισφορές·

9) να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα για τις εισφορές των εργαζομένων·

να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα για τις εισφορές των εργοδοτών, στην περίπτωση παροχών που ορίζονται ως βασισόμενες στις εισφορές, εκτός εάν πρόκειται για προσέγγιση των ποσών αυτών των παροχών·

ι) να προβλέψουν διαφορετικούς κανόνες ή κανόνες που ισχύουν μόνο για τους εργαζόμενους συγκεκριμένου φύλου, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία η) και θ), όσον αφορά την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος για μεταγενέστερες παροχές όταν ο εργαζόμενος αποχωρεί από το σύστημα.

Όταν η χορήγηση παροχών που απορρέουν από την παρούσα οδηγία ανατίθεται στη διακριτική ευχέρεια των ιαχειριστικών οργάνων του συστήματος, τα όργανα αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Άρθρο 7

α κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε:

να είναι άκυρες ή ακυρώσιμες ή να είναι δυνατόν να τροποποιηθούν οι αντιβαίνουσες προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης διατάξεις οι οποίες περιλαμβάνονται στις συλλογικές συμβάσεις που είναι υποχρεωτικές, δυνάμει νόμου, στους κανονισμούς των επιχειρήσεων ή σε άλλες ρυθμίσεις σχετικές με τα επαγγελματικά συστήματα·

τα συστήματα που περιέχουν διατάξεις του είδους αυτού να μην είναι δυνατόν να πλοτελούν αντικείμενο διοικητικών μέτρων έγκρισης ή παράτασης.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι τάξεις των επαγγελματικών συστημάτων οι οποίες αντιπουν προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης να αναθεωρη- ν το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 1993.

Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο προκειμένου δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, που συνδέονται με οδο υπαγωγής σε επαγγελματικό σύστημα χρονικώς ενέστερη της αναθεώρησης του συστήματος αυτού, να ολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις του συστήμα- του ίσχυε κατά την περίοδο εκείνη.

Άρθρο 9

ράτη μέλη μπορούν να αναβάλουν την υποχρεωτική ογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά:

ν καθορισμό της ηλικίας συνταξιοδότησης για τη ρήγηση συντάξεων γήρατος ή αποχώρησης και τις νέπειες που είναι δυνατό να προκύψουν για άλλες ροχές, κατ' επιλογήν τους·

— είτε μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η ίση αυτή μεταχείριση θα επιτευχθεί στα εκ του νόμου συστήματα,

— είτε, το αργότερο, μέχρις ότου η εφαρμογή της αρχής αυτής επιβληθεί με οδηγία·

6) τη σύνταξη των πλεονόντων, μέχρις ότου επιβληθεί με οδηγία, όσον αφορά αυτό το θέμα, η αρχή της ίσης μετα- χείρισης στα εκ του νόμου συστήματα κοινωνικής ασφάλισης·

γ) την εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο θ) πρώτο εδάφιο, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διαφορετικά αναλογιστικά στοιχεία υπολογισμού, το αργότερο μέχρι τη λήξη προθεσμίας δεκατριών ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν στην εσωτερική τους έννομη τάξη τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καταστεί δυνατό σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από τη μη εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης να διεκδικεί τα δικαιώματά του διά της δικαστικής οδού, αφού, ενόχως, προσφύγει σε άλλους αρμόδιους φορείς.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εργαζομένων από κάθε απόλυση που θα αποτελεί αντίδραση του εργοδότη σε καταγγελία που θα έχει διατυπωθεί στο επίπεδο της επιχείρησης ή σε δικαστική προσφυγή για την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονι- στικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο τρία χρόνια μετά την κοινοποίησή της (1). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, το αργό- τερο πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, όλα τα χρήσιμα στοιχεία προκειμένου να μπορέσει να συντάξει και να υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 24 Ιουλίου 1986.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. KLARK

(1) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 30 Ιου- λίου 1986.

Αριθ. ι. 359/56 Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 19.12.66

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 11ης Δεκεμβρίου 1986

σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών που ασκούν ανεξάρτητη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της γεωργικής, καθώς και για την προστασία της μητρότητας
(86/613/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 100 και 235, την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾, τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 12ης Ιουλίου 1982 σχετικά με την προώθηση της ισότητας ευκαιριών για τις γυναίκες⁽⁴⁾, ενέκρινε τους γενικούς στόχους της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με το νέο πρόγραμμα δράσεως της Κοινότητας για την προώθηση της ισότητας ευκαιριών για τις γυναίκες (1982-1985) και εξέφρασε την επιθυμία να θέσει σε εφαρμογή τα κατάλληλα μέτρα για την πραγματοποίηση των στόχων αυτών·

ότι η δράση 5 του προαναφερθέντος προγράμματος αφορά την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης των γυναικών με ανεξάρτητη δραστηριότητα συμπεριλαμβανομένων των αγροτισσών·

ότι η εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 119 της συνθήκης, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δημιουργίας και της λειτουργίας της κοινής αγοράς·

ότι, όσον αφορά τις αμοιβές, το Συμβούλιο ενέκρινε, στις 10 Φεβρουαρίου 1975, την οδηγία 75/117/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών⁽⁵⁾.

ότι, όσον αφορά τα άλλα θέματα ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, το Συμβούλιο ενέκρινε, στις 9 Φεβρουαρίου 1976, την οδηγία 76/207/ΕΟΚ περί της εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση, και τις συνθήκες εργασίας⁽⁶⁾, και στις 19 Δεκεμβρίου 1978, την οδηγία 79/7/ΕΟΚ περί της προσδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης⁽⁷⁾.

ότι, όσον αφορά τα πρόσωπα που ασκούν ανεξάρτητη δραστηριότητα καθώς και τους (τις) συζύγους τους που συμμετέχουν στην δραστηριότητα αυτή, πρέπει να συνεχιστεί η εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης με καθορισμένες διατάξεις που θα ανταποκρίνονται στην ιδιαίτερη κατάσταση των ατόμων αυτών· ότι υφίστανται ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα αυτό· ότι πρέπει στο εξής να επιτευχθεί προσέγγιση των εθνικών διατάξεων όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης· ότι, για ορισμένους τομείς, η συνθήκη δεν έχει προβλέψει τις απαιτούμενες ειδικές εξουσίες· ότι η εφαρμογή της αρχής της ισότητας δεν αποτελεί εμπόδιο στις διατάξεις σχετικά με την προστασία της γυναίκας λόγω της μητρότητας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΜΗΜΑ Ι

Στόχοι και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Η παρουσία οδηγία αποσκοπεί να εξασφαλίσει, σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις, την από μέρους των κρατών μελών εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, που ασκούν ανεξάρτητη δραστηριότητα ή συμβάλλουν στην άσκηση τέτοιας δραστηριότητας, στα θέματα που δεν καλύπτονται από τις οδηγίες 76/207/ΕΟΚ και 79/7/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία αφορά:

(1) ΕΕ αριθ. C 113 της 27.4.1984, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 172 της 2.7.1984, σ. 80.

(3) ΕΕ αριθ. C 343 της 24.12.1984, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. C 186 της 21.7.1982, σ. 3.

(5) ΕΕ αριθ. L 45 της 19.2.1975, σ. 19.

(6) ΕΕ αριθ. L 39 της 14.2.1975, σ. 40.

(7) ΕΕ αριθ. L 6 της 10.1.1979, σ. 24.

α) τους ανεξάρτητους επαγγελματίες, δηλαδή κάθε πρόσωπο που ασκεί κερδοσκοπική δραστηριότητα για δικό του λογαριασμό, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων και των γεωργών καθώς και όσων ασκούν ελευθέριο επάγγελμα·

β) τους συζύγους τους που δεν είναι μισθωτοί, ούτε συντάξιοι, και οι οποίοι συμμετέχουν συστηματικά και σύμφωνα με τους όρους της εθνικής νομοθεσίας στη δραστηριότητα του ανεξάρτητου επαγγελματία, ασκώντας είτε τα ίδια είτε παρεπόμενα καθήκοντα.

Άρθρο 3

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, η αρχή της ίσης μεταχείρισης συνεπάγεται την απουσία κάθε διάκρισης που βασίζεται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε συσχέτισμό ιδίως με το γάμο ή την οικογενειακή κατάσταση.

ΤΜΗΜΑ II

Ισότητα μεταχείρισης ανδρών και γυναικών ανεξαρτήτων επαγγελματιών — Κατάσταση των χωρίς επαγγελματικό καθεστώς συζύγων των ανεξαρτήτων επαγγελματιών — Προστασία της εγκυμοσύνης και της μητρότητας των γυναικών που είναι ανεξάρτητοι επαγγελματίες ή σύζυγοι ανεξαρτήτων επαγγελματιών

Άρθρο 4

Όσον αφορά τους ανεξάρτητους επαγγελματίες, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να καταργηθούν όλες οι διατάξεις που αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχείρισης, όπως αυτή ορίζεται στην οδηγία 76/207/ΕΟΚ, και κυρίως όσον αφορά τη δημιουργία, την εγκατάσταση ή την επέκταση μιας επιχείρησης ή την έναρξη ή επέκταση κάθε άλλης μορφής δραστηριότητας ανεξάρτητου επαγγελματία, συμπεριλαμβανομένων των χρηματικών διευκολύνσεων.

Άρθρο 5

Με την επιφύλαξη των ειδικών προϋποθέσεων πρόσβασης σε ορισμένες δραστηριότητες οι οποίες ισχύουν εξίσου και για τα δύο φύλα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι προϋποθέσεις για τη σύσταση εταιρείας μεταξύ των συζύγων να μην είναι περισσότερο αυστηρές από τις προϋποθέσεις σύστασης εταιρείας μεταξύ μη συζύγων.

Άρθρο 6

Εφόσον υπάρχει σε κράτος μέλος σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων για τους ανεξάρτητους επαγγελ-

ματίες το οποίο βασίζεται στην καταβολή εισφορών, το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να επιτραπεί στους συζύγους που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο β), αν δεν καλύπτονται από το καθεστώς κοινωνικών ασφαλίσεων του ανεξάρτητου επαγγελματία, να μπορούν να εντάσσονται, εφόσον θέλουν, σε καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, καταβάλλοντας εισφορές.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξετάσουν υπό ποιές προϋποθέσεις μπορεί να προωθηθεί η αναγνώριση της εργασίας που παρέχουν οι σύζυγοι οι αναφερόμενοι στο άρθρο 2 στοιχείο β) και, υπό το φως της εξέτασης αυτής, ποιές είναι οι ενδεικνυόμενες πρωτοβουλίες που θα την προωθήσουν.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξετάσουν αν και υπό ποιές προϋποθέσεις οι γυναίκες ανεξάρτητοι επαγγελματίες καθώς και οι σύζυγοι των ανεξαρτήτων επαγγελματιών μπορούν, κατά τη διάρκεια απουσίας τους από τη δραστηριότητα λόγω εγκυμοσύνης ή λόγω μητρότητας:

— να έχουν το δικαίωμα αναπλήρωσης ή τη δυνατότητα πρόσβασης σε κοινωνικές υπηρεσίες που υπάρχουν στο έδαφός τους, ή

— να δικαιούνται χρηματικής αποζημίωσης στα πλαίσια ενός καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης ή ενός οποιουδήποτε άλλου συστήματος δημόσιας κοινωνικής κάλυψης.

ΤΜΗΜΑ III

Γενικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη εισάγουν στην έννομη τάξη τους τα αναγκαία μέτρα για να επιτρέπουν σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από την εις βάρος του μη εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις ανεξάρτητες επαγγελματικές δραστηριότητες να επιδιώκει δικαστικά την ικανοποίηση των δικαιωμάτων του, ευδεχομένως με την προϋπόθεση ότι θα έχει προηγουμένως εξαντλήσει τις δυνατότητες προσφυγής σε άλλα αρμόδια όργανα.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα που θα ληφθούν κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας καθώς και οι ήδη ισχύουσες σχετικές διατάξεις, να γνωστοποιούνται στις αντιπροσωπευτικές οργανώ-

σεις των ανεξάρτητων επαγγελματιών και στα κέντρα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Άρθρο 11

Το Συμβούλιο επανεξετάζει την παρούσα οδηγία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, πριν από την 1η Ιουλίου 1993.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, μέχρι τις 30 Ιουνίου 1989 το αργότερο.

Εντούτοις, αν ένα κράτος μέλος, για να συμμορφωθεί προς το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας, οφείλει να τροποποιήσει τη νομοθεσία του τη σχετική με τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των συζύγων, ως ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να συμμορφωθεί προς το άρθρο 5 ορίζε-

ται η 30ή Ιουνίου 1991.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβαν προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1991, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα χρήσιμα στοιχεία που θα της επιτρέψουν την κατάρτιση εκθέσεως που θα υποβάλει στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 11 Δεκεμβρίου 1986.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. CLARK